

15

சிந்தனைச்சோலை

பாவலர்

திரு. தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள்

மகாஜனக் கல்லூரி

போன்விழா நினைவுச் சிறப்பு ஊலர்

1960

M. V. RAJAGOPALAN

THIRUCHOLI

URUMPIRAI

சிந்தனைச்சோலை

நூலாசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம், தெல்லிப்பழை
அமெரிக்கன் ஆங்கில வித்தியாசாலை
முன்னாட் பிரதம ஆசிரியரும்,

மகாஜனக் கல்லூரி

நிறுவியவரும், பிரதம ஆசிரியரும்,
உதயதாரகை, ஆங்கில இந்துசாதனம் என்னும்
பத்திரிகைகளின் உதவி ஆசிரியரும்
ஆகிய காலஞ்சென்ற

பாவலர்

திரு. தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள்.

மகாஜனக் கல்லூரி

பொன்னிழா நினைவுச் சிறப்புமலர்

(01-120) 1960

பதிப்பு :— யூன் — 1960

கலைவாணி அச்சகம், மெயின் வீதி, யாழ்ப்பாணம். (624-60)

வெளியீட்டுரை

மனித வாழ்க்கை சிந்தனை, செயல் என்னும் இரு கூறுகளை யுடையது. ஒவ்வொரு மனிதனும் இவ்விரு கூறுகளை யுந்தன் ஒழுகலாற்றிலே தழுவிக்கொண்டே யிருக்கின்றான். உலகில் எல்லோருடைய ஒழுகலாரும் ஒளிவிட்டு எழில் பெறுவதில்லை. ஏனெனில் அவர்தம் ஒழுகலாறு மக்கள் இனத்திற்கென்று இனிமை யுருத்தினால் என்க.

திரு. தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை யவர்களின் ஒழுகலாற்றிலே சிந்தனை, செயல் என்னும் இரண்டும் இனிமையுற்றிலங்குகின்றன. செயலின் பகுதியாக, தெல்லிப்பழை மகா ஜனக் கல்லூரி செம்மையுற்று ஐம்பதாண்டுகள் நிறைவேறிப் பொன்விழா கண்டு பொலிகின்றது. ஆனால், இற்றை வரை இலைமறைகாய் போன்றிருந்த அவர்தம் சிந்தனைச் செல்வம் இன்று சிந்தனைச்சோலை யென்னும் இந்நூல் வடிவாகத் திகழ்கின்றது.

இச் சிந்தனைச் சோலையிலே பத்திமலர், தேசிய மலர், சமூக மலர், சீலமலர், உணர்வு மலர், நாடக மலர், இணைப்புமலர் எனப் பல மலர்கள் மலர்ந்து கமழ்கின்றன. இவற்றுள்ளே சீலமலராயமைந்த பாடல்கள் 'இதோ பதேச கீதரச மஞ்சரி' என்னும் பெயரிலே 1901 ஆம் ஆண்டில் நூல் வடிவாக வெளி வந்தது. தென்னிந்தியத் தமிழ் விற்பன்னர் திரு. வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரிகள் முதலாய பல புலவர்கள் அந்நூலைப் பாராட்டிப் பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். நீதிபதி ஸ்ரீ. கு. கதிரைவேற்பிள்ளைத் துரையவர்கள் அழகியவொரு முகவாசகம் எழுதியளித்தனர். அப் பாராட்டுப் பாடல்களும், முகவாசகமும் இச் சிந்தனைச் சோலையாம் நூலின் இணைப்பு மலரிலே இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றை ஆண்டுக் காண்க.

கீதரச மஞ்சரியின் இனிய கீர்த்தனைகள் அந்நாளிலே யாழ்ப்பாண நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் பரந்திருந்தன. பலரும் அக் கீர்த்தனைகளை மனப் பாடஞ் செய்து நாவாரப்

பாடி மகிழ்ந்தனர். அவற்றைப் பாடிப் பாடி இன்புறும் முதியோர் பலரை இன்றும் நாம் காணலாம்.

சகலகுண சம்பன்னன் என்னும் நாடகம் இந்நாள் வரையும் நூல்வடிவில் வெளிவரா விட்டாலும், 1905 ஆம் ஆண்டிலும் 1932 ஆம் ஆண்டிலும் மேடையிலே நடித்துக் காட்டப்பட்டு அறிஞர்களது பாராட்டைப் பெற்றது.

அந்நாளிலே யாழ்ப்பாணத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் நிகழ்ந்த ஆண்டு விழாக்கள், கொண்டாட்டங்கள், திருமண வைபவங்கள் எல்லாம் பிள்ளையவர்களின் வாழ்த்துக் கவி களையோ, நன்மதி புகட்டும் பாக்களையோ வேண்டி நின்றன. அந்நிகழ்ச்சிகளுக்கென, பிள்ளையவர்கள் தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் எண்ணிறந்த பாடல்கள் யாத்து உதவினார்கள். அப்பாடல்கள் நல்விசையமைப்பும், பொருள்வளமும் ஆர்ந்து திகழ்ந்தன; யாவரதும் நன் மதிப்பையும் பெற்றுச் சிறந்தன. அவற்றுள் இனிய சில பாடல்களே இந்நூலிடைத் தனி மலராக மலர்கின்றன. எழுத்துருவம் பெருத பல இனிய பாடல்கள் சமயோசித மாகப் பிள்ளையவர்களாற் பாடப்பட்டிருப்பினும் அவற்றின் முழுமையையும் பெறமுடியாமையால் ஈண்டு அவற்றைத் தந்திலேம்.

தேத்தண்ணீர் தருவாயே — அம்பலவாண

தேத்தண்ணீர் தருவாயே.

பேய்த்தனமாக என்னைப் பிசகாய்த் தாமதம் பண்ணி
ஏய்த்தனுப்பாமல் நல்ல பாலொடு சீனி சேர்த்து

... தேத்தண்ணீர்

வாழைப்பழ மொன்று வடிவானதாய்த் தெரிந்து

தோலையுரித்தெறிந்து சொல்லதன்விலை வந்து

... தேத்தண்ணீர்

என்ற இப்பாடலைப் போன்ற அநேகபாடற்பகுதிகளை இன்றும் நாம் பல்லோர் வாய்க் கேட்கின்றோம்.

அறுபது ஆண்டுகளின் முன் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்களை எடுத்து இப்பொழுது அச்சிற்பதிப்பிக்க நேர்ந்துள்ளமையால் நூல்வெளியீட்டுக் குழுவினர்க்குச்சிரமம் அதிகமாகவே இருந்திருக்கும். எனினும், அவர்கள் அயராதுஆர்வத்தோடுழைத்தமையால் இச்சிந்தனைச்சோலை சிறந்து விளங்குகின்றது. இம் முயற்சியிற் பங்கு கொண்ட புலவர். திரு. நா. சிவபாத சுந்தரம், பண்டிதர். திரு. சி. கதிரிப்பிள்ளை, பண்டிதர். திரு. அ. ஆறுமுகம், ஆசிரியர்கள். திரு. வை. பொன்னையா, திரு. சி. நாகலிங்கம், திரு. செ. கதிரேசர்பிள்ளை ஆகிய அன்பர்களுக்கு நாம் என்றுங் கடப்பாடுடையோம்.

இந்நூலை அணிந்துரைத்து சிறப்புறச் செய்த பண்டிதமணி. திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் குறித்த காலவெல்லையுள் எழில் மிக அச்சிட்டு உதவிய கலைவாணி அச்சகத்தாருக்கும் நன்றி பாராட்டுகிறோம்.

பாவலர் திரு. தெ. அ. துரையப்பா பிள்ளையவர்கள் போலவே யாழ்ப்பாண நாட்டில் வாழ்ந்து தமிழ்ப்பணி புரிந்த பண்டிதர்கள், பாவலர்கள், நாவலர்கள், பலருளர். அவர் தம் பாடல்களையும் உரைகளையும் தேடி, அவர் மாட்டுத் தொடர்புடைய அறிஞர்கள் அச்சிட்டு வெளியிடல் வேண்டும் என்பது எமது வேணவா. அதற்கு வழி காட்டுவதாக இந்த நன்னூலாம் சிந்தனைச் சோலை அமைவதாக.

செய்ய தமிழ் செழித்து வாழ்க.

மகாஜனக் கல்லூரி,
தெல்விப்பழை.
26-6-60.

தெ. து. ஜயரத்தினம்,
தலைவர்.
பொன்விழாச்சபை.

மதிப்புரை

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

“பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்குந் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்”

ஒரு தனி மனிதன் பெருமை சிறுமைகளுக்கு அம்மனிதன் செய்த செய்கின்ற செயல்களே காரணம். அவ்வாறே ஒரு சமூகத்தின் பெருமை சிறுமைகளுக்கும் அச்சமூகம் செய்த செய்கின்ற செயல்களே காரணம். புறக்காரணங்கள் கற்பித்துக் கொண்டு போர்க்கறை கூவுவது நிழலோடு போர்புரிவது போன்றதொரு வீண் முயற்சியேயாம்.

வஞ்சனை என்கின்ற களையைக் கணந்தோறுங் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து களைதல் சித்திக்குமானால் மனம் என்கின்ற மணி, மாசு நீங்கித் தூய்மையுறும். அப்பொழுது அறியாமை என்கின்ற அந்தகாரத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு அருளொளி மனமணியிற் பிரகாசிக்கும்.

வஞ்சனையைக் களைந்து மனமாசு போக்குவது நமக்கு இடையரு முயற்சி; கடன். அறியாமையைப் போக்குவது அருளொளியின் இயற்கை.

நாம் நமது குறைகளை முறையீடு செய்தற்குரிய இடம் ஒன்றே ஒன்றுதான். அந்த ஒரே ஒரு இடம் ஈசுவர சந்நிதானமே. முறையீடு சித்திப்பதற்கு உபகாரங்கள் தவ விரதங்கள். தவம் மனமாசு போக்கும். விரதம் அருளொளியை அண்ணிக்கும்.

மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்களோடு தான் நமக்கு யுத்தம். இந்த யுத்தத்தில் நாம் வென்றி எய்துவோமாயின் எமக்குப் பகைமுகம் என ஒரு முகம் இல்லையாம்; எம்முகமும் இன்முகமாம்.

நமது அந்தக் கரணங்களின் அழுக்கே பகைமுகமாய்த் தோன்றுவது; முகத்தின் அழுக்குக் கண்ணாடியின் குற்றமேயன்று.

மேற்காட்டிய உண்மைகள் மகான்களாலே பலவேறு நூல்கள் வாயிலாக வற்புறுத்தப்பட்டவைகள். இவைகளைக் காலந்தோறும் பெரியோர்கள் தோன்றி விளக்கஞ் செய்வதுண்டு.

இற்றைக்கு நூறு வருடங்களுக்கு முன் ஸ்ரீலங்கா ஆறு முகநாவலர் அவர்கள் தோன்றி அக்காலத்துக் கேற்ற வகையில் விளக்கஞ் செய்தார்கள்.

சைவதூஷண பரிகாரம், யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை என்ற நூல்கள் நமது குறைகளை எடுத்துக் காட்டி, நம்மை நன்னிலைப் படுத்த எழுந்தவைகள்; நாவலர் அவர்கள் செய்தவைகள்.

உயர்திரு. தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் நாவலர் அவர்களுக்குப் பின், நாவலர் அவர்களைப் போலவே நமது நிலையையும் நமது தேசத்தின் போக்கையும் நன்கு சிந்தித்திருக்கின்றார்கள். நாவலர் அவர்கள் வசனமூலம் தமது சிந்தனையை வெளியிட்டார்கள். பிள்ளையவர்கள் கவிதைகள் மூலம் தமது சிந்தனைகளை வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். கவிதை பிள்ளை அவர்களுக்குக் கைவந்தது.

பிள்ளை அவர்களின் சிந்தனைச் சோலையிலே அழகிய நறுமணங் கமழும் புஷ்பங்களா லாயதொரு மாலை 'சிவமணிமாலை'. அது ஈசுர சந்திதானத்தை அண்ணிப்பதற்குத் தொடுத்ததொரு மாலை. அந்தக்கரணங்களைச் சுத்தி செய்து நமது குறைகளை முறையீடு செய்தற்குரிய இடத்தில் முறையீடு செய்வதே சிவமணிமாலை.

யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மியும், எங்கள் தேசநிலையும் சிந்தனைச் சோலையில் இரு நறுமலர்கள். இவைகள் நாவலர் அவர்களின் யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை போன்று, நமது குறைகளையும் அவற்றைப் பரிகரிக்கும் வழிவகைகளையும் செவியிற் பிடித்துச் சுட்டிக் காட்டுபவை.

கும்மி சிறுவர் சிறுமிகள் கூடி நின்று படித்து மகிழ்தற் குரியது; கருத்துத் தெளிவானது.

'தேசோப காரங் கருதியிக் கும்மியைச்
செப்புகின் றேனாத லாலெவரும்
லேசாய் விளங்க இலகு தமிழில்
இயம்புவ தேநலம் சங்கமின்னே'
என்பது கும்மியின் அவையடக்கத்து முதற் செய்யுள்.

'தேசமெல்லாம் அங்லமய மாச்சு---எங்கள்
சிந்தை ஐரோப்ய வயம் ஆச்சு
நீச முறைமைகளே நிலையாச்சு—சைவ
நீதிக்குப் பங்கம் வரலாச்சு'

என்பது எங்கள் தேசநிலையில் இரண்டாவது செய்யுள்.

சிந்தனைச் சோலையிலுள்ள மலர்களிற் சீலமலர் என்ப
தொன்று. அது நன்னெறிப் பாடல்களாகிய இதோபதேச
கீதரச மஞ்சரி. மஞ்சரி இசைத்தமிழாகிய அருமையான
கீர்த்தனங்கள் கொண்டது.

"அக்ரமம் செய்வதைப் பாரீர் — சற்றும்
அருளிலாமற் * கைக்கூலி வாங்கியே
அக்ரமம் செய்வதைப் பாரீர்."

"நகைமேல் ஆசை சொள்ளாதே — நங்காய்!
நான் சொல்லும் வாக்கைத் தள்ளாதே."
என்பன மஞ்சரியில் இரு பல்லவங்கள்.

உணர்வு மலர் என்ற பகுதி சந்தர்ப்பங்கள் தோறும்
தோன்றிய தனிப் பாடல்கள்.

* "கைக்கூலி தன்னால் இங்கே கல்விபாழ் பட்டுப் போச்சுக்
கைக்கூலி யதனால் மாதர் கன்னிமை யழிந்த தந்தோ
கைக்கூலி தலைக்கு மிஞ்சிக் கற்றவர் தலைக விழ்ந்தார்
கைக்கூலி சிற்றி னத்தின் காப்பர சாயிற் றன்றே."

* (காப்பரசு — Care — taker Government.)

என்று இக்காலத் தெழுந்ததொரு பாடலும் ஈண்டுச்
சிந்திக்கற் பாற்று.

சோலை, இயலாய் இசையாய் நாடகமாய் நிறைவுறு
கின்றது. இவ்வாற்றால் முத்தமிழிலக்கியமாய்ச் சிந்தனைச்
சோலை என்கின்ற இந்நூல் மிளிர்கின்றது.

நாடகத்திற் சகலகுணசம்பன்னன் என்கின்ற வணிக
குலதிலகம் வருகின்றான். அவன் தன் செல்வம் அத்தனை
யையுங் கொடுத்து அநாதர்களாய்த் தவிக்கும் பெண்களின்
கற்பைப் பேணுதலாகிய பெருஞ் செல்வத்தைப் பேணு
கின்றான். இது இக்காலத்திற் பெரிதுஞ் சிந்தனை செய்யற்
பாலது.

“மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்பும்
காவலன் காவல்” என்கின்றது சிலப்பதிகாரம்.

காவலனற்ற இக்காலத்திற் கல்வி ஸ்தாபனங்களே
களைகண்.

திரு. துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் நிறுவிய மாசனக்
கல்லூரியின் அரைநூற்றாண்டு நிறைவு விழாவில் பிள்ளை
அவர்கள் இயற்றிய சிந்தனைச்சோலை நறுமலர்களைத் தந்து
நன்மணங் கமழ்ந்து வெளிவருவது பெரிதும் மகிழ்ச்சிக்
குரியது. மகாசனங்களுக் கெல்லாம் இந் நறுமலர்ச் சோலை
தண்ணிழல் செய்வதாக.

நூலாசிரியர் வரலாறு

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்துப் பத்தாம் ஆண்டிலே ஒரு நாள். தெல்லிப்பழைச் சந்திக்கண்மையிலுள்ள அழகிய வீடொன்றின் தலைவாயிலில் ஆஜானு பாகுவான புருஷர் ஒருவர் வெளியே புறப்படத் தயாராக வீற்றிருந்தார். இடும்பிலே தமது தூய உள்ளமே போன்ற வெண்ணிற வேஷ்டியும், மேலே மடிப்புக்கலையாத நீண்ட அங்கியும், தலையிற் பாகையுந் தரித்திருந்தாரவர். அவரது முகாரவிந்தமும் அதனை அலங்கரித்த அடர்த்தியான - ஆனால், அழகான மீசையும் முழு மதியையும் அதன் களங்கத்தையும் நினைவுபடுத்தின ஆழ்ந்தகன்ற கண்களோ ஆழ்ந்த அறிவினரவர் என்பதை அம்பலப்படுத்தின. கையிலிருந்த பிரம்பு இடையிடையே மெல்லச் சுழன்றது. அதிமுக்கியமான ஏதோ சிந்தனை அவர் உள்ளத்தில் அப்போது சுழன்றது என்பதைத்தான் பிரம்பின் சுழற்சி பிரதிபலித்ததோ என்னவோ. ஆனால் அவர் ஆழ்ந்த சிந்தனை ஒன்றில் அப்போது ஈடுபட்டிருந்தது உண்மதான்.

அக்காலத்திலே சைவருக்கெனத் தனித்த ஆங்கிலக் கல்விக் கூடங்கள் இல்லை. ஆங்கிலக் கல்வி பயில விரும்பிய சைவச்சிருர்களைப் பாதிநிமார் "நல்லவழி காட்டுவோம் உடுபுடைவை சம்பளம் நாளுநாளுந் தருகுவோம், நாம் சொல்வதைக் கேளும் என மருட்டிச் சேர்த்து நானமுஞ்" செய்யத் தலைப்பட்டனர். இச் செயலைக் கண்ட அந்த அறிஞரின் உள்ளம் பாகாய் உருகியது. சைவச் சிறுவர்களின் பரிதாபகரமான நிலைக்குப் பரிசாரந் தேடவேண்டுமென்ற எண்ணம் அப்போது சில காலமாகவே அவர் உள்ளத்தில் அரும்பி இருந்தது. அன்றும் அதே சிந்தனை தான், அவர் உள்ளத்தை வேல்போற் குடைந்து வேதனை செய்தது.

காரிருளில் மின்னலெனக் கருத்தகத்தே எண்ண அலை ஒன்று எழுந்தது. சைவர்க்கெனத் தனித்த ஆங்கில உயர்தர வித்தியாசாலை ஒன்றை நிறுவிச் சைவச் சிருர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற உறுதி உள்ளத்தே உதித்தது. சிந்

தித்த ஒன்றைச் செயற்படுத்துவதற்கு எல்லோரையும் போல
 “மீனமேஷம்” பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் வழக்கம் அவரி-
 டம் இல்லை. சிந்தனையினின்றும் விடுபட்டவராய் எழுந்தார்;
 விரைவில் ஆங்கில உயர்தரக் கல்விக்கூடம் ஒன்று அவர்
 இல்லத்தே எழுந்தது. ஆரம்பித்த ஓர் ஆண்டுக்காலத்துள்
 ளேயே அக்கல்விக்கூடம் அபரிமிதமான வளர்ச்சியை
 அடைந்தமையின் அதனை விஸ்தரிக்க வேண்டிய அவசியம்
 எழுந்தது. எழுவே தெல்லிப்பழைச் சந்திக்கு மேற்கே
 ஒருகல் தொலைவில் உள்ள அம்பனையில் தாம் விலைக்குப்
 பெற்ற நிலத்திலே கல்விக் கூடத்தை நிறுவி நிருவகிக்கலா-
 யினர். அன்று, தாம் தோற்றுவித்த கல்விக்கூடம் இன்று
 ஈழத்தின் இணையற்ற கல்விக் கழகங்களுள் ஒன்றாய்க் கம்-
 பீரமான கட்டடங்களுடன் கவினுறக் கதித்தோங்கிப் பொலி-
 வதைக் காணும் அந்த அறிஞரின் ஆத்மா “சுன்றபொழுதிற்
 பெரிதுவக்கும்” என்பதற்கையமில்லை. சைவமுந் தமிழும்
 தமது இரு கண்களாக—மூச்சு, பேச்சு எல்லாமாக—உருதி-
 வாழ்ந்த அந்த அறிஞர் வேறுயாருமல்லர்.

“விரையப்பா நஞ்சீர் மிகப்படைத்த தேலர்

துரையப்பா பிள்ளையெனுந் தோன்றல்” தான் அவர்.

ஆயிரத்தெண்ணூற் றெழுபத்திரண்டாம் ஆண்டு ஐப்-
 பசித் திங்கள் இருபதாம் நாள் கச்சேரி முதலியார் அருளம்
 பலந் தம்பதிகளுக்கு அருந்தவப் புதல்வராகத் துரையப்பா
 பிள்ளையவர்கள் தோன்றினார்கள். வளர்மதிபோல்
 வளர்ந்த பிள்ளையவர்கள் ஐந்தாவது பராயத்திலே வித்-
 தியாரம்பஞ் செய்யப்பெற்றுத் தெல்லிப்பழையிலே மிஷனரி
 மாரால் நடாத்தப்பட்ட தமிழ்ப்பாடசாலையிற் கல்வி பயின்ற
 பின் திரு. செல்லப்பா என்பவரால் அப்போது நடத்தப்-
 பட்ட ஆங்கில ஆரம்ப பாடசாலையிற் கல்வி பயின்றார்கள்.
 இங்கே கல்வி பயிலுங்காலை இவர் தந்தையார் தேகவி-
 யோகமானார். தந்தையை இழந்த பிள்ளையவர்களுக்குத்
 தாயாரான திருமதி தங்கம்மாவே தாயுந் தந்தையுமானார்.

ஆரம்ப பாடசாலையிற் கல்வியை முடித்துக் கொண்ட
 பிள்ளையவர்கள் உயர்தர கல்வி பயில நாட்டங்கொண்டார்

கள். அக்காலத்திலே உயர்தர கல்வி பயில்வதற்கேற்ற ஆங்கிலக் கல்லூரிகள் இல்லை. யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஒன்றுதான் உயர்தரகல்வி பயில விரும்புவோரின் புகலிட மாயிருந்தது. பிள்ளையவர்கள் அக்கல்லூரி மாணவர்களில் ஒருவரானார். இங்குக் கல்வி பயிலுங்காலத்திலே இவருடைய வாக்கு வன்மையையும் விவேகத்தையும் கண்ட ஆசிரியரனைவரும் இவர்பால் அன்புபூண்டொழுகுவாராயினர். அப்போது மிகச் சிறந்த தமிழ் அறிஞரான J. R. ஆணல்ட் என்பார் அக்கல்லூரியின் போதகசிரியர்களுள் ஒருவராயிருந்தார். அறிஞர் ஆணல்ட் இவருடைய கூரிய மதியையுஞ் சீரிய நுண்மாணுழை புலத்தையுங் கண்டு இவரிடம் தனித்த அன்பு பாராட்டுவாராயினர். இதனற் பிள்ளையவர்களுக்கு ஆணல்ட்டம் நெருங்கிப் பழகும் அரிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. பிற்காலத்திலே சிறந்த தமிழ் அறிஞராயுங் கவ்ஞராயும் விளங்கிய பிள்ளையவர்கள் தமிழ் அறிவுத் துறையிலே நாட்டங் கொள்ளக் காரண மாயிருந்தமை அவ்விருவருக்கு மிடையிலிருந்த தொடர்புதான் என்பதிலே எள்ளளவுஞ் சந்தேகமில்லை. பிள்ளையவர்கள் தாம் யாத்த கீதரசமஞ்சரி என்னும் நூலை அன்னாருக்கு அர்ப்பணமாக்கியமையே இதற்குச் சான்றாகும். பத்தொன்பதாவது வயதிலே கேம்பிரிஜ் சர்வகலாசாலையின் உயர்தரப் பள்ளி இறுதித் தேர்விலே ஆங்கிலம் முதலிய பாடங்களில் விசேஷ புள்ளிகள் பெற்றுச் சித்தியடைந்தார். அவ்வளவிலே பள்ளிப் படிப்புக்குப் புள்ளிவைத்து விட்டுச் சில காலம் அரசாங்கக் கணக்காளராகக் கடமை புரிந்தார்.

கல்வி பயிலும்போதே இவருடைய சாதுரியத்தை அறிந்திருந்தமையினாலே இவரை ஆசிரியத்தொழிலில் ஈடுபடுத்தப் பலரும் முனைந்தனர். அதனாலே கணக்காளர் பதவியைத் துறந்து பாணந்துறையிலுள்ள அர்ச். யோவான் கல்லூரியில் திரு. சிறில் ஜான்ஸ் என்னும் பிரதம ஆசிரியருடன் உதவி ஆசிரியராய் அமர்ந்து சிறந்த தொண்டாற்றி அன்னாரின் நன்மதிப்புக்காளானார். அங்கே இரண்டாண்டுக் காலம் சேவைபுரிந்தபின் ஆயிரத்தெண்ணூற்றுத் தொண்ணூற்று நாலாம் ஆண்டு இலங்கையை விட்டு நீங்கிப்

பாரததேசத்திலே பம்பாய் மாகாணத்திலே உள்ள கோலாப் பூர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியர் ஆனார். இங்கும் இரண்டாண்டுக் காலம் போதனை புரிந்தபின் இம்மாகாணத்திலுள்ள பெல்காம் உயர்நிலைப் பள்ளியிலே கடமையாற்றினார். அங்குக் கல்விபயிற்றி வருநாளிலே தான் 1898 ஆம் ஆண்டின் நிகழ்ச்சியாய் இந்திய சரித்திரம் கூறும் கொடிய கொள்ளைநோய் நிகழ்ந்தது. அது பன்னூற்றுக் கணக்கான மக்கள் உயிரைப் பலி கொண்டது. இதனை அறிந்த இவருடைய அருமைத் தாயார் இவரை இலங்கைக்கு வரும்படி வருத்தி அழைத்தனர். தாயாரின் வேண்டுகோளைத் தட்டிக் கழிக்க முடியாத தனயர் தமது ஆசிரியப் பதவியைப் பரித்தியாகஞ் செய்துவிட்டு இலங்கைக்கு மீண்டார்.

இலங்கை வந்த பிள்ளையவர்கள் ஆங்கில ஆசிரியதராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்குத் தோன்றிச் (1899) சித்தியடைந்தார்கள். தாம் முன்னர் ஆரம்பக்கல்விகற்ற பாடசாலை யிலே தலைமை ஆசிரியராக அமர்ந்தார். பின்னர், அப் பாடசாலை மிஷனரிமாரால் வாங்கப்பட்டு, பாதிரிவளவு என்று இக்காலத்து வழங்கும் நிலப்பரப்பிலே அமைக்கப்பட்டு நடாத்தப்பட்டபோதும் தாமே தலைமை ஆசிரியராகத் தொடர்ந்து பதவி வகித்தனர்.

கல்வி கேள்விகளிலும் ஒழுக்கத்திலும் சிறந்தவராக விளங்கிய பிள்ளையவர்களை மருகராகப் பெறுவதைப் பெரும் பாக்கியமெனப் பலருங்கருதி முயன்றதில் அதிசயமெதுவுமில்லை. பெற்றோரும், மற்றோரும் விரும்பியபடி ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து ஒன்பதாம் ஆண்டிலே தெல்லிப்பழையைச் சார்ந்த சபாபதிப்பிள்ளை அவர்களின் அருமைக் குமாரியும், ஆசிரியர், திரு. வே. தில்லையம்பலம் அவர்களின் மூத்த மருகியுமாகிய தையல்நாயகியைத் தமது வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்றுக்கொண்டார். மனைமாட்சியின் நன்கலனான நன்மக்கட்பேறும் அவருக்கு வாய்த்தது. புதல்வர் இருவரும் புதல்வி ஒருவருமாக மூவர், அவர் வழித்தோன்றலாக நின்று இன்றும் அவர் பணி ஆற்றுகின்றனர். இவருள்ளும் இவர் தாபித்தகல்விக் கழகத்தின் அதிபராயமர்ந்து அக்கழகத்தின் வளர்ச்சியிற் கண்ணுங்கருத்துமாய்ப் பணிபுரியும் தெ. து.

ஜயரத்தினமவர்கள். பிள்ளையவர்களின் தகைமை எத்தகையது என்பதை நிச்சயிக்கும் கட்டளைக்கல்—எச்சம்—என்றால் மிகையாகாது. மற்றொருவரான தெ. து. தர்மராஜா அவர்கள் லண்டன் சர்வகலாசாலையின் “வர்த்தகமாணி” ப் பரீட்சையிற் சித்தியெய்தி மின்சாரப்பகுதிக் கணக்குப் பரிசோதனைப் பகுதியில் தற்போது கடமையாற்றுகின்றார்கள். பிள்ளையவர்களின் ஏகபுத்திரியான திருமதி. இரத்தினம்மா, தபாற்பகுதியிற் கடமையாற்றும் திரு. அ. நடராஜா அவர்களின் வாழ்க்கைத் துணைவியாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

பிள்ளையவர்களின் சகோதரர்களும் கல்வித் தேர்ச்சியும், கலைப்பணி புரியும் ஆர்வமும் நிரம்பியவர்களாய் வாழ்ந்தனர். சென்னை மாநகரத்திற் சென்று வாழ்ந்து, ராப்பகதூர். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்களினதும், கிறிஸ்தவக் கல்லூரி ஸ்தாபகர் Dr. மில்லர் அவர்களினதும் வாழ்க்கை வரலாறுகளையும், பஞ்சதந்திரம், இந்தியச் சரித்திரம், கதாவாசகத் தொடர்நூல் முதலாம் நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டிருத் தமிழ்த் தொண்டாற்றிய திரு. தெ. அ. இராசரெத்தினம்பிள்ளையவர்கள் இவர்தம் மூத்த சகோதரராவர். தபாற் கந்தோர் அதிபராகி வாழ்ந்து 1908 ஆம் ஆண்டிற் புவி நீத்த திரு. தெ. அ. துரைச்சாமிப்பிள்ளையவர்களும், ஓவியம் சிற்பம் முதலாம் நுண்கலைத் தேர்ச்சி மிக்கவராய் வாழ்ந்து 1948ஆம் ஆண்டில் இறைவனடி சேர்ந்த திரு. தெ. அ. இராசநாயகம்பிள்ளையவர்களும் இந்நூலாசிரியருக் கிளைய சகோதரர்களாவர். ஹற்றன நகரத்தில் அச்சியந்திரம் தாபித்து நிர்வகித்த திரு. க. பொன்னையா அவர்களை மணம் புரிந்த திருமதி இராசம்மா என்னும் பெண்மணியார் பிள்ளையவர்களின் தனிச் சகோதரியாவர்.

“பாதிரிமார்களுடைய பள்ளிக்கூடத்தில் இளமைப் பருவத்திலே கற்கப் புகுந்தவர்கள் அநேகர், சைவசமயத்துண்மையை அறியாமையினாலே கிறிஸ்து மதத்திற் பிரவேசித்து விட்டார்கள். அவர்களிற் பலர் சைவசமயத்துண்மையை அறிந்தபின் பச்சாத்தாபமடைந்து சேதுயாத்திரை முதலியன பண்ணி வெளிப்பட விழுதி தாரணம், அநுட்டானம் முத

லியன செய்து வருகிறார்கள்.” இப்படி நாவலர் அவர்கள் எழுதினார்கள்; சி. வை. தாமோதரப்பிள்ளை, கரோல் விசுவநாதப்பிள்ளை முதலாம் அறிஞர்கள் இதற்கு இலக்கியமாக வாழ்ந்தார்கள். பிள்ளையவர்களும் சி. வை. தாமோதரப்பிள்ளை, கரோல் விசுவநாதப்பிள்ளை ஆகியோரைப் போலவே முதலிற் கிறிஸ்தவர்; முடிவிற்கு சைவர்.

பிள்ளை அவர்கள் தெல்லிப்பழை உயர்நிலைப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கியபோது கல்விமாண்கள் பலருடன்பழகும் அரிய வாய்ப்பினைப் பெற்றார்கள். பிள்ளை அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகிய சிலருள் வித்துவான் பிரம்மஸ்ரீ சிவானந்தையரும், பிரம்மஸ்ரீ இ. முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்களும் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள். வித்துவானவர்கள் சிறந்த தர்க்க பண்டிதர்; ஆழ்ந்த சிந்தனையாளர்; தமிழ் இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சியிலே தலைசிறந்தவர். முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்கள், “கேட்டார்ப்பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்பமொழி” யவல்ல சைவப்பிரசாரகர். கிறிஸ்து மதத்தவரான பிள்ளை அவர்களின் உள்ளத்திலே சைவத்துண்மைகளை விதைத்து விளைவுகண்ட பெருமை இவ்விரு அறிஞர்களுையுமே சாரும். சிவானந்தையரது பரமத கண்டனத்தினாலும் முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்களது சுவமத ஸ்தாபனத்தினாலும் பிள்ளையவர்களுடைய மனம் சிறுகச் சிறுக மாற்றமடைந்தது. “சைவ சமயமே சமயம்” என்ற உண்மை உள்ளத்தே உதித்தது; “பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறி புகுதவேண்டா” வென்ற உறுதி பிறந்தது. சமய தீக்கைபெற்று அவர் சைவரானார். இதே வேளையில் தெல்லிப்பழை உயர்நிலைப் பள்ளியை நடாத்திவந்த மிஷனரிமாருடன் மனவேற்றுமை ஏற்படவே பாதிரிமார் தொடர்பினின்றும் தம்மை விடுவித்துக் கொண்டார்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தான் ஆரம்பத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தேறின. அதன் விளைவாக மகாஜன உயர்நிலைப்பள்ளி உதயமாயிற்று. அப்போது எத்தனையோ எதிர்ப்புக்களையும் இடர்ப்பாடுகளையும் எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. அத்தனையும் தனித்து நின்று பொருது

வெற்றி கண்ட பெருமை பிள்ளையவர்களுக்கு என்றுமே உண்டு. பள்ளியை அரசினர் அங்கீகாரம் பெறச் செய்வதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளெல்லாம் வியர்த்தமாயின. அக்காலத்திலிருந்த கல்வி அதிகாரிகள் அதனை அங்கீகாரம் செய்வதில்லை என்ற பிடிவாதத்தோடிருந்தனர். எட்டாண்டுக்காலம் வரையில் அரசினர் அங்கீகாரம் பெற முடியாதிருந்தபோதும் பிள்ளையவர்கள் மனமொடிந்து நிலை தளர்ந்துவிடவில்லை. இக்கல்விக் கூடத்திற் பயிலும் மாணவர்கள் அரசினர் பரீட்சைகளுக்குத் தோன்றிச் சான்றிதழ்கள் பெற முடியவில்லையே என்பதுதான் அவருடைய கவலை. இந்தப் பிரச்சினைக்கும் அவருடைய கூரிய மதிநலம் சிறந்ததொரு வகையிலே தீர்வு கண்டது.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சிறந்த கல்விமான்களை அங்கமாகக் கொண்ட பரீட்சகர் குழு ஒன்றை அமைத்துப்பரீட்சித்துச் சான்றிதழ்கள் வழங்க வேண்டுமென்பதுதான் அவர்கண்ட முடிபு. பரீட்சகர் குழுவினரே பிள்ளை அவர்களிடம் பெருமதிப்பும் அன்பும் கொண்டவர்களான விக்ரோறியாக் கல்லூரி அதிபர், சைவப் பெரியார் திரு. S. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள், இந்துக்கல்லூரி அதிபர் திரு. G. சிவராவ் அவர்கள், இராமநாதன் கல்லூரி அதிபர் திரு. C. K. சுவாமிநாதன் அவர்கள், அர்ச் யோவான் கல்லூரி அதிபர் திரு. T. H. குறொசெற் அவர்கள் ஆதிய அறிஞர்கள் அங்கம் வகித்தனர். இக்குழுவினர் பரீட்சைகள் நிகழ்த்திச் சான்றிதழ்களும் வழங்கினர். இப்பேரறிஞர்கள் அக்காலத்திலே அதிப்பிரபலமான கல்விமான்களானமையின் அவர்களாற் பரீட்சிக்கப்பெற்று வழங்கப்பட்ட சான்றிதழ்கள் அரசினரால் அளிக்கப்பட்ட சான்றிதழ்களிலும் பார்க்க ஒருபடி மேலாகவே மதிக்கப் பெற்றதுமன்றி, யாவராலும் உவந்து ஏற்றுக் கொள்ளவும் பட்டன. இப்பரீட்சைக் குழுவினர் மஹாஜன உயர்நிலைப் பள்ளி, அரசினர் அங்கீகாரம் பெறும் வரையிலும் (1910-1918) பரீட்சைகளை நிகழ்த்துவதில் ஒத்துழைத்து இப்பள்ளியின் ஆரம்ப வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமாயிருந்தமை என்றும் பாராட்டத்தக்கதொன்று.

அரசினர் அங்கீகாரம் பெறாத எட்டாண்டுக் காலத்திலும் வேதனங்கருதாது இப்பள்ளியின் வளர்ச்சி ஒன்றையே

கருத்திற் கொண்டு கடமையாற்றிய ஆசிரியப் பெருந்தகைகளான திருவாளர்கள் A, கந்தையா, N. சங்கரப்பிள்ளை, K. இலங்கைநாயகம், S. இரத்தினசபாபதி, N. கந்தையா ஆதியோரின் அயரா உழைப்பினாலும் பிள்ளை அவர்களின் தளராத தாளாண்மையாலும் மேலோங்கிய இக்கழகம் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்துப் பதினெட்டாம் ஆண்டிலே பிள்ளையவர்களின் பேரன்புக்குப் பாத்திரரான திரு. க. பாலசிங்கம், சேர் அம்பலவாணர் கனகசபை முதலிய அரசியல் வாதிகளின் பெருமுயற்சியினால் அரசினரின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றது.

அந்நாளிலே தெல்லிப்பழை கிழக்கில் ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலை உதயமாகி வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. தமிழறிஞர் பரம்பரைத் தோன்றலும், சைவ மாண்பு நிறைந்த வருமாகிய பிரம்மஸ்ரீ. க. சுந்தரமூர்த்தி ஐயர் அவர்களே அப்பாடசாலையின் தாபகர். தமக்குப்பின் தாம் நிறுவிய கல்விக் கழகத்தைப் பொறுப்பேற்று நன்குற நடத்தவல்லார் ஒருவரைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார் ஐயரவர்கள். அத்தகுதி பிள்ளையவர்களிடத்திலே நிரம்பி யிருந்தமையைக் கண்ட அவ்வந்தணப் பெரியார் பிள்ளையவர்களை அப்பாடசாலையின் முகாமைக்காரராகியமர்ந்து அதனை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை ஏற்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். தமிழும் சைவமும் மாணவருள்ளத்தே கதித்தோங்கு தற்குதவியான ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலையும் அமைத்தல் வேண்டுமென எண்ணங் கொண்டிருந்த பிள்ளையவர்கள், ஐயரவர்கள் கேள்விக்கிசைந்தமை வியப்பன்று. 1918 ஆம் ஆண்டளவில் அத் தமிழ்ப்பாடசாலையின் முகாமைக்காரராகியமர்ந்த பிள்ளையவர்களிடமே 1921 ஆம் ஆண்டளவில் அதன் முழு உரிமையையும், பொறுப்பையும் ஐயரவர்கள் கொடுத்து விட்டார்கள். அதன்பின் விஸ்தாரமான நிலப் பரப்பொன்றைப் பணங் கொடுத்துப் பெற்றுக் கட்டடம் அமைத்து அக் கல்விக் கூடத்தை இன்றிருக்கும் நிலைக்கு உயர்த்தி வைத்தவர்கள் பிள்ளையவர்களே.

மஹாஜன உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு அண்மையில் ஆரம்ப பாடசாலை ஒன்றில்லாமையால் சிறுவர்கள் வெகு தூரஞ்

சென்று இடர்ப்படுதலையும், தொலைவிற்குச் செல்ல முடியாத சிறுவர்கள் அவமே காலத்தைப் போக்குவதையும் கண்டு நெஞ்சம் வெதும்பிய பிள்ளையவர்கள், மஹாஜன உயர் நிலைப் பள்ளியின் அருகே சரஸ்வதி வித்தியாசாலை என்ற ஆரம்பப் பள்ளியை நிறுவினர். இப்பள்ளி ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து இருபத்தெட்டாம் ஆண்டிலே அரசினர் அங்கீகாரம்பெற்றது. இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின் கல்லூரியுடன் இணைக்கப்பட்டு இயங்கி வருகிறது.

பிள்ளை அவர்கள் தனக்குவமை இல்லாத தலைசிறந்த ஆசிரியர். எத்தகைய மாணவர்க்கும் கல்வி இலகுவி லெய்தும்வண்ணம் பாடஞ் சொல்வதில் வல்லவர். ஆங்கில இலக்கண இலக்கியம் கற்பிப்பதிலோ ஈடு இணையற்றவர். கல்வியையும் ஒழுக்கத்தினையும் மாணவர்கள் உதாசீனம் செய்யவிடக் கூடாதென்ற கொள்கையிலே பிடிவாதம் உள்ளவர். ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதில் மிகவுங்கண்டிப்பானவர். மாணவர்களுடைய நலன்களைக் கல்விக் கூடத்திலே கவனிப்பதுடன் அவர்திருப்தி அடைந்து விடுவதில்லை. வீட்டிலே கல்விகற்க வசதியற்ற மாணவர்களுக்கு காகத் தமது இல்லத்திலே இராப்பாடசாலை நிகழ்த்திவந்தனர். வித்தியாபகுதியினர் தொழிற்கல்வியின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்து கொள்ளாத அந்தக்காலத்திலேயே மாணவர்களைத் தொழிற்கல்வி பயிலும்படி தூண்டி அச்சத் தொழிலும், புத்தகங் கட்டுந் தொழிலும் மாணவர் பயிற்சி பெறுவதற்குத் தெல்லிப்பழை ஆசிரிய பயிற்சிக் கூடத்திலே வசதிகள் செய்து கொடுத்த பெருமை இவரைச் சேரும்.

அக்காலத்திலே பள்ளிகளில் கனிஷ்ட பாடசாலைத் தராதர வகுப்பு வரையுமே ஆங்கிலங் கற்கக்கூடியதாக இருந்தது. மேலுங் கல்விகற்க விரும்பிய மாணவர்க்குப் பிள்ளையவர்கள் பேருதவி புரிந்தார்கள். கைம்மாறு எதுவுங்கருதாது அம்மாணவர்களைத் தம் மனையில் வைத்துப் பாடங்கள் கற்பித்து, கல்கத்தா சர்வகலாசாலைப் புகுமுகப் பரீட்சைக்கும் (Entrance) கேட்பிரிஜ் சர்வகலாசாலைக் கலாசாலைக் கனிஷ்ட (Junior) சிரேஷ்ட, தராதரப் (Senior) பரீட்சைகளுக்கும் அனுப்பி வந்தார். அங்ஙனம் பிள்ளையவர்க

ளிடம் கற்று, கல்கத்தா சர்வகலாசாலைப் பரீட்சையிற் தேறிவருள் ஒருவர் திரு. க. இலங்கைநாயகம் அவர்களார். இவர் படித்துத் தேறியபின் பிள்ளையவர்களுடன் பல்லாண்டுகள் உடன் ஆசிரியராக இருந்து பின், மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியில் ஆசிரியராக அமர்ந்து வாழ்ந்தார். கேம்பிரிஜ் பரீட்சைகளில் தேறியவர்களில் திருவாளர்கள் K. சின்னப்பா. N. சங்கரப்பிள்ளை. N. அம்பலப்பிள்ளை. K. மதியாபரணம், T. V. செல்லப்பா, N. கந்தையா, A. கந்தையா, என்போர் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள். அவருள்ளும் திரு K. சின்னப்பா அவர்கள், தமதாசிரியர் நிறுவிய கல்விக் கூடத்தின் அதிபராய்ப் பின் அமர்ந்து அவர் பணியைத் திறம்படத் தொடர்ந்தாற்றியமை ஈண்டு நினைவுகூரத் தக்கதொன்றாகும்.

தமிழ் ஆங்கிலக் கல்வி அபிவிருத்திக்காக உழைத்த துடன் பிள்ளை அவர்களுடைய சேவை முற்றுப் பெறவில்லை. தேச நலனிலும் சமூகசீர்திருத்தத்திலும் அவருக்கு மிகுந்த சிரத்தை உண்டா. இந்தத் துறைகளிலே, புகுந்து பணியாற்றுவதற்கு வேண்டிய தகைமைகளும் அவரிடம் இயல்பாகவே அமைந்திருந்தன. கவிதை புனைவதிலும், கட்டுரைகள் வரைவதிலும், கடல்மடை திறந்தாற்போலச் சொன்மாரி பொழிவதிலும் மிகத் திறமை வாய்ந்தவர். நாட்டின் நலனுக்குக் கேடுவினைக்கும் குணக் கேடர்களையும், நவநாகரிகப் பித்தர்களையும் சமூகச் சீர்திருத்தம் என்ற போர்வைக்குள் நிகழும் பேதைமைகளையும், கவிதைகளாலும், கட்டுரைகளாலும், மேடைப் பேச்சுக்களாலும் பன்முறையும் பலமாகக் கண்டித்தவர். இந்த மும்முனைத் தாக்குதலுக்கு எதிர்நிற்க முடியாது எதிரிகள் ஏங்கித் திகைத்தனர்.

பதங்கள், கீர்த்தனைகள், கும்மிகள் ஆகியவற்றிற்கு இவர் காலத்திலே மக்களிடையே பெரிய செல்வாக்கிருந்தமையின் அந்தச் சந்தப்பாக்களிலே தமது கருத்துக்களைக் கூறினாற்றான் மக்கள் மனங்கொண்டு படிப்பர் எனக்கருதினர். இவர் புகுத்த விரும்பிய கருத்துக்களையும், கொள்கைகளையும் தெரிந்து கொள்வதற்கு, இவரது குடும்பிகளையும், கீர்த்தனைகளையும், பதங்களையும் ஒருமுறை புரட்டிப் பார்த்தாலே போதும்.

கிறிஸ்து மதத்தவராய் இருந்தபோது சமயச் சார்பற்ற னவும் ஒழுக்கத்தை வலியுறுத்துவனவுமான கீர்த்தனைகள் பலவற்றைப் புனைந்தனர். அவையாவுந் தொகுக்கப்பட்டு ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து ஓராமாண்டில் “இதோபதேச கீதரச மஞ்சரி” என்ற நூலாக வெளியிடப்பட்டுப் பல்லோரதும் பாராட்டுதல்களுக்குப் பாத்திரமாயின. இதனைத் தொடர்ந்து ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து ஐந்தாம் ஆண்டிலே “சகலகுண சம்பன்னன்” என்ற நாடகம் வெளிவந்தது. ஏனையவை மூன்றும் — சிவமணிமாலை, யாழ்ப்பாண சுவதேசக்குடும்பி, எங்கள் தேசநிலை, என்பன—அவர் சைவரானபின் பாடப்பட்டனவாகும். இவற்றுட் சிவமணிமாலை, சிவம் மணக்கும் செழுமையான கவிமலர்களைக் கொண்டு தொடுக்கப் பெற்ற ஏற்றமிகு எழில் மாலை. மற்றையவை இரண்டும் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைக் கருவாகக் கொண்டவை. புதுமை புதுமையெனக்கூறி அந்நிய நாகரிகத்தில் மதிமயங்குவதையும், பழமை பழமை எனப்பகர்ந்து, பழந்தமிழர் • பண்பாட்டை, பழக்க வழக்கங்களைப் பரிசுசித்து ஒதுக்குவதனையும் கண்டு கொதித்த பிள்ளையவர்களினது உள்ளக் குமுறலின் வெள்ளப் பெருக்குத்தான் யாழ்ப்பாண சுவதேசக் குடும்பி யில் வரும் பின்வரும் அடிகளிலே தேங்கி இருக்கிறது.

“சிற்சில் ஐரோப்ய பழக்கவழக்கஞ்
 சிறந்ததென் பதற்காட் சேபமிவ்லை
 முற்சிந்தனையின்றி நந்தேசா சாரங்கள்
 முற்றும் விடலாமோ.....

எம்முள்
 நல்லாயிருக்கும் பழக்க வழக்கத்தை
 நாம் விடலாகாது.....

பிள்ளையவர்களுடைய சமூகசீர்திருத்த மெல்லாம் இந் தக் கொள்கை அடிப்படையிலேதான் இயங்கியது. நமது

பண்பாட்டினையும் கலாச்சாரங்களையும் பாதுகாக்க வேண்டும்; அந்நிய நாகரிகத்தில் அபிமானங் கொள்ளக் கூடா தென்பது அவருடைய அழுத்தமான அபிப்பிராயம். கசப்பான மருந்துகளை வைத்தியர்கள் சரூக்கரையிலே பொதிந்து தருவதுபோல, கசப்பான உண்மைகளை ஹாஸ்யரசத்திலே தோய்த்துத் தருபவர் அவர்.

“கொண்டைக்குப் பூச்சுடுங் குணம் போச்சு—நாடாக்
கொண்டு மயிர்முடிக்குங் காலமாச்சு
தண்டைபாதசரங்கள் தவிப்பாச்சு — பெண்கள்
சப்பாத்துள் நொண்டும் அவ காலமாச்சு”

“மீசை முக்கடியினில் தூசாச்சு — திகழ்
மேலாம் முகத்தே சகம் போச்சு
ஆசை அன்னியப் பொருள் மீதாச்சு,—... ..
... ..”

“இரவினிழ்ப்பிடிப்பது மின்சாரச் சூள்—பத்தியம்”
எல்லார்க்குமாவது மோன்றெறட் கூழ்
... ..—தேச
பழக்க வழக்க மெல்லாம் மாறுது பாழ்”

‘எங்கள் தேசநிலை’ இது, என்று ஆடவரையும் அரிசையையும் கிண்டல் செய்வதன் மூலம் விண்டு காட்டிவிட்டுச் சமயத்துறையைச் சாடுகிறார்.

“பழஞ்சைவ சமயங்கை விடலாச்சு—ஒரு
பகிடிச்சை வமிங்கு வரலாச்சு”

“ஆங்கில சைவமென்றொரு சமயம்—இங்கு
அரசியற் சைவமென் றொருசமயம்
தாங்கள் பெருக்கவொரு சைவசமயம் — எனத்
தாபிக்கி றுர்சில ரிதுசமயம்”

பிள்ளையவர்கள் எந்த வகையில், எந்த அடிப்படைக் கொள்கைகளுடன் சமூகசீர்திருத்தஞ் செய்யப் புகுந்தார்கள் என்பதனைத் தெரிந்துகொள்ள இவ்வளவே போதுமானது.

திருமுறைகளிலே பிள்ளையவர்களுக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு உண்டு. தேவார திருவாசகங்களை மனமுருகிப் பாராயணஞ் செய்பவர் அவர். “முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி அவர் மொழியும் பொன்னேபோற் போற்றுவம்.” என்ற வழிவழி வந்த மரபைப்பேணி நிற்பவர். அதனாலேதான் தேவார திருவாசகக் கணிகளின் கொழுஞ் சாற்றைத் தமது பாடல் களாகிய பாத்திரங்களிலே பெய்து விருந்தாடி அயரும்படி நம்முன் படைத்திட அவரால் முடிந்திருக்கிறது.” சமயவாதிகள் தத்தம் மதங்களே அமைவதாக அரற்றி மலைந்தனர். தென்னாடுடைய சிவன் எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன் என்ற திருவாசக அடிகளின் சாரத்தைச் சிவமணிமாலையில் வரும்

“தத்தம் சமயமொன் றே உண்மை என்று தரணி தன்னில் நித்தம்பல் வேறு சமயிகள் வாது நிகழ்த்துகிறார் எத்தலத் துஞ்சிவ மொன்றே யுளதென வெண்ணுவரேல் சித்தப் பிரமையோர் காலுங்கொள் ளாரச்சித்தருமே”

இதே போலவே, அப்பர் சுவாமிகளின் திருவங்கமாலையின் அழகையும் இனிமையையும்

“கண்ணிரண்டாலுன் திருக்கோயில்கண்டு களிப்புடனே எண்ணுந்நூசனை செய்து”. “கைகளைத் தந்தனை கூப்பவும் சேர்த்த கடிமலரால், வைகலும் நின்னை வணங்கவும்”, “கால்கள் தந்தாய் நின், திருக்கோயிலில் சென்று களிப்புடனே சாலவணங்கவும்” எனவரும் இவர் அடிகளிலே தேறலாம்.

தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கணங்கட்கமைய ஆங்கிலத் திற் கவிதைகள் புனைவதும் அவர் வழக்கம். ஒருமுறை புகையிலையை உபயோகிப்பதால் வருந் தீமைகளைப்பற்றி நண்பர்கள் சிலருடன் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்த பிள்ளையவர்கள் புகையிலையை உபயோகிப்பதால் வருந் தீமைகளைப் பொருளாக அமைத்து ஆங்கில வெண்பா ஒன்றைப்பாடி அனைவரையும் அதிசயிக்கச் செய்தனர். அந்த வெண்பா வருமாறு.

“Eyes will be spoilt activities destroyed
Yea, truly all powers impaired — by daily

Smoking or chewing snuffing or in any way
Making use of tobacco.”

இது போலவே தெல்லிப்பழை உயர் நிலைப் பள்ளியின் வச்சிர விழாவின் போது பரிசில் பெற்றோரைப் பாராட்டு முகமாக அப்போது பிரபலமாயிருந்த தமிழ்க் கீர்த்தனை ஒன்றின் மெட்டிலே

“Let us congratulate the winners of awards”

என்ற பல்லவியை உடைய ஆங்கிலக் கீர்த்தனையைப்பாடி பலரையும் பிரமிக்க வைத்தனர். இவ்விரு சம்பவங்களும் பிள்ளையவர்கள் பால் அமைந்திருந்த விரைந்து கவிபாடும் ஆற்றலையும், இருமொழிப் பாண்டித்தியத்தையும், எடுத்தியம்பும் எடுத்துக் காட்டுக்களெனலாம்.

பத்திரிகைத் தொழிலிலும் பிள்ளையவர்கட்குப் பலவருட்கால அனுபவமுண்டு. ‘உதயதாரகை’ப் பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்து அவர் ஆற்றிய தொண்டு யாவருமறிந்ததே. இந்து சாதனப் பத்திரிகையின் ஆங்கிலப் பதிப்பின் உதவி ஆசிரியராக மூன்று வருடகாலம்சேவை செய்தார். இப் பத்திரிகையில் அவ்வப்போது இவர் எழுதிய கட்டுரைகளைத்தும் கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்த ஆங்கிலத்தினசரிகளினால் அனுமதிக்கப்பட்டு மறுபிரசுரஞ் செய்யப்பட்டன வென்ற வொன்றே போதும், இவர் பத்திரிகைத் தொண்டின் உயர்ச்சியை உரைக்க.

தெல்லிப்பழையிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் சங்கங்கள் பலவற்றைத் தோற்றுவித்து அவற்றின் அக்கிராசனராகவும் அமர்ந்து ஆற்றிய தொண்டுகள் அளப்பில. தெல்லிப்பழை ஐக்கிய சங்கத்தின் முதற் செயலாளராகவும் பின், துணைத் தலைவராகவும் ஆண்டு பலவாக அயராது உழைத்தனர். யாழ்ப்பாணச் சைவபரிபாலனசபை, ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கம், தெல்லிப்பழை மஹாஜன சபை ஆகிய சங்கங்கள் அனைத்தினும் செயற்குழு அங்கத்தினராக அமர்ந்து ஆற்றிய தொண்டின் பெருமை எழுத்திலடங்குந் தகைத்தன்று.

தெல்லிப்பழையிலே புகைவண்டி நிலையம், தபால் நிலையம், மற்றும் பொதுநல ஸ்தாபனங்கள் அமைக்கப் படவேண்டுமென முதன் முதலில் எண்ணியவரும், அரசினருக்குப் பன்முறை எழுதி அவற்றை அமைப்பித்தவரும் பிள்ளையவர்களே.

இவர்கள் பழகுவதற்கினியவர். இனிய சுபாவமும் உயர்ந்த பண்பும் எளிய வாழ்வும் கொண்ட பிள்ளையவர்களைப் பண்புடையாளர் பலரும் தம் நண்பராக்கி நனிமகிழ்ந்தனர். மகாவித்துவான் சி. கணேசையர், தெல்லிப்பழை வித்துவான் ச. சிவானந்தையர், இ. முத்துக்குமார் சுவாமிக் குருக்கள், வித்தியாதரிசி தி. சதாசிவ ஐயர், ஆதியோர் பிள்ளை அவர்கள்பால் பெருமதிப்புக் கொண்ட தமிழ்ப் பேரறிஞராவர். வித்துவான் ச. சிவானந்தையர் தாம் சீவியவந்தராக இருந்தவரையும் தினமும் மாலை 4 மணியளவில் மஹாஜன ஆங்கில உயர் நிலைப் பள்ளிக்குவந்து பிள்ளை அவர்களுடன் கலந்துரையாடிச் செல்வதைத் தம் வழக்கமாகக்கொண்டிருந்தனர். யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியின் அதிபராக விளங்கிய வண. பாதிரியார், உவில்லக்ஸ் என்பாரும் மஹாஜன ஆங்கில உயர் நிலைப் பள்ளி ஆரம் பித்தகாலத்தில் நிறுவப் பட்டு எட்டாண்டுக் காலம் கடமையாற்றிய, பரீட்சகர் குழுவின் அங்கத்தினர்களும் பிள்ளையவர்களிடம் பேரன்பு பூண்ட ஆங்கிலக் கல்வி மாண்களாம். எனவே கற்றூர் காமுறுங் கற்றூராகப் பிள்ளையவர்கள் பெருமதிப்புடன் விளங்கினரெனலாம்.

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக” என்ற வள்ளுவரின் வாய் மொழிக் கிலக்கியமாகத் தோன்றி வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பிள்ளையவர்கள் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்திருபத் தொன்பதாம் ஆண்டு ஆனித் திங்கள் 24ம் நாள் இறைவனடி சேர்ந்தனர். தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாரான பிள்ளையவர்களின் பூதவுடம்பு பொன்றிடினும் புகழுடம்பு பொன்றாது என்றும் நின்று நிலவுமென்பது உறுதி.

“நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு.”

பாவலர் திரு. தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள்

Digitized by Noolaham. See also
noolaham.org | aavananam.org

சோலையுள்

வெளியீட்டுரை	i
மதிப்புரை	iv
நூலாசிரியர் வரலாறு	viii

உள்ளொளிர் மலர்

1. பத்திமலர்	1
2. தேசியமலர்	17
3. சமூகமலர்	73
4. சீலமலர்	83
5. உணர்வுமலர்	143
6. நாடகமலர்	165
7. இணைப்புமலர்	271

பத்தி மலர்

சிவமணி மாலைப் பாடல்

Digitized by Noolaham Foundation.

Digitized by Noolaham Foundation.

உ

சிவமணி மாலை

காப்பு

அருணிறை யும்பரன் விக்கினம் யாவு மகற்றிடுமெய்ப்
பொருளெனு மெந்தை கயமுகன் பாதப் புனிதமலர்
தெருணிறை பக்தி யுடன்பணிந் தேகவி செப்பலுற்றேன்
கருணை நிறையக் கணபதி முன்னின்று காப்பதுவே.

நூல்

நித்திய நின்மல நிட்கள மாகி நிராமயமாய்ப்
பத்திசெய் வோரித யத்தி லுறையும் பரசுகமாய்ப்
புத்தி மொழியிவைக் கெட்டாத வானந்த பூரணமாய்ச்
சித்துரு வாயொளி ரீசனை நாம்துதி செய்குவமே.

1

எங்கும் பிரபை யியல்பொரு ளேயென் னிருதயத்திற்
றங்கியுள் ஞான வொளியருள் வாயிந்தத் தாரணியிற்
பங்க மிகுந்தவஞ் ஞானந்த காரம் பரிதிமுன்னே
கங்கு லகல்வது போல்நீங்கி நன்மை கதித்திடவே. 2

தேனே கரும்பின் தெளிவே சுவைமிகுந் தெள்ளமுதே
தானே தனக்கு நிகரா யொளிநுந் தயாநிதியே
மானோநன் னோக்கி யுமையா ளுடனுறை மாணிக்கமே
கோனே யருளுள் னொடுநான் கலக்குங் கொடையெனக்கே. 3

நீராய் நிலநெருப் பாய்வெளி யாய்நிக மும்வளியாய்ச்
சீராய்ப் பிரபஞ்ச முற்றும் வியாபிக்கும் தெய்வசத்தாய்
ஏராய் விளங்குஞ் சிவனே யெனக்குன் னினியவருள்
தாராய் கொடும்பிற விப்பிணி நீங்கித் தகைபெறவே. 4

ஐம்புல் னொற்றங் கரைமர மாயிங் கலைதலுற்றேன்
எம்பெரு மானெனை யாளுடை யாயெற் கிரங்கியுன்றன்
செம்பொற் பதத்தின் சரணருள் வாயெத் தினமுமுனை
நம்பிப் பிறவி யெனுங்கட னீந்தி நலமுறவே. 5

பூவினிற் சிற்றின்ப மாய வரங்களைப் புந்திமகிழ்
மேவிட வேற்று னருளமு தத்தை வெறுத்தமயல்
தாவுங் கடையவ னேனறி யாமை தடிந்தருள்வாய்
தேவருந் தேடி யடையாத ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 6

பிற்பொரு டன்னைப் பெறவாசை கொள்ளும் பெரும்பவம்வே
ரறவென் னிதயத் தருள்புரி வாய்நின் னடியவன்யான்
பொறுமை யுடனெனக் குள்ளன வற்றொடு பூரணமாய்
வறுமை யிலும்நிறை வாம்மனம் பூண மகாபரனே. 7

ஈன நிறைந்த தசைநீ ரிரத்த மெலும்பிவையா
லான வழிவுறுந் தேகத்தைப் போற்றிநன் காதரித்து
மேனலஞ் சேர்ந்திய வான்ம சுகத்தை வெறுக்குமெற்சுன்
ஞானம் புரிந்திடு வாய்தில்லை வாழ்சிவ நாயகனே. 8

என்னவென் னானை யனுபவ மோவென வேம்பலிக்குஞ்
சின்ன மனமிச் சரீர புலாதிக ளாற்றியங்கி
நன்னலஞ் சேர்ந்திடு மான்ம சுகத்தை நலியவிடா
துன்னரு டாபர னேயுனை யென்று முணர்வதற்கே. 9

தாருவைப் பற்றுங் கிளையினைப் போன்றுன்னிற் றங்கிநிற்கும்
நீர்மையி னேனைக்கை நீவிடி லோகெடல் நிச்சயமே
ஏருறு முன்றன் றிருவரு னூட்டி யெனை வளர்ப்பாய்
சீருறு மாதுமை பாகா பவப்பிணி தீர்ப்பவனே. 10

அல்லும் பகலுஞ் சிவசின்னம் பூண்டுபல் லாயிரமாய்ச்
சொல்லுநற் றெண்டரின் தோத்திர கீதஞ் சுவையுடனே
கல்லு முருக வறைந்து பரவசங் காண்பதுபோல்
இல்லைமற் றேரின் ப மென்றே யுணர்ந்தன னீஸ்வரனே. 11

புண்ணிய மேநலம் தீவினை சற்றும் புரிவதற்கிங்
கெண்ணுவ தும்மிகு கேடெனுஞ் சிந்தை யெனிலிருந்தும்
நண்ணுந்துன் மாயையி னூற்பவஞ் செய்து நலியுமெனைக்
கண்ணிமை காப்பது போலின்று காகரு னாகரனே. 12

நாளுந் தொலைந்து பெலமுங் குறைந்து நலிவடைந்து
மாளுஞ் சமய மெனக்குமுன் றேன்றி மறுபிறப்பை
ஆளும் பலத்தை யருளியென் சீவ னகன்றபின்னர்
நீளும் சுகாநந்தம் நீயருள் வாய்சிவ நின்மலனே. 13

செல்வத்தை யாயினுஞ் சீர்த்தியை யாயினுஞ் சீவியத்தின்
நல்லனு போக சுகங்களை யாயினும் நாடிவர
வில்லையென் னாணவ மாமலம் நீங்க வெழின்மிகுசீர்
துல்லிப மாயொளிர் தூய்மை புரியருட் சூரியனே. 14

புண்ணிய பாவ மிரண்டே நிலைக்கும் புவியதனில்
நண்ணும் பொருள்புக ழோநிலை யாவென நானறிந்தும்
எண்ணில் முயற்சி புரிந்து நிதிபுக ழீட்டுவதிற்
கண்ணுற் றலைந்துன் கதியிழந் தேன்சிவ காருண்யனே. 15

நோயென்ன செய்யுந் தரித்திர மென்செயும் நூறெனுமெண்
ணய்வரு மின்ன லெனையென்ன செய்யு மறிமனமே
சேயனின் மேற்கரு ணாநிதி யாய சிவபெருமான்
நேயமென் னெஞ்சி னிறைந்தெந்த நாளும் நிலைத்திடவே. 16

தேடு முலகபல் செல்வங்க ளொன்றுமென் சீவனகன்
ரேடும் பொழுதுத வாவெனு முண்மையுணர்ந்திருந்தும்
நாடு மவைகளின் மீதாசை வைத்து நலிந்துழன்றேன்
நீடுன் னருளினி யாவது தாசிவ நித்தியனே. 17

இருக்கும் நடக்கும் கிடக்குமெவ் வேளையு மென்மனத்தை
உருக்குஞ் சிவாய நமவெனச் சிந்தித் துலகமயல்
அருக்குநின் னன்பெனு மானந்த மெய்த வருள்புரிவாய்
திருக்கயி லாச புரிவாழ் சிவனெனுந் தேசிகனே. 18

சிவ னகன்றபின் னேயினத் தாருஞ் சினேகிதரும்
ஆவென் றலறுவர் கண்ணீர் சொரிவ ரமுதமுது
போவார் மயானந் தகனிப்ப ராங்கிந்தப் புண்ணுடலைச்
சாவின்பின் னேயெனக் கென்வே றுதவித் தரவலரே 19

தாயு மெனைக்கை விடுவாள்சிற் போதுநற் றண்ணளிசேர்
நேய மிகுந்தந்தை யுங்கை விடுவரிந் நீணிலத்தில்
ஆய சினேகருங் கைவிடு வாரய லாரகல்வார்
தூய சிவபெரு மானே ந்தமுந் துணையெனக்கே. 20

தீவினைக் கோர்சிற் தேனும் பயமின்றித் தீங்குநிறை
பாவ விருதயம் போம்வழி செல்கின்ற பாவினை
மேவ விடாதுயர் சாதுக்கள் கூட்டமும் மேனிலையும்
தாவெனக் கென்றுந் தயாநிதி யாகிய தற்பரனே. 21

காசினி லாயினுங் கள்ளினி லாயினுங் காமநிறை
வேசியி லாயினு மாசைகொண் டேயுனை விட்டகன்று
மோசத் திறங்க முடுகுமவ் வேனையில் முன்னெதிர்த்துப்
பாசங்கள் நீங்க வருள்புரி வாய்சிவ பாஸ்கரனே. 22

பொற்பு மிகுஞ்சிவ புண்ணியஞ் செய்யும் பொழுதுமென
தற்பு நிறையு மரும்பத்தி தன்னையு மாணவமாம்
தூர்ப்பல மொட்டிக் கெடுத்திடு தேயுன்றன் தூயவருள்
சிற்பர னேதந்து காப்பாய்மெய்ப் புண்ணியஞ் செய்திடவே. 23

ஆலயஞ் சென்றென் அமலனைப் போற்றியென் னானமட்டும்
சீலநற் பூசைகள் செய்தாலென் வேதங்கள் சீருடனே
சாலவு மோதியு மென்பயன் சத்திய மாயிதய
கோலங்கள் மாறிச் சிவமாத லிங்கு குறைந்திடனே. 24

ஆசை கடலினு மாபெரி தத்தை யழிக்க வுன்மேல்
நேசமொன் றேயன்றி மற்றுள் தோவிந்த நீணிலத்தின்
பாச மெலாம்வென்றுன் பாதாம் புயமிகு பத்தியுடன்
பூசிக் குங் கிர்பை புரிவாய் பரசிவ புண்ணியனே. 25

வஞ்சம் பெருமை பகைலோபம் மோகந்துன் மாச்சரியம்
நெஞ்சந் தனிலொன்று வாக்கிலொன்று நிகழ்த்துகுணம்
கொஞ்ச மெண்ணுஞ் சிவசிந்தை யின்றிய கோலமிவை
எஞ்சி யழிய வெனக்கருள் வாய்பர மேஸ்வரனே. 27

காமப் பெருமய லென்னை மயக்கியென் கண்முனின்றுன்
வாம நிறைசிவ ஞான வொளியை மறைக்குதையோ
சேம மடைய மருந்தருள் வாய்முன் திரிபுரமும்
காமனும் நீறு படச்செய்த வாசிவ காருண்யனே. 27

அன்ன பணம்வத் திரதான மேழைகட் கன்புடனே
சொன்னயஞ் சேர்புகழ் வேண்டா தகநிறை தூய்மையொடும்
எந்நிலை தன்னிலு மீதல் கடமை யெனவுணரும்
பொன்னித யந்தரு வாய்தில்லை மேவிய பூரணனே. 28

பொன்னைப் புகழ்னை மங்கையர் தம்மைப் புவிதுதிக்கும்
மன்னிகர் வாழ்வைத்துர் மாயை யெனவென் மனநினைந்தே
உன்னிரு பாத மலரே சதமென் றுவகையுடன்
சென்னியிற் சூட வருள்புரி வாய்சிவ தேசிகனே. 29

கல்வியில் நாம்செல்வர் ஆஸ்தி தனிற்செல்வர் கண்ணியஞ்
சேர்
வெல்லு முயர்மர பிற்செல்வ ரென்றுபல் வீம்புசொலும்
புல்ல ருலகிற் சிவநேசச் செல்வத்தைப் பூண்பவரே
செல்வர்மற் றேரல்ல ரென்னுமெய்ஞ் ஞானந் தெளி
கிலரே. 30

ஒன்றுமில் லான்சிவ மானா லியாவு முளனெனவே
நின்று நிலவு மகாசெல்வ னென்பதை நீணிலத்தீர்
என்றும் நினைந்து சிவநேச மென்னு மிருநிதிய
மொன்றேமெய்ச் செல்வமற் றெல்லாம் மயலென்
றுணருமினே. 31

வணங்குதெய் வங்கட்குப் பூசைக ணேர்ந்துதம் மாயைகளுக்
கிணங்கும் வரங்கள் பெறப்பார்க்கின் றூரில் விகத்துடனே
பிணங்கும் பரமப் பெருஞான மாமுயர் பேறுபெறுங்
கணங்கன வாயினுங் காணு ரினியென் கதியிவர்க்கே 32

நீடு சுகபெல மாயுள் கனஞ்செல்வம் நித்திலத்துக்
கீடு சொலும்புத் திரர்வேணும் வேணுமென் றெத்தினமும்
ஆடுகின் றீரவற் றுலுயிர் யாவுக்கு மன்புசெய்து
வீடு பெருவிடிற் காண்பீ ரவைகள் வியர்த்தமென்றே. 33

தருமஞ் சிறிதெனி லுஞ்செய்ய வேதுந் தருணமிலார்
அருமன்பு செய்ய வனேக வழியுள வாக்களுக்குத்
தருமொரு கைபிடி புல்லேனு மிட்டுத் தயைமொழிகள்
வருமெவ ருக்கும் வழங்கிடு வாரருள் வாய்ந்தவரே. 34

கர்த்த னரூபி யவனைநங் கண்கொண்டு காணரிதால்
நித்தமு மெங்கட்கு முன்னடி யார்வர நேரிடும்போ
தெத்தனை பத்தி யுடன்றனம் நாமவர்க் கீசுவமோ
அத்தனை யுஞ்சிவ னுக்கே வழங்கிடு மன்பொக்குமே. 35

ஆளுஞ்செல் வாக்குப் பணமுள்ள பேர்சில ராருமற்ற
ஏழை களுக்கிடர் செய்து வருத்துவ ரெள்ளளவும்
மீளுந் திறமையில் லாவவ ருக்குநல் வீரமொடெந்
நாளுஞ் சகாயஞ்செய் தாலீச னுக்கதை நாம்செய்வதே 36

தெய்வத்தி னுமத்தி னாலாடு கோழி திரள்திரளாய்
உய்வித் தவற்றை யொருங்கு திரட்டி யுவகைவிழாச்
செய்வித்து வாயொன்றும் பேசாவச் சாதியின் செய்யசிரங்
கொய்வித்து வேள்விகொள் வார்சிவ நேசங் குறைந்த
[வரே 37

சிவநேச மாவ துயிர்நேச மாவதிச் சீர்குலைந்த
பவநேச ருக்கிருந் தாலக் கொடும்பலி பண்ணுவரோ
தவநேசர் சேர்ந்தித் தறுகண் தொழிற்குத் தடைபுரிந்தால்
சிவனே சகாயஞ்செய் வாரக் கொடும்பழி தீர்ந்திடவே. 38

எந்நேர முஞ்சய வெண்ணமொன் றேயெண்ணி யெவ்
துன்னீர்மை யார்த்திடு மாயையி லாழ்ந்து சுகமிழந்து
கன்னேர் மனத்துடன் காசினி நாளைக் கழிப்பவர்கள்
பொன்னேர மாஞ்சிவ பூசையெவ் வாறு புரிகுவரே. 39

ஊனம் குருடர்சப் பாணிக ளாதி யுலகிலுள
ஈன மிகுமங்க ஹீன ரியார்க்கு மியன்றபொருட்
டானமெந் நாளு மனப்பூர்வ மாச்செயிற் சங்கரனும்
வானத் தவரும் மகாபுண் ணியமென வாழ்த்துவரே. 40

செய்திடு நன்மையி னூலிக வாழ்வுந் திகழ்கதியும்
எய்திடு மென்னவிங் கீந்திடு புண்ய மெளியதுகாண்
உய்திடு நாம்நற் செயல்செய் வதேநம் முயர்கடனாய்ப்
பெய்திடு நன்மைய தேநமக் காகும் பெருந்தவமே. 41

இன்றைக் கிருப்பவர் நாளைக் கிருப்பரென் றேதுதிடம்
என்றுமுன் னேசிவ ஞானிகள் கூறி யிருப்பதுபோல்
பொன்றுத லெந்த நிமிஷமு மாமெனப் பூரணனை
என்றும் நினைப்பவ ரஞ்சார் மரண மிதுநிசமே. 42

இறவாது பாவ வுலகி லிருப்பதற் கிச்சைவைத்தே
துறவா துலகத் தூராசையுந் றோர்க்குத் துயர்பெரிதே
பிறவா தடையும் வரங்கிடைத் தாலது பேரின்பமாம்
மறவா தனவர தஞ்சிவ பாதம் வணங்குவமே. 43

அழியு முடலினுக் கன்னமிட் டாடை யணிகள் புணைந்
தொழியு மலங்கிர்த மோயாமற் செய்வ ரொருகணமும்
பொழியுஞ் சிவனருள் பூணு ரிவர்வினைப் போகவுடல்
கழியும் பொழுதென் புரிவார் சிவகதி காண்பதற்கே. 44

பத்தி யுடையார் சிவாலயங் கட்டுவர் பாழடைந்த
உத்தம கோயில் புதுக்குதற் கான வுதவிசெய்வர்
சித்தம்வைத் தேசிவ ஓழியம் பூசை தினம்புரிவர்
இத்தகை யோர்சிவ னுக்கு முயிர்க்குமன் பீபவரே. 45

ஐந்தாறு நானாயில் வாழ்வி தநித்திய மானதென்ற
சிந்தா குலமின்றி யாணவங் கொண்டுபல் தீமைசெய்து
பைந்தா ரணிசிவ பாதத்திற் பூசை பரிந்துசெய்யார்
நைந்தா ரெனமரிப் பாரவர் பாடு நவிலலென்னே. 46

மற்றெத் தொழிலுந் தருமின்ப மெங்கட்கு மானிலத்திற்
பற்றுத் தருநிலை யாவின்ப முத்தம பத்தியுடன்
உற்றுனைச் சிந்தித் தியார்க்குந் தயைசெய் யுவகையினைச்
சற்றும் புகலரி தன்பு நிறைசிவ சங்கரனே. 47

பாவம் எவற்றிற்குங் காரணமாகியிப் பாரினிலே
சீவன் சுகம் பெலம் செல்வ மிவற்றைச் சிதைவுசெய்து
மேவுங் கொடிய மதுவகை தன்னின் விருப்பகற்றி
ஈவா யெனக்குன் றிருவரு ளென்று மிறையவனே. 48

என்குண மோகெட்ட தெல்லா வகையு மிழிஞனென்றன்
புன்குணம் யாவு மகன்றெ னிருதயம் பூரணமாய்
நின்குண மாகவென் னெஞ்சி னிதமும் நிலைத்தருள்வாய்
இன்குணம் யாவும் நிறைந்தொளிர் தூய விறையவனே. 49

நானே யெனக்கு நிகழுவ தென்னென்று நானறியேன்
ஏழைபங் காள னெனுமீச னேயென் னிருதயம்நீ
ஆளுவை யெந்த வமயமு மென்ற வருள்கிடைத்தால்
வேளை யெதுவுஞ் சரியெனக் கென்று விளங்குவனே. 50

சற்றே ரிமைப்பொழு தும்நீயென் னெஞ்சந் தணந்திடினோ
சுற்று முலக துராசைகள் சூழ்ந்தெனைத் துன்புறுத்திப்
பற்று மெனவறி வேனோய் விலா மற் பகரீரவாய்
முற்றுமெ னுள்ளுறைந் தாள்வா யிதய முழுமுதலே. 51

கற்றுப் பலகலை நூல்வல் லவனெனக் காசினியோர்
உற்றெனைப் போற்றும் புகழாள னாக வொளிர்ந்திடினும்
நற்றவ னென்னவுன் பாதார விந்த நயவணக்க
மற்றவ னென்னிற் பயன்யாது மில்லையிங் காரணனே. 52

கள்ளே கதியென் றிராப்பக லாயதைக் காதலுடன்
உள்ளே செலுத்தி யுளந்தடு மாறி யுலைந்து நிதம்
சள்ளே புரிகின்ற மூடர்முன் மாதிரி தாரணியில்
கொள்ளேன் மதுச்சிறி தும்பரு கேனென் குருபரனே. 53

புத்தி மழுங்கி மதுபானஞ் செய்து புலன்றளர்ந்து
மத்த ரெனக்கொடும் மாயையி லாழ்ந்து மயங்கிநிற்போர்
பத்தி யுடனரன் பாத கமலம் பணிகுவரோ
சித்தி யவர்க்கு மறுமையி லெப்படிச் சேர்ந்திடுமே. 54

எப்பாவஞ் செய்யினும் முன்னே மனத்தி லெழுந்ததொரு
தப்பான துர்ச்சிந் தனையே யதனைத் தருவதென்ப
திப்பாரில் யார்க்கு மனுபவ மாதவி னென்னிதயம்
எப்போதுஞ் சுத்த முளதாக வையென் னிறையவனே. 55

எனக்கன்பு காட்டு மவர்க்கன்பு காட்டி யெனைப்பகைக்கும்
மனக்குறை யுள்ள மனுஷர்க்கு வன்பு மகிழ்ந்துசெயும்
சினக்குண நீங்கிப் பகைஞர்க்கு மன்பு செயுமியல்பை
யெனக்கருள் வாய்சிவ ஞான வரோதய வீஸ்வரணே. 56

கேடு பிறரெனக் குச்செய்யும் போது கிளர்பகைகொண்
டெனத் தீமை யவர்க்கெவ் விதமு மியற்றவழி
தேடும் பகைக்குண மின்றி யவர்க்கன்பு செய்சுகுணஞ்
சூடுந் திருவரந் தாராய் சிவனெனுந் தூயவனே. 57

வீணய் நடக்கு மிடம்பங்க ளுக்கு வெகுபொருள்கள்
நாண தளிப்பர் தருமஞ்செய் யாரறம் நல்குமின்பம்
காணரோர் போது மழியாத நன்மை கருத்திருத்தார்
வாண ளிவர்க்கெதற் காய்க்கொடுத் தாய்சிவ மாபரணே. 58

ஆரும் முகஸ்துதி பேச வவருக் கதிகபொருள்
தேரு மறிவின்றி வீணய்க் கொடுக்குந் தியாகமுள்ளார்
சீரும் பெரும்புண் ணியப்பேறு மென்றும் திகழுநயம்
சேருந் தருமஞ்செய் யாத தவர்செய்த தீவினையே. 59

தேக சுகந்தனை யெங்கெங்குந் தேடித் திரிவர்பலர்
ஓகை மிகத்தரு மான்ம சுகத்திற் குகந்தவழி
யாகுநற் சேஷத்திரஞ் செய்யார் தரிசன மாசையெனும்
மோகத்து ளாழ்ந்திருப் பாரவர் செய்திட்ட முன்வினையே..
60

மார்க்கமெல் லாஞ்சுத்த சூனிய மென்று மமதைகொண்டு
தார்க்கிக ராயுனை யில்லாப் பொருளெனச் சாதனைசெய்
தார்க்குமஞ் ஞானமுண் டாக்குங் கொடிய வறிவிடிகள்
பார்க்கு னுறைந்திட வேன்படைத் தாய்தில்லைப்
பாக்கியனே. 61

எள்ளுக்கு ளெண்ணெ யெனவெவ் விடத்து மிருக்குமுனை
உள்ளக் கமலத் திருத்தி யனுதின மோங்குபெரு
வெள்ள மெனுமன் பொடுபூ சனைசெய்து வீடுபெரு
தெள்ளங் கயவர்க்கு வாழ்நா ளெதற்கென் னிறையவனே. 62

பதியா முனையெனை விட்டுப் பிரித்திடு பாசஞ்செயுஞ்
சதியால் மனமிக வாடியுன் றூய சரண்களையே
கதியா யடைந்தன னுன்ம சுகம்பெறுங் காதலெனு
நிதியாம் வரந்தரு வாய்தில்லை மேவிய நின்மலனே. 63

ஆதியில் லாதமர் பாவவெந் நோய்க்கிங் கருமருந்தாய்
ஓதுன் கிருபை யெனும்வர மேயெற் குறுதுணையிம்
மேதினி மீதென நம்பி மிகவும் விழைந்ததையெப்
போதும்பெற் றுய்யும் வரந்தரு வாய்சிவ பூரணனே. 64

அல்லும் பகலும் பணம்பண மென்றது ராசைதனிற்
செல்லங் கயவர் சிவமாகுஞ் சிந்தை சிறிதுமின்றிச்
சொல்லமம் மாயையிற் கட்டுண்ணு வாரிந்தத் தொல்லலகில்
நல்லயி ரென்ன வளரார் பரசிவ நாயகனே. 65

மாணிட சென்மத்தைச் சென்மங்கள் யாவுளு மாவரிதாய்
ஞானிகள் கூறின ராயினும் நானிந்த நற்பிறப்பில்
தானந் தவஞ்செய்துன் னற்புத வானத்தத் தன்மைபெரு
தீனப் பவங்களு ளாழ்ந்தேன் கிருபைசெய் யீஸ்வரனே. 66

தெரிசனந் தன்னில் வருமுற வோரைச் சினேகிதரைப்
பரிசன ரைச்சொர்ப் பனங்கண் டகமகிழ் பாவிநெஞ்சே
அரியயன் தேடியுங் காணாச் சிவனைக்கண் டர்ச்சனைசெய்
துருகுங் கனாவி னனுபவ மேதுமுண் டோவுனக்கே. 67

எத்தனை தூர்ச்சிந்தை புன்மொழி தீவினை யெண்ணமின்றி
நித்தம் புரிந்தெனை முற்றுங் கெடுத்திடு நீசனியான்
பத்தி யுடனுன் பதம்பணிந் தேனென் பவமனைத்துஞ்
சித்த மிரங்கிப் பொறுத்தெனை யாள்சிவ சின்மயனே. 66

பாவத்தி லேயுற் பவித்தேனுன் சிந்தனை பாவஞ்செய்கை
பாவமென் சீவியம் பாவமுற் றுயெனைப் பற்றியவெம்
பாவத்தின் துன்பம் பகரி தாமிந்தப் பாரினிலென்
பாவ முழுது மெரித்தருள் வாய்சிவ பாஸ்கரனே, 68

இருளொளி சேரு மிடத்தொரு போது மிராததுபோல்
அருளொளி சேருஞ் சிவமென் னிருளின் னகத்துறைந்தால்
மருளொழிந் தன்பின் பிரகாச மெய்தி மகத்துவமாம்
பொருளொளிர் ஞான நிலைபெறு வேன்பரி பூரணனே. 70

நினைத் தொழுமன்பு நித்தமும் பூண்டக நெக்குருகிப்
பன்னரு மெய்ச்சிவ பத்தியி னெய்து பயனெனவே
முன்னர்நின் றெண்டர் நமனைச் செயித்த முறையதுபோல்
நன்னய ஞான மெனக்கருள் வாய்சிவ நாயகனே. 71

நித்திரை விட்டெழும் போதுனைச் சிந்தித்து நின்வரத்தைப்
பத்தி யுடன்பெற்று நானைத் தொடங்கிப் பரிவுடனே
எத்தொழில் செய்யினும் நின்சிந்தை யாய்ச்செய்ய
வெற்கருள்வாய்
சித்தி நிறையும் பரிபூ ரணவருட் சின்மயனே. 72

சற்றுப் பொழுதுக்கு மாத்திர மின்பந் தருங்கொடிய
சிற்றின்ப மாயையி லாழ்ந்து கலங்கித் தியங்குவனே
முற்றும் புனித மயமான ஞான முழுமுதலே
பற்றுக்கள் யாவு மெனைநீங்க நின்னருள் பாஸிப்பையே. 73

மனத்திற் கதீத னெனும்பர னேமிக மாசுளதாம்
 சினத்துக் கிடங்கொடுத் துப்பாவஞ் செய்துபல் தீங்கி
 னைத்தேன்
 தினைத்துணை யேனுநின் பேரன் பெனுநற் றிருவருள்தந்
 தெனைத்தய வாயடி மைக்கொ ளுறைந்தென் னிருதயத்தே. 74

தத்தஞ் சமயமொன் றேயுண்மை யென்று தரணிதனில்
 நித்தம்பல் வேறு சமயிகள் வாது நிகழ்த்துகின்றார்
 எத்தலத் துஞ்சிவ மொன்றே யுளதென வெண்ணுவரேல்
 சித்தப் பிரமையொர் காலுங்கொள் ளாரச் சிதடருமே. 75

புத்தியி னுக்குச் சிறிதும் பொருத்தம் புகல்தலிலாச்
 சுத்த விழற்கதை தன்னையுண் டாக்கிச் சுருதிமொழி
 சத்திய மென்னநற் சாதுர்யத் தோடெங்குஞ் சாற்றிடுவார்
 சித்தஞ் சிவமெனு மெய்ஞ்ஞானந் தன்னிற் றெளிந்திலரே. 76

ஈசனெங் கெங்கு முறைபவன் சத்திய மெங்குமுண்டு
 நேசம் பெருகு நலஞ்செய்வ தேயிந்த நீணிலத்தில்
 பேசரு மிக்ஞயர் நோக்கமென் றெண்ணிப் பெருகுதயை
 வாச ரெனத்தெய்வ பத்தியிற் சீவித்தல் மாநலமே. 77

ஆரு மொருவர் சடுதியில் மாளு மமையமதில்
 சாருஞ் கூடலையில் ஞானமென் றென்று சனங்களுக்குள்
 நேரு மதின்பலன் மாசிற் றென்றும் நிலையுளதாய்க்
 கூருஞ் சிவபத்தி யின்மா பெரும்பயன் கூறரிதே. 78

பற்றென்று மின்றி முழுவதுஞ் சிந்தை பராபரன்மேல்
 உற்றிட வைத்தவ ரேசிவ ஞான வுலகைபெற்றோர்
 நற்றவ மோய்வின்றிச் செய்பவ ரேயுண்மை ஞானிகளாம்
 முற்று மவரை விசுவசித் தாற்பயன் முற்றிடுமே. 79

பெற்றவென் தேகத்தி னாலே வினைகள் பெருக்கிநிதம்
குற்றம் புரியுங் குணமுடை யேனைக் கொடுமயலாய்ப்
பற்றி யலைத்திடும் பாவவெந் நோயறப் பண்பநந்தம்
உற்றவ னேஉடை யானே யுதவுவை யுன்னருளே. 80

கண்ணிரண் டாலுன் றிருக்கோயில் கண்டு களிப்புடனே
எண்ணுநற் பூசனை செய்து பிறர்க்கன் பியற்றலின்றி
மண்ணுறு மாயைகள் பார்த்து மயங்கி மதியிழந்து
எண்ணில் கொடும்பவஞ் செய்தே னெனக்கரு
ளீஸ்வரனே. 81

கைகளைத் தந்தனை கூப்பவும் சேர்த்த கடிமலரால்
வைகலும் நினை வணங்கவும் தர்மம் வழங்கவுமே
மெய்கருத் தோடுய ரான்மாவைக் கேட்டுள் மிகப்படுத்துஞ்
செய்கை நிதம்புரிந் தேனைனைக் காபவம் தீர்ப்பவனே. 82

கால்கள் தந்தாய்தின் றிருக்கோயில் சென்று களிப்புடனே
சால வணங்கவு மான்ம மனசடச் சற்கருமஞ்
சீல முடன்செய் திடவா யினுமவை தீங்கிழைக்க
ஞாலத்திற் பாவித்த பாவியை யாள்சிவ நாயகனே. 83

போற்றுமெய்த் தொண்டர் புகல்கின்ற தோத்திரம்
பூதலத்தூர்
நாற்றங்க ளாற்பழு தாகாமல் நானும் நறுஞ்சுவையோ
டேற்ற மிகும்பத்தி மான்களின் றுய விருதயத்தில்
ஊற்றெடுத் துப்பரஞ் செல்லும் நதியினை யொத்திடுமே. 84

ஈச னருளும்பல் சுத்தநல் லூண்க ளிகத்திருக்க
மாசு நிறையும் புலாலை விரும்பி மகிழ்ந்தருந்து
நீசப் பழக்க மெனிலில தாகவென் னெஞ்சினுளே
நேச முயிர்களின் மீதே நிறைத்தரு ணின்மலனே. 85

மண்ணையும் விண்ணையும் கட்டும்பொன் னுணென மா
நிலத்தில்
எண்ணத் தகுந்திரு விண்ணப்பங் கேட்கு மிறையவனே
நண்ணு மெனக்குன் றிருவருள் தாவுணை நாடொறும்நான்
உண்ணினைந் தன்பினில் வேண்டுதல் செய்துன்னெ
டொன்றிடவே 86

போகவிட் டுப்புறங் கூறாமற் பொய்புக லாமல்நெஞ்சு
நோக வெவர்க்கு முரையாமல் கோள்நுவ லாமலித
மாக முகஸ்துதி பேசாம லிந்த வவனிமிசை
யேக வருள்புரி வாய்தில்லை மேவிய வீஸ்வரனே 87

கஞ்சா வபின்முத லாய பொருள்களைக் காசினியில்
நஞ்சாய் மதித்தொரு நானுந் தொடாமல் நலந்திகழும்
பஞ்சாமிர் தென்னுநன் னீரிள நீர்பசுப் பால்பருகி
நெஞ்சார மாமகிழ் வெய்த வெமக்கருள் நிம்மலனே. 88

வட்டிக்குக் காசு வழங்கிப் பொருளை வளர்த்து மற்றோர்
நட்ட மடைந்து நலியச் சயநயம் நாடியருள்
விட்டிய லுங்குணம் வேண்டாது நானவ் வினைதவிர்க்கச்
சிட்டர்கள் போற்றுஞ் சிவனே திருவருள் செய்குவையே.
89

ஊணி லுறுநல மொன்றே பெரிதென் றுணர்வு கொண்டு
நாணின்றி யேபல நல்லுண் விதங்களை நாடியுண்ணு
மாணில் தொழிலினை வாழ்நாட் குரிய மகாதொழிலாய்க்
காணு மறிவிளி காளுயிர் போயென் கதியுமக்கே. 90

ஆக்கிடு நீயிங் கமைத்த தெனையென தாணவமாந்
தாக்கு மலத்தைத் தகிப்பதற் கன்றியித் தாரணியில்
நாக்குக் கினிய நறிய வுணவுகள் நன்கருந்து
போக்கினுக் கன்றென வெப்போதுஞ் சிந்தியென்
பொய்ம்மனமே. 91

ஆரும் வியக்கு மரிய மனத்தைநின் னூரணங்கள்
தேரவும் நின்னை வணங்கவு மாநலஞ் செய்யவுமாங்
காரண மாய்த்தந் தனைபர னேயதைக் கன்மவினை
சேரும்வித் தாக்கின னுள்வா யெனைத்துய்ய தேசறவே.

92

நன்மைக்கு நீதந்த மற்றைய வங்கங்க ளாலுநவில்
கன்ம மியற்றி யெனைக்கெடுத் தேன்கங்கை வேணியனே
புன்மை யெனுநெறி மீதினில் யான்செலும் போக்கொழித்து
நின்மய மாக்கு பரிபூ ரணனந்த நின்மலனே.

93

மோது வளியெனு மாசை மயல்தரு மோசமஞ்சிப்
பேதுற் றலையும் பெரும்பாவி நானுய்ய பேறுபெறும்
ஏது வெனுமுன் றிருவரந் தந்தென் னிறையவனே
ஏதுந் தூராசை யிடர்ப்படுத் தாதரு ளென்றென்றுமே.

94

பன்னரு ஞானம் நிறையீசன் றெண்டரிப் பாரினிலே
நன்னல மிக்கவிண் ணப்பம் புரிவரந் நாட்டமிலார்
தன்னறி வற்ற மிருகத்தைப் போல்வர்தந் தற்பரனும்
மன்ன னுள்ளென் றறிந்து மவனை மறத்தலினே.

95

பலமே வியநித்தி யானந்த மூர்த்தியைப் பாசமதில்
அலையா தெனைத்தடுத் தாள்குரு நாதனை அன்புருவ
நலமார் சிவாலய வாசனை யர்ச்சிக்கி னுடொறும்நாம்
நிலையா கியவுயர் சாயுச்சய வீடுற னிச்சயமே.

96

தேசிய மலர்

சுவதேசப் பாடல்

சென்னை

சென்னை

யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி.

காப்பு

வெண்பா

பொன்னிறையாழ்ப்பாணப் புகழ்நாடு விர்த்தியடைந்
திந்நிலமீ தோங்கி யிசைநிறைய—இன்னிசைசேர்
இச்சுவதே சக்கும்மி யானியம்ப வத்திமுக
அச்சுதனே தாவுன் னருள்.

கும்மி

தெல்லி நகரி லுதித்து வளருந்
திருநிறை யுங்கலா சங்கமென்னும்
மெல்லிய லுக்கிச் சுவதே சக்கும்மி
விளம்பப் பரன்கழல் காப்பாமே.

அவையடக்கம்

தேசோப காரங் கருதியிக் கும்மியைச்
செப்புகின் றேனாத லாலெவரும்
லேசாய் விளங்க இலகு தமிழில்
இயம்புவ தேநலம் சங்கமின்னே. 2

மிக்க அரும்பதத் தோடு புணர்ச்சி
மிகுந்திடிற் கும்மி பொதுச்சனங்கட்(கு)
எக்கால மும்விளங் காதத னால்நலம்
ஏது வருமடி சங்கமின்னே. 3

கல்வித் திறனை யுலகோ ரறியக்
கழறிட வில்லையிக் கும்மியையான்
நல்வித மாகநம் நாடு திருந்த
நவிலுகி றேனடி சங்கமின்னே. 4

ஆதலி னாலிதில் ராமா யணம்போல்
அரும்பொருள் சொல்லழ கின்றெனவே
மேதகு மாந்தர்தள் ளார்மனம் பூரித்து
மெச்சவர் நிச்சயம் சங்கமின்னே. 5

கற்றோரும் மற்றோரும் இக்கும்மி யானற்
கருத்தை யுணர்ந்துதே சானுகூலம்
உற்றோ ரெனவிளங் கிவர வேகும்மிக்(கு)
ஓரே யிலக்கடி சங்கமின்னே. 6

எண்ணில் குறையிருந் தாலும் பெரியோர்கள்
எள்ளாரெண் ணியிதன் நன்னோக்கம்
புண்ணில்மொய் ஈக்களைப் போலக் கசடர்
புகல்வர் பலகுற்றம் சங்கமின்னே. 7

கிருஷிகம்

லங்கா துவீபக்கீழ் மத்திய மேல்தெற்கென்(று)
எண்ணு மிடங்களைப் போலவல்ல
எங்கள்நற் றேசத்தி லாறு மலைகுளம்
எங்கேனு மில்லையே சங்கமின்னே. 8

மற்றை யிடங்களைப் போலநம் தேயமண்
மன்னுங் கொழுமை செழுமையில்லை
நற்றகை யாய்க்கிர்ஷி செய்தற் குரிய
நலமொன்று மீங்கில்லைச் சங்கமின்னே. 9

அல்லும் பகலுங் கமக்கார ரானோர்
அறைதற் கரும்பெருங் கஷ்டமுற்றுத்
தொல்லை யுறினும்நன் னீர்வள மின்றிச்
சுகமடை வதெங்ஙன் சங்கமின்னே. 10

வானத்தை யென்றென்றும் அண்ணாந்து பார்த்து
வருந்திடு மெங்கள் கமக்காரர்
மானவா ரிப்பயிர் செய்குவ தெங்ஙன்
மறுமொழி சொல்லடி சங்கமின்னே. 11

காருண்ய மெத்திய எங்க ளரசார்
கருத்துவைத் தேதேனு மோர்வகையாய்
ஆரண்யம் போன்றவிந் நாட்டைச் செழிப்பித்தல்
ஆகாதோ கேளடி சங்கமின்னே. 12

நீர்மெத்த வுள்ள நிலாவரை தன்னை
நிலைபெறு நல்ல ஒழுங்குசெய்து
பார்மெச்ச இந்தநன் னாட்டைநீர்ப் பாய்ச்சுதல்
பண்பல்ல வோசொல்லு சங்கமின்னே. 13

நீர்வள மில்லாக் குறைமாத் திரமன்று
நீடுமற் றுங்குறை எங்கள்கமக்
காரரி லுண்டு கமம்பலன் செய்யாத
காரண மோபல சங்கமின்னே. 14

சீர்திருத் தம்மிக மேலாமிக் காலத்திற்
செவ்வையா கும்பல் கருவியுண்டென்(று)
ஆரு மறிவர் பிரயோகி யாத(து)
அறியாமை யல்லவோ சங்கமின்னே. 15

கோணற் றடியி லிரும்புக்கூ ரொன்று
கொழுவிய தையோர் கலப்பையென்ன
நாணமின் றிக்கொள்ளச் சீர்மிகு மாந்தர்
நகைக்கிறார் ஐயையோ சங்கமின்னே. 16

மண்ணைக்கீழ் மேலாக மாற்றுது சும்மா
மறுப்படுத் திக்கீறு மோர்கருவி
எண்ணத்தி னாலுங் கலப்பையே யென்ன
இயலாத நூதனம் சங்கமின்னே. 17

மேன்மை யுறும்விவ சாயநூல் தன்னில்
விளங்கும் பிரதான உண்மைகளின்
பான்மையை நன்குணர்ந் துகமஞ் செய்யிற்
பயன்மிக வாராதோ சங்கமின்னே. 18

எங்கள்தே சத்தினுக் கேற்ற புதுப்பயிர்
இன்னின்ன என்பதை நன்குணர்ந்து
பங்கமில் லாம லவற்றைச் செய் தால்நற்
பயனுரு தென்பையோ சங்கமின்னே. 19

கைப்பொரு ளின்றிப் பலகமக் காரர்
கடும்வட்டிக் குக்கடன் செட்டியிடம்
எப்படி யும்பெற் றனுபவிக் குங்கஷ்டம்
இம்மட் டெனலாமோ சங்கமின்னே. 20

செய்யுங் கமத்தின் வரும்படி யோகடன்
தீர்க்கவும் போதா தெனிலவர்க்கிங்(கு)
உய்யும் வழியென்ன வோஐய கோளங்கள்
உள்ள. முருகுதே சங்கமின்னே. 21

கற்றவ ரெத்துணைப் பாக்கிய ராயினுங்
காதல் கமத்தினிற் சற்றுமிலா(து)
உற்றிடு முத்தியோ கம்வேணு மென்றவர்
ஒடித் திரிகிரூர் சங்கமின்னே. 22

ஏட்டினிற் கிர்ஷிக மேமிக மேலென்(று)
இயம்புமெள வைதிரு வள்ளுவர்சொல்
பாட்டி லுணர்ந்தும்ப ரீட்சைசெய் யாது
பதுங்கித் திரிகிரூர் சங்கமின்னே. 23

இப்படி யேகமக் காரர் நிலைமை
இயம்பற் கரிய பழுதுளதால்
எப்படி யுங்கிர் ஷிகத்தைந யஞ்செய்தல்
எங்கள் கடனடி சங்கமின்னே. 24

புண்ணிய வாளன்சேர் ஹென்றி பிளேக்ளனும்
பூபாலன் கிர்ஷிகத் தையுயர்த்த
எண்ணிச்செய் தபிர யாசை நலம்பெற
ஏற்ற உதவிசெய் சங்கமின்னே. 25

இங்கனு கூலம் பெறவழி யில்லா
திருக்குங் கமக்காரர் முன்னேறித்
தங்கள் நயத்திற்கு வன்னிப் புறஞ்செல்லல்
சத்திய மாய்யுக்தி சங்கமின்னே. 26

போயவர் ஆங்கு குடியேறி மிக்க
புத்தியு டன்கமஞ் செய்தேற
நேய மிகுமர சார்தயை செய்குதல்
நீதியென் றேதடி சங்கமின்னே. 27

கோப்பிநற் றேயிலை சின்கோன வரதிய
குன்றில் வளரும்ப யிர்நிகராய்
யாழ்ப்பாணந் தன்னில் வளர்ந்து பலன்தர
யாதொன்று மில்லையோ சங்கமின்னே. 28

ஆகாப் புகையிலை தன்னையே செய்தலி
னல்வரு மேபெரும் நஷ்டம் நம்மூர்க்
..... காரண மென்பதை
..... சங்கமின்னே. 29

நம்மர சாட்சியர்
நலமுறச் செய்யக் கிர்ஷி.....
செம்மை யுறுமொரு வரைநிய மித்தல்
சிறப்பல்ல வோசொல்லு சங்கமின்னே. 30

ஆங்காங் கிவர்சென்றித் தேசமெங் கெங்கும்
அதிக விருத்தி கிருஷியினில்
ஓங்கி யுறநன் முயற்சிசெய் தால்நலம்
உண்டாகா தோசொல்லு சங்கமின்னே. 31

ஆங்கில செந்தமிழ்ச் சாலைக டோறும்
 அரிய நலமுறை மாதிரிகள்
 தேங்குநற் றோட்டங்கள் செய்வித்தல் மாநலஞ்
 சேரும் வழியடி சங்கமின்னே. 32

தோட்டங் களினுயர்ச் சிக்குத் தகுந்த
 தொகைக்கொடை யைவித்யா சாலைகட்கிந்
 நாட்டில் நலமுற நம்மர சார்தரல்
 ஞாயம தல்லவோ சங்கமின்னே. 33

இந்தத்தே சத்திலு சிதக னியெமக்
 கீந்திட நல்ல புதுமரங்கள்
 சிந்தனை யாய்மற்றைத் தேசங்க ளிற்சென்று
 தேடிக்கொ ளல்யுக்தி சங்கமின்னே. 34

இங்கவற் றைக்கொணர்ந் துண்டுபண் ணியிங்கு
 இருக்குங் கனிவிருட் சங்களுடன்
 சிங்காரத் தோட்டங்கள் தன்னில் வளர்த்தல்
 திகழும் பலன்தரும் சங்கமின்னே. 35

இவ்விலங் காபுர மற்றை யிடங்களி
 லெய்துங் கணிகளி னுமெங்களுர்
 செவ்விய தாகு முருசி கரக்கனி
 தேங்குந் தகைத்தடி சங்கமின்னே. 36

தூர அவுஸ்திரே லியகல் போணிய
சொல்லு மிடங்களின் பல்கனிகள்
பாரம்பா ரமாய்க்கொ மூம்பில் விலைப்படும்
பான்மை யறியாயோ சங்கமின்னே. 37

காய்ந்த பழமும் புதுப்பழ முமின்னுங்
காய்வகை யாயு மனுப்பிவைத்தால்
ஆய்ந்து விலைகொடுத் தாரும் மகிழ்வுட
னாவலாய்க் கொள்ளுவர் சங்கமின்னே. 38

நற்கனி கட்குள் முதலா யிலங்கும்
நறவ நிகராம் திராட்சைப்பழம்
விற்கலா மேபுகை வண்டியி லேற்றி
விரைவிற் கொழும்பினிற் சங்கமின்னே. 39

நல்வரு மானந் தரத்தகும் பல்பயிர்
நாட்டிக் கிருஷிகம் செய்தாக்கால்
செல்வம் பெருகும்நம் தேயஞ்சிறந்திடும்
சிந்தித்துப் பாரடி சங்கமின்னே. 40

கைத்தொழில்

எங்கள்நன் னாட்டினிற் கைத்தொழில் செய்வ
திழிவெனு மோர் பெரும் மோசவெண்ணம்
தங்கிச்செய் தசெயுந் தீமையிம் மட்டெனச்
சாற்ற லரிதடி சங்கமின்னே. 41

எத்தனை யோபெயர் மிக்க வறுமையில்
என்றும் வருந்தி விழித்தாலும்
உத்தியோ கமல்ல தொன்றுஞ்செய் யாமல்
உலைந்து திரிகிறார் சங்கமின்னே. 42

பொய்சொல்லு வார்களு வும்மெடுப் பாரவர்
புன்னெறி யாய்வயி றுவளர்ப்பார்
செய்திடக் கைத்தொழி லொன்றுந் தெரிந்திடார்
தீமையி தல்லவோ சங்கமின்னே. 43

மேலைத்தே யங்களின் மேலாம் நிலைக்கங்கு
மேவிய பல்வகைக் கைத்தொழிலே
சால உதவியென் றுலெங்க னூரில்
தரித்திர மேருதோ சங்கமின்னே. 44

இந்திய தேயத்தி லேபல் பிரபுக்கள்
ஏற்ற தொழிற்சாலை யேற்படுத்தி
முந்தி நலம்புரி பான்மை யெமக்குநன்
முன்மா திரியடி சங்கமின்னே. 45

குண்டுசி ன்சி நெருப்புக்குச் சாதிய
கூறரும் வேறுபல் வேலைகளால்
விண்டுரைத் தற்கரும் மாநிதி சேர்த்திடும்
விந்தையை என்சொல்வன் சங்கமின்னே. 46

எங்கள்தே சப்பண மெவ்வகை யாயும்
 இதரதே சங்களைச் சேருதலால்
 பங்கம் மிகுந்த வறுமை யெமையெட்டிப்
 பாராம லென்செயுஞ் சங்கமின்னே. 47

புத்திகு றைந்தவ ரைப்புத்தி மாண்கள்
 பொருந்தும் உபாயம்மிக் குள்ளவர்கள்
 எத்தலத் தும்வெல்வ ரென்றது போற்பிறர்
 ஏய்க்கிரு ரெங்களைச் சங்கமின்னே. 48

பார்க்கப் பளீரென் றிலங்கும்போ லிப்பொருள்
 பற்பல வாயீங் கணுப்பிப்பணம்
 தீர்க்கமாய்ச் சேகரிக் கும்பிறர் புத்தியைச்
 சிந்தனை செய்யடி சங்கமின்னே. 49

அன்னிய தேசத் திருந்திங்கு வந்தெங்கள்
 ஆவணந் தன்னில் வகைவகையாய்
 மன்னும் பொருள்செல்வ மன்னியர் தேடும்
 வழியென் றுன்னடி சங்கமின்னே. 50

கைத்தொழில் செய்பவர் தங்க ளுடைநடை
 காட்சிக்கு நன்றன் றெனச்சிலபேர்
 பித்தம் பிடித்தவர் போலிகழ்ந்து தள்ளல்
 பேதைமை யல்லவோ சங்கமின்னே. 51

கட்டுத் தலைப்பாவும் மீசையுஞ் சட்டையும்
கைத்தொழி லாளர் சரீரங்களில்
ஒட்டிக் கிடக்கமாட் டோமென்று சொல்லுமோ
உற்றுணர் வாயடி சங்கமின்னே. 52

கல்விகற் றுநல்ல கைத்தொழில் செய்யிற்
கனமோடி யெங்கு மறைந்திடுமோ
நல்விலை யுள்ளவக் கல்விக் குளகனம்
நாளுங் குறையாதே சங்கமின்னே. 53

அத்துவக் காத்துப் பிரதிவத் தருடன்
ஆன கிளாக்குநொத் தாரிஸென்னும்
இத்தகை வேலையிற் கைத்தொழில் தன்னினும்
ஏது சிலாக்கியம் சங்கமின்னே. 54

என்ன தொழிலையும் நேர்மை யுடனும்
இயன்ற வலங்கிர்தத் தோடுஞ்செய்தால்
பன்னரும் மேன்மை யதுவென யார்க்கும்
பகர்ந்திடு வாயடி சங்கமின்னே. 55

கூட்டுமுயற்சி

செல்வமுள் ளபலர் நந்தேசத் திற்றம்
திரவியத் தைமிக்க லோபமுடன்
பல்வித மாகவே பூட்டியித் தேசத்தைப்
பாழாக்கப் பார்க்கிறார் சங்கமின்னே. 56

கூடி முயற்சி செய்து சமுதாயங்
 குலவும் பலவிங்கு தாபித்தவர்
 நாடிநற் கைத்தொழிற் சாலைதிறத்தல்
 நலமல்ல வோஅடி சங்கமின்னே. 57

ஓர்வ ரிருவர்செய் யக்கூடா வேலையை
 ஒன்றாய்ப் பலர்கூடிச் செய்திடுங்கால்
 சீர்வதி யும்பலன் மிக்கவுண் டாயெங்கள்
 தேசஞ் செழிக்குமே சங்கமின்னே. 58

அவ்வகை யாம்நன் முயற்சிசெய் தாலெம்
 அரும்பொரு ளன்னிய தேசங்களுக்
 கெவ்வகை யாய்ச்செல்லு மிங்கே பெருகு
 மிதுநிசம் பாரடி சங்கமின்னே. 59

கூலிவே லைதனைச் செய்து பிழைப்பவர்
 கொற்றவர் வேலைகட் கோடுபவர்
 சோலியில் லாமல்நல் வேலை பெறுவர்
 சுகிர்த மதுவடி சங்கமின்னே. 60

சீலை நெசவுகண் ணாடி கடதாசி
 தீக்குச்சோ டாணி யெனும்பல்வகை
 வேலையு மிங்கு தொடங்கநஞ் செல்வம்
 விருத்தி யுருதோடி சங்கமின்னே. 61

இப்போ திருக்குந் தொழில்களிற் றேர்ச்சிக
 ளெத்தனை யோபல செய்வதினால்
 செப்பரும் நன்மையித் தேசமடைவது
 திண்ணமென் றோதடி சங்கமின்னே. 62

பச்சடி யோடு கஷாயம் களிபுளி
 பாணி வகைமுத லாமுணவு
 மெச்சிப் பிறர்விலை யாகக் கொளும்நல்ல
 மேன்மையாய்ச் செய்யடி சங்கமின்னே. 63

சாடிசெப் புப்பேணி தம்மில்நம் தேசத்துச்
 சாய்ப்புக ளில்விலை யாமுணவு
 மோடியி லன்றி ருசியிலெம் பண்டத்தை
 மூடலாட் டாவடி சங்கமின்னே. 64

வர்த்தகம்

கைத்தொழிற் பாட்டையிம் மட்டில் நிறுத்திக்
 கருதிநந் தேசத்து வர்த்தகத்தைச்
 சித்தத்திற் சற்றே யிருத்திடு வாயடி
 தேசநன் மைக்காகச் சங்கமின்னே. 65

ஈட்டும் பொருளிற் கவனமுள் ளாரென்
 றிசைக்கும்நாட் டுக்கோட்டைச் செட்டியரே
 வேட்டை யாடுகின்றூர் நல்லாய்நந் தேச
 வியாபார வேலையிற் சங்கமின்னே. 66

விற்பறிடு நெல்முத லாய்நம் மவருக்கு
வேண்டிய பல்வகை யாம்பொருள்கள்
மற்றத்தே சத்தவ ரேபலர் விற்கிறார்
மாநஷ்ட மெங்கட்குச் சங்கமின்னே. 67

நென்முத லாய பொருள்விற்கச் சங்கங்கள்
நேமித்து வர்த்தகஞ் செய்திடுங்கால்
நன்மலி வாயுஞ்செல் வப்பெருக் காயும்
நமக்கு நயம்வருஞ் சங்கமின்னே. 68

வந்திடு லாபப் பணம்நம் மவருக்கே
வாய்த்திடு மாதலின் செல்வமிங்கே
சுந்தர மாய்ப்பெரு கும்மெனு நன்மொழி
சொல்லவும் வேண்டுமோ சங்கமின்னே. 69

இங்லீசார் பாஸிக ளாதியர் போலவே
எம்மவ ரும்பிற தேசஞ்சென்று
எங்கும் வியாபாரஞ் செய்தா லெமக்குறும்
லாபம் பெரிதாகும் சங்கமின்னே. 70

கைத்தொழில் கிர்ஷிகம் வர்த்தக மாமூன்று
காரண மேயெந்தத் தேசத்திற்கும்
மெத்திடு செல்வங் கொணரு மெனுமுண்மை
யீதுவிஸ் வாசம்வை சங்கமின்னே. 71

மேற்சொன்ன மூன்றினும் எங்கள் தேசநிலை
 மிக்ககீழாகவே யெங்கள்செல்வம்
 காற்சதம் போலக் குறைவுற் றிருத்தல்
 கவனிக்க வில்லையோ சங்கமின்னே. 72

கல்வி

யாழ்ப்பாணி கள்கல்வி தன்னிலோர் கால்மிக
 ஏற்ற மடைந்தாசி யாவார்க்குள்
 நாப்புக முமருங் கீர்த்திபெற் றகதை
 ஞால மறியாதோ சங்கமின்னே. 73

மிக்கநன் மைகள்வி ளங்கு மமெரிக்க
 மிஷன்முன்னர் தந்த செமினரி
 தக்க வுயர்கல்வி நம்மவர்க் கீந்து
 தழைத்து வளர்ந்தது சங்கமின்னே. 74

வட்டு நகர்ச்செமி னாரி யிறந்தபின்
 வாகா முயர்கல்வி மாகமுதை
 கட்டெறும் பானது போல மிகவுங்
 கரைந்து குறைந்தது சங்கமின்னே. 75

ஆங்கிலஞ் செந்தமி ழாமிரு பாதையும்
 ஐயந் திரிபற ஆங்குணர்ந்து
 ஓங்கு புகழும் பண்டித ராய்ப்பலர்
 உச்ச நிலையுற்றார் சங்கமின்னே. 76

சென்னைச் சர்வகலா சாலை முதல் பீ. ஏ.
தேறினோ ரச்செமி னாரியராம்
பின்னையக் காலக் கலாநிலை யைப்பற்றிப்
பேசுவா னேனடி சங்கமின்னே. 77

சென்னையில் பீ. ஏ. கடந்த தவர்க்கொரு
தேர்ச்சியென் றோதுதல் மாமடமை
முன்ன ரவரிங் குறுகல்வி தன்னில்
முதிர்ந்திருந் தாரடி சங்கமின்னே. 78

அத்தனை மாட்சி யுறுஞ்செமி னாரி
அருங்கலை பெற்றவப் பண்டிதர்கள்
இத்தனை சூழ்ச்சி யுடன்பீ. ஏ. ஆயின
தென்னத்தி னுலடி சங்கமின்னே. 79

ஆங்கிலம் மாத்திரம் பாஷை யளவி
லடைந்தது கொஞ்சம் விருத்தியிப்போ
தீங்குமற் றுங்கலை யெல்லாங் குறைந்த
திதுதுக்க மல்லவோ சங்கமின்னே. 80

காரண மென்னவென் றோர்ந்திடி னோவது
காசுழைக் கக்கல்வி கற்றலுடன்
பூரண மாயறி வொன்றையே தேடாத
புன்னெறி யாமடி சங்கமின்னே. 81

பெற்றிடும் போதத்தை யுற்றுண ரார்கிளிப்
பிள்ளைகள் போற்பாட மாக்கிடுவார்
உற்றிடும் சோதனைப் பேறு விருதுக
ளொன்றையே தேடுருர் சங்கமின்னே. 82

சர்வ கலாசாலைப் பட்டங்கள் வாங்குதல்
தக்கதன் றென்னநான் கூறவில்லை
கர்வ மடைந்தத னோடு கலையேடு
கட்டல் மதியீனஞ் சங்கமின்னே. 83

சாதா ரணமாக யாழ்ப்பாண வாலிபர்
தரம்லங் கையின்மற்ற வாலிபரில்
ஓதுங் கலாயுக்தி தன்னில்மே லானவர்
உண்மை யிதுவடி சங்கமின்னே. 84

சிங்கள ரோடு பறங்கியாம் வாலிபர்
தேற அனந்தம் வசதியுள்
எங்களின் வாலிபர்க் கோவவ ரைப்போல
இல்லை வசதிகள் சங்கமின்னே. 85

என்றலுஞ் சர்வ கலாசாலைச் சோதனை
இன்னும் விசேடப் பரீட்சைகளில்
பொன்றப் புகழ்மற்றை யோரிலும் நம்மவர்
பூணுகி ருரடி சங்கமின்னே. 86

எத்தனை யோவச திக்குறை வுக்குளும்
இத்தகைச் சித்திக ளெய்துபவர்க்
கொத்த வசதிகள் வாய்ந்திடிற் பேறுகள்
ஓதலும் வேண்டுமோ சங்கமின்னே. 87

இங்கிலாந் தேயத்துக் கேகிக் கலைபயில்
லங்கையின் வாலிபர் தங்களுள்ளே
தங்கும் புகழாளர் நம்மவ ரென்னற்குச்
சாட்சியும் வேண்டுமோ சங்கமின்னே. 88

இலங்கைக் கொரு சர்வகலாசாலை

மேலா முயர்தரக் கல்வியை யிங்ஙனம்
மிக்க விருத்திசெ யும்பொருட்டுக்
காலத்தே யெம்மர சாரிடம் சர்வ
கலாசாலை கேளடி சங்கமின்னே. 89

ஆங்கிலம் லங்கையில் வந்தோர்நூற் ருண்டுமே
லாயிற் றெனினுமிங் கோர்சருவ
ஈங்கித மாங்கலா சாலையு மில்லாத
தென்னவெட் கம்மடி சங்கமின்னே. 90

கல்லூரி யின்தொகை யோபெரி தாங்குயர்
கல்விகற் போர்தொகை யும்பெரிது
நல்லொரு சர்வ கலாசாலை முன்னரே
நாட்டாத தென்னடி சங்கமின்னே. 91

என்று மிரவலிற் காரியம் பார்ப்ப
தெமக்குமா நஷ்டமும் வெட்கமுமாம்
வென்றி யுறுமோர் சருவ கலாசாலை
வேண்டு மெமக்கடி சங்கமின்னே.

92

இந்திய சர்வ கலாசாலைச் சோதனை
இங்கிலன் தேசப் பரீட்சைகளும்
நந்திரு நாட்டுக்கு மிக்குப யோகத்தை
நல்குமென் றேதடி சங்கமின்னே.

93

எங்களின் மாணவர் தங்கள் குணங்குறைக்
கேற்ற தோர் சர்வ கலாசாலை
துங்க முடனிங்குஸ் தாபனஞ் செய்யாத
சூட்சமி தென்னடி சங்கமின்னே.

94

பேரிந்தி யாவிற்பல் சர்வ கலாசாலை
பேணி நிதங்கலை யைவளர்க்கச்
சீருந்து லங்கையி லோவொன்று மில்லாத
தீழ்ப்பை நினையடி சங்கமின்னே.

95

இந்திய தேச மகாகல்வி மான்கட்
சிணையாம் மகான்களிங் கும்உதிக்க
விந்தைச் சருவக லாசாலை யேழுதல்
வேண்டு மெமக்கடி சங்கமின்னே.

96

எங்கள் தாய் மொழி

செந்தமி மென்றிடு மெங்கள் சுயபாஷை
சீர்குலைந் தேகவெப் பாலவரும்
சொந்தமா யிங்கிலிஷ் தன்னையே கற்கிறார்
துக்கமி தல்லவோ சங்கமின்னே. 97

தன்னைப்பெற் றதமிழ்நையை நீத்திந்தத்
தாரணியி லிங்கி லீஷதையே
பொன்னைப் பெறும்வழி யென்று படித்திடல்
புத்தியோ சொல்லடி சங்கமின்னே. 98

செந்தமி மும்வேணும் இங்கிலீ சுமவேணும்
சேர்த்திவ் விரண்டையு மோர்பவரே
புந்தி விரிந்து மகிழ்வர்தற் காலத்தில்
புத்தி யிதுவடி சங்கமின்னே. 99

செந்தமிழ் சற்று மறியாத வாங்கிலர்
சீர்மை யிருந்திங்கு வந்தவர்போல்
நந்தமி முர்சிலர் செந்தமிழ் பேசிட
நாணுகி ருரடி சங்கமின்னே. 100

தஞ்சுய பாஷைப் பிரயோகந் தன்னிற்
றடுமாறல் மாவெட்க மாயிருக்க
கஞ்சி பெறும்வழி யென்றங் கிலங்கற்றல்
கண்ணிய மோசொல்லு சங்கமின்னே. 101

சுத்த தமிழ்பேச மாட்டாப் பறங்கிகள்
சோனகர் சிங்களர் ஆங்கிலேயர்க்
கொத்த தமிழ்சிலர் பேசி விழிக்கிறார்
உண்மை யிதல்லவோ சங்கமின்னே. 102

சொன்னம் பெறும்வழி யென்றங் கிலந்தனைச்
சூழ்ச்சி யுடன்கற்றுத் தேர்ச்சியுற
முன்னம் மொழிந்த தமிழ்பறந் தோடுமோ
மூடர் நடிப்படி சங்கமின்னே. 103

அடுவற் பாஷையின் அவலட்சணம்

சீரி லடுவலிங் கிலீசொன்று சிற்சிலர்
செவ்வையென் றெண்ணியே பேசுகிறார்
பாரி லிதைப்போலக் கேவல மாமொன்று
பார்த்திருப் பாயோடி சங்கமின்னே. 104

இங்கிலீ சல்லது செந்தமிழ் மிக்க
எழில்பெறு பூரணத் தோடுகற்றோர்
பங்க முறவிப் படியடு வற்பாஷை
பகருவ ரோசொல்லு சங்கமின்னே. 105

கொஞ்சவிங் லீசங் குறைந்த தமிழ்தும்
கொண்டவ ரேபர விங்கிலிசு
கஞ்சியி னுக்குப் பயறிடல் போலக்
கலந்து மொழிகுவர் சங்கமின்னே. 106

தாமுமிங் லீசை யறிந்தவ ரென்ற
தகைபெற வேயிவ் வவலட்சண
நாம முறும்பாஷை பேசுவோ ராற்றமிழ்
நாளும் பழுதாகும் சங்கமின்னே. 107

எங்கள் மாணவர் கற்கும் விஷயங்கள்

சொந்தத் தமிழ்தனைச் சாஸ்திரங் கள்தமைத்
தூரவிட் டுக்கிறிக் லத்தீன்தமை
விந்தை யுளவெனக் கண்டமட் டுக்கும்
விழுங்கு கிருர்பலர் சங்கமின்னே. 108

ரத்தா சயமெங் கிருக்கென் றறியாத
ஈன மிகுந்தபல் வாலிபர்கள்
லத்தீன் கிறிக்முழு மூச்சாய்ப் படிக்கிருர்
லாபமங் கென்னடி சங்கமின்னே. 109

பஞ்சப் புலன்களை யும்பண் படுத்திப்
பகரும் பொருள்களை யுற்றுணர்ந்து
மிஞ்சுநல் லுண்மைக னைப்பெற விந்நாட்டில்
மிக்க வவசியம் சங்கமின்னே. 110

ஏழு நிறங்களு மின்னின்ன வென்றுணர்
வில்லாத பேரும் பலகலையில்
நீளு மறிவுடை யோரென் றிருக்கிருர்
நிச்சய மீதடி சங்கமின்னே. 111

என்ன அறியினும் புத்தக மொன்றையே
 ஏந்திக் கரத்தினிற் சப்பியுண்ணு
 துன்னத மாம்பரி சோதனை யாலும்
 உணர்த லவசியம் சங்கமின்னே. 112

முருங்கை யடியினிற் சாத்திரங் கற்ற
 முழுமக ரைப்போல நம்முட்பலர்
 வருங்கலை தன்னிற் சுயவுணர் வின்றியே
 வாளா படிக்கிறார் சங்கமின்னே. 113

பெண் கல்வி

பெண்கள் கல்விமுன் னிலும்பன் மடங்கு
 பெருகிப் பரவுதல் சந்தோஷம்
 வண்கலை கற்றிடும் பெண்களெம் வீட்டுக்கு
 வாய்ந்தநல் ரத்நங்கள் சங்கமின்னே. 114

குண்டான் வழித்திடும் பெண்களுக் குக்கல்வி
 கூடா தெனச் சொன்ன தக்காலம்
 பண்டாய்ப் பறந்திடப் பெண்களெங் குங்கலை
 பற்றுகி ருரடி சங்கமின்னே. 115

மட்டுக்கு மிஞ்சினால் எந்த விஷயமும்
 மாநட்ட மேதரு மென்னுமுண்மை
 தெட்டத் தெளியவெம் பெண்களின் கல்வியில்
 தேர்ந்திட லாமடி சங்கமின்னே. 116

ஆண்களைப் போலவே பெண்களுக் குஞ்சரி
யாக உயர்கல்வி வேண்டுமெனும்
வீண்கதை யாற்சில பெண்கள் படும்பாடு
விள்ளற் கரிதடி சங்கமின்னே. 117

பெண்க ளியல்பிற் பெலவீன ரென்ற
பெருமுண்மை தன்னை யலட்சைசெய்து
ஒண்கலை மிக்க அருந்திட லாற்றுயர்
ஓதற் கரிதடி சங்கமின்னே. 118

முற்காலக் கல்வி யுடலத்தை யிப்படி
முற்றுங் களைத்திட வைக்கவில்லை
தற்காலக் கல்வியி னாலே பலர்வேலை
சாய்கிரூர் பாரடி சங்கமின்னே. 119

ஆண்களுக் கேயிளைப் பைத்தரும் மிக்க
அதிக படிப்பெங்க ளூரினிலே
மாண்கலை கற்றிடும் பெண்கள் தமையொரு
மட்டில் விடுமோடி சங்கமின்னே. 120

புத்திரர் தங்களைப் பெற்று வளர்த்திடப்
போதும் பலத்தைப்பல் புத்தகமாம்
வித்தையி லேபழு தாக்கி யில்வாழ்வில்
மெலிந்து வருந்துறார் சங்கமின்னே. 121

இத்தகை யோர்தொகை யென்றும் வரவர
ஏற விடமிருக் கும்மெனவே
மெத்தப் பயந்திதை யிங்கே யுனக்கு
விளம்புகி றேனடி சங்கமின்னே. 122

பாகநற் சாத்திரம் தேராத பெண்ணுக்குப்
பாடம் வீசகணி தத்தேனோ
தேக மனோசுக விர்த்திக் குரியவை
தேவை யவர்க்கடி சங்கமின்னே. 123

ஆங்கிலஞ் செந்தமிழ்ப் பாஷைகளில்நல்
அரும்பெரும் நூல்களுள் வேண்டியவை
பாங்குட னேபெண்கள் கற்றிட லீங்கித
பாக்கிய மாமடி சங்கமின்னே. 124

பெண்களு மாண்களு மோர்வகைச் சீவியம்
பெற்றிட நேரா ததையுணர்ந்து
கண்கள் நிகரறி வவ்வவர்க் குத்தக்க
காரணத் தோடறி சங்கமின்னே. 125

வீட்டினிற் சீவிய மின்பம் நிறைந்து
விளங்குதற் கேற்ற சுகிர்தகலை
ஊட்டுதல் போதும் பீ ஏ எம் ஏ பட்டம்
உதவாது பெண்கட்குச் சங்கமின்னே. 126

பாஷை திருந்து முயர்தர நூலும்
பகர்கணி தங்கொஞ் சமிவற்றோடு
ஈசனைப் போற்று மறிவுமில் வாழ்வினுக்
கேற்றன காணடி சங்கமின்னே. 127

நற்சுவை சேரு முணவு சமைத்திடல்
நாயகர் தங்கட் கிதம்புரிதல்
சொற்குவை சேருநற் பாக்கள் புனைதல்
சுகிர்தம்பெண் கட்கடி சங்கமின்னே. 128

வீட்டு நடப்பிற் குரியநற் சாத்திரம்
விள்ளும் வயித்திய சாத்திரமும்
ஊட்டும் சமையலின் சாத்திர மும்பெண்கள்
ஓதவேண் டும்மடி சங்கமின்னே. 129

எல்லா மனுஷர்க்குந் தேவையாஞ் சாத்திரம்
என்பவற் றின்முத லாமுண்மைகள்
நல்லாய் ஸ்திரிகளுங் கற்றிட வேண்டும்
நயமது பாரடி சங்கமின்னே. 130

தையல் பின் னல்சித்ரம் செய்யும் வகையொடு
சங்கீத சாகித்ய மாமுயற்சி
மெய்யாலெம் பெண்கள் தம் வீட்டை யின்பாக்க
மிகவுத விசெயுஞ் சங்கமின்னே. 131

தேகம் பெலவீன மாகுங் கலைகளைத்
 தேடிடு தல்புத்தி யாகாது
 யூக முடன்தங்கட் கேற்றன வைத்தேடல்
 யோக்ய மெம் பெண்கட்குச் சங்கமின்னே. 132

நற்கலை யும்வேணும் நற்சுக மும்வேணும்
 நற்குண மும்வேணும் பெண்களுக்கு
 கற்குமெம் பெண்கள்நற் புத்தியா யிம்மூன்றும்
 காணவேண் டுமடி சங்கமின்னே. 133

உத்தியோகம்

கல்விக் கடுத்திட உத்தியோ கந்தனைக்
 காத லுடனிங் கெடுத்துரைக்கின்
 பல்வித மாங்குறை மிக்கவுண் டென்னப்
 பகர்தல் சரியடி சங்கமின்னே. 134

எங்கள் கலாசாலை தங்களி லேகலை
 என்றும் பயின்றிடும் மாணவர்கள்
 தங்கலை யானபின் யாதுதொ ழில் செய்வர்
 சங்கட மீதடி சங்கமின்னே. 135

ஆங்கிலங் கற்குமெல் லாருக்கு முத்தியோக
 மாகவிடங் களெங் கேயுளவோ
 பாங்குட னேபலர் கைத்தொழில் கிர்ஷி
 பயிலுத லேவழி சங்கமின்னே. 136

எந்த வகுப்பின ருந்தங்கள் பிள்ளைகட்
கிங்கிலிஷ் கல்வி தனைப்பயிற்றி
முந்தியுத் யோகப் பணம்பெற வேழுழு
மூச்சாக நிற்கிரூர் சங்கமின்னே. 137

தாய்த்தேச மாகிய இந்தியா சிற்சிலர்
தங்களுக் குநல்லி டங்கொடுக்கும்
பேய்த்தன மாய்ச்சிலர் ஆங்குத் தியோகம்
பெறக்கற் கிரூரில்லைச் சங்கமின்னே. 138

ராப்பக தூர்ஸ் தாமோ தரம்பிள்ளை
இன்னும் ஸீசெல்லப் பாபிள்ளைமன்
லூயிவில் லியம்ஸ்ஹென்ஸ்மன் ஆதி நிபுணர்தம்
யோகமெங் கேபெற்றூர் சங்கமின்னே. 139

சிங்கப்பூ ராதிய தேசத்துக் கும்பலர்
சீவனந் தேடியே ஓடுகிரூர்
அங்குமுத் யோகம் பெறுத லினிமிக்
கரிதென் றறியடி சங்கமின்னே. 140

நற்றொழி லுக்குறும் சங்கையை யின்னுமெம்
நாட்டினர் சற்று முணராமல்
குற்றம தாய்ச்சில வேலைக ளேசெய்யக்
கோருகி ருரடி சங்கமின்னே. 141

எல்லாரும் ராசாங்க உத்தியோ கந்தன்னில்
 இருந்ததி காரஞ் செலுத்திடவே
 நல்லாய் விரும்புகி ருர்மறு வேலையை
 நாடுகி ருரில்லைச் சங்கமின்னே. 142

சட்டைதொப் பியிட்டுத் யோககா ரரென்னச்
 சாற்றும் பெருமைமி கப்பெரிதென்
 றட்டியில் லாமஃநி னைக்கும் பெருமூட
 ராலே மிகுமோசம் சங்கமின்னே. 143

தன்றகைக் குத்தக்க எந்தத் தொழிலையும்
 தன்னிஷ்ட மாகப் புரிந்து பணம்
 வென்றுநற் கீர்த்தி யுழைக்குங் கனமிக
 வேண்டுமெங் கட்கடி சங்கமின்னே. 144

ஆசிரியர் உத்தியோகம்

மற்றெத் தொழிலினும் ஆசிரிய ரின்தொழில்
 மான்மிய மாமென் றிசைத்திடினும்
 பற்று தவர்வே தனம்ஆவெட் கக்கேடு
 பட்டப் பகலடி சங்கமின்னே 145

இத்தனை கஷ்டம கோராத் திரம்பட்
 டெழிலுறு நாட்டைத் திருத்திவைக்கும்
 மித்திரர் தம்மைச் சரியாய் நடத்தாத
 மேதினி யீதடி சங்கமின்னே. 146

என்ன தொழிலைப் புரிபவ ரும்முன்னர்
இங்கிர்த வாசிர்யர் தங்கள்கையில்
மன்ன விரும்வித்தி யாதானம் வாங்கிய
மாணவர் தாமடி சங்கமின்னே. 147

எல்லாத் தொழிலுக்கு மின்றி யமையாத
தென்றிடும் ஆசிர்ய ரின்தொழிலைப்
புல்லாய் நினைத்துச் சிறங்கித்தல் நீதியோ
புத்தியோ சொல்லடி சங்கமின்னே. 148

லங்கா புரவரு மானத்தில் மிக்கதை
இங்கிலீ சுத்யோக ரும்பிறரும்
பங்காய்ப் பகிரவு பாத்திமார் பாடு
பரிதாப மாகுதே சங்கமின்னே. 149

பேனையி னூற்கட தாசி யுழுவோர்
பெருஞ்சம் பளங்கள் னுபவிக்க
ஞானம் விதைக்குமு பாத்திமார் கூலி
நவிலல்வெட் கம்மடி சங்கமின்னே. 150

போதனா வித்தியா சாலைக ளிற்கலை
போதிக்கப் பெற்றபல் வாலிபர்கள்
வேதனம் போதாமை
..... 151

இங்கிலீஸ் கற்று பி. ஏ. பெற்ற வருக்கும்
எவ். ஏ. கடந்த தராதலத்தோர்
தங்கட்குஞ் சம்பளம் ஐம்பது ரூபாக்கள்
தானுமில் லையடி சங்கமின்னே. 152

கல்வியை யாண்டு களாகப்பெற் றோரின்
கதியது வாகக்கூ லிச்சனங்கள்
வெல்வி யுடனில் வுபாத்திமார் தம்மினும்
மிக்க வுழைக்கிறார் சங்கமின்னே. 153

சம்பள முங்குறை வத்தொழிலை யிங்கு
சாரும் மனுஷரும் தக்கோரல்லர்.
இம்பரில் வேறு தொழிலாள ரேயதை
ஏற்கிறார் பாரடி சங்கமின்னே. 154

நற்சம் பளமில்லைப் பென்ஷனில் லையிந்த
நாட்டின ரின்னன் மதிப்புமில்லை
எச்சன ருக்குமு பகாரஞ் செய்யும்
இனியர் கதியிது சங்கமின்னே. 155

மற்றெப் பகுதியை யும்மர சாட்சியார்
மாகவ னமாந டத்துகின்றார்
கற்கைக் குதவி செய்யிப் பகுதியில்
கவனங் குறைவடி சங்கமின்னே. 156

தக்கவர் தம்மையே ஆசிரிய ராகத்
 தருவித் தவர்தகுஞ் சம்பளத்தை
 மிக்க நயமாய்ப் பெறவொழுங்கு செய்தல்
 வேந்தர் கடனடி சங்கமின்னே. 157

முப்பான் வருடங் களுக்குமேல் முன்னர்
 முறையென் றமைத்த உதவிக்கொடை
 இப்போதும் நீதியென் றத்தையே ஈகுதல்
 என்ன நியாயமோ சங்கமின்னே. 158

அரிசி கறிமுத லெப்பொரு ளுக்கும்
 அதிகம் விலையேறி விட்டாலும்
 கரிசனை சற்றுமின் றிமுன்வீ தத்தையே
 கற்பிப்போர்க் கீகிறுர் சங்கமின்னே. 159

ஒவ்வோ ராண்டுமா சிரியர் சுமக்கும்
 உயர்ந்த சுமைகளை மென்மேலும்
 எவ்வகை யுங்கூட்டி நன்கொடை யைச்சற்றும்
 ஏற்றுகின் றூரில்லைச் சங்கமின்னே. 160

பாரத்தை மென்மேலு மேற்றியே மரட்டின்
 பசியைத் தணியா எசமானர்போல்
 வீரத் தொடுசுமை யேற்றுவோர் நன்கொடை
 வீதத்தை ஏற்றாராம் சங்கமின்னே. 161

இவ்வகை யாமகீர மத்தை மனேச்சர்மார்
 உள்ளள வேனுங் கவனிக்கிலர்
 செவ்வே மாணேஜர் என்னும்பட்டங் கட்டித்
 திரிகிற தென்னடி சங்கமின்னே. 162

தங்களுக் குக்கீழா சிர்யரா யென்றும்
 தகையாய்க் கடமை புரிபவர்க்காய்ச்
 சிங்கங்கள் போலெங்கள் மாணேஜர் மார்சண்டை
 செய்யாத தென்னடி சங்கமின்னே. 163

ஆசிர்யர் மார்சங்க மொன்றும் மாணேஜர்க
 ளானோர் சங்கமொன்று மாயிரண்டு
 தேசத்தி லென்றுமி ருத்தல கத்தியம்
 சேவையென் றேதடி சங்கமின்னே. 164

வைத்தியம்.

ஆங்ல வயித்தியங் கற்றெம் மவர்பலர்
 ஆளுகை யின்கீ ழமர்ந்திருந்தும்
 ஈங்குதன் னிஷ்ட வயித்யம் புரிபவர்
 இல்லைப் பலரடி சங்கமின்னே. 165

சீரார் சுதேச வயித்யந் தனைநற்
 றிறமையு டன்பயின் றுபுரிய
 ஏராரித் தேயத்த நேகருக் குநல்ல
 இடமதி லுண்டடி சங்கமின்னே. 166

தக்க சுவதேச வயித்தியந் தனது
தகைமுழு துமிழந் துபழுதாய்
மிக்க மரியாதை கெட்டுக் கிடத்தல்மா
வெட்க மெமக்கடி சங்கமின்னே. 167

எங்கள் சுவதேச வயித்தியத் தினல்ல
இனத்தில் மருந்து தனக்குநிகர்
அங்லோ வயித்தியந் தன்னி லுளதென்
றறைகுவ ராரடி சங்கமின்னே. 168

தீய வெரிச்சல் பொருமை சுயநட்புச்
செய்யுங் கொடுமையி னூல்நம்மவர்
ஆய சுவதேச வயித்யம் அதனை
அழிய விடுகிறார் சங்கமின்னே. 169

செல்வப் பிரபுக்கள் பற்பலர் சேர்ந்தொரு
சீர்மரு வுஞ்சங்க மேற்படுத்தி
நல்ல சுவதேச வயித்யக் கல்லூரி
நடத்தல் நலமடி சங்கமின்னே. 170

நியாயப் பிரமாணிக உத்தியோகம்.

கற்றோர் தொடருமுத் யோகத்து ளென்றுங்
கதிக்கும் நியாய துரந்தரரின்
முற்றொகை யொவ்வோர் வருடமு மேறல்
முழுநய மோவடி சங்கமின்னே. 171

கோடு முழுதுந் தரணிமா ராலே
குழுமிய தென்னி லவர்க்குரிய
பாடு மிகவும் பரிதாப மென்று
பகரவும் வேண்டுமோ சங்கமின்னே. 172

தந்தொழி லுக்குத் தகுதியில் லாருந்
தகைமை நியாய துரந்தரராய்
வந்திட லென்றும் மதியீன மாக
வருகிறூர் மென்மேலுஞ் சங்கமின்னே. 173

கொள்ளும் வரும்படி யின்றெனி னும்மணக்
கோதைய ரால்நல்ல சீதனத்தை
அள்ளும் புன்னோக்கத் துடனே தரணிக
ளாகிறூர் சிற்சிலர் சங்கமின்னே. 174

எஞ்சினீருத்தியோகம்.

இஞ்சினீர் வேலையில் நம்மவருட் பலர்
இல்லை யதாலவ்வுத் யோகந்தனில்
பஞ்சிப்பட் டெப்படி யும்பலர் சேர்ந்திடல்
பாக்யம தல்லவோ சங்கமின்னே. 175

புகைப்படமெடுத்தலும் வேறு கலைகளும்.

சித்திர வேலைப் புகைப்படஞ் செய்தல்
திகழ்ந்திடு மின்சார எஞ்சினியர்
வித்தை யுடனவை போன்ற கலைத்தொழில்
வேண்டு மெமக்கடி சங்கமின்னே. 176

பல்வேறு நல்ல நவமாம் பணிகள்
பயின்று கிரமத் துடன்புரிந்தால்
சில்வேனை கட்டுளெம் நாடு சிறந்தொரு
சீமைபோ லாமடி சங்கமின்னே. 177

செல்வ மிடமேவல் சேர்ந்தவர் புத்திரர்
சீமையப் பாண்முத லாமிடங்கள்
துல்லிப மாய்ச்சென்று வேலை பழகல்
சுகிர்த மிகவடி சங்கமின்னே. 178

ஓதும் நெருப்புக்குச் சாணி சவர்க்காரம்
ஊசிகண் ணுடியி வைகள்செயும்
மாதிரியைக் கற்றிங் கேதொழிற் சாலைகள்
வந்து திறவடி சங்கமின்னே. 179

எங்கள் தேசத்தி னுடைநடை பாவனை
என்பன மாறுதல் மிக்கடைந்து
தங்குபல் மாதிரி யிங்கு முலாவுமத்
தன்மையைப் பாரடி சங்கமின்னே. 180

சாதிக் குரிய ஒரேவகை யாமுடை
தக்கது பின்னைப் பலவகையாம்
பேத முறுமுடை பாவனை பாங்கு
பிசகல்ல வோசொல்லு சங்கமின்னே. 181

சிங்களக் கொண்டை சடைபின் குடுமி
 திகைக்கச் செயுங்கர டிக்கிறிலோ
 டிங்கெவ் விதப்பல் வகைத்தலை மோடியும்
 ஏகமு சாடுது சங்கமின்னே. 182

எங்க ளுடையைவேண் டாமென்று தள்ளி
 இரவலா யாங்கிலர் தங்களுடை
 துங்கம தென்ன அணிகுதல் வெட்கமும்
 துக்கமு மல்லவோ சங்கமின்னே. 183

இந்துக்க ளாமெம்முன் னேரி னுடையினும்
 இங்கிலி சாருடை மேலாமோ
 விந்தை யழகு வசதியி லெம்முடை
 மிக்க வுயர்வடி சங்கமின்னே. 184

இங்கிலீ சாருடை யிங்கிலீ சர்க்கே
 யெழிலெங்கட் கோவஃ தவலட்சணம்
 தங்கு சுதேசிக ளுக்குச் சுயவுடை
 தான்வடி வாமடி சங்கமின்னே. 185

கற்றுத்தயோ கம்பார்ப்போர் நீண்டமேற் சட்டை
 காற்சட்டை யோடுசப் பாத்தணிந்து
 நற்றகை சேர்தலைப் பாகை யிடுதல்
 நலமென் றுணரடி சங்கமின்னே. 186

இந்திய மாதிரி யாய்த்தாறு கட்டி
எழிலுறு மேற்சட்டை யிட்டதன்மேல்
நந்தேய நற்றலைப் பாச்சோ டணிதலே
நம்மவர்க் கேற்றது சங்கமின்னே. 187

வேட்டி யணிந்துமேற் சட்டை யிடுபவர்
மிக்க வவசிய மாய்ச்சால்வை
போட்டு வருதல்நஞ் சாதிக் கழகெனப்
போதித்து வையடி சங்கமின்னே. 188

முற்காலத் தோர்தலைப் பாகை யணிதல்
முறையென்ற தின்றி வெளித்தோற்றத்தில்
தற்காலத் தோரஃ தில்லாமல் வெறுஞ்
சாதிய ராகினூர் சங்கமின்னே. 189

இந்தியா விற்பல பாகத்து மாசிய
இங்கிலன் ஐரோப் பமரிக்காவின்
எந்தநற் சாதியின் மாந்தரும் தத்தமக்
கேதோ அணிகுவர் சங்கமின்னே. 190

மேற்சொல் லியதேசப் பாலகர் தாமும்
மிகவுங் கவனத் தொடுதந்தலைக்
கேற்ற வேதோவிட நம்மூர்ச் சிறுவரஃ
தின்றித் தவிக்கிறூர் சங்கமின்னே. 191

முற்றுமங் லேய ருடையை இரவல்
முழுமனத் தோடுபெற் றிட்டுவரும்
கற்றவ ராலெங்க னூர்க்குறு மீனங்
கமுற லரிதடி சங்கமின்னே. 192

எங்கனூர் தன்னிற் கலைகற்ற பெண்களுள்
எத்தனை யோபலர் தங்கணவர்
தங்கள் நிலைக்குத் தகாத வுடைநடை
தாங்கி நடக்கிறார் சங்கமின்னே. 193

கெட்டிக்காப் புங்கொள்ளங் காலட் டியலோடு
கேட்கும் பலவுயர் வாம்நகைகள்
அட்டியில் லாமற் கொடுக்கக் கணவர்கள்
ஆர்வீட்டை போவரோ சங்கமின்னே. 194

ஆண்மகன் சாதா ரணவுடை பெண்ணெனில்
அட்டோலிக் கப்பிழும் பென்றுசொல்லும்
வீண்மனை யானுள்ள ஆண்மக னுக்கது
வேதனை தானடி சங்கமின்னே. 195

அன்ன மவலட் சணவுடை மேல்மிக
ஆசைகொள் பான்மை யதுபோல
இந்நாட்டுப் பெண்கள் சிலரங்ல வேஷத்தை
இச்சிக்கி ருரடி சங்கமின்னே. 196

என்ன வுடுப்பெங்கள் பெண்க ளணிந்தாலும்
இங்லீ சர்கவுன் ஏற்காது
நன்னய மாஞ்சுய தேச வுடையே
நலமவர் கட்கடி சங்கமின்னே. 197

பெண்கட்குப் போலவே பிள்ளைகளுக்கும்
பெருமவ லட்சண மாங்லவுடை
ஒண்கவின் சேர்சுய தேச வுடைதனக்
கொப்பில்லைக் காணடி சங்கமின்னே. 198

பாஷை யிரவலுத் யோக மிரவல்
பகரு முடையு மிரவலென்றால்
வேஷம் போட்டுநட னஞ்செயும் போலியர்
வேடிக்கை போலாமே சங்கமின்னே. 199

காற்சட்டை சப்பாத்தங் லேயர தென்றிடில்
கவ்வை யதிலே மிகவுமில்லை
மேற்சட்டை யுந்தலைப் பாகையு மெம்மை
விளங்கவைக் கும்மடி சங்கமின்னே. 200

காலத்துக் குத்தக்க கோலமா யிங்லிஷ்
கார ருடையிற் சிலபொருள்கள்
சீல மதாயெடுத் தாலுந் தமிழ்ச்சாதி
தேர வணியடி சங்கமின்னே. 201

கட்டைச் சட்டையிங்லிஷ் தொப்பியீ தெல்லாம்
கவனமா யிங்லீஷர் போலணிந்து
மெட்டாய்த் திரிபவ ரையங்கி லேயர்
மிகவும் நகைக்கிரூர் சங்கமின்னே. 202

எங்கள் சுயவுடை தன்னை விடுத்திங்கிலீஷ்
என்னு முடையைத் தெரிவுசெய்தல்
சங்கைமி குமெம் முடையிழி வென்னற்குச்
சாட்சிய தாகுமே சங்கமின்னே. 203

காட்டுத் தனத்தி லிருந்தசில் சாதிகள்
கண்ய மிகுஞ்சீர் திருத்தமுற்று
நாட்டுவர் தம்முனை ரோப்ய வுடையினை
நாமு மவர்களோ சங்கமின்னே. 204

இங்லிஷ் பெயர்களின் தகுதியின்மை.

இங்லிஷ் நாமங்கள் நம்மவர்க் குள்மிக
ஏராள மாக விருக்கின்றன
தங்கம் நிகருந் தமிழுள்ள வெங்கட்குச்
சங்கையீ னம்மது சங்கமின்னே. 205

றைசுஹன்ற்குக் சிமோல் காறல்நற் கின்ஸ்பரி
லைமன் முதலிய வாங்கிலப்பேர்
உய்யுஞ் சிறந்த தமிழ்ப்பேர்கள் தம்மிலும்
உச்சித மாமோடி சங்கமின்னே. 206

இந்தநா மங்களை முன்னர் செமினரி
எய்திடு மாணவர் தங்களுக்குச்
சொந்த மெனமிஷ னூரிமா ரிட்டது
சுத்தப் பிழையடி சங்கமின்னே. 207

அந்தந்தச் சாதியைச் சேர்ந்தவர் நாமங்க
ளாலவர் சாதி விளங்கிடுதல்
விந்தை மிகுந்திடு நல்லழ கென்பது
விள்ளவும் வேண்டுமோ சங்கமின்னே. 208

பாரிற்பல் லாண்டுக ளாயிங்கி லீஷ்நாமம்
பதிந்து வழங்கிவந் தோரவற்றைச்
சீரற்ற வென்றுட னேவிட்டுத் தள்ளுதல்
செப்பரு மாகஷ்டம் சங்கமின்னே. 209

பத்திரந் தன்னில் விளம்பரஞ் செய்து
பகருமந் நாமங்கள் தள்ளிடினும்
எத்திசை யுமந்த நாமங்க ளேயவர்க்
கிட்டழைக் கும்சகம் சங்கமின்னே. 210

ஆதலி னூலிளஞ் சேய்களுக் குப்பேர்
அளிக்கும் பொழுது கவனமுடன்
ஏதுங் குறைவற்ற செந்தமிழ் நாமங்கள்
இட்டே யழையடி சங்கமின்னே. 211

எங்கள் கற்றவாலிபரின் பழக்கங்கள்.

நந்தேசத் திங்கிலீஷ் கற்பதி னால்நவ
நாக ரிகம்முறு வாலிபர்கள்
விந்தை மிகுமிந்துச் சாதி மரியாதை
விட்டிட் டலைகிருர் சங்கமின்னே. 212

மூத்தோரைக் கண்டா சனம்விட் டெழார்நன்
முறையாகச் சால்வைதோ ளாலெடுக்கார்
காத்திருந் தன்போடி யார்க்கும் மரியாதை
காட்டா ரவரடி சங்கமின்னே. 213

என்ன படித்தாலும் நல்ல மரியாதைக்
கேற்ற குணங்களில் லாதவர்கள்
பன்னரும் நன்மை யடைந்து செழித்தல்
பகரருஞ் சங்கடம் சங்கமின்னே 214

பெற்றரு மாசிர்யர் மாரும் பிறரும்
பெருங்கவ னமிவ்வி ஷயமதில்
உற்றுவ லாய்மரி யாதையெம் வாலிபர்க்
கூட்ட லவர்கடன் சங்கமின்னே. 215

எங்கள் புதிய ஸ்திரீகள்.

கல்விகற் றிட்டசில் பெண்களிந் நாட்டினிற்
காட்டும்முன் மாதிரி யைநினைக்க
பல்வித மாண பயங்களும் நெஞ்சிற்
பல்கியுண் டாகுது சங்கமின்னே. 216

நாண்மட மச்சம் பயிர்ப்பென வான்ரூர்
நவிலு மரும்லட்ச ணங்கள்சற்றும
பூண்டில ராய்ச்சில் நவீனஸ் திரீகள்
புரிசெயல் கேளடி சங்கமின்னே. 217

ஆண்களுக் குந்தமக் குமென்வித் யாசமென்
ரூர்க்கு மஞ்சாத வகந்தைகொண்டு
வீண்கங் கணங்கட்டும் பெண்களா லிந்நாடு
வெட்க மடையுமே சங்கமின்னே. 218

வித்தி யாசமின்றென் றேயிவ் வகைப்பெண்கள்
விள்ளுத லெத்துணை மாமடமை
அத்தினம் மாபரன் ஆண்பெண் எனும்பேதம்
ஆக்கிவைத் தாரன்றோ சங்கமின்னே. 219

மாபரன் முன்னருண் டாக்கும்வித் யாசத்தை
மாற்ற விவர்க்கதி காரமென்ன
தாபர மற்ற விழலாந் துணிவுக்குத்
தர்க்கமே துக்கடி சங்கமின்னே. 220

புருஷர் குழுமி யிருக்குஞ் சபையிற்
புகழா லெழுந்துபந் யாசமழை
வருஷிக்கப் பார்க்கும்ஸ் திரீகள் துணிவினால்
வந்ததேரர் வாதம்முன் சங்கமின்னே. 221

தாரகை மீதினில் முன்னர் யாழ்ப்பாண
தரிசனன் செப்பு மொழிகளுக்காண்
வீரமொ டுண்மை விளம்பிப் புகன்றது
வேடிக் கை யன்றோடி சங்கமின்னே. 222

ஆண்கட் கமல நருள்பல் தொழில்களை
ஆண்களே செய்தல் தகையதுபோல்
மாண்கவின் சேர்பெண்கள் தம்வேலை யேசெய்தல்
மாட்சியென் றெண்ணடி சங்கமின்னே. 223

மேலைத்தே சத்தில் நவீன ஸ்திரீகளால்
மேவுந் தாறுமா றுகளனந்தம்
வேலைத் துறைகளி லாண்களைப் பெண்கள்
விழுத்தத் துணிகிறூர் சங்கமின்னே. 224

பெண்கள் படித்தறி வெய்தியில் லங்களைப்
பேணிக் கணவர்க் குறுதுணையாய்ப்
பண்புடன் வாழுத லோவவர் வேலை
பறித்திட லோசரி சங்கமின்னே. 225

எங்கள் காலநிண்ணயமின்மை,

இந்தநன் னாட்டினன் மாந்தரு ளுண்டோர்
இழிவாம் பழக்கமஃ தென்னவெனில்
எந்த விஷயத்தி லும்நேரம் தப்பி
இயலுங் குணமடி சங்கமின்னே. 226

பத்து மணிக்கென்ற கூட்டம் சிலவேளை
பன்னிரண் டுமணிக் கேதுவங்கும்
எத்தகை யோரும்பிந் திப்பிந்தி யேவந்
திருப்பரக் கூட்டத்திற் சங்கமின்னே. 227

நாட்பார்த்து நல்விவா கஞ்செய்விப் போருமந்
நாள்போன பின்பேமங் கல்யங்கட்டும்
யாழ்ப்பாண நாடிதிற் காலத்தி னிண்ணயம்
யாரிடத் துமில்லைச் சங்கமின்னே. 228

எங்கள் தொழிலாளின் நேர்மையினம்.

எங்கள்நன் னாட்டினில் நேர்மை பொதுவா
யெழிலா யினுந்தொழி லாளர்தம்மில்
இங்கிதஞ் சேருண்மை எள்ளள வுமில்லை
என்னசெய் வோமடி சங்கமின்னே. 229

தச்சர்கொல் லர்சிற்பர் தட்டார் முதலிய
சாதிகள் பொய்நித மாயிரமாய்
அச்சமில் லாதறை யாவிடில் தந்தொழில்
ஆகாதா கா தென்பர் சங்கமின்னே. 230

தேசத் திருக்கும் பெரியோ ரிதையொரு
சின்ன விஷயமென் றெண்ணாமல்
பேசரு மாவலா யிக்குறை தீர்த்தல்
பெருங்கட னேயடி சங்கமின்னே. 231

வேலைசெய் யெத்தொழி லாளனும் நேர்மை
விலகி யணுப்பிப்பொய் சொல்லிவரும்
காலையி லேநல்ல பாட மவனுக்குக்
கற்பித்து வையடி சங்கமின்னே. 232

எங்கள் பழக்க வழக்கங்கள்.

எங்கள்தே சத்துப் பழக்க வழக்கம்
இழிவென நம்மவ ருட்பலபேர்
பங்க முறவவற் றைமுழுதும் விட்டுப்
பரதேச ராகிருர் சங்கமின்னே. 233

சீரார் கிறிஸ்த மதத்தைத் தழுவுவோர்
செப்பிடுஞ் சாதியா சாரங்களை
நேராகத் தள்ளிப் பறங்கிக ளாகுதல்
நீதியோ சொல்லடி சங்கமின்னே. 234

ஆங்கிலே யரெமை ஆள்கின்ற சாதியார்
ஆதலி னாலவர் தேசங்களில்
ஒங்கு பழக்க வழக்கங்க ளேமிக
உச்சித மென்பையோ சங்கமின்னே. 235

சிற்சில் ஐரோப்ப பழக்க வழக்கஞ்
சிறந்ததென் பதற்காட் சேபமில்லை
முற்சிந் தனையின்றி நந்தேசா சாரங்கள்
முற்றும் விடலாமோ சங்கமின்னே. 236

எல்லாவெந் தேசப் பழக்க வழக்கமு
மினிதென நான்சொல்ல வில்லையெம்முள்
நல்லா யிருக்கும் பழக்க வழக்கத்தை
நாம்விட லாகாது சங்கமின்னே. 237

சிற்சில் லுதாரண முன்றனக் கிப்போது
செப்பி விளங்கப் படுத்திடுவேன்
தற்சிறப் பாய்ச்சர்வ முஞ்சொல்ல விங்கு
சமய மெனக்கில்லைச் சங்கமின்னே. 238

வீட்டினுக் குச்சாணி போட்டு மெழுகுதல்
விள்ளுஞ் சவரஞ்செய் தால்முழுகல்
நாட்டில்மற் றுஞ்சிலா சாரங்கள் தள்ளுதல்
நன்மதி யோசொல்லு சங்கமின்னே. 239

தேக புனிதந் தனைப்பேண முன்னோர்கள்
செய்தகட் டுப்பாடு மிக்குசிதம்
ஆக விருப்பினு மவ்வழக் கங்களை
அற்பமென் றெண்ணுரூர் சங்கமின்னே. 240

செத்தவீட் டால்வந்து வீட்டுக்குப் போகுமுன்
தேகத் தொடுவஸ் திரத்தைமிகச்
சுத்திசெய் தல்வேண்டு மென்ற விதிகளைச்
சோதித்துப் பாரடி சங்கமின்னே. 241

காலஞ் சென்றவந்த ஆளின் ரோகமுனை
கால்மேல் தலைசீலை தம்மிலொட்டிச்
சால விடர்புரி யாதுசுத் திசெய்தல்
தக்கதொன் றல்லவோ சங்கமின்னே. 242

அன்றியுந் துக்கத் தமிழ்ந்திய வீட்டை
அடுத்துப்பின் னர்வீடு செல்பவர்க்கு
நன்றுஸ் நானஞ்செய்த லாங்கதி னுலவர்
நல்லினைப் பாறற்குஞ் சங்கமின்னே. 243

சாதியும் சீதன வழக்கமும்.

சாதிபே தம்மங்கி லேயர்க்குட் போலவே
சற்றுக் கவனித்தல் குற்றமல்ல
ஓதிடு மிக்க கடுரமாய்ப் பார்த்திடல்
ஓரில் வெகுமோசஞ் சங்கமின்னே. 244

கீழ்சாதி யாரொரு போது முயர்ந்து
கிளர்ந்த நிலைக்கு வருதலின்றிப்
பாழா யிருக்க விடுதலெம் சாதியின்
பாதக மல்லவோ சங்கமின்னே. 245

வேளாள ரென்றிருப் போருநந் தேயத்தில்
விள்ளற் கரும்பல் பிரிவினராய்
மீளாப் பெருமை பிரிவினை கொள்ளல்
மிகுமோச மல்லவோ சங்கமின்னே. 246

ஒவ்வொரு வீட்டினுக் கொவ்வொரு சாதியாய்
 ஊரிற் பிரிவினை மெத்திடுங்கால்
 செவ்வை யுறுமைக்ய சந்தோஷ மெங்களைச்
 சேருத லெங்ஙனம் சங்கமின்னே. 247

தாயினும் புத்திரன் தான்சாதி மாணெனச்
 சாற்றிப் பெருமைகொள் ளிந்நாட்டில்
 நேயம் பெருகிநம் சாதியின் ஐக்கியம்
 நீடுதல் கூடுமோ சங்கமின்னே. 248

அண்ணனி லுந்தம்பி தான்சாதி மாணென்
 றறைந்து திரிகின்ற விந்நாட்டில்
 எண்ண வருமோவெக் காலத்தி லாயினும்
 ஏற்றநல் லைக்கியம் சங்கமின்னே. 249

கல்யாணப் பந்தியு டன்மாத்ரம் நில்லாதெக்
 காலத்து மூணிற் கலத்தலின்றிச்
 சொல்லரு மேட்டிமை கொண்டு திரிவது
 சுத்தப் பயித்தியம் சங்கமின்னே. 250

கண்டவீ டெங்கணுந் தின்று திரிதலிக்
 காசினி யிலமு கென்றுரைநான்
 விண்டிட வில்லைச் சிநேசித ரைக்யம்
 விருந்தில்லா துய்யுமோ சங்கமின்னே. 251

சாப்பாட்டி லிவ்வள வாகச்சா தித்துவம்
தங்கி யிருந்திடிற் போலியதென்
ருப்போல் மொழிகுதல் குற்றமா கா தென்
றறிந்துணர் வாயடி சங்கமின்னே. 252

சாதியை ஒரே முறையினில் நம்மவர்
தள்ளுத லோமிகு கஷ்டகரம்
நீதி யுடன்சிறி துசிறி தாயதை
நீக்குதல் நங்கடன் சங்கமின்னே. 253

முன்னரொவ் வோர்சாதி யினுட்பி ரிவுகள்
முற்றுக நீங்கப் பிரயத்தனம்
நன்னல மாய்ச் செயி னல்லனு கூலங்கள்
நாளும் பெருகுமே சங்கமின்னே. 254

ஒவ்வொரு சாதியைச் சேர்ந்தவ ருஞ்சில
உத்தம மாகுங் கொண் டாட்டங்களில்
எவ்வகை யுமைக்ய மாகக்கொண் டாடிடில்
எய்தும் மிகுநலஞ் சங்கமின்னே. 255

விவாகம்.

நந்தேச வாடவ ருட்பலர் மன்றலை
நாடும் பொழுது கவனமுறச்
சிந்தைவைக் கும்பொருள் சீதன மென்பது
செப்பவும் வேண்டுமோ சங்கமின்னே. 256

சாதியை யும்பெரி தாக மதிப்பவர்
 தங்கள் தொகையுங் குறைந்ததல்ல
 ஒதிடும் பெண்ணின் குணங்கல்வி கற்பிவை
 ஓரார் பலரடி சங்கமின்னே. 257

மிக்க பெருந்தொகைச் சீதன மில்லாது
 மேதினி யில்மண வாழ்விலராய்த்
 துக்க முறும் பெண்கள் யாழ்ப்பாண நாட்டிற்
 ரெகையா யிருக்கிறார் சங்கமின்னே. 258

கோதில்தஞ் சாதியி லெள்ளள வேனுங்
 குறைந்த படியிற்றம் பிள்ளைகளுக்
 கோதும் விவாகஞ்செய் யமன மில்லா
 துலைகிரு ரேபலர் சங்கமின்னே. 259

பெற்றோரின் கோரப் பெருமையி னூலவர்
 பிள்ளைக ளிங்குப டும்பாட்டைச்
 சற்றா கிலுமந்தப் பெற்றோ ருணராத
 தன்மையைப் பாரடி சங்கமின்னே. 260

செல்லு மிவருக்கு ணவுமில் வுருக்குத்
 திரும்புஞ் செலவுமே ஈந்திடினும்
 நல்ல விளையாட்டங் கேயுழைப் போருக்கு
 நஷ்டம தல்லவோ சங்கமின்னே. 261

ஆரா யிருந்தாலும் ஏதோ பிரயாசை
யாகத்தம் சீவியம் செய்குதலே
சீரா யிருக்குமென் றவந்த உண்மையைத்
தேர்ந்துணர் வாயடி சங்கமின்னே. 262

மற்றோரைப் பிய்த்துப் பிடுங்கி வயிறு
வளர்க்கத் துணியு மவரிலுமங்
குற்றோர்க்குத் தானம் வழங்குவர் மூடரென்
றுய்த்துணர் வாயடி சங்கமின்னே. 263

இங்கே யிருந்தங்கு செல்வோர்க்கு நற்பாடம்
ஏற்ற படியோர் முறைகற்பித்தால்
அங்கே யவர்பின்னர் செல்லத் துணிவாரோ
ஆய்ந்துணர் வாயடி சங்கமின்னே. 264

எங்களின் தேசத்தி லெத்தனை தோட்டங்கள்
ஏதும் பயிரில்லா மற்கிடக்க
இங்கவற்றை யந்த வீணர்செய் தாற்பயன்
எய்தாது போகுமோ சங்கமின்னே. 265

சீர்திருத்த மெங்கள் ஊரிற் பெருகிடத்
தீமைக ளும்பல வுண்ணுழைந்து
கோரத் துயரை வினைக்கின் றனவெனக்
கூறிடல் குற்றமோ சங்கமின்னே. 266

முற்காலத் திவ்வூரி னுண்களும் மற்றது
முறையல்ல வென்று வெறுத்தனராய்த்
தற்காலத் திவ்வூரின் பெண்களி லும்பலர்
சாருகி ருரதைச் சங்கமின்னே. 267

அன்னிய தேசத்துக் கேகியுழைக்கு
மவரே மிகக்குடி தன்னையிங்கு
உன்னத மென்னக் கொணர்ந்து பரப்புரூர்
உண்மையி தல்லவோ சங்கமின்னே. 268

எங்கள் தே சத்திற் குடியால் வருந்தீமை
யிம்மட் டென்னவிங் கியலாது
சங்கங்கள் நாட்டியித் தீமையை முற்றுந்
தடுத்திடு வாயடி சங்கமின்னே. 269

தேக பலக்குறையும் அதன் காரணங்களும்.

உலக்கை வரவரத் தேய்ந்து குறைந்தோர்
உளிப்பிடி யாகுமத் தன்மையைப்போல்
கலக்க முறவெங்கள் நாட்டினர் தேகங்
கரைந்து குறையுது சங்கமின்னே. 270

எங்கள்பே ரன்பீட்டன் கொப்பாட்ட னுயினோர்
எண்ணற் கரிய பலமுளராய்த்
துங்க மிகுந்திட காத்திர தேக
சுகிர்தமுற் ருரடி சங்கமின்னே. 271

முற்கால மாந்தர்க ளுண்டதும் செய்த
முயற்சியும் மிக்க பலங்கொடுக்கத்
தற்காலத் தோரின் பழக்கமு மூணுந்துர்ச்
சாபங்க ளாகுது சங்கமின்னே. 272

சீவியந் தன்னில்நற் புஷ்டி வலிமை
திகழு மிளமையில் நோயுளராய்
ஏவுந் தயிரிய மில்லாது போகும்
இரகசி யமென்ன சங்கமின்னே. 273

தேகாப்பி யாசக் குறைவு முணவதின்
சீர்கேடுந் துர்ப்பழக் கவிர்த்தியும்
ஆகா மேலைத்தேச நாகரி கப்பேறும்
ஆயின காரணம் சங்கமின்னே. 274

உடற்சீர்குலைவுக் காரணங்கள்

உலக்கை வரவரத் தேய்ந்து குறைந்தோர்
உளிப்பிடி யாகுமத் தன்மையைப்போல்
கலக்க முறவெங்கள் நாட்டினர் தேகங்
கரைந்து குறையுது சங்கமின்னே. 275

முற்கால மாந்தர்க ளுண்டதும் செய்த
முயற்சியும் மிக்க பலங்கொடுக்கத்
தற்காலத் தோரின் பழக்கமு மூணுந்துர்ச்
சாபங்க ளாகுது சங்கமின்னே. 276

நம்தேச மிக்கிளம் வாலிப ரிற்பலர்
நானு வியாதிக ளால்வருந்திச்
சிந்தையி லூக்கஞ் சிறிதுமில்லாது
தியங்கித் திரிவதென் சங்கமின்னே. 277

உண்பது போலவே தேகாப்பி யாசமும்
உண்மையாய் மானிட தேகத்திற்குத்
திண்புவி யில்மிகத் தேவையொன் றென்பது
திண்ண மென்றோரடி சங்கமின்னே. 278

கொத்தி யுழுதுது லாமிதித் துக்கமங்
கூறும் பலதொழி லும்முறையாய்
நித்தமுஞ் செய்திடல் நந்தமக் கான
நிதியென லாமடி சங்கமின்னே. 279

முன்னோரைப் போலவே நல்ல வுணவும்
முறையா யுடலுக்கப் யாசமும்நாம்
இந்நேர முங்கைக் கொளில்நீ ரிழிவெம்மை
எட்டியும் பார்க்குமோ சங்கமின்னே. 280

நீரிழி வன்றிப் பலவேறு ரோகம்
நினைத்த படியிள மைப்பிராயத்
தோரையும் பீடிக்குங் காரண மோர்ந்திடில்
ஊணும் பழக்கமும் சங்கமின்னே. 281

இக்காலத் தோர்தேகா ரோக்கிய விதிகட்
கியைந்த வுணவுகளைப் புசியா
தெக்கால முஞ்சொகு சோடு சுவையை
இலக்காக வைக்கிறார் சங்கமின்னே. 282

நல்வலி மைகொண்ட வுண்வகை கள்தம்மை
நல்கும் வரகொடி யல்குரக்கன்
துல்லிப மாம்மர வள்ளிதம் வாய்க்குச்
சுகமில்லை யாமடி சங்கமின்னே. 283

நெல்லரி சிச்சோறு கோப்பிதே நீர்சுவை
நீடும் பொரியல் கரியல்களே
நல்லவை யென்றிடல் போலவ வற்றையே
நாடுகி ருரடி சங்கமின்னே. 284

தானியம் யாவுளும் நெல்லி னரிசி
சவுரியங் குன்றிய தாயிருக்க
நானில மீதில தையேயுட் கொள்பவர்
நற்பெலங் கொள்வரோ சங்கமின்னே. 285

உள்ள தையுங்கெடுத் தான்கொள்ளிக் கண்
நூரார் வழங்கும் பழமொழிபோல் [ணனென்
தள்ளிமென் மேலும்நற் சத்தை அரிசியின்
சாதத்தை யுண்கிருர் சங்கமின்னே. 286

நெல்லை யவித்திட நீங்குஞ்சா ரத்தொடும்
நீரெனுங் கஞ்சி யுடனேயும்
செல்லும் பலத்தின்பின் நெல்லரி சிச்சாதம்
சேர்க்கும் பெலமெது சங்கமின்னே. 287

எப்போது மோரே வகையா முணவை
இலேசென வெண்ணிப் புசித்துவந்தால்
தப்பாத ரோசிக முண்டாகு மென்பதைச்
சாற்றவும் வேண்டுமோ சங்கமின்னே. 288

சோறுங் கறியுமே யென்றென் றுமிக்க
சுகிர்தமென் றெண்ணிய வற்றையேயெவ்
வாறும் புசித்து வருகிற் சுகபெலம்
வர்த்திக்குமோ சொல்லு சங்கமின்னே. 289

எக்காரி யத்திலும் போலவே யூணிலும்
 எத்தனை பல்வித மோவத்தனை
 மிக்க சுவையும் பிரீதியும் நன்மையும்
 மேவுமுண் பார்க்கடி சங்கமின்னே. 290

சோறு கறியின்செ லவினு மிக்க
 சுருங்கிய காசைச் செலவுசெய்து
 ஆறு பத்துவகை யூண்களை நாம்நன்றாய்
 ஆயத்தஞ் செய்யலாம் சங்கமின்னே. 291

தேகத்திற் சூடு கதித்தவிக் காலத்திற்
 தேகோப்பி யாம்சூடு நீர்களையே
 தாகத்தைத் தீர்ப்பதற் காகப்பா வித்தல்
 தகாது தகாதடி சங்கமின்னே. 292

தேசாபிமானம்

தேசாபி மானிக ளென்ன விருப்பவர்
 தேங்கும்ப ரோபகா ரமூக்கம்
 பேசருந் தாழ்மையெ னுங்குணந் தம்மிற்
 பெரிதும் விளக்குவர் சங்கமின்னே. 293

தம்பொருள் தஞ்சுகம் தங்கலை தந்தனம்
 தண்ணளி யாய்ச்சுய தேசநன்மைக்
 கிம்பரில் விட்டிட நன்மனங் கொள்ளாதார்
 என்னபி மானிகள் சங்கமின்னே. 294

வாசால மாரி பலபேர் பொழிவர்
 வருங்கூட்ட மெல்லாஞ் சமுகமீவர்
 தேசானு கூலத்துக் காய்த்தமைச் சற்றுந்
 தியாகஞ்செய் யாரடி சங்கமின்னே. 295

என்ன முயற்சிசெய் தாலு முதன்மை
 இலாப மிவற்றை மிகவிரும்பும்
 தன்னயா பேட்சிகள் செய்யு முயற்சிகள்
 தற்செய்யு மோசொல்லு சங்கமின்னே. 296

தேச நயந்தனக் காகப் பிரபுக்கள்
 சேர்ந்திடுங் கூட்டத்தி லும்முதலாம்
 ஆசனந் தன்னை அபேட்சித்து நிற்பவ
 ரால்நல மாகுமோ சங்கமின்னே. 297

தங்கன மல்லஇந் நாட்டின் கனம்செல்வம்
 தங்களுக் கல்லவெம் நாட்டினுக்கென்
 றிங்கித மாயகோ ராத்ரம்பி ரயாசை
 ஏற்பவ ராரடி சங்கமின்னே. 298

யாழ்ப்பாண நாட்டினில் மேலா முயற்சிகள்
 இன்னுந் தழையாத காரணமோ
 தீழ்ப்பாஞ் சுயநய மிக்க விரும்பிடு
 சிந்தனை தானடி சங்கமின்னே. 299

மெய்யான தேசாபி மானிக ளாய்ப்பலர்
மேவிட நாமிங்கு காணவில்லை
ஐயோ விதுபெருந் துக்கமும் வெட்கமு
மல்லவோ சொல்லடி சங்கமின்னே. 300

இந்நாட்டில் மாத்திர மன்றுலங் காபுர
மெங்கு மிதுவே பெருங்குறைவு
தன்னயம் நாடாப் பரஉப காரிகள்
தந்தொகை பூச்சியம் சங்கமின்னே. 301

அட்டதிக் கும்புகழ் காந்திம காத்தமா
அழியாத கீர்த்தி நவுறொஜியாம்
இஷ்டரைப் போலிரு தேசாபி மானிகள்
என்றிங்கு காணுவம் சங்கமின்னே. 302

பாபு சுறேந்திர நாத பனர்ஜி
பகர்கொக்லெ மேதா திலக்முதலாம்
ஆபர ணங்களிந்த் யாவைப்போ லிங்குறின்
ஆகாத தென்னடி சங்கமின்னே. 303

சுப்பிர மண்ணிய ஐயர்ச ரோஜினிச்
சோபித மங்கை லஜபற்றிருய்
செப்புஞ்சா மிசிரத் தானந்தர் தாஸ்செய்த
சேவையிங் கார்செய்வர் சங்கமின்னே. 304

தன்னிஷ்டம்

தன்னிஷ்ட மென்னுங் குணம்நம் ஜனத்திற்
 றழைத்து வளர்ந்திடி னேபெரிதாம்
 நன்னிலை பெற்றெங்கள் நாடுய ருமென
 நான்சொல வேண்டுமோ சங்கமின்னே. 305

உத்தியோ கஸ்த ரதிகாரி கள்செல்வர்
 உற்றுச்செய் யுமகர் மங்களுக்கு
 நித்திய மும்பே ரடிமைக ளாக
 நிலைக்கிரு ரேபலர் சங்கமின்னே. 306

தற்கணி சமில்லா தெத்தனை யோபலர்
 சார்ந்துத்யோ கஸ்தர்க்குக் கும்பிடுடன்
 நிற்கும் மரியாதை கெட்ட நிலையை
 நினைக்க வெட்கமடி சங்கமின்னே. 307

நீதிக்கன் றிமறு காரண மொன்றிற்கும்
 நெஞ்சிற் பயஞ்சற்று மில்லாமல்
 போதிய வாண்மையு டன்வாழ லன்றோ
 புருஷர்க் கழகடி சங்கமின்னே. 308

ஆங்ல மொழியின் கருத்துப் படியே
 அரசவுத் யோகர்ச னங்களுக்குப்
 பாங்குறு மூழிய ரென்று வழங்கிடு
 பான்மை யறியாயோ சங்கமின்னே. 309

ஆகவே நாட்டின் பொதுவாம் சனங்கட்
கடியவ ராகும்ரா சாங்கவுத்தி
யோகரைப் போற்றிப் பணிந்திடு தலென்ன
யோக்கியம் சொல்லடி சங்கமின்னே. 310

உத்தியோ கர்க்குமுன் நடுங்கும் வியாதியிவ்
ஆரிலி ருந்ததி னும்விரிவாய்ப்
புத்தி மிகுந்து வரக்குறைந் துவரல்
புண்ணிய மல்லவோ சங்கமின்னே. 311

எங்கள் பிரபுக்க ளுக்குத் தமைமற்றோர்
என்றும் வணங்குத லேபிரியம்
துங்க முடையவ ரவ்வேலை செய்யத்
துணிகுவ ரோசொல்லு சங்கமின்னே. 312

எங்கள்தே சந்தனில் எத்தனை யோபலர்
ஏதுந்தொ ழில்புரி யாதுசும்மா
சங்கை யுறும்பிச்சை யென்றுசொல் லப்படும்
தானம்வாங் குகிறார் சங்கமின்னே. 313

ஓர்வன் பிரயாசை யோடுழைக் கவதை
ஒன்பது பேர்கூடித் தின்னுமிந்தச்
சீர்கெட்ட மாதிரி யெங்கட்கு ளின்னுந்
தெரிகின்ற தேயடி சங்கமின்னே. 314

வெட்கமில் லாது பிறரி னுழைப்பை
 விரும்பித் திரியும் பழுததினால்
 உட்கணி சஞ்சற்று மில்லாது போருரெம்
 மூரார் பலரடி சங்கமின்னே. 315

சொந்தச் சகோதர ராயினு மாங்கவர்
 சொத்தினிற் சீவித்தி டுங்குணம்மா
 நிந்தைய தல்லவோ இத்தைநல் லரக
 நினைத்துநீ பாரடி சங்கமின்னே. 316

ஒவ்வோர் மனுடனுந் தன்சொந்தக் கால்தனில்
 ஒங்கி நிலைத்திட லேயுசிதம்
 அவ்வித மில்லாது மற்றோரிற் றங்கல்
 அழகல்ல வேயடி சங்கமின்னே. 317

சிங்கப்பூர் கண்டி கொழும்பு முதலிய
 தேசங்க ளிலுத்தி யோகம்புரி
 எங்களி யாழ்ப்பாண மாந்தரின் பாட்டினை
 எண்ணிநீ பாரடி சங்கமின்னே. 318

பையும்பொ தியுங்கொண் டுபல வீணர்
 பற்பல வேளைகளிற் றண்டலுக்
 குய்யும் வழியது வேயென்றுற் சாகமாய்
 ஓடுகி ருரங்கு சங்கமின்னே. 319

சொல்லும் வறுமையி னுலங்கொ ருமுறை
சுற்றிக்கொண் டுவரப் போகிறோமென்
றல்லும் பகலு மதுவேலை யாக
அனேகர் திரிகிறார் சங்கமின்னே. 320

செல்லு மிவருக் குணவுமிவ் வூர்க்குத்
திரும்புஞ் செலவுமே யீந்திடினும்
நல்ல வினையாட்டங் கேயுழைப் போருக்கு
நஷ்டம தல்லவோ சங்கமின்னே. 321

ஆரா யிருந்தாலு மேதோ பிரயாசை
யாகத்தம் சீவியம் செய்குதலே
சீரா யிருக்குமென் றவந்த வுண்மையைத்
தேர்ந்துணர் வாயடி சங்கமின்னே. 322

மதுவிலக்கு

சீர்திருத் தமெங்க னூரிற் பெருகிடத்
தீமைக ளும்பல வுண்ணுழைந்து
தீராத் துயரை விளைக்கின் றனவெனச்
செப்பிடல் குற்றமோ சங்கமின்னே. 323

மதுபான மென்னுமம் மாநஞ்சை நம்தேச
மாந்தர்முற் ருய்நீக்க லின்றியதை
அதிகமா யின்னும் பருகுங் கொடுமை
அறைதற் கரிதடி சங்கமின்னே. 324

கள்ளொடு சாராயம் விஸ்கி விறண்டி
கழறும்ஜின் பீர்அபின் கஞ்சாவென
விள்ளும்பல் மஸ்துப்பா னங்களை நம்மவர்
வேண்டியே நிற்கிறூர் சங்கமின்னே. 325

ஆங்கில பாஷையும் மீசையும் சட்டையும்
அன்னிய சீர்திருத் தங்களுமிங்
கோங்க வவற்றுட னேமது பானமும்
ஒய்யார மானது சங்கமின்னே. 326

முற்காலத் திவ்வூரி னாண்களும் மஸ்து
முறையல்ல வென்று வெறுத்தனராம்
தற்காலத் திவ்வூரின் பெண்களி லும்பலர்
சாரு கிறூரதைச் சங்கமின்னே. 327

அன்னிய தேசத்துக் கேகி யுழைக்கு
மவரே மிகக்குடி தன்னையிங்கு
உன்னத மென்னக் கொணர்ந்து பரப்புரூர்
உண்மை யிதல்லவோ சங்கமின்னே. 328

எங்கள்தே சத்திற் குடியால் வருந்தீமை
யிம்மட் டென்னவிங் கியலாது
சங்கங்கள் நாட்டியித் தீமையை முற்றும்
தடுத்திடு வாயடி சங்கமின்னே. 329

சாற்றுங் குடிவகைச் சாய்ப்புத் தவறனை
தள்ளிய பின்னும் நம் நாட்டிற் பலர்
நாற்றிசை யுங்கள் வாயவை யுட்கொளல்
நாசம தல்லவோ சங்கமின்னே. 330

மன்னுந் தவறனை யில்லாத போதும்
மதுக்குடி யிங்கு பிரளயமாய்
இன்னும் நடைபெறல் என்னநிர்ப் பாக்கியம்
யாதுசெய் வோமடி சங்கமின்னே. 331

மதுவின் குதத்தை யெடுத்தும் மதுக்குடி
வர்த்திக்கப் பார்த்துச்சும் மாவிருத்தல்
பொதுநல ளுழியர் தங்கட்கு நீதியோ
புத்தியோ சொல்லடி சங்கமின்னே 332

எல்லோ ரும்பிர யாசப்பட் டுமது
எள்ளளவு மிந்தத் தேசத்திலே
இல்லாது போகச் செயுங்கட னேயெம்
மிருங்கடன் பாரடி சங்கமின்னே. 333

மதுவை முற்றுக வகற்ற வித்தேசத்தில்
மாபாத கங்களொன் றுமின்றியே
பொதுச்சனம் மேலவர் கீழவர் யாருக்கும்
புகலரு மாநன்மை சங்கமின்னே. 334

சமூக மலர்

சீர்திருத்தப் பாடல்

சென்னை - 1954

எங்கள் தேசநிலை

சாதி : சமயம்

(சைவநீதி)

என்ன அநியாயம் ஏது துர்மாயம்
எங்கள் தேசநிலை வேருச்சே
சொன்ன முறைகளெலாம் பாழாச்சே—எங்கள்
சுருதி அனுபவங்கள் வீணாச்சே. 1

தேசமெல்லா மங்லமய மாச்சு — எங்கள்
சிந்தைஐ ரோப்யவய மாச்சு
நீச முறைமைகளே நிலையாச்சு — சைவ
நீதிக்குப் பங்கம்வர லாச்சு. 2

- சாதியில் லையென்று பேரதிக்கிரூர்—சாதி
தம்மாலா னமட்டும் சாதிக்கிரூர்
நீதிகள் போதங்கள் வாதிக்கிரூர்—சைவ
நெறிகளை முற்றும்வி ரோதிக்கிரூர். 3
- எல்லோரும் சமமென்ற கோட்பாடு — இகம்
எங்குண்டோ அங்குளோர் படும்பாடு
சொல்லற் கரியபா தகத்தோடு — நித
துயரம் நரகமே அதற்கீடு. 4
- மார்க்க விஷயத்திலும் மாய்மாலம் — லோக
வழிகளி லேயிந் திரசாலம்
பார்க்கி லிதுகொடிய கலிகாலம் — சர்வ
பாவமும் ஒங்கிடும் அவகாலம். 5
- சொகுசுள்ள உணவுகள் மிகலாச்சு — திட
சுகந்தரும் உணவுகள் விடலாச்சு
தகுஞ்சுவ தேசவுடை தள்ளலாச்சு — அங்கா
சந்தமில் லாதவுடை கொள்ளலாச்சு. 6
- பெரியோர் சிறியோரென்ற பேதமில்லை — உயர்
பெருங்குணம் பொறையன்பு நீதியில்லை
அரியவ ருணுச்சரம தருமமில்லை — எங்கும்
அனைவரும் சமமென்பா ராலேதொல்லை. 7

பூசுரர் தமையவ மதிக்கலாச்சு — கெட்ட
 புன்னெறி யினர்தமைத் துதிக்கலாச்சு
 மாசுள்ள கொள்கைகளை விதிக்கலாச்சு — சைவ
 மதத்துக்கு அவமானம் வரலாச்சு. 8

சாமிகள் தொகையூரில் கனத்துப்போச்சு—பக்தி
 சத்தியம் சிவதொண்டு குறைந்துபோச்சு
 வாம மிகும்புண்ணியம் அருகிப் போச்சு—எங்கும்
 மறக்குண மொன்றுமே பெருகிப்போச்சு. 9

பழஞ்சைவ சமயங்கை விடலாச்சு — ஒரு
 பகிடிச்சை வமிங்கு வரலாச்சு
 வளத்துக்குத் தகுஞ்சைவ நடையாச்சு — சுத்த
 வைதீக சமயிக ளுக்கேச்சு. 10

ஆங்கில சைவமென் ரெருசமயம் — இங்கு
 அரசியற் சைவமென் ரெருசமயம்
 தாங்கள் பெருக்கவொரு சைவசமயம் — எனத்
 தாபிக்கி றுர்சில ரிதுசமயம். 11

நாலு குரவர் புகல்சமயம் — எங்கள்
 நாவலர் பெருமான் துதிசமயம் — இது
 போலும் சைவமெனுஞ் சைவசமயம் — இந்தப்
 பூமியிற் காண்போம்நாம் எவ்வமயம். 12

பழக்கம் : வழக்கம்

(தமிழ்ச்சாதி)

தமிழ்நன்கு கற்றவர் தமிழ்ச்சாதி — வாயில்
தாழ்மைநற் பழக்கம் பொறையாதி
அமிழ்தினு மரியகு ணம்நீதி — யுடன்
அணிந்து விளங்குவர் மரியாதி. 13

தமிழராய்ப் பிறந்தோராங் கிலம்படித்துப்—பலர்
தாமுமாங் லேய ரெனநடித்து
தமிலுமி லைப்பெரிய ரெனத்துடித்துச்—செய்யும்
தமிணெடு மாந்தரி தைப்படித்து. 14

ஆங்கிலங் கற்பவ ராங்கிலர்போல் — தங்கள்
ஆணவ மலமிக வீங்கினர்போல்
ஈங்கித தமிழ்ச்சாதி நீங்கினர்போல் — ஈங்
கியலுகி ரூர்கர்வப் பாங்கினர்போல். 15

தமிழ் ருடுத்திடும் வேட்டிவிட்டுச் — சிலர்
சார முடுக்கிரூர் மானங்கெட்டு
அமிதமாய்ப் புறதேச வேஷமிட்டுச் — சிலர்
அந்நிய ராகிரூர் அதணமிட்டு. 16

சிகறெற் றெனுமொரு புதுச்சுருட்டு — அது
சீர்மையால் வருமொரு பெருமருட்டு
பகருமொன் பதுநஞ்சு சேருருட்டு — கொஞ்சப்
பணம்போகு தோசீமைக் கதன்பொருட்டு. 17

வாலிபர் பெரியோரை ஏசுகிறார் — அவர்க்கு
மரியாதை செய்திடக் கூசுகிறார்
போலிநி யாயங்கள் பேசுகிறார் — சொல்லும்
புத்திக னையப்பால் வீசுகிறார். 18

மீசைமூக் கடியினில் தூசாச்சு — திகழ்
மேலாம் முகத்தே சசும்போச்சு
ஆசையந் நியபொருள் மீதாச்சு — இங்ஙன்
ஆக்கிடும் பொருளபூர் வமாச்சு. 19

இரவினிற் பிடிப்பது மின்சாரச்சூள் — பத்தியம்
எல்லார்க்கு மாவது மோல்ற்றெட் கூழ்
பரவுது மேல்நாக ரீகங்கீழ் — தேச
பழக்க வழக்கமெல்லாம் மாறுதுபாழ். 20

கொண்டைக்குப் பூச்சூடும் குணம்போச்சு —
நாடாக்
கொண்டு மயிர்முடிக்குங் காலமாச்சு
தண்டைபா தசரங்கள் தவிப்புாச்சு — பெண்கள்
சப்பாத்துள் நொண்டுமவ காலமாச்சு. 21

எண்ணெய்க்குப் பதிலாய்ப் போடுகிறார்—வஸ்லின்
எதற்குமந் நியப்பொருள் நாடுகிறார்
கண்ணைக் கண்ணாடியால் மூடுகிறார் — மோடி
காட்டும்போ லிப்பொருள் தேடுகிறார். 22

பெண்க ளுடுப்புமங்கி லமயமாய் — அவர்
 பேதைமை காட்டுகிறார் அதிசயமாய்
 கண்கள் மயக்கினாலந் நியமயமாய் — அவர்
 காண்கிறார் மதியீன அபிநயமாய். 23

தவறணை யெடுபட்டும் மதுக்குடியே — எங்கும்
 தாராளம் நடக்குது முழுப்படியே
 அவமதுப் பெருக்கத்தின் நடபடியே — செய்யும்
 அழிவுக்கொ ரளவில்லை யெனப்படியே. 24

ஆடுகோழி வெட்டுந் துர்வழக்கம் — பல
 ஆலயங் களிலே மிகுமுழக்கம்
 ஈடில்லா வக்கொடுங் கொலைப்பழக்கம்—செய்யும்
 ஈனர்க்குண் டோசைவ மெய்விளக்கம். 25

லோகா யதமத முண்டாயது — அத்தோ
 டுண்மைச் சைவமிங்கி லையாயது
 வாகாருந் தேசாசா ரங்குடிபோயது — எல்லா
 வகையநா சாரமு மிகமேயது. 26

• சுதேசம்

(நாடும் : அரசும்)

எங்கள் சுதேசம் எனும்மாதா — எங்கள்
 இனிய அரியமகத் துவமாதா
 மங்கள மாம்யாழ்ப் பாணமாதா — முழு
 மனதா லுனைத்துதித்தோம் ஆசிதாதா. 27

தேசாபி மாண்கள் தாம்புகழே — சுய
 தீய நலம்பண வீம்புகளே
 நேசஞ் செயின்விஷப் பாம்புகளே — அவர்
 நிச்சயம் கோடரிக் காம்புகளே. 28

அரசரைப் பிடித்துச் சுட்டுக்கொன்றார் — அவர்
 அரசினைத் தலைகீழாக்கிநின்றார்
 பரசுகந் தருவதாய் மொழிபுகன்றார் — கொடும்
 பாதக வரசே செயமுயன்றார். 29

கல்வியை ஈட்டத்தம் முழுநேரம் — தனைக்
 காதலாய்ச் செலுத்தாம லகங்காரம்
 மல்கிட வேவீ னூரவாரம் — செய்யும்
 மாணவ ரோணருக் காதாரம். 30

கோயில் களில்வாண வினையாட்டு — தாசிக்
 கூத்தெனு மருவருப் பானவாட்டு
 மாயிரு மெங்கள்சைவ வளநாட்டுத் — தெய்வ
 மதத்துப் பதிகள்விட் டவற்றையோட்டு 31

சீதனம் வரவர ஏறுகுது — நகை
 திகழ்தங்கம் வயிரமாய் மாறுகுது
 நீதி நெறிதனை மீறுகுது — மண
 நிலையி னுசிததன்மை பாறுகுது. 32

கைத்தொழில் செய்திட அருவருப்பு — யாரும்
கவண்மேந்து வேலையிற் பெருவிருப்பு
உத்தமர் புத்தியில் மிகுவெறுப்பு — இட்டம்
ஒன்றுமில் லாததிற் சுறுசுறுப்பு. 33

கற்றவர் கமந்தனை விரும்பவில்லை -- அல்ல
கல்வியா லவர்மனந் திரும்பவில்லை
நற்றிற னதன லரும்பவில்லை — கம
நலமிகு பேறுகள் நிரம்பவில்லை. 34

சந்தைக ளிற்பழ வகைகளில்லை — நல்ல
தானிய வகைகளின் நிறைவில்லை
இந்தியா விலிருந் திறங்குநெல்லை — இங்கே
இறக்கா விடிவரும் பெரியதொல்லை. 35

உடைநடை பாவனை யொடுபாங்கு — யாவும்
ஒருமிக்க மாறுகு தேயீங்கு
கடையிலன் னியதேச பொருள்வாங்கு — எங்கள்
காசோ டுகுதுபறந் தாங்காங்கு. 36

சித்திரை வருஷக் கொண்டாட்டம் — தனில்
தெரியுதே நம்மவர் மனவாட்டம்
எத்தின முங்கொடுந் திண்டாட்டம் — படும்
எம்மவர்க் கேதுமெய்க் களியாட்டம். 37

பழங்கால சீவியங் கைவிட்டார் — ஒரு
 பரிதாப சீவியத் துட்பட்டார்
 விளங்காமற் றுன்பத்துக் கடியிட்டார் — இன்பம்
 மிகவிழந் தேமன வமைதிகெட்டார். 38

போல்ஷெவி சிம்எனு மைப்பாதி — கொடும்
 பொல்லாத சனசங்க வியாதி
 பல்வே றிடங்களிற் செய்யநீதி — கொடும்
 பாதகங் களைவினைக் கும்போதி 39

சுயராஜ்யம் சுயராஜ்யம் என்றசத்தம் — எங்கும்
 தொனிக்குதே எங்கள்காது களில்நித்தம்
 நயமாகச் சனங்களை அதற்கே சித்தம் — செய்ய
 நாம்காணே மெங்குமேது மாயத்தம். 40

சனங்கள் தகாரெனில் சுயராஜ்யம் — பெறத்
 தலைவர்காத் திருத்தல்வீண் மனோராஜ்யம்
 தனம்நே ரத்திறன் சுயராஜ்யம் — பெறத்
 தத்தஞ்செய் வார்தொகை வெகுபூச்சியம். 41

ஆரிய ராசர்கள் ஆள்தேசம் — எங்கள்
 அன்பு நிறைந்ததமிழ் வாழ்தேசம்
 சீரிய சைவந் திகழ்தேசம் — இந்தச்
 செகம்முழு திலுமெமக் கருந்தேசம். 42

சுத்தநம் தமிழ்தொனித் திடுநாடு — நல்ல
சுகசௌ கரியம் நிறைநாடு
இத்தரை தனிலினிய நாடு — இந்த
இசுத்தி விதற்கிலை யேயீடு.

43

எல்லோரும் நல்லாயி ருக்கவேண்டும் — இசும்
இயன்றது போலிய லவும்வேண்டும்
கல்லாத வர்கல்வி கற்கவேண்டும் — எல்லாம்
கவினுறு சமாதான மாகவேண்டும்.

44

சீல மலர்

நெறிப்பாடல்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சுப்பிரமணியம்

இதோபதேச கீதரசமஞ்சரி

காப்பு.

வேத மருளும் விமலா அடியேனிக்
கீதரச மஞ்சரியாங் கீர்த்தனத்தைப் - போதமுறம்
பாடுதற்கென் னாவிற் பரிவா யெழுந்தருளி
நீடுவரந் தாராய் நிலைத்து.

1. தெய்வ வணக்கம்.

அண்டசரா சரமனைத்து மமைத்த தேவை,
அகண்டபரி பூரணமெய்ஞ் ஞான தேவை,
தொண்டர்களுக் 'கனுதினமு மன்பு செய்யுந்
தாய்மையெனு மணியணியுஞ் சுகுண தேவை,
விண்டலத்தில் வீற்றிருக்கும் வேந்தாந் தேவை,
வேதமருள் புண்ணியசீர் விளங்குந் தேவை,
தெண்டனிடு மனமே! நீ ஜெகத்தின் சர்வ
• தீமைகளு நீங்கிமுத்தி சேரத் தானே.

தெய்வ வணக்கம்.

பதம்.

இராகம், செஞ்சுருட்டி.

ரூபகதாளம்

பல்லவம்

துய்ய தேவனை மெய்யன்போடு
தொழுதுவருவாய்—மனமே!

அநுபல்லவம்.

மனமே! அனுதினமே பரன்
சினமே வரமுனமே

...துய்ய.

சரணங்கள்.

வெய்ய பாவநோய் அகன்று வெகுசுகமாய் வாழ,
வாழ, புண்யம் நீள, நன்மைசூழ, தீமை மாள் ...துய்ய.

பூவுலக இன்பமெல்லாம் பூவைப்போல வாடும்;
வாடும் சர்வபீடும் பறந்தோடும், எதுநீடும்? ...துய்ய.

செல்வம், கீர்த்தி, ஜம்பயிவை சேர்ந்தயாவும் வீணே
வீணையென்று காணே, பத்திபூணே, அதுமானே ...துய்ய.

காயம் சதமல்ல என்ற கருத்தை யெண்ணிப்பாராய்
பாராய், பவம்தீராய், மிகுசீராய் வேதம் ஆராய் ...துய்ய.

ஈசனைஉன் ஆயுளெல்லாம் இன்பமாக நேசி;
நேசி, விசுவாசி, பதம்பூசி, பிரகாசி ...துய்ய.

உன்னைப்போலப் பிறனை நேசித்துண்மை சொல்ல நாடு;
நாடு, அன்புகூடு, தவிர்கேடு, வரும்வீடு ...துய்ய.

2. ஞானம் வேண்டல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வானுந் தரையு மவற்றுள யாவும் வகுத்தபர
மானந் தரஞ்சித வச்சய நேயடி யேனெனக்குன்
ஞானந் திகழ்கின்ற நன்னெறி தாவிந்த ஞாலமதில்
ஈனந் தருபவ மெல்லாம் ஜெயங்கொண் டினிதுறவே.

பதம்.

இராகம், காபி.

ரூபகதாளம்.

பல்லவம்.

ஞானம் அருள்வாய்,—சாமி

ஞானம் அருள்வாய்.

அநுபல்லவம்.

மோனந் திகழும் நாதனே! நித்ய

மோட்சம் அருளும் வேதனே!

ஈனமாம் அறி - வீன அல்லிருள்

ஏக நின்னொளி - ஈசுவாய், சாமி,

...ஞானம்.

சரணங்கள்.

சற்குணானந்த ஈஸ்பரா! எனைத்

தாபரிக்குங் கிர்பாகரா!

எற்குணை அறி - முற்றறிவினை

ஏற்றியே குணம் - மாற்றுவாய், சாமி,

...ஞானம்.

சாலொமோன் எனும் ஞானிக்கவ்வரம்
சம்ப்ரமமாக ஈந்தையே ;
பாலன்நான் ஞானப் - பாலை உன்னிடம்
பருகவே தயை - புரிசுவாய், சாமி,

...ஞானம்.

தேவபயமே ஞான ஆரம்பம்
தீர்க்கமாயிதைத் தேரவே,
பாவியென்னுளம் - மேலியே கிர்பை
பாலியாய், அநு - கூலனே, சாமி

...ஞானம்.

பொன்னிலும் உன்றன் ஞானமிர்த்ததை,
புனித, நான் விரும்பினேன் ;
எந்நிலையிலும் - நன்னெறியதை,
எந்தையே, அருள் - சிந்தை மகிழ்.

...ஞானம்.

3. நற்குண நற்செய்கைகள்.

வெண்பா.

சுத்த மனமுஞ் சுகிர்தகுண செய்கைகளும்
நித்தம் விளங்கு நெறியுடையோர்—உத்தமரென்
றெண்ணப் படுவரவர்க் கின்ப மிகந்தனிலும்
விண்ணிலுமா மென்றே விளம்பு.

பதம்.

இராகம், பியாகு.

ஆதிதாளம்-

பல்லவம்.

நற்குண நற்செய்கைகளை நாடும் நேசரே.

அநுபல்லவம்.

சற்குணங்கள் சேரும்
தகையினனை யாரும்—நல்ல

சங்கை செய மங்காப் புகழெங்கும் பெறுவான்

...நற்குண-

சரணங்கள்.

துஷ்டருடன் சேர்பவன் தொல்லைதரும் பாவத்தில்

சொந்தமாயுழன்று,

தூய்மை விட்டகன்று.—வினை

கூழ்ந்து வரத் தாழ்ந் தமிழிலாழ்ந்து போவானே

...நற்குண-

பாவ இன்பங்க ளுன்னைத்தாவ, அவற்றை 'மிகப்

பத்திரமாய்த் தேவ

பலத்தால் வென்று. ஆவ—லொடு

பரமே தருங்கரமே துணைவரமே எனவே

...நற்குண-

பவத்தில் வீழாது நெஞ்சம் பரிசுத்த நெறிதன்னை

பற்றல் ஆசீர் வாதம்;

பணிந்து பரன் பாதம் — தினம்

பத்தி செய்து சுத்த இதயத்தின் நெறியே

...நற்குண-

துன்பத் திருப்பவர்க்கு அன்புட னநுதாப
 சொற்களைப் புகன்றும்,
 தொண்டு செய்தும் என்றும்—நல்ல
 துணைசெய்திடுங்குணமே தேவகுணமென் றுணரே
 ...நற்குண,

4. உண்மை.

விருத்தம்.

சத்திய நெறியினைச் சார்ந்து தேவனுக்
 குத்தம சேவைசெய் துண்மை யாங்குணஞ்
 சித்தஞ்சொல் செயலினிற் றினமுங் காட்டுதல்
 பத்தருக் குகந்தநற் பலன தாகுமே.

பதம்.

இராகம், தன்னியாசி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

உண்மையை நேசிக்கும் யோக்கிய சீவியம்
 உன்னதமானதுவே.

அநுபல்லவம்.

திண்மையுடனே அனுதினமுமே மெய்யைச்
 செப்புதல்கனம், தவிர்த்திடுகெட்ட பொய்யை. உண்.

சரணங்கள்.

என்னநஷ்டம்வரினும் நாளுபொய்	சொல்லேன்,
இனியநடுவுநிலை குன்றிட	நில்லேன்,
துன்னுந்துற்சனர் செய்யுஞ்சூழ்ச்சிகள்	கல்லேன்,
தூயபரனின் நல்லதுணையினால்	வல்லேன்... உண்.

உண்மை சொன்னால் உலகம் நட வாது
 உத்தமர் தாமும் பொய் சொல்வர் சிற் போது
 என் மொழி இயம்பிடும் இழிஞரின் வாது
 எனக்குத் தெரியும்அது பாவத்தின் சூது. ... உண்

சிந்தனை, சொல், செயல், மூன்றிலும் உண்மை
 தெரிந்திட நடப்பதுவே பெரும் நன்மை
 கந்தை உடுத்து முண்மை காட்டுதல் வண்மை,
 கருத்தும் நடையும் வேறு காணுதல் புண்மை. ...உண்

ஒருபொய்தன்னைமறைக்கப்பலபொய்யைக் கூட்டும்,
 ஓயாத சங்கிலித் தொடரொன்று நீட்டும்,
 சரிபொருந்தாமற் தன்னை ஈற்றினிற் காட்டும்,
 சனியன் அது பெரிய சள்ளினில் மாட்டும் ...உண்

அரிச்சந்தர் ராஜன்தன் அரண்மனை விட்டும்,
 அசுசிப் புலையனுக்கோர் அடிமையாய்க் கெட்டும்,
 தரித்துப் பின்வாங்காமற் சத்தியம் மட்டும்
 தாங்கினன், அதுசெய், வருவதுவ ரட்டும். ...உண்

5. தாய்செய்ந் நன்றி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஈரைந்து மாத மெனைத்தாங்கி யின்றதி யின்பமுடன்
 சீருள் சுகமு முறப்பரி பாவித்த சிந்தைமிகும்
 ஆருயி ரேஅன்னை யேயுனை நானென்ற னாயுளெலாம்
 சேரும் பெருநன்றி யாய்த்துதிப் பேனிதென் செய்கடனே.

பதம்.

இராகம், "இந்துஸ்தான்காபி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

தாயே, ஆயிரந்துதி சொன்னேன்;
 ஆயிரந்துதி சொன்னேன்,
 தாயே, ஆயிரந்துதி சொன்னேன்.

அநுபல்லவம்.

நேயமுடன் எனைநிதம் பரிபாவித்தாய்,
 நிச்சயம் உனை மறவேன் ... தாயே.

சரணங்கள்.

பெரிதுநின் உபகாரம், பிறந்தநாள் முதல் என்மேல்
 கரிசனையாய் இருந்தாய் தாயே.

பாலூட்டி எனை மிகப்பட்டசமாய் வளர்த்தாயே,
 பதில் உனக்கென்ன செய்வேன்? தாயே.

தொட்டிலில் இட்டெனை இட்டமாய்த் தாலாட்டி,
 தூங்கவைத்தாய், அன்னையே தாயே.

முத்தியிட்டெனை நீயும் முகத்திற் புன்சிரிப்புடன்
மெத்தச் செல்லம் பொழிந்தாய் தாயே.

அன்னங் கனிபால் கண்டு அறுசுவை உணவீந்து,
ஆதரித்தாய், அன்னையே தாயே.

துன்பமாய் இருக்கையில் துயருடன் அருகினில்,
துக்கமின்றிக் காத்தாய் தாயே.

சின்னவயதிற் கல்வி சிலையில் எழுத்ததுபோல்
சென்னியில் எழுதிவைத்தாய் தாயே.

தேவபயம்என்நெஞ்சில் ஸ்திரமாய்க்குடி கொள்ளவே
ஆவலாய் அறிவீந்தாய் தாயே.

அன்பு, பொறுமை, நீதி ஆகிய லட்சணங்கள்
இன்புற எனில் அமைத்தாய் தாயே.

பொய்யை வெறுத்து மெய்யைப் பொன்னெனமதிக்கவே
துய்ய போதனை தந்தாய் தாயே.

சன்மார்க்க கீதங்கள் தயவாய் எனக்குச் சொல்லித்
தந்து சாதனை பண்ணினாய் தாயே.

ஆயுசு முழுவதும் அன்புடன் உனை நானும்
ஓயாது கனம்பண்ணுவேன் தாயே.

6. நீதியின் தைரியம்.

வெண்பா.

என்ன நயம்வரினு மெத்தனை பேர்கூடி
இன்னல் புரிய வெழுந்தாலும்—உன்னி
யெதுசரி யோவத்தை யின்பமுடன் செய்யு
மதுநீ தியின் தைரியம்.

பதம்.

இராகம், அமிர்தகல்யாணி.

ஆதிதாளம்-

பல்லவம்.

நீதிபுரியுந்தைரிய — மேமாதைரியம்
நீதிபுரியுந்தைரியம்.

அநுபல்லவம்.

ஏதும்பயமின்றியே எதுசரியோ அதனை
இன்பகர புனிதமாய்ச் செய் யிதயத்தின் ... நீதி-
சரணங்கள்.

வல்லமையுறுஞ்செல்வர் வறிஞர்க்கிடர்வினைத்து
வாதுநடத்தும்வேளையில் வறிஞருக்கு, ... நீதி-

தேசநயவிருத்தி சேரவீருந்தடையாம்
தீயவழக்கங்களைத் திறலோடுவிட்டு. ... நீதி-

உலகமுழுதுமுன்னை ஒருமித்தெதிர்த்திடினும்
உண்மையெனநீகாண்பதை ஒளித்திடாது. ... நீதி-

கண்டசத்தியந்தன்னைக் கதித்தவுறுதியொடு
கனமார் நியாயஸ்தலத்தில் கழறுசித. ... நீதி.

7. கோபம்.

வெண்பா.

அற்ப பொறிக்கோ ரடவியிரை யாவதுபோற்
சொற்பகோ பத்தாற் றெலையுமே—பற்பலநல்
அன்பின் செயலு மரிய சினேகிதழும்.
என்பர் புலவ ரெடுத்து.

பதம்.

இராகம், பைரவி.

மீசுரதாளம்.

பல்லவம்.

கோபமானது

பாபமே,

கொண்டு வந்திடும்

சாபமே

அநுபல்லவம்.

மாபரந்துணையாலே உன்

சினம்

மாற்றுவாய் வீணை நீக்குவாய்

முனம். ... கோப.

சரணங்கள்.

சொற்பதீக்கொரு

ஆரண்யம்

தொலைதல்போல, உன்

காருண்யம்

அற்பநேரத்துக்கோபத்தால்

அழி

வாகுமே, அதனாலே நீ

எழி. ... கோப.

சினத்தறுத்திட்டமூக்

கிணை

சிரிப்பொன்றச் செயுமோ

நிணை,

மனத்துக்கோபஞ்செய்

பாதகந்தனை

மாற்றுமோ பின்பு

நீதசிந்தனை? ... கோப.

சற்சனர் சினம்	ஆறுவார்,
சாதுவாய் அன்பு	கூருவார்;
துற்சனர் பகைசாதித்	தென்றுமே
சூழ்வர்தீமை எக்காலம்	சென்றுமே. ... கோப.

8. சதிசெய்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருக்குள நெஞ்சத் தொடுதம் பகைவர் சிதையநஞ்சு
பருக்குங் கொடியதுற் பாதகர் போலப் பதனமுடன்
கருக்குஞ் சதிசெய் துதம்மிக லோரைக் கருவறுக்கும்
இரக்கமி லார்செயல் போற்றுற் செயலென்ன விவ்வுலகே.

பதம்.

இராகம், சாமா.

ரூபகதாளம்.

பல்லவம்.

சதிசெய்தலாம் நிரு	வாகம்—சற்றும்
தண்ணளியில்லாத மாபெருந்த்	ரோகம்.
அநுபல்லவம்.	
பதிவிருந்தே புலி பாய்வது	போல
பகைஞரைச் சருவுதல் பாவமே	சால. ... சதி.
சரணங்கள்.	

அவதந்த்ரஞ்செய்பவர்	பாடு — தமக்
கந்தரமாமென்ற அவ்வுரை	சூடு;
எவர்தீமை செய்தாரோ அவர்க்கு	மாகேடு
ஈற்றில் வந்தெய்தும், இதைநிதம்	பாடு. ... சதி.
பகைஞர்க்கும் அன்பு செய்	வீரம்—தேவ
பத்தியுள்ளோர்க்கியல்பாமவ்வு	தாரம்;
வகைதேடிவன்புசெய்வார் மனம்	சோரம்,
வன்மம், பகை, சூது வாழுஞ்சஞ்	சாரம். ... சதி.

அந்த்ராசி செய்சதி அன்று— அவன்
 அழிவுக்குக் காரணமாயின தென்று
 மந்த்ரநிறை உண்மைசேர்காதை ஒன்று
 வழங்குமிவ்வூரில், அதன்போதம்—நன்று. ... சதி.

வண்ணான் குடியை அழிக்க—பொல்லா
 வஞ்சனைசெய் குலாலன் தத் தளிக்க
 நண்ணு நாசம் அவன் மோசம் வெளிக்க
 நல்லெச்சரிப் பெங்கள் கண்கள்—விழிக்க. ... சதி.

பூவின் சரிதத்தை வாசி,— அது
 புகல் சதிகாரர் முடிவினை யோசி,
 ஆவலுடன் புத்திசொன்னேன் விஸ்வாசி,
 அனைவரையும் உண்மையாகவே நேசி. ... சதி.

9. பொறுமை.

விருத்தம்.

சந்தன மரத்தினைத் தறிக்குங் கோடரிக்
 கந்தநன் மரம்மண மருளல் போலுனக்
 கெந்தவல் லிடரினை யெவர்செய் தாலுநீ
 சிந்தைவைத் தவர்க்கன்பு செய்தன் மேன்மையே.

பதம்.

இராகம், தேசிகதோடி. இந்துஸ்தான் ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

பொறுமை வேணுமே— மனப்
 பொறுமை வேணுமே— என்றும்
 பொறுமை வேணுமே— மிகப்
 பொறுமை வேணுமே.

அநுபல்லவம்.

பொறுமையிலாதார்

சிறுமைக்குளாவார்,

புண்ணியம் அற்றவராவார், — ஆ!

புண்ணியம் அற்றவராவார்,

கதிசேரார் அவரே. ... பொறுமை.

சரணங்கள்.

மற்றவர் உனக்கு

குற்றஞ்செய் வினைக்கு

மாபரன்கேட்பாரே கணக்கு,—ஓ

மாபரன் கேட்பாரே கணக்கு;

ஏன்பிணக்கு உனக்கு? ... பொறுமை.

தீமைக்குத் தீமை

செய்தல் தீரமை,

திண்ணம் வினையும் பொருமை,—ஆ!

திண்ணம் வினையும் பொருமை,

பகையாமே நிதமே ... பொறுமை.

அக்ரமம் வெல்ல

அன்பதே வல்ல

ஆயுதம் என்பது நல்ல—ஓ!

ஆயுதம் என்பது நல்ல

வழி எல்லோருஞ் செல ... பொறுமை.

10. வழக்காடலினால் வருந்தீமைகள்.

கட்டளைக் கலித்துறை

நாட்டின்மத் திட்ச ரிடம்போய் வழக்கில் நடுப்பெறற்குக்
கேட்டு மிணக்க மரிதெனக் காணிற் கிளருவழக்
காட்டின் முயலல் தவறன்று; கூடுமுன் னாலெனில்நீ
கோட்டுக்குப் போகா தொழியென நற்புத்தி கூறுவனே.

பதம்.

இராகம், தன்னியாசி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

கோட்டுக்குப் போகவேண்டாம்,—கூடுமானால்
கோட்டுக்குப் போகவேண்டாம்.

அநுபல்லவம்.

நாட்டில் மத்தியஸ்தருன் வழக்கினில்
நலஞ்செய்யாரெனிலேபின்வை முறைப்

நீடு
பாடு. கோட்.

சரணங்கள்.

வருடந்தொறும் நியாய துரந்தரர்
வளர்ந்திடக் குறையுதே அவர்பெறுந்
பெருகிப்பரவுதெங்குமே வழக்
பீடுறுஞ் சமாதான மீதில்லை.

கூட்டம்,
தேட்டம்,
காட்டம்,
நாட்டம்....கோட்.

உள்ளவழக்கிருக்க வேறென்றைக்
ஒருவர் மற்றொருவரைச் சருவியே
கள்ளவு பாயங்கள் மேசையிற்
கழறுவர் பலர்; நீதிக்கது பெரும்

கட்டி,
முட்டி,
தட்டி,
நட்டி. ...கோட்.

சிந்தனைச் சோலை

மீசையை முறுக்கி, “ஓஸ், பீஸ்” என்று கத்தி,
 வெகு துரந்தரர் வழக்காளரை எத்தி,
 ஆசையுடனே அவர் காசினை நத்தி,
 அமர்த்திடப் பார்ப்பார், ஐயோ! என்ன புத்தி! ...கோட்.

பசு ஒன்றை இருமூடர் எனக்குனக் கென்ன,
 பதனமாய் வேறொரால் பால்கறந் துண்ண,
 நிசமாய் அது போலிருபேர் வாது பண்ண,
 நியாய தருக்கன் செழிப்பான் பலன் நண்ண....கோட்.

வெற்றிகொண்டாலுனக்காவது கரியே,
 வெற்றியன்றெனிற் சாம்பர் பெறுவது தெரியே,
 குற்ற மிருவகையுமென்பது சரியே,
 கோடடியுண்ணுபவன் ஒரு தந்தர் நரியே....கோட்.

பத்துமணியளவிற் கோட்டினை நாடி,
 பகல் முழுதும் அங்கே தூங்கிநின் ருடி,
 உத்தமனே, வருங் கேடுகள் கோடி,
 உனக்கு வேண்டாம் அந்த உதவாத் தமோடிகோட்.

எதிரியுடனே வழக்காளியுஞ் சேர்ந்து,
 இருவரு மொருமனத்தோடன்பு கூர்ந்து,
 மதுரமான சமாதானத்தை நேர்ந்து,
 மகிமையாய் இணங்கலாம்மனதின்றி தேர்ந்து....கோட்.

உன்னைப்போல் உன்னயலானையும் நேசி,
 ஒருக்காலும் வழக்குக்குப் போகேனென் றுசி,
 என்ன வந்தாலும் நீ நீதியைப் பேசி,
 இணக்கமாய் வாழ்ந்திருப்பாய், அது வாசி. கோட்.

11. கடன்படல்.

வெண்பா.

மட்டாய்ச் செலவழித்து மான்மியமாய் வாழ்தலைவிட்
 டெட்டாய் பொருட்களின்மே விச்சைகொண்டு-இட்டமுடன்
 வட்டிக்குக் காசுகடன் வாங்குப வன்முடிவு
 குட்டிச் சுவரென்றே கொள்

பதம்.

இராகம், { இந்துஸ்தான் ஆதிதாளம்.
 வர்ணமெட்டு.

பல்லவம்.

கடன்படுபவன் ஒருபெரும் மடனே,
 கண்டுகொள்வாய் இது திடனே.

அநுபல்லவம்.

கடன்படுபவன் நெஞ்சங் கலங்குமே, என்றும்
 கரையில் துயரடைவானே, ... கடன்.

சரணங்கள்.

அனியாயமாய் வட்டி ஆஸ்தியை அழிக்க,
 ஐயோவெனுங் காலம் வருமே. ... கடன்.

கடன்காரன் வருவதைக் கண்டு போயொழித்து
 கள்ளஞ் செய்வார் பலருண்டே. ... கடன்.

தருவேன் தருவேனென்று தவணைகள் சொல்ல,
 சங்கையும் நேர்மையும் போமே. ... கடன்.

பல்லை இழித்துக் கடன் பணிவுடன் வாங்கி,
 பாடுபட்டார் தொகை கோடி. ... கடன்.

வெறும் ஆடம்பர மேன்மையைத் தேடி
வீண் செலவு செய்ய நாடி. ... கடன்.

அவசியமில் பொருள் அற்பகாசெனினும்
ஆசைகொள் ளெலதன் மேலே. ... கடன்.

வரவுக்குத் தகுந்ததாய் வைத்திடிற் செலவை
வாராதே கொடுங் கடனே. ... கடன்.

12. தற்பொழிவு.

வெண்பா.

பரவுபகா ரங்கருதிப் பாடுபடும் மாந்தர்
பரவுகடல் சூழ்மியாழ்ப் பாணம்—விரவுபலர்
இல்லையது வித்தேச மேருந் நிலங்குதற்கோர்
வல்லதடை யென்றே வழுத்து.

பதம்

இராகம், மோகனம்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

தற்பொழிவாலே இந்தத்தாரணிபடும் பாடு
சாற்றவொண்ணாத கேடு.

அறுபல்லவம்.

நெற்பயிர்க்குள்	முனைக்கும்,	
நெருங்கித்தீமை	வினைக்கும்,	
புற்பயிர் போற்	றழைக்கும்,	
புண்யமெலாந்	தொலைக்கும்.	... தற்.

சரணங்கள்.

என்னநன்மையானாலும் எனக்கிதனாலே யாதும்
 லாபம்வந்தாலேயன்றி எண்ணேனிதையென்றோதும்
 சின்னத்தனத்தால்வந்த தீவினைபோதும் போதும்,
 செல்வறிஞரெங்கள் தேசநிலைமை ஏதும்

சீர்திருந்தி மா உயர்ச்சி—அது
 சேருதற்கு நன்முயற்சி

செய்திலர் மற்றவருய்திட மெய்யருள்
 பெய்திலரிஃதெமை நையுற வைபொருள். ... தற்

யாழ்ப்பாணத்தாரில் மிக இனிமையுறுமு தாரம்
 இன்னும் விளங்கவில்லை என்பர் பலரிந் நேரம்;
 தீழ்ப்பாமப்பழி கேட்டுத் திகைத்துழலும் பாரம்
 தீர்த்திட எல்லவருஞ் செய்வோம் பரோப காரம்

சித்தியுடன் முன் னேறவே—தேசம்
 எத்தகையிலுந் தேறவே

செப்பரு நல்லொளி மப்பகலப் பர
 விப்பெருகும் பெருமற்புத சீருற. ... தற்.

தன்ணையொறுத்துந் தன்னைச் சார்ந்தவருக்கு நயம்
 தருணமறிந்துதவுந் தையயின் குணாதி சயம்
 விண்ணவரும் புகழும் மேன்மையுளவி தயம்
 மேவுங்குணம், அதற்கு வேண்டுமே தேவ பயம் ;

மேலான போர் வீரனும்--குண
 சீல உபகாரனும்

மிக்க புகழ்ச் சிறீ சிறிணி யிறந்திடு
 மக்கணமுப்புரி ஐக்ய மறிந்திடு. ... தற்.

13. மதுபானத்தின் தீமைகள்.

வெண்பா.

மதுபான மாம்நஞ்சு மானிடர்க்குச் செய்யுஞ்
சதியை யுலகறியச் சாற்றின்—மதியும்
நிதியும் ஸ்திதியும் நெறியுஞ் சுகமும்
அதினாற் கெடுமென் றறி.

பதம்.

இராகம், கல்யாணி.

ரூபகதாளம்.

பல்லவம்.

மதுபானம் பருகுதல்
மாநஞ்சுடனுறவா

தீது.—அந்த
காது.

அநுபல்லவம்.

மதிக்கெட, நிதிக்கெட, ஸ்திதிக்கெட, மது வுணைச்
சதிசெயுஞ் சருப்பமென்றதைத்தவிர்த்திட நினை.

மது.

சரணங்கள்.

குரங்குகளுங் குடி

யாது,—மனுக்

குலத்தார்க்கதாகுமோ?

ஓது;

அருமறிவில் விலங்கருவருத்திடும் வெறி

தரு மது மனுஷர்க்குத் தகுமுணவல அறி.

மது.

தண்ணீரோ தாகத்தைத்

தீர்க்கும்,—மது

சற்றும் அதைத் தீரா

தார்க்கும்;

புண்யமிகும்பரன் பூவினிலே

அதி

நன்னீரைத் தந்தனன், நல்கிலன் மது நிதி.

மது.

குடிவெறி உலகினிற் செய்யும்—தீமை
 கூறிட எம்மனம் நையும் ;
 அடிபிடி கொலைகள் வொடுவிப சாரமும்
 குடியனை அடிமை செய்திடுமெந்த நேரமும். ... மது-

“ அல்கஹோல் ” என்னுமந் நஞ்சு—மது
 வாய்பதார்த்தத்திலுண் டஞ்சு ;
 பல்கலை ஓர்ந்திடும் பண்டிதர் பலர் அது
 கொல்லுமுயிரெனச் சொல்லுந் துற்குணத் தது. ... மது-

ரத்தாசயம் ஈரல் மூச்சு—பையாம்
 இந்த அங்கங்களின் மூச்சு
 நித்தங்குறைந்துடலத்திற்பல பிணி
 நத்த, உயிர்க்கும் அனர்த்தமெனக் கணி. ... மது-

பணத்தைக் கொடுத்துப் பயித்யம்— வாங்கும்
 பாங்காய்க் குடியர்கள் நித்யம்
 குணத்தைக் கெடுக்குங் கொடியமது வுண்ண
 தனத்தை அழிக்கிறார் கனத்துக்கீனம் நண்ண. ... மது-

14. மெய்யான சினேகம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொய்யாம் முகஸ்துதி யாலுனைப் போற்றிப் புளுகிநிதஞ்
 செய்யாமற் றீதுசெய் வேர்தமை நீங்கிச் சிறப்புடனே
 மெய்யாஞ்சினேகத்தை விட்டமெய்ப் பாக்கீயம் வேறிலையால்
 வையாயுன் நட்பினை யுத்தமர் மீதிந்த வையகத்தே.

பதம்.

இராகம், இந்துஸ்தான் காபி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்

மெய்யானசினேகமே

வேணும்— அதை

விட்டமெய்ப்பாக்யம் வேறிஸ்லைக்

காணும்.

அநுபல்லவம்.

பொய்யாம் முகஸ் துதி செய்யங்குணம் பூணும்

போக்கிலியின் சகவாசத்தில்

நாணும்...மெய்.

சரணங்கள்.

பாபத்தைப் பகைக்கிற பத்தியின்

வாசன்

பரிவாய்உனை நேசிப்பன், அவன் தேவ

தாசன் ;

ஆபத்திலுதவி செய்வோனேயுன்

னேசன்,

அந்நேரம் உனைப்பிரிபவன் மாய

வேஷன்... மெய்.

முற்றாயுனைப் புகழ்வோன் செய்யும் மாய்

மாலம்

மோசம், அவன் இனியவாக்குனக்

காலம் ;

குற்றம் நீ செய்தாலுனைக்குறைசொல்லுங்

கோலம்

கொண்ட சினேகிதனால் வரும் சுத்த

சீலம்...மெய்.

பழுத்த மரத்திற் பட்சி சாலங்கள்

கூடி,

பழத்தை அருந்தி, இன்ப கீதங்கள்

பாடி,

களித்துப்பறத்தல்போல் உன் செல்வத்தை

நாடி,

கள்வர் வறுமை வர நீங்குவர்

ஓடி...மெய்.

டேமன், பிதியாஸ் என்னும் இரு நண்பர்

பண்பாய்

எவ்வளவுண்மையாக நேசித்தார்

இன்பாய்!

நாமும் எம் நேசருடன் அத்தனை

நண்பாய்

நாளும் உறவாய் வாழ்வோமே அதி

அன்பாய். ...மெய்.

15. முகஸ்துதியின் மோசம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆணை கரடிதுற் காண்டா மிருக மடலரியே
 ருனவை நானு பொறிகளிற் சிக்குண் டகப்படல்போல்
 ஈன முகஸ்துதி யான்மாந்தர் வீழ்வ ரெனுங்குறிப்பை
 ஞான முடன்மொழிந் தார்ஷேக்ஸ் பியர்எனும் நாவலரே.

பதம்.

இராகம், உசேனி.

ரூபகதாளம்.

பல்லவம்.

முகஸ்துதிக்குக் காது—கொடாதே,
 மோசந்தருஞ் சூது.

அநுபல்லவம்.

ஜெகத்தினிலே பலர் தம்நயம்	நோக்கி,
செய்வார் முகஸ்துதி உன்றனைத்	தாக்கி,
அகத்தில் ஆண்மை உண்மை யாவையும்	நீக்கி,
ஐயோ! உனைஓர் சிறுபிள்ளை	யாக்கி,

அம்புகழ் என உன்புகழ் சொல
 வம்புகள் விளையும் புகல்வேன் அறி.

... முக-

சரணங்கள்.

சங்கை கெட்ட	வேலை,—முகஸ் துதி
சான்றோர் செய்யா	வேலை;
எங்கள் தலை	மேலே—அந்தமருந்
தேறி மதுப்	போலே

தங்கி, மனதின் சுயஅறி	வோட,
தற்பெருமைக் குணம் மெத்தவும்	நீட,
பங்கமுற அனியாயத்தை	நாட,
பாரபட்சம் செய்ய ஏவுமே	கூட,

பத்திரம்! நேசா, பத்திரம்! அதி
 குத்திரமாக மித்திரன் போல்வரும்.

... முக-

காகம் பண்ணி	காரம்—ஓர் துண்டைக்	
கவ்வி மிகு	சோரம்	
ஆகக் கொஞ்ச	நேரம்—மரமொன்றில்	
ஆற, அதன்	பாரம்	
சோகமுறும் நரியொன்றின் கண்ணிற்	பட,	
சூழ்ந்து முகஸ்துதி அந்நரி செய்	திட,	
காகம் பெருமையுற்றே சத்தம் பண்	ணிட,	
கவ்வுண்ட துண்டதன் வாயினின்றுங்	கெட,	
கண்டதே நரி துண்டதை எடுத்		
துண்டதே என்று பண்டைக்கதை உண்டு. ... முக.		

தேனைப்போல ருசிக்கும்—முகஸ்துதி
 தித்திப்பதைப் புசிக்கும்
 மாண்டனை நசிக்கும்—வலியுள்ள
 மாநஞ்சதில் வசிக்கும் ;

ஆனைகரடி அரிக்குப் பொறி	யன்ன
அம்புவியோர்க்கு முகஸ்துதியுண்	டென்ன,
நானுனக்கிந்த நற்போதகத்தைப்	பன்ன,
நம்பி அதன்படி செய்யவே நீ	உன்ன
நாடுவாய், வகை தேடுவாய், மதி	
சூடுவாய், இதைப் பாடுவாய் என்றென்றும். முக.	

16. கைக்கூலி வாங்குதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீதிக்கண் மங்கிச் சிலவுத் தியோகர் நெறிதவற
 வாதுசெய் வோரி லெவர்பொருள் மிக்க வழங்குவரோ
 ஓது மவருக்கு நன்முகங் காட்டி யுதவிசெய்து
 சூது புரியக்கிர மத்தை விரிவுறச் சொல்லுவனே.

பதம்.

இராகம், காபி.

ரூபக தாளம்.

பல்லவம்.

அக்ரமம் செய்வதைப் பாரீர்—சற்றும்
அருளிலாமற் கைக்கூலி வாங்கியே
அக்ரமம் செய்வதைப் பாரீர்.

அநுபல்லவம்.

நிக்ரகம் செய்து நன்னீதிகாத்திடுவாரெனும்
நிச்சயத்தொடமைத்த வுத்தியோக
ருட்சிலர் தேவ அச்சமின்றியே. ... அக்ரமம்.

சரணங்கள்.

ஏழைகட்கு விரோதமாய்—அதி
இடர் புரிந்திடு பகைவர் தம்மிடம்
ஏழைகட்கு விரோதமாய்
வேளைகண்டேபணம் றேவண்டியே அவர்பக்கமாய்
வித்தையாக வச்சத்துராதிகள்
சித்தியெய்திட ஒத்துமேவியே. ... அக்ரமம்.

காசுமாத்ரங் கைலஞ்சமோ?—மறு
கனிமுதற்பொருள் நனிபினென்னவோ?
காசுமாத்ரங் கைலஞ்சமோ?
மாசில்மா நெஞ்சினில் வாசமாம் மனச்சாட்சியின்
மந்திரஞ்சொலுமெந்த நீதியை
யுந் தடுத்திடுமோ அதே லஞ்சம். ... அக்ரமம்.

கடமைசெய்வோர்க்கு லஞ்சமேன்?—மிகு
 கவனமொடு தொழில்புரிவதவர் கடன்,
 கடமைசெய்வோர்க்கு லஞ்சமேன்?
 மடமைசேர் மாந்தர் தம் உடைமையை வீணிலே
 மனமுவந்தளித்துத்தயோகத்தரை
 வினைசெயும்படி ஏவல் நீதியோ? ... அக்ரமம்.
 எவ்வளவாய்ப் பெருகுதே! —கை
 லஞ்சம் வாங்கும் வழக்கமித்தேயத்
 தெவ்வளவாய்ப் பெருகுதே!
 செவ்வையாய்க் கைலஞ்சம் எவ்வகையும் பெறல்
 சீர்மிகும் இயல்பாழரித்தென
 ஓர்வரே சில ராஜ சேவகர். ... அக்ரமம்.

17. சுற்றத்தவரை நீங்கும் பெருமை.

விருத்தம்.

பெருகிய செல்வமும் பெயருஞ் சேர்ந்திட
 அரியவும் மினத்தைவிட் டகன்று நான்மிகப்
 பெரியனென் றகப்ரமம் பேசி டுங்குணஞ்
 சரியல வெனப்பதஞ் சாற்றக் கேண்மினே.

பதம்.

இராகம், அடாண.

ரூபக தாளம்.

பல்லவம்.

ஐயோ! உமக்கேனிப் பெருமை ஐயா? — உம
 தன்பு துறந்துறவோர் தமை நீங்கிட.

அநுபல்லவம்.

மெய்யாய் இனத்தவர்மீது கரிசனை

மேவ அவரோடதியுற

வாடி.

உய்யும்படி அவர்க்கு மனதார

உதவி புரிவதுவே நல்ல

மோடி. ஐயோ.

சரணங்கள்.

நீலக்குழியுள் விழுந்த நரிதன்னை
 நிச்சயமாய் மிருகேந்திர னென்றே
 சாலஞ்செய்தும் அதன் தன்மையினாற் சொந்தச்
 சாதி விளங்கின காதை யொன் றுண்டே. ஐயோ.

கொஞ்சந் திருந்தி நிலையி லுயரவே
 கூடுணை ஆணவங் கொண்டும் இனத்தை
 மிஞ்சி, அவர்மேற் குதிரைவிடப்பார்க்கும்
 மேட்டிமை கொல்லும் உமது கனத்தை. ஐயோ.

அடம்பங்கொடியுந் திரண்டால் மிருக்கென
 ஆன்றோர் அறைந்த அச்சத்திய வாக்கு
 திடம்பெறநீர் விசுவாசித்ததன்படி
 செய்யும், சொல்லாதிரும் ஓர்போதுஞ் சாக்கு. ஐயோ.

செல்வர் செழுங்கிளை தாங்கல் அழகெனச்
 செப்பினள் ஓளவை முன்னாளை எண்ணி
 எல்லா உறவினரும் மேன்மையாய்வர,
 ஏற்ற உதவி செய்வீர் உயை பண்ணி. ஐயோ.

18. நன்றி.

விருத்தம்.

பாரில் நீபெறும் பற்பல நன்றியைச்
 சீருட னென்றுஞ் சிந்தையில் வைத்ததி
 நேருறும் நன்மை நின்னுப காரிகட்
 கேரு றப்புரி யின்பம் பெருகவே.

பதம்.

இராகம், காபி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

நன்றிமறவாதே, நேசா,—நானிலத்தொருவர்செய்த
நன்றிமறவாதே, நேசா.

அநுபல்லவம்.

என்றுமதை மனதில் இன்பமுடனமைத்து
இதமாய்ப்பதில் புரிதிதமும் அவர்க்கே. ... நன்றி.

சரணங்கள்.

செய்யும் நன்றிமறந்தோர்க்குய்யும் வழியேதென்னும்
திருவள்ளுவருரை மருவிவருவாய் நன்றி.

உப்பிட்டவரை உயிருள்ளவரும் நினையென்
ருேதும் பழமொழி மீதே மனம்வை நன்றி.

ஒருநன்றி செய்தவர் பின் ஓராயிரந் தீமைகள்
ஓர்ந்து செயினும் நீ தேர்ந்தே நன்மைசெய் ... நன்றி.

பெற்றார் குரு அரசர் உற்றார் ஆசிரியர் செய்
பெரு நன்றியை ஒரு சிறிதும் அயரேல் ... நன்றி.

ஈசன் உனக்கருளும் நேசமனைத்துஞ் சொல்லி
எந்நாளுந்துதி உன்னாவினாலே. ... நன்றி.

19. தமிழ்மாதின் பிரலாபம்.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

என்னருமைப் புத்திரரே என்றனைக்கை விட்டுவிட்டுப்
பன்னரிய அன்பாய்ப் பரவங்லோ மாதுதன்னைப்
பொன்னிகரு மண்னையெனப் பூசனைசெய் தேற்றுவர
என்னபவஞ் செய்தேனோ ஏற்குமிதோ உங்களுக்கே.

பதம்.

இராகம், இந்துஸ்தான்காபி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

என்னைக்கைவிடுவது ஏற்குமோ உமக்கென
இயம்புவீர் யான்பெற்ற இளைஞர்களே.

அநுபல்லவம்.

முன்னொருகாலம் முழுவனு
முத்தமிழெனக்கது மணக்
பின்னவகாலம் பிறந்தலங்
பெருகிடச்செய்ததிக் கலி

கூலம்,
கோலம் ;
கோலம்
காலம்.-ஐயோ!-என்னை.

சரணங்கள்.

பெற்றவள்மேலே பிள்ளைவன் பாலே
பிற்தொரு ஸ்திரி தாயென்றவன் பாலே
பற்றுறல்போலே பரவிங்லிஷ் நூலே
படித்தீரெனைப்பேணும், இனி மேலே.-ஐயோ!-என்னை.

கம்பராம் மேகம் கவிகாள	மேகம்
கலையுணர் புலவர் பெய்பிர	வாகம்
அம்புவி யேகம் அகமகிழ்	போகம்,
அவைகளிலுமக்கில்லையோ	தாகம்? - சொல்லும். - என்னை.

அங்கிலமாது அபிவிர்த்தி மீது
 அழல்சிறி தெனுமெனை அணு காது;
 இங்கிலிஸ் ஓது இளைஞரிப் போது
 எனைப்புறக் கணிக்கிறார், இது வேது? - ஐயோ! - என்னை.

நான்சகவாசம் நாளுஞ்செய்	தேசம்
நண்ணுவோரறியா தென்னிதி	காசம்,
தேன்சுவைவாசம் செயுமென்னில்	நேசம்
சிறிதுமற்றிருப்பது மதி	மோசம். ஐயோ! - என்னை.

20. தமிழ்ப்பாஷையின் மகத்துவம்.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

தேனோர் சுவைகுலவுஞ் செந்தமிழா கும்பாஷை
 தானே தனக்குநிகர் சாற்றுபுகழ்த் தொன்னூலின்
 ஞானு கரமுநிறை நற்பாஷை யாமதன்சீர்
 நானே சொலவலியேன் நாடுமதை நண்பர்களே.

பதம்.

இராகம், குள்ளேஸ்.

ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

தேனொழுகும் செந்தமிழின் சீரைநாம் கண்டு
தேறுவோம் அப்பாஷை நூல்கள் செவ்வையாய் உண்டு.

தண்டமிழ் பல்பாஷைகளின் தாயெனல் மெய்யே,
சமஸ்கீர்த்ததால் வந்ததெனச் சாற்றுதல் பொய்யே.

இன்னிசை இலக்கண விலக்ய மாட்சி சேர்
எங்கள் தமிழ்ப்பாஷை தனக்கெந்தப்பாஷை நேர்?

அறிவிலுயர் பாவலர் அனந்தம்பேர் பொழி
அமிர்தநிறை செந்தமிழெழும் அரியகண் விழி.

அம்புவியின் பாஷைகளில் ஆகப் பூருவம்
ஆனவற்றொன்று தமிழ், அன்பு கூருவம்.

பாவலரின் சக்ரவர்த்தி பாரிற் கம்பரே
பகிராம காதை தன்னைப் பாடும், நண்பரே.

மதுரநிறை வெண்பா தன்னில் மான்மய முற்றிடும்
மாசில் புகழேந்தி பாடல் மனமாய்க் கற்றிடும்.

ஒளவையைப்போல் அன்பின்பாடல் ஆர் செய்தார் பூவில்?
அத்தை நன்றாய்க் கற்றுவையும் அனுதினம் நாவில்.

அருந்தமிழைத் தள்ளி இங்லீஷ் அதனை அண்டியே.
அதிக தேர்ச்சிபெற்றுமென்ன அவனோர் நொண்டியே.

பூர்வஞான நன்னிதியம் பொங்கி வழியும்
புத்தமிர்த செந்தமிழைப் போற்றிக் களியும்.

21. அங்கிலோகல்வி அவசியம்.

விருத்தம்.

துங்க மாமறி வுற்றுத் துலங்கியே
இங்கி தம்பெற வெம்மவர் வேண்டிடி.
சிங்க மென்கொடி சேரிங்கி லன்வளர்
அங்கி லோகல்வி அத்யா வசியமே.

பதம்.

இராகம், இங்லீஷ்.

ஆதிதாளம்.

அங்கிலோகல்வி அவசியமே
அவனியில் மானிடர் அறிவுறவே,
ஆனு பானு ஞான மிவை
அதிநிறைவாயுள்ள நிதியதுவே.

சிங்கமென்கொடி துங்கமுறும்
திசையெங்கு மாங்கிலம் இசைபெறவே,
தேச ராச ரானோர் பேசிடும்
திருமருவிய செழும்பர அமுதாம் ... அங்கிலோ.

சீர்திருத்தத்தின் காரணமாய்த்
திகழுமங்கிலமதைப் புகழுவமே;
தேடி நாடி யோடி வாலிபர்
தினந்தினமருந்திடுந் தீங்கனியாம் ... அங்கிலோ.

பண்டிதர் மறுபாஷையினும்
பகருமங்கிலமதிற் பலருதித்தார்;
பாரில் யாரும் சீரு றத்தகு
பரவசரச குணபாஷிதமாம் அங்கிலோ.

22. அங்கிலோகல்வி தரும்படி மகன் கேட்டல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சிங்கக் கொடியுள்ள தேசங் களெங்குஞ் செழித்துவளர்
தங்க நிகருநல் லங்கில பாஷைத் தகையுணர்ந்து
பொங்கியகாத லதனில்வைத் தேனதி பூரணமாய்
இங்கிதஞ் சேர்தந்தையேயருள் வாயதை யென்றனக்கே.

பதம்.

இராகம், தோடி.

ரூபகதாளம்.

பல்லவம்.

கல்வி அறிவின்மேன்மைதேருவீர்—தந்தையே இங்கிலிசுக்
கல்வி அறிவின்மேன்மைதேருவீர்.

அருபல்லவம்.

செல்வமதுவென்	ரேரும்—மனம்
சிறந்துவிரியும்	பாரும்
பல்விதநயம்	சேரும்—அதைப்
பரிவாயெனக்குத்	தாரும், தாரும். ... கல்வி.

சரணங்கள்.

இளமையில்தன்	தேச—பெற
எழிலுறுமிங்கி	லீசு
வளமுடன்கற்கை	லேசு—கொடும்
மகிழ்வாய்ஆசிரியர்	காசு, காசு. ... கல்வி.

இங்கிலீசுக்கலை
எவருக்குமுண்டு
இங்கிதமாமந்தப்
ஈட்டப்பருகுதல்

ஞானம்—பெற்ற
மானம்
பானம்—பணம்
ஈனம், ஈனம். ... கல்வி.

சிங்கப்பூராதியாம்
திரவியந்தேடும்
எங்கள் வாலிபர்
இங்கிலீஸ்கல்விக்கு

தேசம்—சென்று
பாசம்
நேசம்—வைக்கும்
மோசம், மோசம். ... கல்வி.

கொஞ்சம்படித்திட்ட
கொள்ளத்துணிபவன்
நெஞ்சந்திருந்துகிற்
நெடுகப்படிப்பியும்

உடனே—வேலை
மடனே
திடனே—என்னை
கடனே, கடனே. ... கல்வி.

“யெஸ், நோ” அணையசொல்
இயலுகிலதோ
பைசா உழைக்கநற்
பாராதிர் இங்லீஷெம்

மாத்தரம்—பேச
காத்தரம்?
சூத்தரம்—என்று
நேத்தரம், நேத்தரம். கல்வி.

ஆஸ்தியிலெனக்
அறுதியாய்விற்றே
சாஸ்திரங்களைத்
சந்ததமும்நன்றி

குரிய—பங்கை
அரிய
தெரிய—செய்யும்
புரிய, புரிய ... கல்வி.

23. கழகசீவியம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கல்வி யினால்வரு மெய்ப்பயன் யாவுங் கலந்துறையுஞ்
செல்வக் களஞ்சி யமாகுங் கழகநற் சீவியமே
அல்லிரு ணீக்கு மறிவதை யூட்டு மதுலநெறி
துல்லிப மாய்வள ரச்செயுஞ் சோதி துலங்கிடவே.

பதம்.

இராகம், பைரவி.

ரூபகதாளம்.

பல்லவம்.

கழகசீவியம் இன்பமே,
கல்வியிலையெனிற் துன்பமே,

அநுபல்லவம்.

அழகுசேரறிவால் நிறைந்திடும்
அகமதிற்சுருணம் உறைந்திடும். ... கழக.

சரணங்கள்.

அன்பின் சோதரர்	கூட்டமே	
அரியகலை வளர்	தோட்டமே ;	
பண்புறுஞ்சுபவாழ்வதே,	ருசி	
பார்த்திடிவதற்கீடிலைப்	புசி.	... கழக.
ஆசிரியன்	நேசமும்	
அதுலவேதப்ர	காசமும்	
மாசிலாநெறியுந்	தெரியுமே,	
மனமிகக்கணிவாய்	விரியுமே.	... கழக.
மதுரமாகிய	கீதமும்	
மணிகணீரெனும்	நாதமும்	
அதிகசோபனஆர	வாரமும்	
அங்குகேட்குமேஎந்த	நேரமும்.	... கழக.

24. தகப்பன் மகனுக்குச் சொல்புத்தி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

என்பால்நற் கண்யமும் நேசமுஞ் சேரு மிளமகனே
இன்பாருஞ் சித்தியுன் சீவியந் தன்னி லிலடங்கிடவே
பொன்போலும் புத்திமதி சொல்லுவேனற் பொறுமையுடன்
அன்பாகக் கேட்டதை யாசரித் தாலெனக் கானந்தமே.

பதம்.

இராகம். பியாகு.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

என்மகனே, நீ கேளாய், —நல்
இங்கிதம் பெறவேண்டிலென்மதி.

அநுபல்லவம்.

நன்மையைச் செய்திட	நாடு,—கெட்ட	
நண்பர்கள் கூட்டம் விட	டோடு,—நிதம்	
சன்மார்க்கநெறி தனைச்	சூடு,—அத்தாற்	
தடையில்லைப் பெறுவைநற்	பீடு. ...	என்.

சரணங்கள்.

மாணவன் என்ற அப்	பட்டம்—ஒன்று	
மாத்திரம் பெற்றால்வி	சிட்டம்—என்ற	
வீணெண்ணத்தால் வரும்	நஷ்டம்—,கல்வி	
வேணுமென்றற்படு	கஷ்டம். ...	என்.

நேரத்தை ஆதாயம்	பண்ணு,—சென்ற	
நிமிஷம்பின் வாராதென்	றெண்ணு,—நல்ல	
ஆரமு தாமறி	வுண்ணு,—தேவை	
அனுதினம் பணிந்திட	நண்ணு. ...	என்.

புகையிலை குடிப்பது
புகையும் நெஞ்சுலருமென்
வகைவகையாய் உடல்
வருத்தங்கள் வருதற்க

தீது.—கண்கள்
ரூது;—பல
மீது—கெட்ட
தேது ... என்..

“காவடி” என்ற பேர்
கலக்காமற் தீமையை
தேவ அடியானாய்
செழித்திருப்பாய் எனைத்

வாங்கி.—என்னைக்
நீங்கி.—சுத்த
ஓங்கி.—என்றும்
தாங்கி. ... என்..

25. பெண்கள் கல்வி.

கலித்துறை.

ஞான மாகிய கலையையிந் நாட்டின்மங் கையர்க்குப்
பான மாயளித் தவர்க்கொளி பரப்புதல் படித்த
மேனிலாவுறும் பெரியவர் மீதினில் விழுந்த
வானி லாவுறு கடனென வழத்துவன் மகிழ்ந்தே.

பதம்.

இராகம், கமாஸ்.

ரூபகதாளம்..

பல்லவம்.

பெண்கள்கல்வி எங்களுநிலில்
பெருகமுயற்சி புரிசுவீரே.

அநுபல்லவம்.

கண்கள்நேரும் நல்லறிவினைக்

கருணையுடனவர்கட்கருள்செயுமெம்பெரியோரேநீர்... பெண்

சரணங்கள்.

கல்வியில்லா மங்கையோடு
கற்றாமணவாளனின்பமாய்
இல்வாழ்வினிலிசைபெறவே
இதமாய்நிதழும்எந்தவிதமாய்வாழ்தல்கூடும்? ... பெண்.

புத்திரர்க்குக் கல்வியூட்டிப்
புனிதஞானபோதமீயும்
சித்தங்கல்வியாற்சிறந்த
திகழ்சேர்மகளிர் தம்மாற்புகழ்பெற்றிடுமேதேசம் ... பெண்.

சுற்றுச்சீலை "மேஸ்" "சப்பாத்து"
துலங்குமாபரணம் இவையல்ல,
நற்றமிழோடங்கிலேய
நறவம்நிகரறிவை அவர்பெறுதல் அதிஅவசியமே ... பெண்.

பூர்வம்இந்தியாவின்பல
பூவையர்கள் கல்விதேர்ந்து,
சீர்வதியும்பண்டிதராச்
சிறந்துஜெகம்திருந்தும்வகைபுரிந்தார்பலநூலெழுதி ... பெண்.

26. நகைபோடுதலினால்வரும் நஷ்டங்கள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தொகையாய்ப் பணஞ்செல விட்டுப்ர காசந் துலங்கிடுபல்
நகையா பரணஞ்செய் தங்கமெ லாமிட்டு நானிலத்திற்
றகையாய் விளங்க விரும்பும் ஸ்திரீகளின் றன்மைமிக
நகையாடப் பாத்திர மாமென் றவர்க்கு நவிலுவனே.

பதம்.

இராகம், உசேனி.

ரூபகதாளம்.

பல்லவம்.

நகைமேல் ஆசை கொள்ளாதே, — நங்காய்!
நான் சொல்லும் வாக்கைத் தள்ளாதே.

அநுபல்லவம்.

வகைமோசமாய்ப் பணம் மெத்தச் செல விட்டு,
வாகாய் நகைகள் செய் தங்க மெலா மிட்டு,
தகை பெறப் பார்க்குஞ் சகோதரிகள் மெட்டு

தக்கோர் நகை-யாடல் புரி
மிக்கமதி-யினம், தெரி. நகை-

சரணங்கள்.

காட்டுத்தனத்தில்வளரும்மனுஷரே
காதல்கொள்வார் நகைமேலே, ... சி
ராட்டுத்திருத்தம் அதிகமுள்ளமாந்தர்
ஆகுங்கேடென்பர் அத்தாலே;

வீட்டில் என்றும் நகையால்வினை தீங்கு
விள்ளற்கரிதாம், அதைவிட்டு நீங்கு-
நாட்டில் நடக்குங்கொலைகள் வீங்கு.

நவிலற்கென் - னூலில்லை
நகைபூணல் - வெகுதொல்லை. நகை-

என்னநகையைநீபூண்டாலும்உன்சொந்த
லட்சணத்தோடு சேராதே — இனி
ஏதும்அழகற்றமாதணிபூணுகில்
இன்பசவுந்தர்ம் வாராதே;

பொன்னின்குடத்திற்குப்பொட்டிட பூமகளாக மூத்தாள்வரப் மின்னே, மயிலே, என் நற்புத்தி	லாமோ? போமோ? சாமோ?
மெத்தக்கவ - னத்தோடதை நித்தம்நினை - சித்தந்தனில்.	... நகை.

தேடிய செல்வத்தைச் சேமித்துவைத்திடச்
செய்வேன் நகையென்றுன்னாதே, — உன்றன்
சீவியகாலத்திலே வறுமை வந்தாற்
செய்யமுதவியென்னாதே;

நாடியே கள்வர் நகையை நாணமின்றிக் கொள்ளை செய்வர் சாடுவருன்னை வருத்தங்	எடுத்தே, மடுத்தே, கொடுத்தே,
சம்பாத்தியம் - பேணப்போய் வெம்பிஅழ - வேண்டிவரும் நகை.

காப்பொன்னிலுந் தட்டார் மாப்பொன்னெடுக்கிற
கள்ளத்தை நீ அறியாயோ — அதைக்
கண்டுபிடிக்க எவரால் முடியும்?
கருத்திலதைக் குறியாயோ?

கோப்புடன் கேசாதிபாதபர் குலவும் நகைககளைப் போடுவதோ மாப்புக்ம் ஆபரணந் தருமோ?	யந்தம் சந்தம்? சொந்த
மதிகெட்டுல - கிற்தட்டார் சதியாற்பலர் - நிதிகெட்டார் நகை.

தட்டாரவீட்டினில் இட்டமாகப்பலர்
தங்கிநகைசெய்கிருரே, — அத்தாற்
சாரும் சோம்புத் தனந்தன்னையும்சன்னையும்
சற்றேமனத்தெண்ணிப்பாரே;

முட்டாயிருந்தாலும் மூக்குத்தி	யில்லாது
மொய்குமுலே, தேவ ஆலயம்	செல்லாது
விட்டாரனேகர், நீ அவ்வழி	நில்லாது

மேலாம் ஈஸ் - பரபக்தி
யால் அன்பணி - வதுபுத்தி நகை.

27. சீதனவழக்கத்தின் தீமைகள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மெய்மண வாழ்வி லதியின்ப மாயுய்ய வேண்டுபவர்
கையி லதிபணம் பாரிய வாஸ்தி கதித்தநகை
பெய்யுமின் னுளிவ னென்றொரு பெண்ணிற் பிரீதிகொள்ளார்
செய்திறம் மேன்மை குணங்கல்வி கற்பிவை தேடுவரே.

பதம்.

இராகம், கமாஸ்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

சீதனவழக்கம் தவிர்ப்பீர் — சினேகிதரே,
சீதனவழக்கம் தவிர்ப்பீர்.

அநுபல்லவம்.

ஆதனத்திற்காக எங்கள்
ஆடவர்களானோர் தங்கள்

அரியமனைவியரைத் தெரிவுசெய்வது பெரும்
சரியினமென்ற உண்மைதெரி வீரநீர் அனை வரும் ... சீதன.

சரணங்கள் .

கல்வியின் அழகைப் பாராமல், — ஸ்திரீகளுக்காம்
கற்புநெறிதன்னைத் தேராமல்,
நல்லவனோவென்ன ஓராமல், — பணத்தைமாத்ரம்
நம்புகிறீர் அன்பு கூராமல்;

சொல்லும்பணம் இல்லறத்தில்
தோன்றுமின்பம் எம்மகத்தில்

துலங்கவழி தராது. சுகசீவியம் வராது,
துணை வந்துணைவிக் கேற்ற சுகிர்தைக்கியம் இராது. ... சீதன.

பொன்னின் நகை என்ன தருவீர்? — அதனுடனே
பூமிஆஸ்தி என்ன தருவீர்?
நன்னிதியம் மெத்தத் தருவீர், — அல்லாவிட்டால்
நான் அப் பெண்ணைக்கொள்ளேன், அறிவீர்.

பன்னியாய்வருமம்மின்னைப்
பார்த்துமுடியாமல், பொன்னை

பாரினில் நாடுதல் ஓர் மதியீனம்
பண்புடையவர்க்கது வெகுகனவீனம் சீதன.

தேசம்மிகக்கீழாய்ப் போனதே, — சீதனத்தாலே
தீங்குகள் அனந்த மானதே,
காசுநேர்ந்துகொள்ள லானதே, — மாப்பிள்ளைமாரைக்
கடைச்சரக்கென்றெண்ணலானதே ;

நேசத்தாலிணைந்தமணம்
நிச்சயம்அது சுகுணம்

நிகரிலதாய்நிறைவுற்ற சிலாக்யம்,
நீடுசந்தோஷவாழ்வுக்கதே யோக்யம் ... சீதன.

28. வாசித்தலின் இன்பங்கள்.

விருத்தம்.

வித்த கர்செய்யும் மேலான நூல்களை
 நித்த மோதும் நெறியை யுடையவர்
 சித்தி யோடகஞ் சீருற் றறிவினில்
 மெத்தத் தேறி விளங்கி மகிழ்வரே.

இராகம், பியாகு.

ஆதிதாளம்.

பதம்.

பல்லவம்.

வாசித்தல் ஆனந்தமே,—என்றும்
 வாசித்தல் ஆனந்தமே.

அநுபல்லவர்.

ஆசித்ததிசுடிர்தமாம் நூலாலும் மகத்தைப்
 போஷித்தனுபவியும் பொங்கு மனோ சுகத்தை ... வாசி.

சரணங்கள்.

இன்பமனோதேர்ச்சி ஈட்டவொரு பாயம்
 அன்பொடுபல் புத்தகங்கள் ஆராய்வின்மேல் நேயம்.வாசி.

சிந்தைவிரிந்து சிறந்து நிறை வாக
 விந்தைசெறி நூலுணர வேண்டும் முறை யாக. ...வாசி.

வீன்பொழுதுபோக்கி விளையாடும் நேரம்
 மாண்புநிறை பத்திரிகை வாங்கி அதன் சாரம். ...வாசி.

சிறிற்பசாரஞ் செறிநூல்களைத் தள்ளி
 நற்புத்தகங்களை நன்றாய்த் தெரிந் தள்ளி. ...வாசி.

பூவிலெங்கும் நேர் புதினங்களைத் தேர
 மேவும் பொது அறிவு மிக்க நயஞ் சேர. ...வாசி.

29. சங்கீதம்

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

பூவில் மனுடனுக்குப் புண்யமிகு மீசனருள்
தேவவர மென்றேத்துஞ் செந்தே நிகரினிமை
மேவியசங் கீதமெனும் மேன்மைநிறை நற்கொடையை
ஆவ லுடன்பயில்வீர் அத்தியந்த விற்பமதே.

பதம்.

இராகம், செஞ்சுருட்டி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

சங்கீதம் ரஞ்சிதம்—சன்மார்க்க

சங்கீதம் ரஞ்சிதம்

அநுபல்லவம்.

இங்கிதமாக நவரச அலங்கீர்தமுற

இசைபாடிசை பூமிசைசேர். ... சங்கீதம்.

சரணங்கள்.

ஈசன்மனுஷருக்கு இனியசுபவுசித

இருமாவரமென்றருளும் ... சங்கீதம்.

இன்னிசை சில்ரோகங்கட்கேற்ற அவுஷதமென்

றெண்ணும் எண்ணம் திண்ணம். ... சங்கீதம்.

அகத்தின் துயரகற்றும் அமிர்தசஞ்சீவியெனும்

அதி இன் சுதியே வதியும் ... சங்கீதம்.

பல்கலையுணர்வுடன் பாடும்விதந்தனையும்

பயிலும் செயலோர் ஓயிலே ... சங்கீதம்.

தம்புரு வீணை மிரு தங்கம் சல்லரிநிதம்

சரிக சரிக புரிக. ... சங்கீதம்.

30. தொழிலின் மான்மியம்

வெண்பா.

தொழிலில் நிறைந்துறையுந் துங்கங்கா னுமல்
அழிவுறவே சோம்பி யலையும் — இழிஞருக்கு
ஏற்றபுத்தி யாக வெழில்சேர் தொழின்மாட்சி
மேற்பா விசைத்தேன் விழைந்து.

பதம்.

இராகம், துசாவந்தி.

ரூபகதாளம்.

பல்லவம்.

தொழிலாங் கடன் தீராய் — அதிலுறை
துங்கமதைத் தேராய்.

அநுபல்லவம்.

எழில்சேர்மகிமை இன்னதொழிலில் மாத்ரமுண்டென்ன
எண்ணுமெண்ணம்மாநஷ்டம்பண்ணும், இதுகாண் திட்டம்.
... தொழி.

சரணங்கள்.

என்னதொழிலையும் சீராய் — செய்தல்
இங்கிதமாம் ஓராய்;
பன்னும் மேலைத்தேசம் பாராய், — அங்கு
பயிலுந் தொழில் ஆராய்;

யின்னும்சாரம்நீராவி இன்னும்நம்முரைத்தாவி
மேலாம்விற்பனகாட்சி காலாததுவெம்தாழ்ச்சி, ... தொழி.

கமத்தின் மேன்மை உண	ராரே, — அதைக்
கற்றோர் கரு	தாரே,
நமக்குத்தயோகமேயென்	பாரே, — அதை
நாடித்திரி	வாரே;

தமக்கும்பிறர்க்கும் நலம் உவக்குங்கிர் ஷிகநிலம்
தன்னைத்திருத்தியுண்ணச்சொன்னான் ஒளவை சீர்நண்ணை.
... தொழி.

கைத்தொழிலைமென்	றூரில் — பேசும்
காதையை நாம்	தேரில்,
சித்தந்தனக்கொவ்வாத	சீரில் — கதை,
சிரிப்பர் அறிஞர்	பாரில்;

வித்தைளதையும் நேர்மைவிளங்கப்புரிதல் மேன்மை,
வேண்டுங்கைத்தொழில்தனைப்பூண்டுவாழநீநினை.... தொழி.

31. தேகாப்பியாசம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பாகார் சுகமெனும் பாக்யம் பெருகிப் பலிக்கநிதம்
வாகாம் முயற்சி யுறும்வாழ்வை வேண்டுகில் வையகத்தீர்
போகா வொழுங்கொ டனுதினம் மிக்க புளகிதமாய்த்
தேகாப் பியாசம் புரிவீ ரதுமிகத் திவ்வியமே.

பதம்.

இராகம், இந்துஸ்தான்.

ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

தேகஅப்பியாசம்செய்யும் தினமும் நேசரே,

சிறந்தநற்சுகம்பொருந்திவாழுவீர் ஜெகத்திலின்பமாய்.

ஆகத்தோடுமனமும்வலிமைஅடையவேண்டுகில்
அனுதினமும் தேகாப்பியாசம் அவசியமாமே.

அப்பியாசஞ்செய்யுந்தொழிலாளர் தம் பெலம்
அனவரதமுஞ்சோம்பித்திரியுமவர்கட்காகுமோ?

வேர்வைபாய்தலால் ஆரோக்யம்விர் த்தியாமென
விளம்புங்கருத்தை அனுபவத்தினால் விளங்குவீர்நிதம்.

களைக்கவேலைசெய்வோர் ஊணிற்கருத்துக்கொள்ளுவார் ;
கடிதிலினவர்தீன்சமித்திடும், காணுமுண்மையே.

32. சங்கீத மகத்வம்.

இராகம், மோகனம்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

சங்கீத மகத்வமதைச்
சாற்றளவ ராலியலும்.

அநுபல்லவம்.

இங்கித மிகுமதனுக் கிணையாயெதை மொழியத்தகு
மிகபர மெனுமிரு தலமதில். ... சங்கீத.

சரணங்கள்.

விண்ணுலக மீதுந்தொண்டர் விள்ளரு மினிகமயோடு
கண்ணுதல் நிகர்பரற்குக் கனதுதியை அனுதினமும்
கழறுவராங் களிகொளவே ... சங்கீத.

ஏதுக்கும் உருகாவொன் றிசைக்குமிக் குருகுமெனச்
சாதிக்கும் பழமொழியித் தாரணிதனிற் சீரறிஞர்கள்
ஓதியதுள தாதலினுயர் ... சங்கீத.

அந்தக்கர ணங்கள் தம்மைப் பந்தித்த பலரோகங்கள்
 விந்தைமிகும் சங்கீதத்தால் விரைவாயகல் வுற்றனவென
 உரைசெயும் பலமுதுரை ... சங்கீத-

சங்கீதமில் லாதகாலை சந்தோஷமு மில்லையொரு
 மங்களமு மில்லையிந்த மகிதலமதி லெனுமுண்மையை
 மனமதிலெவ ருணருவதிலை ... சங்கீத-

33. பணவாஞ்சை.

இராகம், மத்தியமாவதி. ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

பணவாஞ்சை ஒருகெட்ட பண்பு -- அதனையுள்ள
 பாவிக்க குமுண்டோ அன்பு.

அருபல்லவம்.

குணமில்பண்பு பேராசை கொண்டு தொகையாய்க் காசைக்
 கூட்டுவோர் பெரும்பாலும் கொடை செய்யாரே எக்காலும்.

சரணங்கள்.

ஈயாத வர்க்குப்பரன் பொருளே	—	அவருடைய
இகவாழ் வொரு பெரும் மருளே		
நேயமி லவர்மனம் இருளே	—	நிறைந்துநிதம்
நீடுமவர்க் கேதீசன் அருளே		
மாயமாய்ப் பணந்தேடி		
வைத்ததையே கொண்டாடி		
மரணமுற் றிடும்போது		
வரும்பயன தாலேது	...	பணவா.

உறுமுய ரறிவினைக் கெடுக்கும் — பணவாஞ்சை
 ஓயாத கவலையைக் கொடுக்கும்
 மறுமையில் நரகினில் விடுக்கும் — ஆன்மாவைத்தாய
 வழியிற்செல் லவிடாது தடுக்கும்
 நிறைமனம் ஒருபோதும்
 நிகழ்த்தாதரு ளென்றோதும்
 நீர்மைதனை யறுக்கும்
 நேர்மையையும் வெறுக்கும் ... பணவா.

பிறரைய ணுப்பிப்பணஞ் சேர்ப்பான் — பணம்பிடிப்பான்
 பெரியகொ டியவட்டி ஏற்பான்
 குறைசேர் சுயவிருப்பே தீர்ப்பான் — ஆசைப்பெருக்கில்
 கூறுங் கடலினையே நேர்ப்பான்
 உறவுசினே கந்தேரான்
 உலகநன்மை யைப்பாரான்
 உரியநற்கு ணம்பொன்றி
 ஒருவர்க்குஞ்செய் யான்நன்றி ... பணவா.

புண்ணிய மொன்றே யுறுநிலையாம் — லோகமருளும்
 பொருள்க ளாணவப் பாசவலையாம்
 கண்ணியம் லோபி தனிவிலையாம் — பணமொன்றையே
 காத்துப் பெருக்க லவன்நிலையாம்
 எண்ணும் மனுஷ ஜென்பம்
 எடுத்தநாம் தான தன்மம்
 இயற்றநற் பொருளீட்டும்
 முயற்சியே நயங்காட்டும் ... பணவா.

34. பொருமை.

இராகம், கல்யாணி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

மனத்திற் பொருமை கொண்டு மகிழ்ச்சியற் றிருப்பது
மாந்தருக் கழகல்லவே.

அநுபல்லவம்.

தனத்திற் பிறர்க்குரிய கனத்திற்செல் வாக்கில் கீர்த்தி
இனத்தில் புத்திரராதி அனைத்திலின் புற்றிடாமல் ... மனத்.

சரணங்கள்.

எங்கள் சாதியாருயர் வெய்தாம லிருப்பதற்
கெரிச்சல் ஒருபெருங் காரணமே
தங்கு பிறர்நன்மையில் பொங்கு பொருமையுறில்
தானதற்கென் னிவாரணமே
எங்கு மெவருமதி இங்கித முடன் வாழ்ந்து
துங்க முறவெனநாம் மங்களம் பொழியாமல் ... மனத்.

தன்வினை தன்னைச்சுடு மென்பது போலத்தீமை
சாரும் பொருமை யாளனையே
மன்னுறு சுகமெலாம் நன்னிதி பொலிந்தென்றும்
வாழ்க எவருமென நினைவே
இந்நிலந் தனில்யாரும் பன்னரு முயர்நிலை
தன்னை யடைவதனால் நன்னல மெங்குமோங்கும்... மனத்.

மற்றவரில் அழுக்கா றுற்றிருப் பவர்மனம்
மாசு நிறைந்த எரி குழியே
பற்றிலா தயலவ ருற்றவர் சுகவாழ்வை
அற்றிட நினைத்தல்மா பழியே
கற்றுப் பரமபதி நற்றூடொழும் பெரியோர்
முற்றும் பிறர்நன்மையைப் பற்றி யகங்கரிப்பர் ... மனத்.

35. வீண் செலவு.

இராகம், சகானு.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

வீண்செல விடலாமோ நம்பொருள்தனை
விழைந்து நாம் கவனமாய்த் தேடி

அநுபல்லவம்.

மாண்புட நேதங்கள் வரவையெண் னாமல்
மட்டுக்கு மிஞ்சிய செலவுசெய் வோர்க்கு
வாராதே — பணம் — சேராதே
வறுமையி லாழ்வார் சிறுமையில் மாள்வார் ... வீண்.

சரணங்கள்.

கல்யாண மாதி காலங்கள் மீதில்
கணிப்பின்றிப் பொருள்செல வழித்திடு வோர்கள்
கட்டாமல் — பணம் — கிட்டாமல்
கடனுக்குட் போவார் கவலைக்கு ளாவார் ... வீண்.

ஊதாரித் தனத்தினி லோடிய காசு
உறுமுட்டுப் பாட்டினுக் குதவ வராது
ஓயாது — மனம் — சாயாது
ஒறுத்திடு வோர்பணம் நிறைத்திடு வோரே. ... வீண்.

உழைப்பன வதிலும் ஒறுப்பன வதுவே
உசிதமென் றறைகுவர் உலகினில் முதியோர்
ஓராது — நயம் — தேராது
உறுவரு மானம் ஒழிவித்த லீனம் ... வீண்.

தேவை யிலாப்பொருள் சிறுவிலை யெனினும்
சிந்தைகொண் டதைவிலை தந்துவாங் காதே
சிந்தாதே — பின்வ — ருந்தாதே
சேகரித் திருபணம் ஆதரித் திருமே ... வீண்.

36. தாழ்மை.

இராகம், கல்யாணி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

தாழ்மைமா நலந்திகழ் சுகுணம் — அது
தன்னை யணிபவர்க் கொரு மன்னிறையு மாபரணம்

அநுபல்லவம்.

கீழவர்க ளானபோதுந் தாழவுரை யெனவேமுன்
நாளதனி லெளவைமொழி பாழு ருதெமை
ஆளுமுரை யாகக்கொண்டு தாழ்மையுறு வாசகமே
நீளுமன் பனுதினமும் மூள வழங்குவம் — தாழ்மை.

சரணங்கள்.

நல்லகுடிப் பிறப்புடன் கல்வியறி வொழுக்கமும்
துல்லிபமு மார்ந்தவர்கள் தொல்லுலகிலே
எல்லவர்க்குந் தாழ்மையான சொல்லுநடை பழக்கத்திற்
செல்லுவ ரஃதவர்க்குத் துல்லியதொ ரறிகுறி ... தாழ்மை.

பாரமுறும் பொருள்தாழப் பாரமில் பொருளெழுதல்
தாரணி யியற்கை யென்ப தாரறிகிலார்
நேர அதைக் காத்திரமுள் ளோரணிவர் தாழ்மைதனைச்
சீரில்சிறி யோர்பெருமைக் காரராய் விளங்கிடுவர் ... தாழ்மை.

முந்துபலர் தாழ்மையென்னும் சுந்தரசு குணமின்றி
விந்தைச் சனசங்கத்தில் தகுந்தகண்ணிய
வந்தனைபெற் றிலராகிச் சிந்தைநொந்த சம்பவங்கள்
சந்ததமும் இதிகாசம் தந்தீடும் நமக்குணர ... தாழ்மை.

37. இன்சொல்.

இராகம். பியாக்.

தாளம், திஸ்ரம்.

பல்லவம்.

இன்சொலா லுறும்நன்மையென்சொல்வேம்இவ்விசமதனிலே
எழுங்கல கங்கள் தமையதால் வெல்வேம்.

அநுபல்லவம்.

வன்சொல் மனதினிற் கோபத்தை மூட்டி
வலிய பகையை நிலையாய் நாட்டி
வாதித்தே — வன்மம் — சாதித்தேவர
வண்மையுடன் மென்சொல் தன்ம மியற்றிடும்.

சரணங்கள்.

இன்சொல் மனதினில் இனியமகிழ்தரும் — எவ்வேளை
எவர்க்கு மதனால் ஆறு தல்வரும் [தன்னிலும்
துன்பப் படுக்கையிற் கிடக்கும் போதும்
துக்கத் தமிழ்ந்திடுஞ் சமய மீதும்
துய தேன்றிக ராய வாய்மொழி
சோர்வக லத்தகு மாறுதல் தந்திடும் ... இன்சொல்..

குயில்மிக் கினிமை யாகப் பாடிடும்—புன்கழுதை யெவர்க்கும்
கோபம் மூளக் குரல்கொண் டாடிடும்
அயல்குயில்நய இசையைப் போற்றும்
அடித்துக் கழுதைக் கிடித்துத் தூற்றும்
ஆகை யால்மனம் ஓகை சேர்மொழி
யாலித மாகி வசீகர மாய்விடும் ... இன்சொல்..

இன்மொழி பேசுதல் முகஸ்துதியன்று மனம் இரக்க உருக்கம்
 எய்த லால்வரு மாம்மிக நன்று
 நன்மொழி உண்மையாய்ப் புகலு வோர்கள்
 நற்செயல் செய்திட முயலு வார்கள்
 நாளு மன்பது நீளு மைக்கியம்
 நாவின் மொழியினால் மேவி நிறைந்திடும் ... இன்சொல்.

38. ஜீவகாருண்யம்.

இராகம், ஆனந்தபைரவி. தாளம், சதுஸ்ரலகு.

பல்லவம்.

ஜீவகா ருண்ய மவசியமே — இச்
 செகத்திற் புண்ணியஞ் செய்ய

அநுபல்லவம்.

ஆவலுடனே உயிர்யாவையுங் காருண்ணிய — ரீ, ரீ, ரீ, ரீ, ரீ.
 மாகக் காக்கு மன்ப மோக மாக வேணும் ... ஜீவ.

சரணங்கள்.

உயிர்களுக் கிரங்குதல் நமக்குறு
 மதியுயர் கடனே — பெருங் — கடனே — நாம்
 உற்றுப் பார்க்கிலிந்த உணர்வில்லாத
 மாணிடனே — பாவி — திடனே
 தையுடன் ஜீவர்கள் தழைத்திட நாம்புரி
 ரீ, ரீ, ரீ, ரீ, ரீ.
 தான மென்றுமெமக் தான நன்மைதரும் ... ஜீவ.

ஏழை மாந்தர் மிருகாதிகட் கேது மபாயம்
 அநியாயம் — வரில்
 இயன்ற மாத்திரத்தில் முயன்று தக்கநற்சகாயம் —
 மிகு — நேயம்
 வேளை தன்னி லெந்த நாளும் நாம்புரிய
 றீ, றீ, றீ, றீ, றீ
 வேண்டு மெங்கட்கதெஞ் ஞான்று
 மாகடமை ... ஜீவ-

வாய்சற்றும் பேசமாட்டா மிருகங்கட்கு
 வாதை -- தரும் -- மேதை -- யற்ற
 வலியநெஞ் சுடைய கொடியரா னோர் செய்யுந்
 தீதை — கொடுஞ் — குதை
 ஓய்வி லாதவர்க்கு பாயமா யுணர்த்தி
 — றீ, றீ, றீ, றீ, றீ,
 ஊக்க மாய்த் தடுக்கும் நோக்கம் மாவு சிதம்
 ... ஜீவ-

தனக்குக்கீழ் மனுஷர்க்கும் மிருகங்களுக்கும்
 தயை — காட்டான் — வெறுங்காட்டான் — அவன்
 தற்பரன் றனிடம் நற்கருணை பெற
 மாட்டான் — அரு — ளீட்டான்
 வனக்குணம் முழுதும் நீங்கியே காருண்ய
 வண்மை யுற்ற பின்பே நண்ணுந்
 தெய்வ அருள் ... ஜீவ-

39. ஈகை.

இராகம், தன்னியாசி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

ஈகை யென்னுங் குணமதனை யுடையவர் — அ
னேக நன்மை யனுதினமும் புரிசுவரே.

அநுபல்லவம்.

தாசமும் பசியும் கொண்டு வரு பவரைநிதம்
தகையுட னுபசரி தயைநிறை குணமுள ... ஈகை.

சரணங்கள்.

ஊர்புக ழீகை செய்யீ னர்களுக்
கோவதி யும்புண்ணியமெவ் வாறுவரும் — ஊர்புகழ
நேர்வதியும் அன்புடனே அனுதாபம்
நிகழவருள் கொடையதுவே நிலைபெறுபுண்ணியமாகும்
... ஈகை.

தோத்திரஞ் செய்தே வருமெவ்வெ வருக்கும்
காத்திரஞ் சேர்தானஞ் செய்திடலாமோ—தோத்திரஞ்செய்
பாத்திர மறியாமற் சும்மா வீதல்
பரிவுறு புண்ணிய மன்றென விரிகரமுள ருணருதல் கடன்
... ஈகை.

எத்தனை யோதிட தேகமுள் ளவர்கள்
நித்தமும் பிச்சைபெற ஊரெங்குந்திரிவர் — எத்தனையோ
அத்தகை யோருக்கற மருளுதல் புண்ணியமோ
ஆகா தாகாதது மாகே ஓதருமென்றுணர்வீர் ... ஈகை.

ஒருதின மெனினுஞ் சில ஈகைச் செயல்கள்
புரிதலின்றிநீ போக்கிடுதல் நன்றன்று — ஒருதினமும்
அரும்வழி வகையிலை யெனி லொரு கைபிடி புல்
லதுவெனினும் அளிபசவுக் கருளுடையவர் புகல்மதிபோல்
... ஈகை.

40. சூதாடல்.

இராகம், கமாஸ்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

எல்லா வினையாட் டினுந்தீது கெட்ட
ஈனம் நிறையும் கொடுஞ்சூது.

அநுபல்லவம்.

நல்லா ரதையோர் நாளும்

நாடா ரக்ரம மாளும்

பொல்லா மனமே வீழும்

புன்னெறி யதனில் மாளும்

... எல்லா.

சரணங்கள்.

வறுமை தனைநிதமும் வரவழைத் திடுந்தூது
வாக்குத் தவறுதற்கு வல்லதோர் பெருமேது
சிறுமை தனையின்றிடும் தீயவன் னையாம் மாது
தீராப் பகையை மெய்க்குச் செய்திடு மெனவோது ... எல்லா.

சூதாடுந் தொழிலினிற் சொல்லற் கரியபாசம்
தொட்டுநின் ருடியவர் கிட்டினர் வெகுமோசம்
மாதாவாம் ஓளவை முன்சொல் மகத்துவ உபதேசம்
மறவாதுணர்ந் தொழுது வைத்ததில் விசுவாசம் ... எல்லா.

பஞ்சபாண் டவர்சூதாற் பண்டுபட் டவுபாதை
பார்த்திபன் நளனதாற் பட்ட கொடிய வேதை
வஞ்சமதாலுலகில் வளரு மழிவின் காதை
வண்மையா யுணர்ந்துசெல் திண்மையொடு நற்பாதை
... எல்லா.

நேரத்தைக் கேட்டினில் நிதஞ்செல விடலாமோ
நீசஞ்சூ தாடும்பொருள் நீகையாற் றொடலாமோ
வீரம் பணம்புத்தியை வீணிற்கை விடலாமோ
வேதனை செய்யுஞ்சூதை விரும்பிநீ கெடலாமோ ... எல்லா.

41. கடவுளுக்கு ஒப்புக் கொடுத்தல்.

இராகம், சங்கராபரணம்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

நானே யென்னை நவமா யுனக்கு
நல்கினே னென்னை ஏற்றுக் கொள்ளுவாய்.

அநுபல்லவம்.

தேனே நிகர்தேவே நின்னருளைத்
தேங்குற எனக்குத் தேசுற அருள்வாய். ...நானே.

சரணங்கள்.

தங்க மிகுமுன்றன் தங்கத் திருவருள்
தங்கியே நிற்கிர்பை பங்கமின் றிச்செய்து
பொங்கு மதிதுய்ய இங்கிதம் நானுறப்
பூரண நீயன்றி ஆருள் செய்குவர். ... நானே.

பின்னுமோர் வற்சரம் மின்னல்போற் றேன்றியே
இன்னலின் பத்துடன் இன்னே மறைந்தது
இன்னும் புதியதோ ரூண்டு பிறந்தது
மாபரனே கிரு பாகர னேயிதோ ... நானே.

எண்ணஞ்சொல் செயலிற் பண்ணிய பாவங்கள்
எண்ணில வாயினுந் தண்ணளி யாயுன்றன்
புண்ணியத் தாலவை மன்னித் தெனக்கிந்தப்
போதுறு மாண்டாசீர் வாதமாய் முடிய. ... நானே.

42. வருடாந்தத் துதி.

இராகம், கமாஸ்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

ஈசனைத் துதித்திடுவோம் — எல்லோருமாக
ஈசனைத் துதித்திடுவோம்.

அநுபல்லவம்.

நேச முடனெமை ந்தம்பரி பாவித்த
நின்மலனைத்துதிப்போம்— இவ்வேளையில்... ஈசனை.

சரணங்கள்.

சென்ற வருடமுழுதும் — அதியன்பாகச்
சென்ற வருடமுழுதும்
துன்றிய நன்மைகள் சொர்ந்தெமைக் காத்தோனை
நன்றி யுடன்துதிப்போம் — இவ்வேளையில் ... ஈசனை.

தேகமனே சுகத்தை — அருள்பரனைத்
தேகமனே சுகத்தை
ஈகைசெயன்பின் இனியசர் வேசனை
இதய பூருவமாக — இவ்வேளையில் ... ஈசனை.

ஆத்தும நன்மைகளை — அனுதினமும்
ஆத்தும நன்மைகளை
பூர்த்தி யுடன்நிதமும் புரிந்திடு மமலனைப்
போற்றி நாம் மிகத்துதிப்போம் இவ்வேளையில்... ஈசனை.

மங்களம்.

இராகம், இங்கிலீஷ்.

ஆதிதாளம்.

மங்களம் சொல்வோம் மனமகிழ்வுடனே
மதுரநல்ரசுகான சுதிமுழங்க.

அங்கில ராஜ்யம் ஆளெற்றேட் ராஜன்
அனவரதமுமின்பமாய்வளர மங்களம்.

வேதம் நன்னீதி விளங்குஞ் சுபோதம்
மிகத்தழைத்திடவிந்தஜெகத்தினிலே மங்களம்.

மஞ்சரியாமிம்மாலையெஞ்ஞான்றும்
மகிதலந்தனிலின்பசுகிதமுற மங்களம்.

சங்கீதராக சாதனையென்றும்
தகையொடுவளர்ந்ததியுவகைதர மங்களம்.

முற்றிற்று.

உணர்வு மலர்

தனிப் பாடல்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தெல்லிப்பழைப் போதனா வித்தியாசாலை

மாணவரின்

அரங்கேற்றம்.

திருவோங் கியதெல்லி மாநகர் மேவித் திகழ்கழகத்
தருமான் மியத்தை அறையப் புகினெமக் காயிரமாய்
வருநா விருந்தும் வழத்த ளரிதெனில் வாய்திறந்து
ஒருநாக்கொ டென்செய்வ மோதுவங் கொஞ்ச முணர்
— வதற்கே.

பதம்.

இராகம், மோகனம்.

ஏகதாளம்.

பல்லவம்.

தெல்லிக்கழகமதை வெல்ல இப்புவிமீது வல்ல கழக மேது?

அநுபல்லவம்.

எல்லவருந் துதிக்கும் கல்வியெனும் நிதிக்கும்
நல்லபர கதிக்கும் நாடும் வழி பதிக்கும். ... தெல்லி.

சரணங்கள்.

சந்திர மண்டபமுஞ் சாலைகளு மொரு சார்
தயங்கு மதிபர் மனை தரும் நந்தாவன மோர் சார்
சிந்தை குளிருங் காட்சிச் செழு மரச் சோலையுஞ்சீர்
செறியுமாலய மாட்சி சேருமிதற் கெது நேர்

சித்திர வித்தை கணித்தியமும் பயில்

புத்தி மிகுந்த நல்விற் பனரின் னொயில் ... தெல்லி.

நீராவியந்திரங் கடல் போல் நிதமும் முழங்க
 நிகழுக தொழில்கள் பல நெறியுடனே துலங்க
 மாறும் புகழ்ச்சி மிகுமகிபன் பெயர் விளங்க
 மாணவரறிவினில் வளர்ந்து சிறந்திலங்க
 மண்டல மெண்டிசையுந்துதி ,கொண்டிடு
 விண்டல மென்றிதையன்பர் புகன்றிடு ... தெல்வி.

வேத அறிவு கலைக் ஞான அறிவு தரும்
 விருத்திக்குரிய பல வினோத சாத்திரந் தரும்
 போதமிகுரவர்புனித நெறியோ டரும்
 பொருளாஞ் சுகந்த ஞான பூஷணமெனவரும்
 புத்தமுதந் தனை யொத்த பல் சத்தியம்
 சித்தியுடன் செறிவித்தகர் மெத்திய ... தெல்வி.

யாழ்ப்பாணத்துக்குப் புகையிரதம் தந்த
 இலங்கைத் தேசாதிபதியும் மகாதளபதியுமான
 கௌரவ, சேர். J. உவெஸ்ற் றிட்ஜ்வே அவர்களுக்கு
 நன்றிகூறல்.

பதம்.

இராகம், கமாஸ்.

ரூபகதாளம்.

பல்லவம்.

இந்த நன்மைக் கென்ன பதில்
 இயற்றுவோம் யாழ்ப்பாணத்தார் நாம்.

அனுபல்லவம்.

சிந்தை வைத்தே எங்கள் தேசம்
 திருந்தப் புகைரத வீதியைப் பரிந்தேமிகப் புரிந்தீர் ஐயா.
 ... இந்த.

சரணங்கள்.

உத்தம மகத்துவஸ்நீ
ஜோசெவ் உவெஸ்ந் றிட்ஜ்வே மன்னா.
இத்தரையிலே உம்நாமம்
என்றும் எமதிதயந்தனில் நின்று வளரும் நன்றியாய் ... இந்த-

முந்து பலராஜர் தம்மால்
முடியாதென்ற இம்முயற்சி
எந்த வகை யாயுஞ் சித்தி
எய்தத்தயை பெய்தேவகை செய்தீர் நாம் உய்தேம் ஐயா.
... இந்த-

கண்ணில்லாத அந்தகர்க்குக்
கண்ணளித்த தண்ணளியாய்
வண்மை சேர் புகைரதமருளினீர்
மண்ணும் விண்ணுந்தரினும் எண்ணும்ப்ரதிபலனலவே.
... இந்த-

செல்வம் கனம் செல்வாக்கிவை
சேர் துரைமார் சீறினாலும்
வல்லவரையும் நீர் வென்று
இருள் சேருமித் தேசந்தனக் கருள் செய்தயரதமாக்கினீர்.
... இந்த-

போதிய பிரதி நன்றி
புரிய இயலா தெம்மாலே
நீதி சேரும் ராஜ சேகரா
நீதியும் சுகஸ்திதியும் உயர்பதியாம்பரம் அதிகம் தரும்.
... இந்த-

சென்னை, கிறிஸ்தவ கல்லூரிப்
பழைய மாணவர் தின வாழ்த்து.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருநா ளிதுசென்னை சேருங் கிறிஸ்த செழுங்கழகப்
பெருநா ளெனப்பழ மாணவர் நாமுயர் பெற்றற்கொளு
மொருநா ளிதுவென் றுவகைகொண் டாடவொவ் வோர்
வருநா ளிதிற்சுப மங்களம் பாடி மகிழுவமே. [வருடம்

பதம்.

இராகம், காபி.

ரூபகதாளம்.

பல்லவம்.

ஆனந்தங் கொள்வோம் — சுப
ஆனந்தங் கொள்வோம்.

அநுபல்லவம்.

ஞானந்திகழ்கி — றீஸ்றியன் காலேஜின்
நாளெனும் திவ்ய — வேளைதன்னிலே... ஆனந்தம்.

சரணங்கள்.

கல்வியென்னு நல்லமிர்தம் தந்துமா
கருணையா யெமை வளர்த்தையே
செல்வ அன்ணையாம் — நங் கழகமே
செப்பியேதுதி — இப்பொழுது நாம். ... ஆனந்தம்.

எங்கள் ஞானமும் புகழுஞ் செல்வமும்
இதமிகு மெம் சன்மார்க்கமும்
தங்கநேரு மெம் — தாயே நீ தந்த
சற்கலையினற் — பொற்புறும் பயன். ... ஆனந்தம்.

இங்கு நாம் முன்பு சென்ற பாதையில்
ஏகு மெங்கள் சோதரர்களே
துங்கமா மெங்கள் — அன்னைக்கு நன்றி
சொல்லி மகிழ்வம் — எல்லோருமாக. ... ஆனந்தம்.

பெற்ற புத்ரரைப் போல வெங்களைப்
பேணிக் காத்த வெம் மதிபரே
நற்றகையாயெம் ஆசி கூறினேம்
ஞாலமீதில் நீர் — கோலமாய்யய. ... ஆனந்தம்.

கன்றுக் கிரங்குங் கறவைபோல் ஞானம்
கரிசனமாக வெங்களுக்
கென்று மீந்த வெம் — ஆசிரியர்மாரே
எங்கள் நன்றியாய் — மங்களஞ் சொல்லி. ... ஆனந்தம்.

தெல்லிப்பழை கலாவிருத்திச் சங்கத்து
வருடாந்தக் கூட்ட வாழ்த்து.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தெல்லி நகரிற் றிகழ்ந்திடு மாந்தர் சிறந்தகலா
நல்லறி வுற்றிடு நன்னோக்க மாயிங்கு நாட்டிவைத்த
துல்லிப மாமித் திருச்சங்க நங்கையித் தொல்லுலகே
பல்வித சீருற் றிலங்கியெஞ் ஞான்றும் பலிக்குகவே.

பதம். 1.

இராகம், காபி.

ரூபகதாளம்-

பல்லவர்.

சங்கம் வாழ்கவே — கலா
சங்கம் வாழ்கவே.

அநுபல்லவம்.

இங்கிதநிறை தெல்லிமாநகர்க்
கேற்ற நல்லறிவூட்டியே நிதம். ... சங்கம்-

சரணங்கள்.

கல்வியறிவெல்லாச் செவ்வத்தினும்
கதித்திடு செவ்வ மென்னவே
தெல்லிநற்கலா சங்கவங்கத்தோர்
தேர்ந்து நல்லறி வார்ந்து வாழ்ந்திட. ... சங்கம்-

சற்கலையெனு மமிர்த பானத்தைத்
தருமரு மொரு நிதியென
பொற்குண நிறை மாந்தர் யாவரும்
போற்றியே துதி சாற்றுதற்கரும். ... சங்கம்-

மனவிருள் தனை மாற்றியே ஞான
மா வொளிதனை ஏற்றியே
தினமு நல்லருள் செய்யவே பரன்
தேங்கு கிர்பையா லோங்கியே நிதம். ... சங்கம்-

இத்தவமுயர் வெய்தியே மிக
எழிலுறச் செயுங் கருவியாய்
நித்தமிச் சங்க மொத்தாசை செய்து
நீடிய ஆயுள் கூடியே வர. ... சங்கம்-

பதம். 2.

இராகம், சங்கராபரணம்.

ஆதிதாளம்-

பல்லவம்.

மகிழ் கொள்வோம் வருவீர்
வருடாந்த சபை தேர்ந்து ஒன்று சேர்ந்து.

அநுபல்லவம்.

திகழ்றவெனு மொளியருள் சபைதனில். ... மகிழ்-

சரணங்கள்.

தெல்லி நகரதனிற் கல்வியறிவுமிகச்
சேர்ந்தவர்க்களியுட னூட்டும்
திருந்தி மனோகரணஞ் சிறந்து விரிந்தொளிரத்
தேசுறுமுயர் குணம் நாட்டும்
திரு மிகுந்திடு விந்தை காட்டும் புந்தி கூட்டும் சபை
தீட்டும். ... மகிழ்.

அறிவெனுமமுதினை அகங்களி மிகக் கொள
அருந்திய பிரபுக்கள் கூட
அதிசய பிரபலம் அணியும் வாசாலசிங்க
அறிஞரின் பிரசங்கம் நீட
அனைவருமாகக் கொண்டாட பதம்பாட தாளம்போட.
... மகிழ்.

அளவில் பற்பலவித அலங்கீர்ததோரணம்
அணிந்து மண்டபம் மணக் கோல
அழகுறவதி விசித் திரதீப தூபங்கள்
அணியணியாயெங்கும் நீல
ஆகாய மீ னெனக்கால சுசீல சபையேல. ... மகிழ்-

ஆங்கில ஆசிரியர் மாசபை வாழ்த்து.

பல்லவம்.

ஆங்கல் வித்தியாசாலை ஆசிரியர் மாசபை
அனவர தழும்வாழ்க.

அநுபல்லவம்.

ஈங்கித மாருடுவை எழில்நகர் தனிற் கூடி
ஏற்றநல மாசிரியர்க் காற்றி மகிழ்வித்திடும். ... ஆங்.

சரணங்கள்.

கல்வி பயிற்றுநல்ல கவிநெறி முறைகளைக்
காதலா யாசிரியர்முன் நாட்டி
பல்வித நயஅனு பவமவர் தொழில்தனிற்
பரிவா யவர்க்கெடுத் துக் காட்டி
துல்லிய மாகநலந் தோன்றவிங் கமர்ந்திடும்
தூய சபைபுவியில் நேயமுடனே வாழ்க. ... ஆங்.

ஆழகில் கிருஷ்ணநல் லறிவுத ருங்கல்வியில்
அவனி தனிலேநிதம் வாழ்க
வாம மிகுந்தருமம் நீதிசன் மார்க்கம்தயை
வாழ்க அரசன்ஜோர்ச்சு வாழ்க
சேம முடன்வித்யா செல்வவுத் யோகர்வாழ்க
சீருட னிம்மாசபை பாரில்நி தழும் வாழ்க. ... ஆங்.

இராமநாதன் கல்லூரி

மங்கலவாழ்த்து.

வெண்பா.

அன்பேசம் பூரணமா மானந்த மேதெவிட்டா
 விற்பேப்ர காசமய வீசனே — அன்பாயிங்
 கித்தருண மெங்கட் கினிய சமுகவருள்
 சித்தநிறை யத்தா திகழ்ந்து.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சீரா ரிலங்கைத் திருமாமு செய்த செழுந்தவத்தின்
 ஏரார் விளைவென வெய்தி யிசைபெற் றிகமுழுதும்
 பேரார்ஸ்ரீ மான்கொள ரவராம நாதப் பெருந்துரையே
 நேரார் துதியுமக் கித்தரு ணத்து நிகழ்த்துவமே.

யாழ்ப்பாண மங்கைக் கெழிலார் திலக மெனவொளிநு
 மாப்புக்கழ் சேர்வலி காமம் வடக்கினில் வைகுமியாம்
 பாப்புக லற்கரும் பன்னன்றி நீர்புரி பண்பையெண்ணி
 நாப்புக னற்றுதி நன்றி யுடனினங்கு நல்கினமே.

முன்னாட் டமிழர் பிரதி நிதியென மூதிலங்கைக்
 கின்னா தரவு புரிந்தீ ரஃதிங் கெவரறியார்?
 இந்நாட் கலைஞர் நிதிக்கீர்த்தி யெங்கட் கியலுகின்றீர்
 நன்னா வலர்பெரு மானையெம் நன்றி நவின்றனமே.

ஐயாஸ்ரீ மான்கொள ரவராம நாத வகுந்துரையே
செய்யாள் கடாட்சந் திகழ்ந்திடு நீர்பெண்கள் சீர்கழகம்
மெய்யா யிலங்கைக்கு வேண்டுமென் றெண்ணி விழைந்
— தெவருஞ்
செய்யாப் பெருநன்றி செய்தீர் பிரதியென் செய்குவமே.

எங்கள்நன் னாட்டுக் கெவரா யினுமுன் னியல்நலமுந்
துங்க மிகுந்தநுங் கல்லூரிக் கீடு சொலுந்தகைத்தோ
மங்கள யாழ்நகர் வையத்தி லுள்ள வரையுமுமக்
கிங்கித மார்துதி யித்தேச விந்துக்க ளீகுவரே.

பெண்கள்நம் சாதி சமய மிரண்டினும் பின்னமிலா
தொண்கலை கற்க வுயர்ந்தகல் லூரி யுவந்தளித்தீர்
கண்கள் பரம னருளுங் கருணைக் கவினிகரப்
பெண்கள்கல் லூரிதந் தீரைய வெந்நன்றி பேசரிதே.

இலங்கைத் தமிழர் சிரமேநல் வாணி யெழிலம்சமே
நலங்கிள ருங்கொள ரவராம நாத நரேந்திரனே
பலங்கிள ரிந்துநற் பெண்கள்கல் லூரி பரிந்தளித்தீர்
பொலன்கொளச் சாலைக்கு நேரோ வளக புரிநகரே.

சித்திர மாண்பு திகழ்விஸ்வ கர்மன் செழுந்திறனோ
டித்தகை மாட்சி விரைவலங் கார மினிதுறச்செய்
வித்தவன் சிற்ப வியனூ லருபவ மிக்குடைய
வித்தகன் ஸ்ரீகந்த சாமியின் நாமம் விளங்குகவே.

பாட்டலங் காரஞ் சுவைகல்வி கற்றிடு பாவையரே
வீட்டலங் காரம் மதியலங் காரம் விசுமபினுக்கு
நீட்டலங் காரம் பயோததிக் கேயெழில் நீடுமியாழ்
நாட்டலங் காரஞ் சிறீராம நாதன் கலாநகரே.

தேசாபி மானஞ் சிவபக்தி ஞானந் திகழறிவு
 நேசா தரவு நிறைராம நாத நிருபனெனும்
 வாசால சிங்க வரோதய னேயிந்த வையகமுந்
 தேசாரும் விண்ணுந் தெரிந்தீ கினுநன்றி தீர்க்கரிதே.

இந்தநன் னாட்டுக் கியம்பந் கருநல மென்றுமுறத்
 தந்தஸ்ரீ மான்கொள ரவராம நாதநம் தன்மமன்னு
 புந்தி மகிழ்வு சுகநிதி யாயுள்சம் பூரணமாம்
 எந்த வரமுஞ் சிவபெரு மானுமக் கீடுகவே.

பதம்.

இராகம். ஆரபி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

நன்றி சொல்வோம் — சுப
 நயகவுரவராம நாதத்துரையே நாங்கள்.

அநுபல்லவம்.

வெற்றியுடன் எஃ. எம். ஜி. வென்ற கெம்பீரா
 வேந்தரின் கே. எஃ. ஆம் விருதணி வீரா. ... நன்றி.

சரணங்கள்.

எங்கள் நன்னாடுயர் வெய்தி மென்மேலும்
 இருநிலை யுறப் பெண்கட் கெழிலொளி காலும்
 துங்கநுங் கழகமாம் சுபவரம் போலும்
 துணைபிறி தொன்றில்லைத் துதி சொல்வ மேலும். ... நன்றி.

நல்லுபகாரியாய் நயந்தரு சீலா
 நானில முழுதும் போற்றிடுங் கலைநூலா
 வல்லநர் யாரும் வணங்கநு கூலா
 வாழ்க வென்றேத்தினம் மாமகி பாலா. ... நன்றி.

பூர்வ நம்மிந்திய பூவையர் மாட்சி
 புகன்றிடுஞ் சரித்திரங்கள் புனித நற்சாட்சி
 ஆர்வமுட னினியவ் வானந்தக் காட்சி
 அருளறுங் கழகமே யரும் பெருஞ் சூட்சி. ... நன்றி.

அருமறை புகல்சிவ அன்பின் ப்ரகாசா
 அரிவையர் கழகமிங் கருளு நிவேசா.
 திருவள ரிலங்கையின் செழுந் தவராசா
 செப்புவந்துதி அறுதின மெங் கணேசா. ... நன்றி.

சுகபல நிதியாயுள் சுபவநு போகம்
 தூய சுகானந்த சுகிர்தநல் யோகம்
 அகமதிற் சிவமெனு மன்பின் ப்ரவாகம்
 ஆகுநவுமக்கின்னு மாண்டிங்கனேகம். ... நன்றி.

வாழி.

திருநிறையுஞ் சைவநிதஞ் செழித்து வாழி
 தேசுறுமா முகினிரைகள் சிறந்து வாழி
 தெருணிறையும் பெண்கள் கல்வி திகழ்ந்து வாழி
 சீரச சனைந்தாம் ஜோர்ச் தினமும் வாழி
 பொருணிறையும் ஸ்ரீமானும் ராமநாதன்
 பொற்கழக மநுகூலம் பொலிந்து வாழி
 அருணிறையுந் துரையவர்கள் சர்வ பாக்ய
 மார்ந்திகமே னீடுழி வாழி வாழி.

அளவெட்டி மதுவிலக்குச்சங்க
வருடாந்தவிழாவிற்பாடியபாடல்கள்.

விருத்தம்,

பூதலத்திற் கொடுந்தீமை புரிமதுவாம் பானமெனும் பொல்லா
நஞ்சைக்
காதலுடன் வாங்கியுண்டு களிப்படையும் மதிக்கெட்ட கசடரே
நீர்
ஏதநிறை யும்மதுவா லெழிலுடம்பு மனமாவி யெல்லாங்
கெட்டுப்
போதலுமக் கித்தரையிற் புகழேயோ தருமமோ புகலு வீரே.

பதம்.

இராகம், பியாகு.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

தன்மமாமோ நீர் சொல்லும் — சற்றுந்
தகையில்லாத மதுபானம் புரிவது?

அநுபல்லவம்.

கன்மங்கள் யாவுக்கும் வேரே — இந்தக்
காசினியழிக்குந் துன்னீரே — கெட்ட
வன்மம் மனதிற் செய்யும் நேரே — அத்தை
வாங்கி நீருண்ணுகிறீரே.

தன்ம.

சரணங்கள்.

உத்தமமாம் பல் பானீயம் — பரன்
உவந்தளித்திருக்க வபாயம் — நிறை
சத்துருவாகுஞ் சாராயம் — தானே
தகும்பெற உமதரும் நேயம்? ... தன்ம.

மேலைத்தேசங்களிலிருந்து — வரும்
விஸ்கியாதிய மதுவருந்து - பவர்க்
காலங்களாமவை விருந்து — ஐயோ!
அழிவு செய்திடு நச்சுமருந்து. ... தன்ம.

உடல் மனம் ஆன்மாவைக் கெடுக்கும் — நிதம்
ஊரினிற் சண்டைகள் தொடுக்கும் — என்றுங்
கடன்பட்டையை உமை விடுக்கும் — மனக்
கவலைகளுதினங் கொடுக்கும். ... தன்ம.

கள்ளுண்பவன் ருனோ பாவி? — கள்ளிற்
கருத்துறச் செய்வோனும் பாவி — அதைக்
கொள்ளும் முயற்சி செய்வோன் பாவி — கள்ளுக்
குதக்காரன் மா கொடும் பாவி. ... தன்ம.

பதம்.

இராகம், காபி. ரூபகதாளம்.

பல்லவம்.

பானஞ்செய் தீவினை பாரீர் — பஞ்ச
பாதகங்களுளொன் றெனும் மது
பானஞ்செய் தீவினை பாரீர்.

அநுபல்லவம்.

ஞானமாம் நல்லறவீனமாய்ப் பழுதாகியே
நஷ்டம் பற்பலவுற்று மாணிடர்
கெட்டொழிந்திட வுய்த்திடும் மது. ... பானம்.

சரணங்கள்.

குடிவெறி கொல்லும் பேர்களை — நாம்
 கூட்டியே தொகை பூட்டிலது மிகும்
 குடிவெறி கொல்லும் பேர்களை
 சடமதை மதுவுண்ணத் தாங்கொண்ப் பல நோயினூற்
 சாகிரூர் கெட்ட கொள்ளை நோய் கொண்டு
 போகும் பேரினும் பன்மடங்கினர். ... பானம்.

பெண்களும் பானம் பண்ணுகிரூர் — வெகு
 பேரிக்காலம் நம்மூரிலேயுள்ள
 பெண்களும் பானம் பண்ணுகிரூர்
 பண்டு நம் நாட்டிலே பெண்டுகள் மதுபானஞ்செய்
 பாதகம் ஒருபோதும் நேர்ந்தில
 தாதலால் விபரீதமாம் மது. ... பானம்.

மேலைத் தேசத்திலும் பலர் — குடி
 மிக்க கேடென வொக்க விட்டனர்
 மேலைத் தேசத்திலும் பலர்
 சாலவும் பானஞ்செய் மேலைத்தேசிகள் தள்ளவும்
 சற்றும் முன்னதை மெச்சிடாதநீர்
 உற்றதைக் கொளல் புத்தியோ சொல்லும்... பானம்.

சொன்னதை நீரறியீரோ — எங்கள்
 சுருண ஜோர்ஜ் மன்னர் தமது வீரர்க்குச்
 சொன்னதை நீரறியீரோ
 பன்னருந் துற்குணப் பாதகனையும் ஜேமனைப்
 பாரிற் தோற்கடிப்பீரெனில் மது
 தீரவுங்கட்க டாது விடுமென்றார். ... பானம்.

தமிழாசிரிய மகாநாட்டு
வாழ்த்துப் பா.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீர்மேவு செந்தமிழ் தேரா சிரியர் செழுமவையாய்
ஏர்மேவு யாழி நெழினகர் தன்னி விசையிலகு
தார்மேவு ஸ்ரீ தில்லை நாயக வித்தியா தரிசி மன்னன்
நேர்மேவக் கூட்டு மகாசபை வாழ்கவிந் நீணிலத்தே.

பதம்.

இராகம், மோகனம்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

மங்களமிகு மிந்த மகத்வ வித்தியாசபை
மாநிலந்தனில் வாழ்க.

அனுபல்லவம்.

துங்க மிகுந்த யாழின் தொல் நகர்தனில் நிகழ்
தூய தமிழாசிரிய நேயர்கள் சூழுந்திரு ... மங்கள

சரணங்கள்.

பண்பு செயுமிச்சபை மாட்சியே

பண்பு. மாட்சியே.

பற்பல விங்கித நன்மை தருந் தகை

பற்றிடு ஸ்தாபன மீ தொரு நல்வகை

பைந் தமிழாசிர்யர்மார் கணிறைந்து
 பரிந்து வியந்து நயந்து மகிழ்ந்திடு
 பண்பு மகிழ்ந்திடு
 யாங்கு தோன்றிடு நல்லுபந்நியாசமும்
 தேங்கு மாநலந் திகழும்பியாசமும்
 ஓங்கு பாலியர் சிரம வல்லாசமும்
 ஆங் கலைப்பயில் நெறிகளின் வாசமும்
 பண்பு வாசமும்
 பண்பு செயு மிச்சபை மாட்சியே — நிகர்
 பகரற் கரும் விவித காட்சியே
 ஒண்புகழ் வித்தியா நயா பேட்சியே — தில்லை
 உயர் நாயக மன்னன் செய் சூட்சியே
 உறுமாபய னென்று மிதால் நனி.
 ஒதுந் தமிழாசிர்யர் மார்க் கினி. ... மங்கள.

வாழி.

திருநிறைமெய் யன்புபொறை கற்பு வாழி
 செய் கிருஷி கைத் தொழில் வர்த் தகமும் வாழி
 அருணிறைநன் மெய்ஞ்ஞான மார்ந்து வாழி
 அரசன் ஜோர் ஜுடன்வித்யா கர்த்தர் வாழி
 தெருணிறைவித் யாதரிசி மார்கன் வாழி
 தேசமெங்குங் கல்விமிகச் செழித்து வாழி
 பொருணிறையாழ் நகரில்நிகழ் தமிழா சிரியர்
 பொலிசங்கம் நீடுழி வாழி வாழி

தெல்லிப்பழைமகாஜனவித்தியாசாலை

இந்துவாலிபர்சங்கச்

சுதேச கொண்டாட்ட கீதங்கள்

தெய்வவணக்கம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீர்மேவு தெல்லி மகாஜன சாலை திகழுமிந்துப்
 பேர்மேவு சங்கச் சுதேசகொண்டாட்டப் பெருந்தினத்தின்
 நேர்மேவு மிச்சபை மிக்கனு கூல நிகழ்ச்சியுற
 ஏர்மேவு மீஸ்வர னேஇங்ங னுன்வர மீகுவையே.

கண்ணிகள்.

இராகம். தோடி.

ஆதிதாளம்.

தருண மிதிலருள்செய் நாதா — சிவ
 சங்கரனான ஞான போதா தெல்லித்
 தகை கொள் வாலிபரிந்து சபைதனிலேயமர்ந்து
 தாதா கிர்பை வேதா.

கருணை வடிவமான ஈசா — உயர்
 கயிலையம்பதி தன்னில் வாசா இந்தக்
 கவினார் சபைக்குன்னருட் காட்சி தந்தாள் வாய்பிர
 காசா — எங்கள் நேசா. ... தருண.

பூவினில் தமிழரின் சாதி — நலம்
 புகல் கொண்டாட்ட மெனவோதி — தெல்லிப்
 புளக மாஜனநற் கழகங் கூட்டு சபைப்
 போதி - லருள் - சோதி. ... தருண.

சச்சிதானந்த மூர்த்தி வாராய் — இங்கு
 சாரு மஞ்ஞான விருள் தீராய் — பிர
 சாரணங்கள் புரி சீரறிஞர்க்கருள்
 தாராய் — தயை — கூராய். ... தருண.

சாதியபிமான மகத்துவம்

விருத்தம்.

அதிநல மிகுந்தமி ழார்நம் சாதியின்
 நிதியெனப் பிறந்துமும் நிலைமை நீங்கியே
 மதியிலன் னியர்களாய் வாழும் நண்பரே
 இதமிகு முயரபி மான மேன்விட்டீர்.

பதம்.

இராகம், இந்துஸ்தானி. ஆதிதாளம்-
 பல்லவம்.

அதி அன்புள எங்கள் நண்பரே தமிழி
 மபி மான ஆர்வமேன் விட்டீர்.

அநுபல்லவம்.

துதி நிறையு மெங்கள் தமிழ்த்
 தொன்மையுறும் சாதியைத்
 சுகிர்தமுள தென்றெயரும்
 சொல்வதை நீரறியீரோ. ... அதி.

சரணங்கள்.

பூர்வமாட்சிமை மிகவும்
 பூணும் தமிழ்ச் சாதிநம்
 புத்தி தேக வன்மை ஆண்மை
 புகழுள நாமல்லவோ? ... அதி.

கண்ட படி புத்தியின்றிக்
காதலுடன் மேலை யோர்
காட்டும் பழக்க வழக்கம்
கைக் கொள்ளுதல் நீதியோ? ... அதி.

எங்கள் பூர்வ மாந்தரைப் போல்
இக மதில் மா செலவில்லா
இயல்புள்ள சீவியம் செய்தல்
இன்ப மென எண்ணுவீர். ... அதி.

இந்தியமகான்கள் நிலை
எவ்வளவுயரினும்
ஏர்மிகுந் தம் சாதிப்பூர்வ
எழில் வழக்கங் கைவிடார். ... அதி.

அரிய வெங்கள் செந்தமிழை
அலட்சியம் நாம் செய்தல்லோ
அன்ய பாஷை தனை வளர்த்தல்
அறிவு நீதியல்லவே. ... அதி.

பூவின் மற்றெச் சமயத்திலும்
புகலரும் மகாவுயர்
புண்ய நம் சமயந்தன்னைப்
போற்றுதல் நம் கடமையே. ... அதி.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பூவிற் றமிழரின் சாதி யெனுநற் புகணிலையை
மேவிடு வேர்தங்கள் மெய்யபி மானநன் மேன்மைதனை
நாவின் மனதிற் செயலினிற் காட்டி நனிமகிழ்தல்
பாவிற் புலவர் பெருஞ்செல்வ மென்று பகர்தகைத்தே.

இராகம், பியாகு.

ஆதிதாளம்.

பதம்.

பல்லவம்.

மான மோர் பெருஞ் செல்வம் — நல்ல
மாட்சி சேருந் தமிழ்ச்சாதியா மபி ... மான.

அநுபல்லவம்.

ஈனமிகுமிந்தக் காலம் — பலர்
எழிலில தாமன்ய கோலம் தனை
மேனிலை யென்று தஞ்சீலம் கெட
மெச்சு கிருரிந்த ஞாலம் — அபி ... மான.

சரணங்கள்.

இகமதிலே தமிழ்ச்சாதி — அதி
இசை பெறு திற நிறைசாதி — ஞானம்
புகல் கலை மிகவுள்ள சாதி — மிகு
பூரு வமாயுள்ள சாதி — அபி ... மான.

மெய்யாய் நந் தேசபிமானம் — உள்ளோர்
விளங்குவர் தமிழபிமானம் — நிதம்
உய் சைவ சமயபிமானம் — அவர்க்
குவகை செய் பேர பிமானம் — அபி ... மான.

எங்கட்குத் தமிழ் சீர்திருத்தம் ஒன்றே
இயைந்த நந் சுகிர்தமாம் பொருத்தம் — பர
அங்கலேய சீவியம் வருத்தம் — தரும்
அறிந்ததைத் தவிர்த்திடல் திருத்தம்—அபி... மான.

எங்கள் தேச சுவாதீயம் — தனக்
கேற்ற வுடைகளே சாதீயம் — அன்ய
அங்லேய வுடைகள சாதீயம் — எமக்
கவைகளிலே யென்ன பாதீயம் — அபி ... மான..

ஐரோப்பிய பாவனை பாங்கு — தமக்
கா கா தென்றதை விட்டு நீங்கு — மிகு
தையியமாய் முன்னரோங்கு — எங்கள்
தமிழ்ப் பழம் வழக்கங்கள் தாங்கு — அபி ... மான..

செலவு குறைந்த சீவியமே — எங்கள்
சிறும் தமிழ்ச் சீவியமே — இந்த
உலகில தெமக் கென்றும் நயமே — அதை
உவந்து கைக் கொளல் அவசியமே—அபி ... மான..

வாருங்கள் தமிழர் நாம் கூடி — நல்ல
வண்ண மிகும் பதம் பாடி. — அன்பு
கூருங் களபிமானம் நாடி. — தமிழ்க்
குவலயம் யாவும் கொண்டாடி—அபி ... மான..

நாடக மலர்

உரையிடையிட்ட பாடல்

1. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Digitized by Noolaham Foundation.

நாடகம்.

சகலகுணசம்பன்னன்.

செய்கை 1.

இடம் 1. வணிககுல சூரியன் வீடு.

வணிககுல சூரியர் :—

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருவாரு மாசிர்ய நண்பா வென்னேக செழும்புதல்வன்
உருவார் சகல குணசம் பனன்றனை யூர்மதிக்கப்
பெரு வாரி யென்னு நிதிசேரு வர்த்தகப் பெட்பிலங்கும்
அருவார் தொழிலி லமைப்பேன் துதிக ளளித்துமக்கே.

பதம்.

பல்லவம்.

தந்தேன் துதி ஐயா — ஆசிரியா
தந்தேன் துதி ஐயா — துதி
தந்தேன் மனமுவந்தே மகிழ்ந்தே ... தந்தேன்.

அநுபல்லவம்.

விந்தை மிகும் பல நற் கலைக் கியானம்
விசிவுறச் செய்தீர் வித்யா தானம் — இதோ.

சரணங்கள்.

என்னருமைப் புத்திரனறிவிற்பேற
இனிதருள் புரிந்தீரே புகழேற — இதோ.

ஐந்து வருட மாயருங் கலையூட்டி
அறிஞனென வளர்த்தீரிசை நாட்டி — இதோ.

நன்னய வர்த்தகத்தில் மாநிதி சேர்க்க
நானவணையமைப் பேன் தொழில்பார்க்க — இதோ.

எனதன்புங் கணிசமும் நிறைந்த ஆசிரி
யரே! நான் எனது மகன் சகல குண சம்பன்
னைச் சென்று போன ஐந்து வருடங்களாய்த்
தங்களிடம் கலை பயிலும்படி ஒப்புவித்தேன்.
இன்று அக்காலம் பூர்த்தியானதாதலானும், இனி
அவன் கற்றுய்ந்த அரிய பெரிய நூல்களின்படி
ஒழுங்குகாலம் வந்துவிட்டதாதலானும் அவனைக்
கலைபயிலுதனின்றும் நிறுத்தி, நம் மூதாக்கள்,
நாதாக்கள் காலந் தொட்டு நமக்குறுதியாயுள்
ளதும், தொழில்களுள்ளெல்லாம் சிரேஷ்டமானது
மாகிய வர்த்தகத் தொழிலை நடாத்தும் பொருட்டு
அவனை யதிலமைக்கச் சித்தங் கொண்டேன்.
இதுகாறும் தாங்கள் அவனிற் செலுத்திய கவனத்
துக் கெல்லாம் நானும் அவனும் எங்கள் குடும்
பம் முழுவதும் தங்களுக்கு என்றென்றும் மிக்க
கடமைப்பாடுடையராயிருப்போம்.

ஆசிரியர் :—

கண்ணிகள்.

சொன்ன மிகு வணிககுல சூரிய நன்மித்திரா
 சொல்லுவனுன் மகனுணர்வு சுகிர்தமாய் விசித்திரா
 இலக்கண விலக்ய மெலாமிங் கிதமாயூட்டி
 இன்ப நற்றிறம் புரிந்தேன் என்புகழை நாட்டி
 வர்த்தக மவன் மிகுந்த சித்தியொடு செய்ய
 வாய்ந்தநற் சாத்திரமும் நன்னுயிந்த னன்காணுய்ய
 இன்னுங் கொஞ்சக்கால மறிவீந்திடு நிமித்தம்
 என்மனதி லாசை கொண்டேனியம்புவீர் தும்சித்தம்.

வணிகர்க்க் கெல்லாம் சிரமெனப் போற்றத்
 தகும் அதிபா! நான் தங்கள் புத்திரனுக்கு
 என்னுலியன்றவரையில் பாரதம், இராமாயணம்,
 புராணேதிகாசம், மணிமேகலை, குண்டல கேசி,
 வளையாபதி, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், நன்
 னூல், தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண இலக்
 கியங்களும், கணிதசாத்திரம், தர்க்கசாத்திரம்,
 பூகோளக்கோள சாத்திரம், ரசாயன சாத்திரம்,
 தாபரசாத்திரம் முதலாம் சாத்திரவகைகளும், சற்
 போதனாலங்கிர்தம் செறிந்த அநேக சன்மார்க்க
 நூல்களும் நன்னுய் உணர்த்தியிருக்கின்றேன். எல்
 லாவற்றிற்கும் மேலாய்த் தன் தொழிலைச் செவ்
 வனே புரியும் பொருட்டு, வர்த்தக சாத்திரம்
 மிக்க திட்பநுட்பமாய்ப் பயிற்றியிருக்கின்றேன்.
 ஆயினும், இன்னுங் கொஞ்சக் காலம் கல்வி
 பயிலுதல் உசிதமெனக் கருதுகின்றேன். தங்கள்
 சித்தம் எப்படியோ?

வணிககுல :—

ஐயா ! அதிகப்படிப்பு உடலுக்கிளைப்பு-
“கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாததுலகளவு”
ஆதலாற் படிக்கப் படிக்க நெடுகப் படித்துக்
கொண்டு போகலாம். ஆயின் அது அவசிய
மில்லை.

ஆசிரியர் :—

வர்த்தகர்க்கரசே ! தாம் இப்படிச் சொல்
வது தகுதியன்று. “மன்னனும் மாசறக் கற்
ரேனுஞ் சீர்தூக்கின் மன்னனிற் கற்றேன் சிறப்
புடையன் — மன்னற்குத் தன்றேசமல்லாற் சிறப்
பில்லைக் கற்றேற்குச் — சென்றவிடமெல்லாஞ்
சிறப்பு” என்னும் நீதிமொழிப்படி மாசறக்
கற்றவனுக்கு ஓர் அரசனிலும் மிக்க கண்ணிய
முண்டன்றோ ?

வணிககுல :—

அது வாஸ்தவமேயாயினும், தங்கள் புண்
ணியமாய்ச் சகலகுண சம்பன்னன் அடைந்திருக்
கும் அறிவு அவனுக்கு மிகவும் போதியது. இனி
அவன் தன் சீவியத் தொழிலிலே தலையிடவேண்
டும். அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சா
மன்றோ ? அவனைவன் தன்தன் தொழிலுக்
கேற்ற படிப்புப் படித்தலே விசேடம். இது நிற்க,
தாங்கள் எனது மகனுக்கு அருளிய பல்வகை

யாம் இலக்கண விலக்கிய சாஸ்திர ஞானத்தைப் பற்றி நான் மிகவும் பெருமையும், ஆனந்தமு முற்றிருக்கின்றேன். ஆயின், நான் தங்களைக் கேட்க விரும்பும் ஒரு கேள்வியுண்டு;

விருத்தம்.

புத்திகூ ரறிவு தோற்றும் புண்ய! வென் புதல்வனுக்கு விந்தையாய் நீர ளித்த வியனுறுஞ் சுகிர்த போத சிந்தைசேர் பிரமணத்துட் சிரேஷ்டமா னதையெனக்குத் தந்துரை செய்வீர் மிக்க தகையுறு மருள்சே ரையா.

பதம்.

பல்லவம்.

உரை செய்குவீர் — அதி
உத்தம மென்றென் மகற் கோது சுகிர்தபோதம்—உரை.

அநுபல்லவம்.

தரை தனிற் பலகலை தயங்குஞ் சிங்காரா
தயவாய் விடை பகர்வீர் தகு மலங்கார — உரை.

சரணங்கள்.

பற்பல கலைமிகப் பரிவுடனருணயம்
பகரவரிய வினிதுறவரு சுபமயம்
நற் பெருமை மகிழ்வு நனியுறு மெனிதயம்
நண்ப, விடையருளும் நலமுற விவ்வமயம் — உரை.

என்னருமை மகனுக் கீந்த வுயர்ந்த புத்தி
எது வென்றெனக் கிசையுமிகத் திற்பெரிய சித்தி
எந்நிலையிலும் பெறற் கேற்ற வரியசத்தி
எய்துதற் குரிய தாமெழில் சேருத்தமவுத்தி — உரை.

ஆசிரியர் பெருமானே ! ஞான அறிவுகளில் சன்மார்க்க போதமே விசேடித்ததாதலால், அச் சன்மார்க்க போதத்தில், தாம் என் மகனுக்குக் கொடுத்த அதி விசேடித்த போதம் எதுவென அறிய ஆசிக்கின்றேன். தயை கூர்ந்து சொல்லும் ஆசிரியரே !

ஆசிரியர் :—

நல்ல கேள்வி கேட்டீர். அக்கேள்விக்குத் தங்கள் மகனே உத்தரமருள்வார். நான் இன்னதை ஒதினென்று சொல்வதினும், தான் இன்னதை ஒதப்பெற்றேனென அவர் விடை பகர் தலே நலம். காத்திராப்பிரகாரம் எழுந்த இக்கேள்விக்கு என் மாணுக்கனே உத்தரமளித்தல் தமக்கு விடையாவதோடு, நான் மெய்யாய்ப்படிப்பித்து வைத்தேனென்பதற்கு மிக்க பெலப்பாமோர் திருஷ்டாந்தமுமாகும். சகலகுணசம்பனா! சன்மார்க்க விஷயத்தில் நான் உனக்குப்போதித்த எல்லாப் போதனைகளினும் விசேடமானதை உன் தந்தை கேட்டு மகிழும்படி சொல்லு.

சகலகுணசம்பனன் :—

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனந்த நென்னு மமலனுக் கென்று மடுத்த கண்யம் நானிந்தப் பூவினி னல்கிட வேண்டிய நற்றகை சேர் ஞானந் திகழுமென் றந்தா யென்னாசிர்ய நல்ஹைவன் தானந் தருமச்சு. போதப் (பி) ரமாணத்தைச் சாற்றுவனே.

பதம்.

பல்லவம்.

நற்செயலொரு போதும் நானிலத் தழியாது
நான் பெற்ற போத மிதுவே.

அநுபல்லவம்.

சற் கலைகள் துதிக்கும்
தயவு நிதங் கதிக்கும்
நற் செயலை விதிக்கும்
ஞானமே மேலுதிக்கும். ... நற்செய

சரணங்கள்.

தெண்ணீரி லிட்டநல்ல செழுமை பெறுமாகாரம்
திரும்பிப் பன்னாட்கள் சென்றும் சேருமெமையுதாரம்
பண்ணும் நலமோர் போதும் பயனரு தாதாரம்
படித்தவரறி வரப் பண்பாம் வேதாந்தசாரம்.

பாரிலிதை நான் கற்கவே — கற்று அதின்
பாலொழுகி நிலைநிற்கவே
பற்றுடனெற் குணர்வுற் றிட நித்திய
நற்றகை யோடிவர் மிக்க வறுத்திய. ... நற்செய.

என்ன வந்தாலும் நன்மை யிரங்கி நிதம் புரிய
ஏற்ற தீர்மானம் செய்தல் எவர்க்கு மழகுரிய
நன்னலஞ் செய்தா லொரு நாளு மதனரிய
நற்பலன் தவருமல் நமக்குறு மென் பெரிய

ஞானமதென் மனஞ் செறிய — தந்தார் குரு
நாதரடியே னறிய
நண்ணிடு மித்திரு நுண்ணறிவாம் பொருள்
எண்ணியெனக் கவர் பண்ணிய நல்லருள். ... நற்செய.

கடவுளுக் கிரண்டாவதாய் நான் கனம் பண்ண வேண்டிய என்னருமையான தந்தாய்! என் அன்புநிறைந்த ஆசிரியர் எனக்குப் போதித்த எல்லாச் சுகிர்த போதங்களுள்ளும் மிக்க மேலாய் தென்று பன்முறை அவர் எனக்கு உறுத்தியுறுத்திப் போதித்ததும், நான் என் சீவிய பிரமாணமாய்க் கொண்டொழுகத் தீர்மானித்திருப்பதுமாகிய போதம் யாதோவெனில், “நல்ல செயல்கள் ஒருபோதும் அழிந்து போகா வென்பதே.” இதுவே வேதாந்த சாரமுமாகும். நாம் செய்யும் நன்மைகள் ஒருக்காலும் அழியாமல் வர வர விருத்தி பெற்று, நாம் நாட்டும் நல்ல மரங்கள் வளர்ந்து நற்கனிகளைக் கொடுப்பதுபோல் நல்ல பலனைக் கொடுக்கும். “உன் அப்பத்தைத் தண்ணீரிலெறி. அது திரும்பவும் அநேக நாட்களின் மேல் உன்னண்டைக்கு வரும்” என வேதவாக்கீகியமுண்டு. இத்தகைய உசித போதனையையும், இன்னும் மற்றும் நானாவித சாஸ்திர கலைக்கியானங்களையும் எனக்கு அல்லும் பகலுமூட்டிய இக்கலைக்கடலும், குணக்கடலும் ஒன்றெனப் பொருந்தியிருக்கும் ஆசிரியர் பெருமானுக்கு நான் சதாகாலங்களிலும் நன்மை பூண்டொழுக வேண்டியவனாயிருக்கின்றேன். நமஸ்காரம்; ஆசிரியந் பெருமானே!

பதம்.

பல்லவம்.

சுபசோபன துதி சொல்லியுமைப் பணிந்தேன்
சுகிர்த நிறை ஆசிர்யரே!

அநுபல்லவம்.

தபநயமாக வித்தை தன்னை யெனக்குத் தந்த
சற்குணமுந் திறனுஞ் சாருங்கலைக் கடலே! — சுப.
தயையுடன் நல்கும் பெரும் தகையாமாசிர்ய அரும்

... சுப.

சரணங்கள்.

சாத்ரகலைக் கியானம் தண்ணளியுடன் தந்தீர்
துக்கசன் மார்க்கபோத தயையெனக்குப் புரிந்தீர்
காத்ரமாமுன் மாதிரிக் கனமிகவே சிறந்தீர்
கவினுறுங் கலைஞனென்றறிஞர் துதி நிறைந்தீர்.

கற்றசர்வஞானம் பெற்ற வித்தியாதானம்
உற்றவானந்த பானம் முற்றுக்கு மென்சன்மானம்.

... சுப.

கணித புவன இதிகாச வந்வையூட்டி
காதலுடனே பல கல்வித்துறைகள் காட்டி
அணியுறு மிலக்கண அரும் இலக்கியங்கள் தீட்டி
அமிர்த மெனும் பல்ஞானம் அருளினீர் இசைநாட்டி

அன்பு நிறை சுபோசா
அருள் சேர் கலைப் ரகாசா
இன்புறும் வாணிவாசா
இதய விஸ்வாசநேசா.

... சுப.

ஆசிரியர் :—

கட்டளைக்கலித்துறை.

யுத்தியும் நன்றையும் லோகோபகாரமும் யோக்கியமுயம்
பத்தியு மோருரு வாயின போல் வந்த பாலகனே
சத்தியம் பூணும் சகல குணசம் பனுவணைப்போல்
வித்தையை என்னிடம் பெற்றிட்ட மாணவர் வேறிலரே.

என் அன்பிற் குரிய மாணவா, சகலகுண சம்-
பன்ன னென்னும் பெயர் உனக்கே தகும்.
உன்னைப்போல் மாணவனை நான் இனியெய்-
போது காண்பேன். நீ இப் பூவுலகின் சகல
பாக்கியங்களும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கி
நீடுழிவாழப் பகவான் கிருபைபாலிப்பாராக.

பதம்.

பல்லவம்.

வாழுவாய் நிதமே — இந்த
வையகத்திலே நீடுழி துய்யகுண சம்பனநீ

அநுபல்லவம்.

வாழுவாய் ஜெகத்தை மிக வாளுவாய் புகழறைய
— ரீ, ரீ, ரீ, ரீ, ரீ.
வர்த்தகர்க்கரச னெனும் சித்தியென் றென்றும் நிறைய.

... வாழு.

சரணங்கள்.

அட்டைசுபரியங்களும் கிட்டியுனைச் சேர்ந்தொளிர
மட்டிலாநற் கீர்த்தியுனையொட்டியிருந்தே மிளிர
வட்டவாழி சூழ் புவியின் சிட்டரெலாரும் பணிய
இட்டமுற்றிலங்கு புகழ்த்திட்டமுடன் மாணவ நீ ... வாழு.

எங்கெங்கு நீ சென்றிடினும்ங் கபனுன்னோடிருந்து
 பொங்குபல நலமுனக் கிங்கித முடன்புரிந்து
 துங்கமிகுமரசனாய்ச் சங்கையுடன் புவியினில்
 தங்கு நன்மையாம் பல்புண்ணியங்கள் செய்யவருளுவார்
 — வாழு.

என் அன்பு நிறைந்த மாணவா, நான்
 விதித்த சுபோதப்ர மாணத்தை என்றும் மன
 திலமைத்து, அதன் வழிநடந்து கொள்ளுவாயாக !

சகலகுண :—

தங்கள் வாக்கைச் சிரமேற் கொண்டு அதன்
 படி ஒழுக என்னுலானமட்டும் பிரயாசப் படு
 வேன்; என் அன்புநிறைந்த ஆசிரியர் பெரு
 மாணே !

வணிககுல :—

ஐயா. ஆசிரியரே, இனி நான் தங்களுக்குச்
 செய்யக் கூடிய பதில் செய்யப் போகிறேன்.
 குறையை மன்னிக்க வேண்டும். ஐயா,

பதம்.

பல்லவம்.

குருவேயுமக் கென்னபதிலளிப்பேன் — ஞானங்
 குலவுங்கலை புதல்வார்க்கருணிலவும்படி புனைவைத்திடு

அருபல்லவம்.

திருவே பெருகென் மகனுக்கரும்
 திகண்மா நிதியெனவே வருபுகண்டருள் தருதேசிக

... குரு.

சரணங்கள்.

என்றும் நிலைக்குஞ் செல்வம் நன்களித்தீர் — என்றன்
இத மேவிய மகனாரொளிபெற வேயருள்பெறு நேர்வழி
என்றும் நிலைக்குஞ் செல்வம் நன்களித்தீர்
துன்றுங் கலை யருணன்றிக் குபகாரம்
தோன்றும் பல்வேறு நிதிகண் மிகுபாரம்
இன்று வணக்கமாய் நாம் செய்யலங்காரம்
இருநல்லும தருளுக் கொரு சிறிதும் ப்ரதிபலனேயல
— குரு.

நன்றியுடனென்றும் நினைந்திடுவோம் — கல்வி.
நலமே தருபலமே மிகு நிலை மேவியதலைவா உமைக்
கன்றுக்கிரங்கும் கறவையினைப்போல
காதலுடன் கலை ஞானந் தந்தீர் சால
வென்றி மிகுமான்ம ஞானத் தாலிஞ் ஞால
வினையகல் வழிதனையதிகரி சனமொடுபுகல் கனமிகு முயர்
— குரு.

ஆசிரியர் சிரோமணியே, இப்பொழுது நான்
தங்களுக் கருளப்போகும் விலையேறப் பெற்ற
உபகாரங்கள் எத்துணைச் சிறப்புற்றன வாயினும்
தாங்கள் எனது மகனுக்குக் காட்டிய பெரிய
தயவுக்கு ஏற்ற பிரதிபலன்களென ஒரு சிறிதும்
எண்ணற்பாலனவல்ல.

ஆசிரியர் :—

பறுவாயில்லை. ஐயா, நான் என் கடமையினைச் செய்தேனேயன்றி வேறொன்றுஞ் செய்திலன். தங்கள் தயவிருந்தாற் போதும். பொருளைப் பற்றிக் கவனிக்க வேண்டியதில்லை.

வணிககுல :—

அடா, சுப்பையா, சுப்பையா!

சுப்பையா :—

ஐயா, இதோ வந்தேன். நமஸ்காரம்!

வணிககுல :—

போய் என் கணக்கப்பிள்ளை சோம
சேகரரை அழைத்துவா.

சுப்பையா :—

அப்படியே செய்கிறேன், சாமி.

சோமசேகரர் :—

என்ன காரியம் ஐயா?

வணிககுல :—

சகலகுண சம்பன்னனை அருங்கலைவினோத
னாக்கிவைத்த எங்கள் ஆசிரியருக்கு உபகாரஞ்
செய்யவேண்டும். நீர் ஆசிரியரை இட்டுப் போய்
என் சிற்றப்பனார் எனக்கு நன்கொடையாய் விட்
டதும் என் பன்னிரண்டாம் வீட்டின் எட்டாம்
சாரின் வடக்கு மூலையிலிருப்பதுமாகிய பூட்ட
ழித்த பெட்டகத்தைத் திறந்து முப்பதினாயிரம்
வராகன் எண்ணி இவ்வாசிரியர் கையிற் கொடும்.
அத்துடன் பன்னிரண்டு முதற்றரமான கஷ்மீரம்
சால்வையும், மாலைதீவுச் சுலுத்தான் அனுப்பிய
மூன்று நூதனமான விசித்திரச் சால்வையும்,

இரண்டு தங்கச் செம்புகளும், இரண்டு வெள்ளித் தாம்பாளங்களும், மூன்று முத்துமலைகளும், உபகரித்துக் கணக்கில் எழுதும். நாளைக்கு நொத்தாரிஸ் சத்திய சன்மாவை அழைப்பித்து பழக்காடு என்னும் நந்தனவனத்தையும் முந்நூறு ஏக்கர் கொண்ட தீம்பாற்புனலடி யென்னும் நெல்வயலையும் ஆசிரியருக்கு நன்கொடையாய் எழுதுவித்துக் கொடும்.

ஆசிரியர் —

போதும்; போதும் ஐயா, வணிகர் சிரோமணி! மெத்தப் பெரிய உபகாரம். நீர் கொடையிற் கன்னனையும் வென்றீர். நான் இவ்வுபகாரங்களைப் பெறச் சற்றும் பாத்திரனல்லன்.

வணிககுல:—

ஐயா, அப்படிச் சொல்லாதேயும்! ஒருக்காலுங் குறையாததும் ஒன்றிலும் அழிக்கப்படாததுமாகிய கல்விச் செல்வத்தைக் கொடுப்பதற்குப் பதில் சகடக்கால் போல் நிலையாதுருண்டு எத்தனையோவித விபத்துகளுக்கெல்லாம் ஏதுவாய், சகல பாவத்திற்கும் வேராயிருக்கும் தனதானிய முதலாம் சம்பத்தா? நன்று நன்று. நான் ஈவது கொஞ்சமும் போதியதன்று. இன்னும் தங்களுக்கு எப்பொழுது குறையுண்டோ, அப்பொழுது வேண்டியது கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது நமஸ்காரம். போய் வாரும். ஐயா.

சகலகுண .—

ஆயிரந்துதியும் நமஸ்காரமும் ஐயா.

ஆசிரியர் :—

நமஸ்காரம், தம்பீ, கடவுள் உங்களை
ஆசீர்வதிப்பாராக.

சோமசேகர :—

நேரம் போகுது. வாருங்கள். ஐயா
எசமான் சொற்படி உபகாரங்கள்தர.

ஆசிரியர் :—

நல்லது. வருகிறேன் கணக்கப்பிள்ளாய்.

வணிககுல சூரியன் வீடு.

வணிககுல சூரியரும் சகலகுண சம்பன்னனும்.

வணிககுல :—

எனது இருவிழிகளிலும் அருமையான புத்தி
ரனே, எனக்கு நீ ஒரே மகனாதலால் இப் பூவு
லகில் உன்னிலும் அருமையான பொக்கிஷம்
எனக்கு வேறென்றில்லை. நான் உன்னை எவ்
வளவு அருமையாய் வளர்த்தேனென்பது உனக்கே
நன்றாய்த் தெரியும். நீ ஒரு வர்த்தகன் கும
ரனாயினும் நான் உன்னை ஒரு கல்விமானாக்கும்
பொருட்டு உன்னை ஐயாண்டளவில் மையேடு

கைப்பிடிப்பித்து உனக்கு நல்ல கலையறிவூட்டு வித்திருக்கின்றேன். ஆதலால் “ அள்ளிக் கொடுக்கின்ற செம்பொன்னும் ஆடையுமாதரவாக்கொள்ளிக்கும் பட்ட கடனுக்கும் என்னைக் குறித்ததல்லால்—துள்ளித்திரிகின்ற காலத்திலேயென் துடுக்கடக்கிப்—பள்ளிக்கு வைத்திலனே தந்தையாகிய பாதகனே.” என்று நீ பிற்காலம் என்னை நோக நான் உனக்கு இடம் வைக்கவில்லை. இப்பொழுது நீ உன் குலத்திற்கும் இடத்திற்குமேற்க, உன் சீவியத் தொழிலில் கையிடல் வேண்டும். ஆதலால், நீ பொன் வெள்ளி முதலாம் விலையேறப்பெற்ற லோக வகைகளையும், பவளம், கோமேதகம், மாணிக்கம், நீலம், வயிரம், வைடுரியம், புஷ்பராகம், மரகதமெனப்படாநின்ற நவரத்தினங்களில் பல்லாயிரங்களையும், இன்னும் அதி விசித்திராலங்காரமாய் கஷ்மீர், பேஷியா, இந்தியா முதலாம் தேசங்களில் செய்யப்படும் நூதனம் பொருந்திய பொருள்களையும் ஆயிராயிர வகையாய் விநோத ஆபரணங்களையும் பணமுதலாய் 50000 வராகளையும் என் களஞ்சியசாலை யிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு உனக்கென்று 40000 பவுண் செலவிட்டுச் சமைப்பித்திருக்கும் “ சுகிர்தலங்கார சொர்னலட்சுமி ” என்னுங் கப்பலில் 200 கிலாசுமாருடனும் மற்றும் வேலைக்காரருடனும் பயணமாய் மலையாளம், ஈழம், வங்காளம்,

சீனம், யப்பான் முதலாம் பற்பல தேசங்களுக்கும் சென்று “ திரைகடலோடியுந் திரவியந் தேடு” என்னும் ஒளவை வாக்கைச் சிரமேற் கொண்டு அதி யுக்தி புத்தியாய் வர்த்தகம் செய்து பெருந்தொகைத் திரவியந்தேடி மிக்க அனுபவசாலியாம் வர்த்தகனாய்த் திரும்பி ஈங்கு வந்து எனக்குப் பதிலாய் என் வர்த்தக முயற்சிக்கு நீயே சிரமாய் என் வார்த்திக காலத்தில் நான் அல்லை தொல்லையில்லாது சந்தோஷ சமாதான சீவியம் செய்யவைத்து என் பாரிய பல்வகை நிதிகளின் சுதந்தரவாளனாய், உலகமெல்லாம் போற்றும் பெரிய வர்த்தகர்க்கரசனாய் உன் மாதுரு பிதுரு வாக்கிய பரிபாலனாய் இப்பொழுது எனக்கிருக்கும் பெரிய செல்வம் இன்னும் பன்மடங்கு பெருகக் காரணனாய் வரவேண்டுமென்று என் முழு இருதயத்தோடும் ஆசிக்கின்றேன். அப்படியே நீ வரப் பகவான் கிருபை கடாட்சிப்பாராக இப்பொழுது சிந்தா யாத்திரையாய்ப் போய் வா, என் அன்புகனிந்த உதரக்கனியே.

பதம்.

பல்லவம்.

போய் வருவாயெந்தன் மகனே — வர்த்தகஞ்செய்யப்
போய் வருவாயெந்தன் மகனே

அநுபல்லவம்.

நேயமுடனிது காறும்
நின்னை யிருத்தி நாடோறும்
நிலையுறும் பல கலையனுபவ மீண்டு
நிற்கருளினன் ரொழில் நீசெய மீண்டு. ... போய்.

சரணங்கள்.

சீனா யப்பான் மலையாளம் — முதலாம் தேசம்
சீய மிலங்கா வாமீழம்
ஆன செல்வமார் வங்காளம் — நிதி நிறைந்த
அதி விசித்திரமாம் நேபாளம்
மான நிறை யெந்தத்தேசம்
வழங்குமோ வுனக் காதாயம்
மதியுடனாங்கு சென்றதி யுத்தியோங்கு
வர்த்தகம் செய்து பலன் மிகக் கொணரீங்கு... போய்.

பூவராகர் ஐம்பானாயிரம் — அதனுடனே
பொருந்து ரத்னக்கல் லெண்ணாயிரம்
மாவிசித்ர நகையாயிரம் — வகைவிநோதம்
வாய்ந்த சாமானின் னோராயிரம்
தாவி வைத்தீ தெல்லாமொரு
தக்க கப்பல் மீதே திரு
தங்கு பல் தேசங்கள் போய் வியாபாரம்
தகையுடன் செய்து பலன் பெறுவதுன் பாரம்... போய்.

சகலகுண :—

என் அன்பு நிறைந்த தந்தாய், நீர் எனக்
குச் செய்த சகல அளவிறந்த நன்மைகளையும்

நினைந்து உமக்கு மனதார நன்றி பகர்கின்றேன். தங்கள் சொற்படி பற்பல தேசங்களுக்கும் சென்று வர்த்தகம் செய்து பெருநிதி சேர்த்து ஒரு வருட முடிவில் மீண்டும் இவ்விடம் வந்து சேர்வேன். கடவுள் உம்மையும் அன்பு நிறைந்த மாதாவையும் காத்து ரட்சித்து நான் உங்களை எல்லாப் பாக்கியங்களுடனும் வந்து காணக்கிருபை செய்வாராக.

கண்ணிகள்.

எனதன்பு நிறையுந் தந்தையே ஈந்தனன் துதி
இதமா யெனக் கருணன்மை யாவு மெண்ணினேன் துதி.
பரதேசங்களை நாடி நிதி பாங்குடன் பெற்று
பதிமேவும் வரை யென்றனுக்குயர் பரமனேதுணை.
இவ்வில்லகத்தே யென்னையும் வீட்டினரையும் ஒன்றாய்
இனிதாய் மகிழ வீசனருள்வார் விரைவினில்.
புவிபோய் வருகிறேனென் தந்தாய் புண்யமாபரன்
புளகம் பெற நீர் காத்து ரட்சை பொற்புடன் செய்வார்.

செய்கை: 1.

இடம் 2: துறைமுகத்திற் கப்பல்

சகலகுணசம்பன்னன் பயணம் சொல்லல்.

கப்பற் பாட்டு.

கதை விளக்கம்.

செய்கை: 1

இடம்: 3. ஒரு சிங்காரப் பூங்காவனம்.

(விஜயசிங்க மகாராஜனின் குமாரத்தி ஆனந்த மனோகரி, தாதி இரத்தினம்பாளுடன் மலர் கொய்யப் பிரவேசித்தல்)

இரத்தினம்பாள் :—

பத்திரம் ராணி. காலிலே கல்லுக்குத்தும்-
ஓடாதே. மெல்ல நட. இனி நாம் இங்கு தரிக்க-
முடியாது. பொழுது படும் வேளையாகின்றது-
உன் தகப்பனாரும், தாயாரும் என்னைக் குறை
சொல்லுவார்கள். வா. அரமனைக்குச் செல்வோம்.

ஆனந்தமனோகரி :—

அப்படியே செய்வோம். ஆயின் நாம் வீட்-
டுக்குப் போகமுன் இவ்வலங்காரமாம் நந்தவ-
னத்திலிருக்கும் பரிமளமிகுந்த நறுமலர்கள் சில-
வற்றையெடுத்து அரமனைக்குக் கொண்டு சென்-
றால் என் மாதாவுக்கு மிக மகிழ்ச்சி யுண்டாம்.
இப் புஷ்பங்களைப் போல் ரம்மியமானவை எங்-
கள் அரமனை நந்தவனத்திலில்லை.

இரத்தினம் :—

அப்படியே செய் இராஜ குமாரி. சீக்கிரம்
உனக்கு இஷ்டமாகிய புஷ்பங்களைப் பறி. இருள்
முன் வீடுசெல்வோம்.

ஆனந்தமனோ:—

பூப்பறிக்கும்பொழுதுபாடுதல்.

விருத்தம்.

பரிமள மிகுமிந்தப் பசிய மாமலர்
சொரி மணமது சுகிர்த மாமம்மா
அரியலிம் மலரெம தரம னைவனம்
தருமலர் தமிழ்மிகு தகையும் வாசமும்.

பதம்.

பல்லவம்.

என்ன சுகிர்தம் இம்மலர் — மணம்
ஏது சுகிர்தம் இம்மலர்

அநுபல்லவம்.

மன்னென்றந்தை மகிழ்ந்து செய் பூங்காவில்
என்னென்ன பூவுண்டு இப்பூவோ ஆங்கில்லை ... என்ன.

சரணங்கள்.

இப்பூவின் வாசம் இணையற்ற நல் வாசம்
ஒப்பிலிதனழகுக் குண்டோபதில்வேறு ... என்ன.

இம்மலரின் நாமம் எனக்குத் தெரியாது
அம்மா நீயத்தை அறிகுவாயோ சொல்லு ... என்ன.

என்ன ஒரு நறு மலரிது! என்ன அழகு!
என்ன சுகந்தம்! புஷ்பங்கள் கடவுளுடைய

புன்சிரிப்புகள் என எனது உபாத்தியாயினி
அன்றைக்கு எனக்குச் சொன்னது மிகவும்
உண்மை. — ஐயோ! ஐயோ!

கண்ணிகள்.

அன்பு மிகுந்த தாதியிங்கு வாராய் அங்கு பாராய்
அச்சமுற இச்சமயம் அங்காரோவாரூர்.

நெஞ்சமிக வேங்கி யென்னிலை தளருதையோ
நீசர் போலு மாரோ நேரா யோடிவாரூர் பார் ... அன்பு.

ஈட்டியொடு பொல்லு கத்தி இன்னும் பல கொண்டு
எங்களைச் சருவுவர் போலீதோ வாரூர் பார் ... அன்பு.

தாடியுள்ள துருக்கரைப் போல் சாங்கமவர்க்குண்டு
தண்டு மிண்டு செய்பவர் போல் அண்டிவாரூர்பார்
... அன்பு.

ஐயோ! தாதி, அதோபார். நான் முன்
னொரு போதுங் கண்டிராத நவீன தோற்ற
முடைய பயங்கர ரூபிகளாகிய சில மனுஷர்
வாள், ஈட்டி, குத்துவாள், பொல்லு முதலியவற்
றைத் தாங்கி ஆயுத பாணிகளாய் ஏதோ சதி
செய்யும் நோக்கங் கொண்டவர் போல் காச்சா
பீச்சா வென்று நாமறியாப் பாஷையில் அதம
மாய்ப் பாடிக்கொண்டு எங்களுக்கு நேராக
ஓடிவருகின்றனர். அவர்கள் வருகிற வரத்தைப்
பார்க்க எனக்குத் திகில் பிடிக்குதே. நெஞ்சு
ஏங்கி விறைக்குதே. ஐயோ! நாம் என் செய்
வோம்.

துருக்கர் வருதல்.

துருக்கர்க்கதிபன் :—

பாட்டு

ஓலமாய் ஹீறிக்கம் கத்தாய்ப் பரூய்நே
 லங்கை வற தகை
 அடிசமான நீலம் பண்டன்
 ஆ! உமை விடோமடி கண்கண்
 அங்கியாக காவுளாய் சேர்ப்பன் — பா.
 நமானு விஸ்கி பைகன் — ஈர்
 மொக்கு மோற்சன் துக்கப்படாதீர்
 லங்கை வற தகை.

(துருக்கர் பாடிப்பாடி இராசகுமாரத்தியைப்
 பிடித்துக் கொண்டு போகத் தெண்டித்தல்)

இரத்தினம் :—

(ஆனந்த மனோகரியைக் கட்டிப்பிடித்துக்
 கொண்டு) ஐயோ! ஐயோ! அடாத பாதகர்களே,
 எங்கள் கிட்ட வராதிருங்கள். இப் பிள்ளை இந்
 நாட்டையாளும் பராக்கிரம சிங்கமாகிய மகா
 ராஜனின் ஏகபுத்திரி. இவ் இராணி நாயகத்தை,
 நீங்கள் தொட்டால் ஆப்பிழுக்கப்போன குரங்கு
 பட்டபாடு படுவீர்கள், அப்பாலோடுங்கள். ஓடுங்
 கள்.

துருக்கர்க்கதிபன் :—

அட, பொத்தடிவாய். பொத்தடிவாய். விஜய
 சிங்கன் உனக்கு ஆண்டவனேயன்றி எங்களுக்

கும் ஆண்டவனா? உரலிலகப்பட்டுக்கொண்டு உலக்கைக்குப் பயப்பட்டதினாலாம் பயனென்ன? வாய் பேசினால் உன்னையும், பெட்டையையும் வாளினால் இரண்டு துண்டுபட நிச்சயமாய் வெட்டி வீசுவோம். உங்கள் தலைகளைப் பந்துகளாய்ருட்டி விளையாடுவோம். அட, அட, அட, பொத்தடிவாய்.

இரத்தினம் :—

சரி, நான் ஒன்றும் பேசவில்லை. எங்களுக்கு யாதொரு தீங்குஞ் செய்ய வேண்டாம். உங்களை இரண்டு கையுமெடுத்துக் கும்பிட்டேன். என்னைத்தான் என்ன செய்தாலும் இந்த இராசகுமாரத்தியை ஒன்றுஞ் செய்யாதேயுங்கள். ஐயோ! அப்பா, விட்டுவிடுங்கள். உங்களுக்குப் புண்ணியங் கிடைக்கும்.

துருக்கர்க்கதிபன் :—

அட, உந்தன் மன்றூட்டமெல்லாமாருக்கு? நீ நல்ல மாய உபாய சுந்தரியாயிருக்கின்றாய். அந்தச் சந்தங் கெட்ட உன்னை யொரு பொருட்டாயல்ல அதி ரூபலாவண்யமுங்கண்டோர்எவரும் மயங்கத்தக்க சிறந்த இந்தக் கன்னிகையையே நாம் சிறைப்பிடிக்க எவ்வளவோ காலம் காத்திருந்தோம். இன்றைக்கே நற்றருணம் வந்தது. நாங்கள் விடவே மாட்டோம். நீங்கள் ஆழ்வ

தினால் யாதும் பயனில்லை. பேசாமல் ஆறுதலாய் எங்களோடு வாருங்கள். நாங்கள் உங்களைக் கொல்லவில்லை. உங்களைப்போல் எங்களாற் சிறையாக்கப்பட்ட வேறனேகருடன் உங்களையும் எங்கள் கப்பலிலிட்டு, தூர தேசத்துக்குக்கொண்டு போய் நல்லவிலைக்கு விற்போம். இந்த இராசகுமாரத்திக்கு எந்த இராசகுமாரனும் எத்தனையாயிரம் பவுணையும் எடுத்து வீசுவான். துறைமுகம் போம் வரையும் மூச்சுங் காட்டக் கூடாது. (பாடுகிறான்; ஓலமாய் ஹீறிக்கம்..... இவ்வகையாய்க் கொண்டு போய்க் கப்பலிலிட்டுப் பாய்வலித்துக் கொண்டு துருக்கர் செல்லல்)

கப்பற் பாட்டு.

கதை விளக்கம்

செய்கை 1.

இடம்.

விஜயசிங்க மகாராஜனின் அரமனைக் கொலு மண்டபம்.

விஜய சிங்க மகாராஜான் :—

உண்மையுடனே எனக் கூழியஞ் செய்யும் உத்தம மந்திரியே, ஊரில் நடபடியெப்படி யென்றெனக் குரை செய்குவாய் நீயே.

மந்திரி :—

மகிதலம் புரக்கும் மகத்துவந் தங்கிய மாண்பு
பரணு, கேள். மகிழ்ச்சியோடேயுன்றன் பிரசை
கள் யாவரும் வாழுகுகிரூர்: ஐயனே.

விஜய :—

குடிவெறி கொலை களவாதிய பாவங் குறை
கின்றதா? மந்திரீ. கோட்டினில் வழக்குகள்
முன்னிலும் சற்றும் குறைந்தில வோ மந்திரீ.

மந்திரி :—

குடிவெறி கொலை களவாதிய பாவங் குறை
கின்ற தென்னரசே. கோட்டினில் வழக்குகள்
முன்னிலும் பாதி குறைந்தன வென்னரசே.

விஜய :—

வேளாண்மை இம்முறை எப்படியென்று
விபரிப்பாயென் மந்திரீ. தாளாண்மையோடு
கைத்தொழிலாளர் தந்தொழில் செய்கின்றாரா?

மந்திரி :—

வேளாண்மை இம்முறை மெத்த விசேஷம்
வெகுநயம் ராஜேந்திரா, தாளாண்மையோடு
கைத்தொழிலாளர் தந்தொழில் புரிகின்றார்.

விஜய :—

தேவாலயங்களில் தினமும் வணக்கம் சிறப்
பாய் நடக்கின்றதா? சீராய்ப் பிரஜைகள் சண்
மார்க்க நெறியில் தேர்ச்சியடைகின்றாரா?

மந்திரி:—

தேவாலயங்களில் சிறப்பாய் வணக்கம் தினமும் நடப்பதுடன், சீராய்ப் பிரஜைகள் சன்மார்க்க நெறியில் செழிக்கிறார் என் துரையே.

விஜய:—

தேசமெங்குஞ் சமாதானத்தாற் றேங்கிச் சிறப்பதைக் கேள்வியுற்றே மாசிலென் மந்திரீ, மனங்களி கொண்டேன். மகிழ்வாயென்னுடனே. எனதன்பு மேவிய மந்திரீ, கடவுள் எனக்கருளியிருக்கும் இவ்விராச்சியம் இத்தனை சிறப்பும் செழிப்பும் செங்கோன் மாட்சியும்பொருந்தி, பூர்வம் தரும புத்திர மகாராஜனின் ராச்சியத்தையும் வென்றிருப்பதையுற்று நான் மிகவும் ஆனந்திக்கின்றேன். என்னுடன் நீருங்களிகூருவீராக.

மந்திரி:—

மகாராஜ், நானும் அதைக் குறித்து மிகவும் மனமகிழ்கின்றேன். ஈதெல்லாம் உமது தந்திரோபாய மதி மந்திர யூகத்தினாலன்றோ, இவ்வளவு சிறந்த நிலையை அடைந்திருக்கின்றன. இந்நாடு உம்மை அரசனாயடைந்திருப்பது எத்துணைப் பெரும் பாக்கியம்.

இடைநேரம்:— பாட்டு; பகிடி.

(இருவரும் ஏகுகின்றார்கள்)

(அரசன் திரும்ப வந்து உட்கார்ந்து மந்திரியை அழைத்தல்.)

விஜய :—

விருத்தம்.

அரிய வென்மந்தீர் யென்தன் ஆரமு தாகும் புதீர்
உரிய பூங் காவனத்துக் குலாத்தவே சென்ற ளிப்போ
சரியுற வாழி சூர்யன் சாய்ந்துமிங் குருத தாலே
தெரிவுறுஞ் சேனை யோடு தேடிநீ செல்லு வாயே.

பதம்.

பல்லவம்.

காணேனே யென் புத்திரி பூங்
காவனத் திலிருந்து வர.

அநுபல்லவம்.

மாணுங் குண நிறைவும் பூணுங் குமாரத்தியிம்
மட்டும் மலர்வனம் விட்டு வர நான். ... காணே.

சரணங்கள்.

என்ன விபத்தவளைப் பின்னப் படுத்திய தோ
இகமீதென தக மிகவேங்குதே ... காணே.

தாதியுங் கூடச் சென்ற போது மிடர் வந்துறச்
சலிக்குதே யேம் பலிக்குதகமே ... காணே.

பாரியாம் ராணிமனம் பதைக்குமம்மா சஞ்சலம்
பார்க்குந் துயர் தீர்க்குந் தகைத்தோ ... காணே.

நம்பிக்கை மிகுமந்தீர் நால்வகைச் சேனையோடு
நாடியெங்கணுந் தேடிவருவாய் ... காணே.

மந்திரீ, இன்று சாயுங்காலம் பட்டணத்துக் கப்புறத்திலிருக்கும் சிங்கார நந்தனவனத்திற்கு உலாத்தும் பொருட்டு, ஒரு தாதியுடன் போன என்குமாரத்தி இன்னும் வரவில்லை. என்ன காரணமோ தெரியாது. இராணியவர்களின் ஏவலால் ஆங்குச் சென்று தேடிய இராணுவவீரர் எங்கெங்கோ சென்று தேடியுங் காணாது வந்திருக்கின்றார். இச்சம்பவம் என் பாரியாம் இராணியின் இரத்தாசயத்தை ஊடுருவிப் பிளக்கின்றது. அவ ஒன்றுந் தெரியாது அறிவு மயங்கியிருக்கின்றார். இந்நேரம்நான் அவவை விட்டுவிலகுவது புத்தியன்று. ஆதலின் நீர் ரத, கஜ, தூக, பதாதியாம் சேனா சமுத்திரங்களையும் அணிவகுத்துக் கொண்டு இத் தேயத்தை மாத்திரமன்று; இதனடுத்த தேசங்களையும் கவனமாய்ப் பார்த்து இழந்து போன என் உதரக் கனியையும் தாதியையும் சீக்கிரம் கொண்டு வருவீராக.

மந்திரி:—

ஐயையோ! இக்கொடிய சம்பவத்தைக் கேட்க மிகக் கர்னகரூரமாயிருக்கின்றதே. தர்மமேயுருவாயிருக்கின்ற தங்களுக்கு இத்தகைய நிர்ப்பாக்கியமும் வந்து லபிக்குமா? என்செய்வோம். நான் தங்கள் ஆஞ்ஞையின்படி இந்த கூடிணமே சேனையுடன் போய் என்னாலான மட்டும் பிரயாசப்

பட்டுத் தேடிக் காணாமற்போன இராசகுமாரியைக்
கொண்டு வருவேன். மன ஆறுதலாயிரும்
அரசர் சிரோமணியே.

கட்டளைக் கலித்துறை.

புண்ணிய நற்சொரு பம்போல விந்தப் புவியுதித்து
மண்ணிலங் காக்கு மகாராஜு நேயிந்த மாதுயரம்
கண்ணியம் சேரு முமக்கு லபித்ததென் காரணமோ
நண்ணியென் னூலிய லும்வரை தேடிட நாடுவனே.

பதம்.

பல்லவம்.

சேனையுடன் சென்று தேடி — விடை
சீகரம் வந்து சொல்வன் நாடி.

அநுபல்லவம்.

மாணை நிகருமிளவரசிதனை
மாநிலந்தேடிக் கொணர்ந்திடுவேன் மனை. ... சேனை.

சரணங்கள்.

புண்ய நிறைந்திடு நாதா — இந்தப்
பூதலம் போற்றும் பொற்பாதா
கண்யமுறையும் பாலகியுந் தாதியும்
கண்டுகொணர்வேன் சென்றெந்த வீதியும். ... சேனை.

இளவரசியைப் பரன் காப்பார் — துயர்
யாவும் முற்றாய் அவர் தீர்ப்பார்
புளகமுடன் விடை போய்வரவே தாரும்
புனித வீசன் சித்தமேயெய்து மென் றோரும்....சேனை.

(இருவரும் ஏகுகின்றார்கள்)
இடைநேரமும் கதை விளக்கமும்.

(அரசனும் மந்திரியும் அரமனை மண்டபத்தில்)

மந்திரி :—

விருத்தம்

பொற்புறு மகிபா, ராச பூவையைத் தங்கனீத
கற்பனைப் படியே தேடிக் கண்டிலே நென்ன மாயம்
அற்புத மையோ வந்த அரிவையைத் துருக்கர் கொண்டு
விற்பனை செய்யக் கப்பல் மீதினிற் சென்றார் போலும்.

பதம்.

பல்லவம்.

எங்கேயுங் கண்டிலனே — குமாரத்தியை
எங்கேயுங் கண்டிலனே.

அனுபல்லவம்.

பங்கேருகமுகப் பார்த்திப நாமனே
பதைக்குதே யென்ற நெஞ்சம்.

சரணங்கள்.

ஆர் கொண்டு போயினரோ — அரிவையந்த
ஆரமுதைக் கவர்ந்தே
சீர் குலவும் மகராஜராஜேந்திரா
செய்வ தென்னோ அறியேன் ... எங்கே—
கள்ளத் துருக்கரிங்கு — சில
காலமாகத் திரிந்தார்
உள்ள முருகுதெம் மோவியத்தைக் கவர்ந்
தேடி யொளித்தனரோ. ... எங்கே—

விஜய :—

அப்படி நேர்ந்திருந்தால் — என்மந்திரி
ஆயிழையைத் துஷ்டர்
செப்பிடுங் கப்பலிலேற்றிச் சிறைவிற்பர்
தீராக்கவலை ஐயோ.

மெந்திரி :—

ஆசைப் பசுங்கிளியே — என்றன்
அன்னமே மாமயிலே
நேசமிது மென்றன் பத்தினியாய் வர
நேமித்துணையிருந்தேன். — எங்கே.

விஜய :—

என்னவென்று தாங்குவேன் நான் — இனியுனை
எப்பிறப்பிற் காண்பேன்
அன்னமே ஆனந்த ஆருயிரே என்றன்
அன்பாரும் புத்திரியே.

செய்கை 2.

இடம் 1: கடலில் இரண்டு கப்பல்கள்.

சகலகுண :—

தண்டையல், எங்கள் கப்பலின் முன்னணி
யத்துக்கு நேராய் வருங் கப்பலில் ஏதோ அழு
கைக் குரல் கேட்கின்றது. அதை அறிந்து
சொல் பார்ப்போம்.

தண்டையல் :—

அப்படியே செய்வேன்; வர்த்தகர்க்கரசனே!
தண்டையல் உரத்து மற்றக் கப்பலில் உள்ள

வர்களோடு பேசி மறுமொழி சொல்வது) அது துருக்கக் கள்வருடைய அடிமை வியாபாரக் கப்பல் ஐயா. அதில் சிறைகளாய்ப் பிடிக்கப் பட்டு நானா தேசங்களினின்றுங் கொண்டு போகப்படும் ஏழைச் சனங்கள் பலர் தங்களுக்கு நேர்ந்திருக்கும் மகா பெரிய ஆபத்தை நினைந்து ஒலமிட்டழுகின்றனர்.

சகலகுண :—

ஐயையோ! ஐயோ! இது என்ன பெருங் கொடுமையப்பா! இது எவ்வளவு பரிதாபப் படத்தக்க காரியம்! ஐயோ! அவர்களுக்கு யார் துணை தெய்வமே, அவர்களை விடுதலையாக்க நான் என்ன செய்தல் கூடும். தண்டையல், தயவுசெய்து அக் கப்பலின் அதிபனை என்னை வந்து காணச்சொல்.

(தண்டையல் தலைவனையழைத்து வந்து சகல குணசம்பன்னனைச் சந்திக்க வைத்தல்)

சகலகுண :—

ஐயா, துருக்கர்க்கதிபரே, நீர் சிறைப்படுத்தி வைத்திருக்கும் ஏழைகளின் அழுகுரலைக் கேட்க என் நெஞ்சு விறைக்குதே. நான் யாது செய்தால் அவர்கள் விடுதலை பெறுவார்கள். இப்பூவுலகில் கடவுள் எல்லா மனுஷரையும் இஷ்டமுள்ளவர்களாய்ச் சிருஷ்டித்திருக்க நீரும், உம்

குழுவினரும் கொஞ்சமும் இரக்கமின்றி உம்முட
 னெத்த மனுப்பிறவிகளைக் களவாய்ச் சிறைப்
 படுத்தி இவ்வித நிர்ப்பந்தத்துக் குள்ளாக்குவது
 எத்துணைப் பெருங்கொடுமை. ஐயோ! இதை
 எண்ண மனம் நடுங்குகின்றதே. ஆ! உமக்
 கேன் இந்த நிஷ்டூரம். ஏழையழுத கண்ணீர்
 கூரிய வாளையொக்குமல்லவா?

கண்ணிகள்.

பாதகம். பாதகம், பாதகமல்லவோ — இந்தப்
 பாரிலிவிதைப் போலும் பழியேதும் வேறுண்டோ —
 பகர் — பகர் — பகர் — பகர். ஆ — ஆ — ஆ — ஆ.
 நிஷ்டூரம், நிஷ்டூரம், நிஷ்டூரம் ஐயையோ — இதை
 நினைக்க வென்னிருதயம் விறைக்குதே யென்செய்வன்.
 நிசம் — நிசம் — நிசம் — நிசம் — ஆ—ஆ—ஆ—ஆ.
 என்னநான், என்னநான், என்னநான் செய்தக்கால்.
 இந்த ஏழைகள் விடுதலை எய்திட அருளுவீர்—
 எவம் — எவம் — எவம் — எவம் — ஆ—ஆ—ஆ—ஆ.

துருக்கர்க்குதிபன் —

வணிகர் குலாதிபா, நீர் இப்படிச் சொல்வது
 எனக்குப் பெரும் ஆச்சரியத்தை விளைக்கின்றது.
 நீர் நான் மனுஷரைச் சிறைப்படுத்தி விற்பது
 பாதகமென்று சொல்வதுபோல், நான் நீர் வர்த்த
 கஞ்செய்து பணமீட்ட முயல்வதையும் மகா பாதக
 மென்றே சொல்லுவேன். தன் தொழில் விட்ட
 வன் சாதியிற் கெட்டவன். நாங்கள் பண்டு

தொட்டுப் பரவணியாய்ச் செய்த தொழிலை உம்மைப் போல் ஆயிரம்பேர் சொன்னாலும் விடுவோமா? ஆதலால் அவ்வளவில் ஏட்டைக் கட்டி வேறு அலுவல் இருந்தாற் பேசும்.

சகலகுண :—

நீர் சிறைப்படுத்தி வைத்திருக்கும் ஏழைகளின் அழுகுரலைக் கேட்க என் நெஞ்சுவிறைக்குதே. அவர்களை எவ்வகையாய் விடுதலையாக்கலாம். நான் யாது செய்தால் அவர்கள் விடுதலை பெறுவார்கள்? அவ்வேழைகளை எவ்வகையாய் விடுதலையாக்கலாம்?

துருக்க :—

உமது கப்பலில் பெருந்தொகையான ஏவலாட்களும், பகைவரை எதிர்க்கும் சகல முஸ்தீதுகளும் இருப்பதால் தண்டுமிண்டுக்கு வந்து காரியம் பார்க்கலாமென்று எண்ணுவீராக்கும். அது ஒரு போதும் முடியாது. உமக்கிருக்கும் பெலமளவு எங்களுக்குமுண்டு. நீர் இரங்கிக்கண்ணீர் சொரியும் இவ்வேழைகளை மீட்க ஒரே யொரு வழியுண்டு. நான் கனக்கப் பேசுவதிற்பயனில்லை. உம்மைப் பார்த்தால் ஒரு மகா பெரிய வர்த்தக சிரோமணி போல் தோற்றுகின்றீர். ஐந்து இலட்சம் பவுண் கொடுத்தால் என்கப்பலையும் அதிலுள்ள எல்லாச் சாமான்

கனையும் ஆயிரக்கணக்கான சிறைகளையும் உமக்கு விட்டு நான் என்பாட்டிற் போய் விடுவேன்.

சகலகுண :—

நீர் கேட்கும் தொகை மெத்த அதிகம். வேறு பேச்சு வேண்டாம். இந்த வியாபாரக் கப்பல் நாற்பதினாயிரம் பவுண்பெற்றது. இதற்குள்ளிருக்கும் வியாபாரப் பொருள்கள் ஒரு இலட்சம் பவுணுக்கு மேலே பெறும். என்னிடமிருக்கும் பணமுதல் ஐம்பதினாயிரம் வராகன்-இக் கப்பலையும், இதன் பணம் பொருளெல்லாவற்றையும் நீர் பிடித்துக் கொண்டு உமது கப்பலையும், அதிலுள்ள அடிமைகளையு மெனக்குத் தாரும். நான் அவ்வடிமைகளை விடுதலை செய்து அக் கப்பலில் என் ஊர் போய்ச் சேருவேன்.

துருக்க :—

நல்லது. அப்படியே செய்வோம். வேறு கதை வேண்டாம்.

(ஒருவர் கப்பலை ஒருவர் ஏற்றுக் கொள்ளல். சகலகுண சம்பன்னன் துருக்கனுடைய கப்பலுட் சென்று அதை ஒப்புக் கொண்டு அதற்குள்ளிருந்த சிறைகளின் நிலைபரங்களை வினாவி விடுதலை செய்து வரும்பொழுது ரத்தினம்பாளையும், ஆனந்த மனோகரியையுங் கண்டு அவர்களை இன்னாரென்று வினவுதல்.)

சகலகுண :—

விருத்தம்.

அதியழகுறுமிள மாரணங்கெனும்
 நிதியிவளிவணுறு நீதி யென்னையோ
 மதியனை யிவளெழில் வதனங் காட்டுதும்
 வதியருட் குணத்தொடு ராஜமனென.

பதம்.

பல்லவம்.

பூரண வழகார்ந்த பத்மினி — பொற்பிலகுமிய்
 வாரணங்கு ராஜ நற்கன்னி.

அநுபல்லவம்.

தேரினி வளிந்தர னூரிலுறையு நந்
 சீரியரச சிங்கார கெம்பீரியோ.

சரணங்கள்.

பாட்டிற் புலவர்கள் நாட்டு ரூபகம் தீட்டு சுந்தர மூட்
 டியோ — அழகீட்டுவோர்க் கழகூட்டுமா வெழில் காட்டுஞ் சுந்தரவாட்
 டியோ — எந்த நாட்டிலும் நிகர்பூட்டவரிய சீமாட்டி அரச கோமரட்டியிது
 நிசம் ... பூரண.

புளகமுமதனிலரச ஜெனனமது பூணுநற் சோபன புத்ரி
 — அக புனிதநெறி பிரதியொளி யிலகீடுமிகு பூஜித நிறையும்
 பனித்ரி — அன்பு அழகுடனதிரச குணமுதலிய விவளாட்சி போலநிகர் மாட்சி
 வேறெங்குமில்லை ... பூரண.

ஆகா! அதோ—ஜெகசோதியாய்க் கோடி-
 சூரியப்பிரகாசமாய் — அழகே வடிவுகொண்டுந்
 பத்தியானதுபோல் ஒர் இளம்மாது சிரோமணி
 நிற்கின்றாள். இவள் யாரோ? இவ்விளம்மாது
 சிரோமணி இப்பூவுலகிற்குரியவள் போல் கொஞ்ச
 மும் காணப்படவில்லையே! இத்தகைய அழகு
 இப்பூவிற்கு மிகவும் மேம்பட்டதாயிருக்கின்றதே!
 இவ்விளவரசியின் (இவள் இளவரசியோ, அல்லது
 சாதாரணமான பெண்ணே எனக்குத் தெரியாது.)
 ஆயின் இவளுடைய அதிருபலாவண்யம் பொருந்
 திய தோற்றமும், முகக் காந்தியும், இவளுடைய
 ஒயிலும் இவள் மிக்க மேலானவோர் அரசுகுடும்
 பத்திலே பிறந்து வளர்ந்திருக்க வேண்டுமெனக்
 கற்பிக்கின்றன. ஆதலால் இவளை இளவரசி
 யென்று சொல்வதற்குற்றமில்லை. இவ்விளவரசி
 யின் முகத்திற் காணப்படும் புனிதமாகிய பிரபை
 “அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல்” இவள்
 அகத்தின் களங்கமற்ற ஸ்திதியின் பிரதி விம்ப
 மாயிருக்கின்றது. சிங்காரமானதோர் பூங்கா
 வனத்தில் மிக்க செழிப்புற்றோங்கிய ஒரு நறு
 மலர் விருட்சத்தில் உற்பத்தியாய்த் தன் மிகுந்த
 அழகினாலும், ஒப்பற்ற சுகந்த பரிமளத்தினாலும்
 யாவரிதயங்களையும் மகிழ்ச்சி செய்து, ஏதோ எதிர்க்
 காரணத்தினால் அகாலமாய் வாட்டங் கொள்ளத்
 தொடங்குமோர் திவ்விய புஷ்பம் போலன்றோ

இத்தையல் நாயகம் தோற்றுுகின்றான். அம்மா,
நீயார் சொல்லு.

பதம்.

பல்லவம்.

பாலகீநீ யாரென்றோது வையே — இந்தப்
பாதகரின் கையில் வந்த காரணமென்ன விளம்பு.

அநுபல்லவம்.

சீலநிறையோரசு பாலகி யெனவுன் முகங்
காலு மொளியாலுணர்ந்தேன் கோல மயிலே
ஞாலமதிவிந்தர் லோக மேலா மெழிற் பெண்கள்வரல்
வால சூரியப்ரகாசம் ஞாலமதின் மேலொளிர் தல்
போலவரு மிக்க நற் சுசீலமுள்ள மாங்குயிலே

சரணங்கள்.

என்ன விலை வந்தாலுமுன் சொர்னவுடல் தனைக்காக்க
மன்னரெவருந் துணிவருன்னத மின்னே
என்னிதியெலா மிழந்து முன்னையே யிரட்டை செயக்
கன்னியே யென்னொலியலு மென்ன முன்னரே
என்னிதயந் தேர்ந்திருந்தாற் பன்ன நல்லின்பமுடன்
கன்னனின் குணத்துடனே என்னிதி கொடுத்திருப்பேன்
... பாலகீ.

ரத்தினம்பாள் :—

பதம்.

பல்லவம்.

வணிகர் குலாதிபனே — என்றன்
வாய் மொழி கேட்டருள்வாய்.

அநுபல்லவம்.

பணிவாயெம் மாநன்றி பகருவம் பரிவாய்
யார்த்திபனே யெமைக் காத்தருள் புரிவாய். — வணிகர்.

சரணங்கள்.

தருமமோ ருருவென வந்திடு நாதா
தண்ணளியாய் ரகைசெய் பிரக்யாதா
கருமமாய் நன்மைசெய் காருண்ய போதா
காத்தீரே துருக்கரின் கைநின்று நீதா ... வணிகர்.

கண்டுணர்ந் தவர்போற் கருதி நிச்சயமாய்
காரிகை யிவள் ராஜ கன்னியென நயமாய்
விண்டது பெரும் நூதனம் நல்லிதயமாய்
விரித்துரைப் பேனிவள் காதை பத்தியமாய்... வணிகர்.

பெண்ணர சென்ன நீர்பேசு மிம்மாது
பெரிய வோரசனின் புதல்வியென் றோது
கண்மணியாகவே வளர்ந்திடும் போது
கள்ளத் துருக்கர் கையிற் பட்டாளிச்சாது... வணிகர்.

பூங்காவனத் திற்றாரப் போயிருந் தீது
புகன்றிடு மாயையா மென்னுடன் போது
பாங்குடன் பறித்து மாமகிழ்வுறும் போது
பாதகத் துருக்கர் செய்தாரிந்தத் தீது ... வணிகர்.

ஒருவரந் தரவேணு மோதும் நாம் நல்லேம்
ஊருமெம் பேருமோ ஒரு போதும் சொல்லேம்
தரும துரையே யிவள் தந்தையும் சொல்லேம்
சாற்றென்று கேட்டிடிற் றம்முடனில்லேம்... வணிகர்.

தருமமே யுருவெடுத் தவதரித்தது போல்
விளங்கும் மகரனுபாவா! நம்முன்றோர் செய்து
பூஜாபலத்தால் இப் பெரிய விபத்தினின்றும்
எம்மை இரட்சிக்க ஜெகதீசன் அனுப்பிய பரம

தூதன் போல் எங்களை இடரினின்றும் காத்து இரட்சை செய்த வணிகர் குலாதிபா, தாங்கள் செய்த இவ் வளவில்லாத் தயவுக்காய் நாமிருவோரும் எங்கள் ஜீவகாலமெல்லாம் தங்களுக்கு அடிமைகளாயிருப்போம். “செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும் வானகமு மாற்றலரிது”. என்னுடன் கோடி சூரியர் உதித்து வரும் பிரகாசத்துடன் சொர்னமயமாயிலங்கும் அதிருபலாவண்யம் சிறந்த இவ்விளவரசியார் தாங்கள் அனுமானித்தபடி ஒரு பெரிய அரசனின் ஏகபுத்திரி. அரமணைக்குத் தூரத்தேயுள்ள ஓர் அலங்கிருத நந்தவனத்தில் ஆயாளாகிய நானும் இவ்விளவரசியும் மலர் கொய்து கொண்டிருக்கும்போது பாதகரூபராகிய துருக்கர் எங்களைப் பிடித்துத் துறைமுகத்துக்குக் கொண்டு சென்று, ஆங்கு நின்ற தங்கள் கப்பலில் வேறு அநேக நாற்றுக்கணக்காரன சிறைகளுடன் இட்டுக் கொண்டு சென்றனர். நாங்கள் தங்களைக் கேட்கும் ஒரு தயவுண்டு. எங்கள் தேசமெதுவென்றும், இளவரசியின் பிதா எவ்வரசனென்றும், எங்கள் நாமமெவையென்றும் எங்களை ஒருபோதுங் கேட்கவேண்டாம். நாம் ஒருபோதும் வெளிவிட மாட்டோம். நாமோ தாங்கள் காணக்கூடியதாய் நல்லவர்கள். எங்கள் சீவியகாலமெல்லாம் தங்களுடனிருக்க எங்களுக்கு முழுச்சம்மதம்.

சகலகுண :—

அப்பொழுது, போக உங்களுக்கு வாஞ்சையில்லையா ?

ரத்தினம் :—

நாம் ஊர்விட்டு ஆறுமாதமாய் விட்டதாலானும், இந்நேரம் கடவுளுக்கீர்ண்டாவதாய்த் தாங்கள் இருப்பதாலும், இக் குமாரத்தியில் தங்களுக்கு மிக்க பிரீதியிருப்பதாய்த் தெரிவதாலானும் தங்கள் பிரியமின்றி நாம் ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டோம். ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன் ; குறைநினைக்க வேண்டாம். விவாகமாய் விட்டதா?

சகலகுண :—

இன்னும் ஆகவில்லை.

ரத்தினம் —

எங்கேனும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கின்றதா ?

சகலகுண :—

இல்லை. இந்த ஆய்வான கேள்வி என்னத்திற்கு ?

ரத்தினம் :—

அதில் ஒரு கருத்திருக்கின்றது. தங்களுக்குச் சித்தமானால் தாங்கள் அவ்வளவு சிலாக்கியமென்று சரியாய் நிதானித்து விதந்து வியந்து

கொண்ட இம்மாது சிரோமணியைத் தாங்கள் கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம்.

சகலகுண :—

ஆகா! எவ்வளவு பாக்கியம்! எவ்வளவு சந்தோஷம்! நான் மிக்க அவாவாய் வாஞ்சித்த அரிய திரவியம் வலியக் கிடைப்பது எத்துணைப் பேரதிஷ்டம்! அகோ! என் இரு விழிகளிலும் அருமையான இராஜ குமாரத்தி, உனக்குச் சம்மதமா? உன் பொன் வாய்திறந்து சொல்லு.

(ஆனந்த மனோகரி தலையசைத்துச் சம்மதங் காட்டல்)

ரத்தினம் :—

ஐயா, கரும்பு தின்னக் கைக்கூலியா? தங்களைப்போலும் தருமசீலரை, அழகிலும், குலத்திலும், குணத்தினும் செல்வத்தினும் ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாதவரை நாயகனாகக் கொள்ள இம்மாது என்ன தவம் செய்திருத்தல் வேண்டும்! துருக்கர் நம்மைச் சிறை பிடித்ததும் ஒருவாறு நன்மைக்கே. ஏனெனில் அங்கே ஐம்பத்தாறு தேச இராசகுமாரருள் இவ்விளவரசியரை விவாகம் பண்ண விரும்பி அலைந்து திரியாத இராசகுமாரர் இல்லை. அரசனோ இக்கன்னிகையைத் தன் மந்திரிக்கே கொடுக்கத் தீர்மானித்தான். அம்மந்திரியோ சகல துன்மார்க்கத்துக்கு முறை

விடமானவன். அவனிலே வியக்கப்படத் தக்கது அவனுடைய மந்திரோபாய வலிமையன்றி வேறொன்றுமில்லை: ஆள் ஒரு மன்மத சொரூபந்தான். ஓர் அவலட்சண குரூபி. அவனை விவாகஞ்செய்ய இத்தோகையருக்கு அணுவளவாவது விருப்பமில்லை. அப்படியிருக்க இப்படித் தெய்வாதீனமாய் “பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது போல்” மாலை தங்களில் விழுந்தது. தாங்களும், நாங்களும் முன்செய்த தபோபலமன்றோ. துருக்கர் எங்களைச் சிறையாக்காவிடின் இவ்விளவரசியின் பாடு மிகவும் பரிதாபிக்கப்படத்தக்கதாயிருக்குமே யன்றோ? இதனால் கடவுள் எங்களுக்குச் செய்யும் எவ்வித தீமையும் எங்களுக்கு நயமாகவே முடியுமென்பது தெளிவாயிருக்கின்றது. அது எமக்குத் தீமையாய்த் தோற்றினும் உள்ளபடி நன்மையாகவே யிருக்கும்.

சகலகுண :—

அம்மா! நீ சொல்வது மிகவுஞ் சரி. கருணா நிதியாகிய ஈஸ்வரன் எம்மை எப்பொழுதும் மிக்க கரிசனையாய்ப் பரிபாலிக்கின்றார். நீதியாயும், உண்மையாயும், அன்பாயும் ஒழுகுவோரை அவர் ஒருபொழுதுங் கைவிடார். இராசகுமாரியின் விவாகத்தைக் குறித்து நீ சொல்வதைக் கேட்க என்னுடைய இதயம் ஆனந்தத்தால் நிரம்பி வழிகின்றது. என்னுடைய கண்கள் ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரி

கின்றன. நான் இத்தேவ கன்னிகையை மணஞ் செய்து இன்பமாய் வாழக் கடவுள் அனுக்கிரகிப்பாராக. நீ எப்பொழுதும் எனக்கு ஓர் இரண்டாம் மாதாபோல் என்னுடனிடுக்க வேண்டும், “நற்செயலொருபோதும் நானிலத்தழியாது”.

கதை விளக்கம்.

சகல குணசம்பன்னன் இராஜகுமாரத்தியை விவாகம்பண்ணினு னென்பது தெளிவாய் இவ்விடம் காட்டப்படவேண்டும். ஒரு கிலாசு போய்வணிககுல சூரியருக்கு மகன் வந்ததைப் பற்றியும், பொருளையழித்துச் சிறைகளை மீட்டதைப் பற்றியும் அறிவிக்க அவர் கோபாவேசங் கொண்டிருத்தல்.

செய்கை 2.

இடம். 2 : வணிக குலசூரியரின் வீடு
(சகல குண சம்பன்னன் வருதல்)

வணிக குல :—

பதம்.

பல்லவம்..

புத்தியெல்லா மோடிப் போச்சோ — அடாமுடாவுன்
புண்ணிய மித் துணிவாச்சோ

அருபல்லவம்.

எத்தனை பணச் செலவிற்
பித்தனே யுனக்கக் கப்பல்
சித்தமாய்த் தயார் புரிந்தேன்
இத்தனை நஷ்டம் செய்தாயோ? — புத்தி.

சரணங்கள்.

எண்ண வயிறு கொதிக்குதே — மனத்துயரும்
ஏக்கமும் மிகக் கதிக்குதே
விண்ணிலிருந்து மண்வந்து
நண்ணுமோர் தூதனாலும்
உண்மையாகவுணைப் போலப்
பண்ணுணிப் பயித்ய நன்மை

-- புத்தி-

நன்மை செய்வதிது தானே? — அடடாமுடா
புன்மதியீதுனக் கேனே
என்மனம் புழுங்கவிந்த
வன்ம மியற்றினாயுணைக்
கன்மியென்றே கொண்டேனுன்போல்
சென்மத்திலோர் பாவியுண்டோ?

— புத்தி-

வீட்டை விட்டு வெளிக்கிடடா—என்கண்முன்னில்லா
தோட்டமெடுத்தோடிவிடடா
நாட்டினிலிருந்தாலும் நீ
கேட்டுக் கேயதேது வாமுன்
பாட்டிலெங்கேயாலும் போவோர்
மாட்டினும் மதியில்லானே.

— புத்தி-

அடாமுடா! நீ என் ஏக புத்திரனாயிருந்த
தால் நான் உன்னை எவ்வளவு மதித்தேன். என்ன
கவனத்துடன் நான் உன்னை ஓர் அருங்கலை வினோ
தனாக்கி வைத்தேன். நீ செய்த செய்கை நீ பெற்ற
கலையறிவின் பயனா? உன் சுயபுத்தியும், நீபெற்ற
புத்தியும்-இரண்டும் மழுங்கி நீ இப்படிப் பித்தனா
னாயே. ஐயோ! என் வயிறெரிகின்றதே! பள்ளிக்
கணக்கன் புள்ளிக்குதவா னென்ற பழுங்கதை

போலாயிற்றே உன்பாடு! மூன்று இலட்சம் பவுண்
செலவிட்டுத் தயார் செய்து தந்த வியாபாரக்-
கப்பலையும், அதின் நானாவித விலையேறப்பெற்ற
வர்த்தகப் பொருட்களையும் “குயவனுக்குப் பல
நாளையில் வேலை, தடியடி மிண்டனுக்கு ஒரு நிமிஷ
வேலை” யென்ற முது மொழிப்படி ஒருகணப்
பொழுதிற் சாம்பராக்கினாயே. மூடா, மூடா, மூடா!
நீ என்கண் முன் நில்லாமல் வீட்டை வீட்டோடு
இனிமேல் நீ இந்தப் படலை திறக்கவும் படாது.
அடடா! நான் எத்தனையோபாடு பட்டுத் தேடி
வியாபாரத்துக்காய்க் கொடுத்த பொருளை ஒரு
நொடியிற் கள்வர் கையிற் கொடுத்து அதற்குப்
பதிலாய் அழுது கண்ணீர் விட்டுப் பெருமூச்சு
விடுகிற ஆயிரக் கணக்கான பறைச்சிகளையும்,
ஒரு பொள்ளற் கப்பலையும் பெற்றுக் கொண்டு
வந்தாயே. ஆ! ஆ!! ஆ!!! அப்பாலோடு

சகலகுண :—

கண்ணிகள் .

அதி நேசத் தந்தாய் அறமோ நீடுழி
அழியாது நிலைகொளு மதுவே சுபோதம்
துதிசேரு மேழைகள் துக்கத்தைத் தீர்க்கும்
தூய செயலது மாய்கையேயல்ல. — அதி-
கதி மேவுமும்பர் களி கூர்ந்து பாடி
கண்யஞ் செய் வாரரும் புண்யஞ் செய்வோரை
சதியா லிடருறு மேழை கட்டுகின்றும்
தண்ணளி காட்டுத லெண்ணரு மாண்பு. — அதி-

என்னருமையான தந்தாய்! நீ என்னை எப்படித் திட்டி ஏசிக் கோபித்தாலும் நான் செய்த அருஞ்செயல் மகா புண்ணியமானதென்பதும், அதனால் எனக்கும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பெரும் நன்மையும் இன்பமும் பெருகுமென்பதும் இரண்டும் மூன்றும் ஐந்து என்பது போற் பிரத்தியட்சமாயிருக்கின்றது. மகா கொடியபாதகருடைய கொடுஞ் சிறையிலகப்பட்டுக் கூ! கூ! வென ஓலமிடும் ஏழைகளையிரட்சிப் பதற்காய் மூன்று இலட்சம் பவுணல்ல; எங்களுக்குள்ள கோடிஇலட்சம் பவுணையும் கொடுத்தாலும் நஷ்டமல்ல. அது பெரும் லாபமென்பது நிச்சயத்தில் நிச்சயம். அவ்வேழைகளின் அகமுக மலர்வும், இதயபூரிப்பும், சந்தோஷமும் அவ்வித நன்மையினால் தேவதூதர்களுக்கும் கடவுளுக்கு முண்டாம் விசேட சந்தோஷமும் இத்தகைத் தெனக் கூறுதலும், இவ்விடையுள்ளனவெனக் கணித்தலும் கூடாதகாரியம் அவ்வித நற்செயலால் வரும் இன்பமும், லாபமும் அநேக வர்த்தகக் கப்பல்களினால் சப்பாதிக்கும் திரவியத்தினும் மேலான ஊதியத்தை நிச்சயமாய்க் கொண்டு வரும். “அறத்தால் வருவதேயின்பம் மற்றெல்லாரும் புறத்தபுகழுமில்” தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் கூறியிருக்கின்றார்.

வணிககுல :—

அடா! போடா மூடா! “மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா” வன்றோ? நீ எனக்குத் தருமமும் அதன் பயனும் இன்னின்ன வென்று பிரசங்கிக்க வேண்டாம். “விழுந்தவன் வெட்கத்துக்கஞ்சிச் சிரித்தல் போல்” நீ செய்த மடமையையும் தீமையையும் யுக்தியையும், நன்மை யென்று காட்டத் துணிய வேண்டாம். நீ உன் தலையைக் கொட்டைப் பாக்காக்கினாலும் நீ கொண்டுவந்த அழகிய பெண்ணின் இச்சையினாலே இவ்வித மோசம் செய்தாயென்பது எனக்குக் கரதலா மலகம் போலத் தெளிவாயிருக்கின்றது.

சகலகுண :—

ஆ! ஐயோ! ஐயோ! அருமைத் தந்தாய், இந்த அநியாயமான அபத்தவாக்குத் தங்கள் கௌரவத்திற்குக் கொஞ்சமேனுந் தக்கதல்ல. நான் கப்பலையும் அதின் ஆயிரக்கணக்கான சிறைகளையும் வாங்கியபொழுது அதிருபலாவண்யமுங் குணமாட்சியும் நிறைந்த அந்த இளவரசி அங்கிருந்ததைப் பற்றிக் கனவினு மறியேன். நான் அந்த ஏழைகளுக்கிரங்கி “நற்செயலொரு போதும் அழியாது” என நான் பெற்ற சுபோதப் பிரமாணத்தாற் றூண்டப் பெற்றுச் செய்தேனன்றி, பிறிதொரு காரணத்தினாலன்று. ஆயின்

கிருபா சமுத்திரமாகிய எம்பிரான் நான் செய்த நன்மையின் முதற் பலமாய் அந்த இளவரசியை எனக்குக் கொடுத்தார்.

வணிககுல:—

இளவரசியல்ல; நளவரசியாக்கும்.

சகலகுண:—

தந்தாய், நீ எப்படிச் சொன்னாலும் அம்மாது இளவரசியென்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை. அவள் எனக்கு வாய்த்ததும் தெய்வாதீனமாய் எனது நற்செயலின் கனியென்பதும் என் திடமான விசுவாசம். “நற்செயலொரு போதும் நானிலத் தழியாது”

வணிககுல:—

இவனுக்குக் குணபேதமென்பது சத்தியம். அடாமூடா, இனி மேலும் மேலும் உளருமல் அப்பாலோடு. என் படலை இனிமேல் ஒருபொழுதும் திறக்கப்படாது. என் வாசல் மிதிக்கப்படாது.

சகலகுண:—

உமக்கிஷ்டமில்லாவிட்டால் நான் போய் விடுகிறேன். உமது கோபம் ஆறியபின் வருவேன்.

வணிககுல:—

என் கோபம் இப்பிறப்பிலாருது. ஓடா! மூடா அப்பால்.

(பிதாவும் மகனும் போகிறார்கள். மகன் முன்னேகல்)
கதை விளக்கம்

பிதா பின்பு மனமிரங்கி மகனை இரண்டாம் முறை வர்த்தகஞ் செய்ய அனுப்ப, அவன் இரண்டாம் முறை ஒரு நகரையடைந்து அங்கு அத்தேச அரசனால் பிறதேசத்தினின்று அநியாயமாய்க் கைதிகளாக்கப் பட்டுக் கொண்டு வரப்பெற்று அதிக கஷ்டங்களையடைந்து வருந்திய சிறைகளைக் கண்டு மிகவும் பரிதபித்துத் தனக்குள்ள தெல்லாவற்றையுங் கொடுத்து அம் மறியற்காரரை மீண்டபின் வீடுசெல்ல, தகப்பன் முன்னிலும் பன்மடங்கு கோபா வேசனாய் அவனை வீட்டினின்று துரத்தியதைப் பற்றிய சம்பாஷணையொன்று சுருக்கமாய் இதில் சேர்க்க வேண்டியது.

வணிககுல சூரியரும், ஆசிரியரும்

ஆசிரியர் :—

கட்டளைக்கலித்துறை.

செல்வமுஞ் சீர்த்தியும் சிங்கார வாழ்வுஞ் செறிந்திலங்கு நல்லருள் சேர் வணிககுல சூரிய நண்பவன்றன் வல்லமை சேருஞ் சகலகுண சம்பன்னன் மதியைப் புல்லறிவாளர் மதியெனக் கொள்ளற்க புண்ணியனே. நன்றெனினும் நலமன்றெனினு மவன் நாடி நன்மையென்று புரிந்த சுகிர்த செயலை யிகழ்ச்சி செய்யா துன்றனருட் குணத்தான் மன்னிப் பீந்துன் னுவப்புடனே சென்றுவரப் பின்னுமோர் கப்பலீயென் சினேகிதனே.

பதம்.

பல்லவம்.

இன்னுமோர் தரம் தயவு
சுந்திரும் புதல்வனுக்கு

அநுபல்லவம்.

நன்னல மாரவன் செயல்
நல்லதன்றித் தீயதல்ல — இன்னு

சரணங்கள்.

முந்தி நலம் செய்தானன்றி
மூடனென வெண்ண வேண்டாம்
சிந்தை யிரங்கித் தயவு
செய்யுமும் புதல்வனுக்கு — இன்னு

புந்தியில் மிக வலிமை
பூண்ட அவன் செய்தசெயல்
எந்த விதமும் நயமாய்
சுற்றில் வருமிது நிசம் — இன்னு

என் ஆருயிர் நண்பனும் வணிககுல சூரிய,
நான் என் மாணாக்கனென்பதன் நிமிர்த்தம்
புகழ்ந்து பேசுகின்றேனென்று எண்ணாதிர். தங்கள்
குமாரன் சகலகுண சம்பன்னன் புரிந்த செயல்
மிக்க மேலானதும், மகா புண்ணியமானதுமாய்
தொன்று. ஒரு போழ்து தாங்கள் நான் பேசுவது
சரியன்றெனக் கொள்ளவுங் கூடும். ஆயினும்
நன்மைக்கு ஒருபோதும் அழிவின்று என்பதற்குச்
சிறிதும் சந்தேகமில்லை. ஆதலின் தங்கள் மகன்

செய்த செயல் மகா மதியீனமாமெனத் தாங்க
 ளெண்ணினும் அவனைத் தயைகூர்ந்து மன்னித்த
 ருளி அவன் திரும்பவும் மூன்றும் முறை வர்த்தகம்
 செய்யப் போவதற்காய் ஒரு நல்ல கப்பல் தயார்
 செய்து கொடுத்தல் வேண்டுமென்று நான் தங்க
 ளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வணிககுல :—

நல்ல கதை பேசினீரே ! ஆசிரியரே, முதலாம்
 முறை மூன்று லட்சம் பவுணுக்குமேல் செலவு
 செய்து நான் தயார் செய்து கொடுத்த கப்பலையும்
 அதிலுள்ள விலையேறப்பெற்ற சாமான்களையும்
 கள்ளத் துருக்கர் கையில் விட்டுச் சிறைகளை மீட்
 டான். அச்சிறைகளில் ஒருத்தியை இராசகுமாரத்
 தியென மனோபாவனை பண்ணிப் பின் அவளைக்
 கலியாணஞ் செய்தான். நான் மிக்க கோபாவேச
 னாய் அவனை வீட்டினின்றுந் துரத்தினேனாயினும்
 பின்னிரங்கிப் பிறிதோர் கப்பல், பெருந் தொகைப்
 பணஞ் செலவிட்டுத் தயார் செய்து கொடுத்தேன்.
 அதையும், அதின் சாமான்கள் யாவையும் விற்றுச்
 சிலமறியற்காரரை மறியலினின்றும் விடுவித்தான்.
 இவ்வகையாய் இவன் மென்மேலுங் காட்டும் மூடத்
 துவத்திற்கு என் கண்ணை மூடலாமா ? “மூதேவி
 யார் போன இடம் முதலிலும் நஷ்டம்” என்றது
 போலன்றோ இவன் பாடிருக்கின்றது ? இப்பொழு
 தும் அவன் செய்த பெருங் குற்றத்திற்காக என்

கண் காணாதும், எனக்கு முன்வராதும் மறைந்து
திரிகின்றான். இவனன்றோ மதியூகி! இவனன்றோ
அனுபோகி! இவனன்றோ நிர்வாகி! இவனுக்கு
இன்னுந் தயைகாட்ட வேண்டுமென்று தாங்கள்
என்னைக்கேட்பது எனக்குப் பெரும் ஆச்சரி
யத்தை விளைக்கின்றதே.

பதம்.

பல்லவம்.

என்னவித மவனுக் கின்னுந் தயைநான் செய்வேன்.

அநுபல்லவம்.

முன்னிரண்டுமுறை மூடனென வேதனை
முழுதுங் காட்டியே பழுது செய்தவன் ... என்ன
சரணங்கள்.

எத்தனை லட்சம் பவுண் இத்தனை சீக்கிரமாய்
ஏதும் பயனின்றிச் சேதம் செய்தவன் ... என்ன
நன்மை செய்கிறேனென்று என்னைக் கருவறுக்க
நாளுந்துணிகுவன் கேளுங் குருவே ... என்ன

ஆசிரியர்:—

கேளும் வணிகர் சிரோமணீ, அவன் இரண்டாம்
முறையும் பெருந் தவறிழைத்தான். ஆதலின் அவன் தங்கள் தயைக்கு அருகனல்லென
அவனில் மிக்க குற்றமேற்றிப் பேசுகின்றீர்.
ஆயின் என்சிறற்றிவிற் கெட்டியவாறு நான்
யோசிக்குமிடத்து அவன் செய்த செயல் மகா
மேன்மையானதென்பதும், அஃது எவ்வகை வர்த்

தகத்தினும் மிக்க பயனைத் தரத்தக்க தென்பதும், அவன் செய்த நற்செயல்கட்கு ஒரு போதும் அழிவில்லை யென்பதும் என் சித்தாந்தம். நற்செயல் ஒருபோதும் அழியாது. அன்றியும் சென்ற இரண்டு முறையினும் அவன் தங்கள் அபிப்பிராயப்படி வீணையழித்த எட்டுலட்சம் பவுணும் தங்கள் கடல்போலும் நிதியின் எத்தனையிலொருபாகமாகும்? அதுமகா பெரிய பர்வதமாய் இமய மலையினின்றும் தெறித்துப் பறக்கும் ஒரு சிற்றுருளைக் கற்போலாமன்றோ? இதற்கா இத்தனை பேச்சு? இதற்கா இத்தனையேச்சு? இதற்கா இத்தனை பெருமூச்சு? நன்று! நன்று! இனி யான் கெடுத்த கேடென் றெண்ணியாயினும் அவனுக்கு இன்னும் ஒருமுறை தயையெய்யுங்கள். ஒருபோது அவன் முன் இருமுறைகளிலும் இயற்றிய நன்மைக்குத்தக்க பிரதிபலன் அடைதல்கூடும். நற்செயல் ஒருபோதும் அழியாது.

வணிககுல :—

பதம்.

பல்லவம்.

ஆசிர்யர் உமதாவன் மொழிப்படியே — நான் அருள் செய்குவனொரு முறை யின்னும்.

அநுபல்லவம்.

நேச மிகு மெந்தன் புத்ர சிகாமணி

நிதி பெற்றிட வொரு கலமது நிலைபெற உதவுவனதிக்குண

— ஆசிர்யர்.

சரணங்கள்.

என்ன நஷ்டமினி வந்தாலு முந்தலைமீது — பாரம்
ஏற்று வனென்றனக் கேகவலை யினியேது
முன்னமிருமுறை போனது போகட்டும்
முதல்வா நலமிகுமதி மொழிசுவையவனுறவறிவினி

— ஆசிரியர்.

கோடிதிரவிய முண்டெனினுங் கொஞ்ச நஷ்டம் — தானும்
கூறவோர் நீதியில்லாமற் படுதல் மாகஷ்டம்
நாடிப் பணமிகத் தேடு நற் சூத்திரம்
நன்றாயவன்றியும் வரை நலிவுறு மெனதக நிதம்.

— ஆசிரியர்.

ஐயா ஆசிரியரே, தாங்கள் பரிந்து கேட்கும்
படி நான் இன்னுமோர் முறை என்புத்திரனுக்குத்
தயைகாட்டச் சித்தங் கொண்டேன். இனிவரும்
நஷ்டத்திற்கெல்லாம் நீரே உத்தரவாதி. நான்
அகோராத்திரம் கடும் பிரயாசையாய்த் தேடிய
கோடிதிரவியத்தில் ஓர் இம்மியாவது யாதொரு
காரணமின்றியழிதல் எவ்வளவு மனக்கிலே
சத்தை எனக்குண்டாக்கும்? தாங்கள் அவனுக்கு
நற்புத்தி புகட்டி இனியாவது அவன் பணமீட்டும்
வழியிற் கவனமாயிருக்கும் படி செய்வீர்களென
மிக்க ஆவலாய்க் காத்திருக்கின்றேன். அம்
மட்டும் எனக்கு மனம் ஆறாது. இனி அவனுக்
கென்று ஒரு கப்பல் தயார் செய்யக் காலம்
போகுமாதலால் என்னுடைய முதற்றரமான வியா
பாரக் கப்பல்களுள்ளொன்றையே பல்வேறு வகைப்

பட்ட விலையேறப்பெற்ற பொருள்களால் நிறைத்து முன்னிருமுறையினும் பன்மடங்கு காத்திரமான ஒழுங்குகள் செய்து அனுப்புவேன். எங்கள் குடும்பநன்மையில் தாம் இவ்வளவு சிரத்தையெடுத்ததை நினைந்து தங்களுக்கு மிகவும் துதி கூறுகிறேன்.

ஆசிரியர் :—

தங்கள் பெருந்தன்மையையும், கிர்பையையும் நான் மிகவும் மெச்சுகின்றேன். என் வாக்கைத் தாங்கள் தங்கள் இதயத்திலென்றும் பதித்து அது மெய்யாய் வருமோ, அன்றோவெனக் கவனித்துப் பார்க்கலாம். நற் செயல் ஒருபோதும் அழியாது. சந்திர சூரியரும் இப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் நிலைகுலைந்தழிந் தொழியினும் நாம் செய்யும் நன்மையோ ஒருபோதும் அழியாது. “ஏழைக்கிரங்குபவன் ஈசனுக்குக் கடன் கொடுக்கிறான்” என வேதம் புகல்கின்றதே. தங்கள் புத்திரன் மிக்கயுத்தி விவேகம் வாய்ந்தவன். நன்மை செய்தலையே கடைப் பிடியாய்க் கொண்ட சகலகுண சம்பன்னன். சகலகுணசம்பன்னன் என்ற நாமம் அவனுக்குப் பொருந்துதல் போல் வேறு யாருக்கும் நாமப் பொருத்தம் இருத்தலை யானறிந்திலேன். அவன் செய்த நற்செயல்களுக்குத் தகுந்த பெரும் பிரதிபலனை ஈசன் அவனுக்கு நிச்சயமாய் அளிப்பார். தாங்கள் யாதொன்றுக்

கும் அஞ்ச வேண்டாம். அவனைச் சந்தோஷமாய் அனுப்பிவையுங்கள். நமஸ்காரம்; போய் வருகிறேன்.

வணிககுல:—

நமஸ்காரம். போய்வாருங்கள், குரவர்பெருமானே (சகலகுண சம்பன்னன் பயணமாய்ப் போகுதல்)

கப்பற் பாட்டு

இடைநேரம்:

கதைவிளக்கம்.

செய்கை 2.

இடம் 3: விஜயசிங்க மகாராஜனின் அரமணை.

விஜய:—

மந்திரீ,

மந்திரி:—

சொல்லும்; மகாராஜனே.

விஜய:—

என்ன ஆச்சர்யம் இவ்வேளை ஏதோபிரங்கி என்றன்றுறையிலிருந்ததிருது. ஏது காரணம் மன்னர் யாருமென்னைக் காண வருகிறோமென்று மறுமொழி யனுப்பிலரிது வென்ன மாயமறியேன் பகையரசர் ஒருபோது படையெடுத்தாரோ பார்த்து வந்ததையெனக்கிச் சணமே பகருவாய் மந்திரீ.

சடுதியாய் என் துறைமுகத்திலிருந்து ஏதோ பிரங்கி கேட்குது என்னைச் சந்திக்கும்படி யாதோந்

அரசரும் இவ்வேளை வர நான் காத்திராத படியால் எனக்கு அப்பீரங்கிச் சத்தம் பேராச்சரியத்தை விளைவிக்கின்றது. ஒருபோது பகையரசர் நம்மைச் சருவும் பொருட்டுத் துறைமுகத்தில் வந்து நிற்கலாம். தயவுசெய்து இதைப் பற்றிப் பூரணவாராய்ச்சி செய்து வந்து எனக்கு மறுமொழி சொல்லும் எனதன்புக்குரிய மந்திரீ.

மந்திரி:—

அப்படியே செய்கிறேன் ராஜேந்நரா.

(மந்திரி வந்து மறுமொழி சொல்லல்)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூதலம் போற்றிடு பொற்பார் விஜய புரியரசே
யாதும் பயமின்று பாக்ய புரியின் யவனமுறு
நீத மிகுஞ்ச கல குண சம்பன வீடு புகழ்
ஓது வணிகனன் வர்த்தக நோக்கியிங் குற்றனனே.

பதம்.

பல்லவம்.

யோசனை வேண்டாம் — அரசே.

யோசனை வேண்டாம்.

அநுபல்லவம்.

பூசனை மிக வாசமாமொரு

புண்ய வர்த்தகன் நண்ணினானிங்கு. — யோசனை.

சரணங்கள்.

சகலகுண சம்பன்னெனு மொரு
தயை நிறை வணிக குலன்
புகலரு நிதிமிகவு முள்ள வோர்
புண்ய வானிங்கு நண்ணினுனிதோ — யோசனை.

ராஜராஜர்கள் போற்றியடிபணியும் மகா
ராஜனே, தாங்கள் ஒன்றுக்கும் யோசனை பண்ண
வேண்டாம். சகலகுண சம்பன்னெனப் பெயரிய
ஒரு பாரிய வர்த்தகன் வியாபாரஞ் செய்யும்
நோக்கமாய் ஈங்கு வந்திருக்கின்றான். அவன் தன்
கப்பலில் வந்து எங்கள் துறைமுகத்தைச் சேர்ந்
தவுடன் எங்கள் தேசத்திற்கு வந்தனம் செய்யும்
பொருட்டுக் குண்டு போட்டானேயன்றி வேறென்
றுமில்லை.

விஜய:—

தற்காலத்தின் சேனைகளுளெல்லாம் பெலங்
கொண்ட சேனா சமுத்திரங்கனையுடைய யான்
என்ன கப்பல் வந்தாலும் அஞ்சேன். ஆயின்
அங்கு கேட்ட சடுதியான பிரங்கித் தொனியின்
காரணத்தையறியும்படியே நான் உம்மை யங்கனுப்
பினேன். அவ்வர்த்தகனின் விர்த்தாந்தத்தை
அறிந்து வந்தீரா? நீர் கப்பலுட் பிரவேசித்து
அதைச் சோதனை பண்ணினீரா?

மந்திரி :—

அவ்வர்த்தகன் இந்தியாவின் மற்றப் பக்கத்திலே எங்கள் தேசத்தினின்றும் பன்னூறு மைல் தூரத்திற் கப்பாலுள்ள பாக்கியபுரம் என்னும் பட்டணத்தேயுள்ள வணிககுல சூரியன் என்னும் பெரிய வர்த்தகனின் ஏகபுத்திரன். அவன் நாமம் சகலகுண சம்பன்னன். அவன் வந்திருக்குங் கப்பல் மிக்க விசித்திராலங்காரமாய் அமைக்கப் பெற்றது. அத்தகைய அலங்காரமான கப்பலை நான் என் சீவியத்திற் காணவில்லை. அக்கப்பலில் ஐந்து இலட்சம் பவுண் பெறுமதியான நானாவிதமான விலையேறப் பெற்ற பொருட்களை வியாபார நோக்கமாய்ங்கு கொணர்ந்திருக்கின்றான் என்று கேள்விப்பட்டேன். நான் கப்பலுட் பிரவேசிக்கவில்லை. கப்பலின் தண்டையலைக் கரைக்கு வரவழைத்து, காரியங்களெல்லாவற்றையும் வினாவியறிந்த பின் என் காவலாட்களுளொருவனை ஆங்கு அனுப்பிக் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவும் உண்மையென அறிந்தேன்.

விஜய :—

விருத்தம்.

இகலர் நெஞ்சமது மிகுபயங்கொளு நல்லிரதமாக ஜபதாதி
[யென்
றிகமிசைப் பெருகு சேனையின் வலிமை யென்றுமுள்ள வென
[தரணகர்

புகவியார் துணிவர் பொருது குண்டதிரு புதினமென்ன
 [வெனவறியவே
 அகநனைந்துனை அனுப்பினேன் வணிகனவனை நியறிவை
 [மந்திரீ.

சொன்னமா தகைமை குடுநற்புகழ் துலங்குமோர் வணிக
 [னவனெனில்
 முன்னமே யவனையுற்றி மாநகர முழுதொடும் பெரியவர்த்
 [தகம்
 சொன்னமேபெருக வீங்குநாம் தகைதுவக்குவோ மெனில
 [ஃதெம்நகர்க்
 கென்னமா பெரியநன்மை நாளையவனேகுவே னெனவியம்
 [புவாய்.

அகோ மந்திரீ, நீர் சொல்லும் அளவான சீரும் செல்வமும் வாய்ந்த ஒரு வணிகன் எங்கள் தேசத்திற்கு வந்து எங்களுக்கு வணக்கமாய்க் குண்டு போடவும் மிக்க விசித்திராலங்காரம் பொருந்திய வர்த்தகப் பொருள்களைப் பெருந்தொகையாய் மிக்க சீத்திரமாயமைக்கப் பெற்ற ஒரு கப்பலிற்கொண்டுவந்து எங்கள் தேசத்துடன் வர்த்தகம் தொடங்கத்தக்க ஸ்திதியில் நம்மைக் காணவும் நாம் என்ன தவஞ் செய்தோம். நமது தேசப் பொருள்களை அவன் ஏற்றுமதி செய்வதினால் நமக்குப் பெரும் நன்மை விளையுமேயன்றோ? ஆதலின் நாம் அவ்வணிக சிரோமணியை மிகக் கண்ணியப் படுத்தல் வேண்டும். நீர் இதோ அக்கப்பலுக்குப் போய் அவ்வர்த்தகனைச் சந்

தித்து அவனுடன் கலந்து பேசி, நான் நாளைக்
காலையிலே பத்துமணிக்கு அக்கப்பலைத் தரிசிக்
கும்படி போகவிருப்பதாய் அறிவித்து வாரும்.

பதம்.

பல்லவம்.

போய் வணிகனவனை யறிநீயே

அநுபல்லவம்.

அறிகுவை நீயே அதிவிரைவாயே — போய்

சரணங்கள்.

இத்தனை செல்வ வெழிலுங் காட்சி
மெத்திய வணிகன் வந்ததோர் மாட்சி ... போய்
நாளை முன்னாடி நான் செல்வந் தேடி
வேளையிதோடி விடமுன் கொண்டாடி ... போய்
வியாபார நேயம் விளங்க வித்தேயம்
செயினல் லுபாயம் திகழுமாதாயம் ... போய்

மந்திரி:—

அப்படியே செய்வோம், மகராஜ்.

விருத்தம்.

துங்கம் எங்கெங்கு நிறைந்தீடு சிங்கம் போலிங் கரசாளரு
மெங்கள்கோனே விஜயாபுரி தங்குஞ் சிங்காரவு தாரனே
பங்கமொன் றின்றியுடன் றுறையங்கு சென்றே வணிகன்றனை
சங்கம் சேருங் கனிவாய் மிகவுங் கம்பீரங் கொடு காண்பனே.

தங்கள் ஆஞ்ஞையின் பிரகாரம் கப்பலை நாடி,
வணிகனைத்தேடி, கொண்டாடி வருகின்றேன்
மகாராஜனே.

செய்கை 2.

இடம் 4 : துறைமுகத்தில் சகலகுண சம்பன்னன்
கப்பல்.

மந்திரி வணிகனைச் சந்தித்தல்

மந்திரி :—

பாட்டு : இராகம் : இங்கிலிஷ்

வந்தனம் வந்தனம் வந்தனம் தந்தேன்
மாண்புசேர் வணிக மன்னவா வந்தனம்
சிந்தை மகிழ்ந்துமைத் தேடியிங்கு காண
தேசறும் மகராஜனிங்கு சேர்வர் நாளைக்காலை.

சலாம் வணிக சிரோமணி. இத்தகைய சிங்
காரமான வர்த்தகக் கப்பலை நான் ஒருபோதுங்
கண்டதில்லை. இக்கப்பலையும் இதன் சகல முஸ்
தீப்புக்களையும் நான் உற்று நோக்குமிடத்து இது
ஒரு மிகப்பாரிய வர்த்தகக் கப்பலென்று காண்
கிறேன். நீர்வந்து சேர்ந்தவுடன் போட்ட பீரங்
கியைக் குறித்து எங்களரசன் சற்றே ஐயுற்று
என்னைத் துறைமுகத்துக் கனுப்பிச் சகலமும்
விசாரித்து அறிந்தபின் மிக்க திருப்திப்பட்டிருக்
கின்றான். நாளைக் காலை பத்துமணிபோல் உமது
கப்பலைச் சந்திக்க வருவதாக உமக்கறிவிக்கும்
படி நானீங்கனுப்பப் பட்டேன்.

சகலகுண :

கட்டளைக் கலித்துறை.

மன்னரெல் லாரும் வணங்கிப் பணிய மகிழ்ந்தரசு
இன்னகர் தன்னி லியற்றும் விஜயசிங் கேந்திரனும்
கன்ன நிகர் குண மன்ன னெனையிங்கு காணவர
என்ன தவம்புரிந் தேன்பர மானந்த மெய்தினனே..

பதம்.

பல்லவம்.

ஆனந்த சந்தோஷம் — மன்னவீங்
கடைகுதல் சந்தோஷம் — சந்தோஷம்.

அநுபல்லவம்.

ஞானந்திகழு மரசனெனைக் காண
நானுளனோ காத்ரம் — அபாத்ரம்
எம்மாத்ரம் — மிகுதோத்ரம் — ஆனந்த.

சரணங்கள்.

அப்படியா? சந்தோஷம்! சந்தோஷம்! நீர்
இங்கு வந்ததைக் குறித்து மிகவும் மனமகிழ்
கின்றேன். அரசன் நாளைக்கீங்கு வருவது, சொல்ல
முடியாத மகிழ்ச்சியையும் பெருங் கண்ணியத்தையு
யும் கொடுக்கும். உங்கள் தயவை நினைந்து நான்
மனதார நன்றி கூறுவதாயும், அரசனுக்கு வணக்
கஞ் செய்து வந்தனம் சொல்வதாயும் அவருக்
கறிவித்தால் கடமைப்பட்டிருப்பேன்.

மந்திரி:—

நான் கப்பலைச் சுற்றிப் பார்வையிட விரும்புகின்றேன்.

சகலகுண:—

ஆகா! தடையில்லை. வாரும் எல்லாம் பார்ப்போம்.

(மந்திரி எல்லாம் பார்த்து வருகையில் முன்னணியத்திலும், பின்னணியத்திலுமுள்ள இரு படங்களையுங் கண்டு பிரமித்து நின்றல். சற்று நேரம் மௌனமாய் நின்றுபின்.....)

மந்திரி:—

ஐயா, வணிகர் சிரோமணீ, உமது கப்பலின் மாட்சிமையையும், அதில் நீர் நிறைத்திருக்கும் விலையேறப் பெற்ற பல்வகைப் பொருள்களையும் கண்டு மிகவும் ஆச்சரிய வசத்தானேன். இக் கப்பலின் முன்னணியத்தில் ஓர் இளம் மாதின் படமும் பின்னணியத்தில் ஓர் ஸ்திரீயின் படமும் இருக்கின்றனவே. இவை யாரின் படங்கள்?

சகலகுண:—

முன்னணியத்திலிருக்கும் படம் எனது அருமை நாயகியின் படம். பின்னணியத்திலிருக்கும் படம் எனது மனைவியின் வேலைக்காரியின் படம். நான் தூரதேசத்திற்குப் பயணமாய் வந்திருக்கின்ற மையால் அவர்களை விட்டுப் பிரிவது எனக்கு மிக

வும் விசனத்தைக் கொடுத்தது. ஆதலின் அவர் களை நாடோறும் ஒருவாறு காணுவதுபோல் இப் படங்களைப் பார்த்து மனமாறுதல் கொள்ளலா மென்றே அவைகளைச் சித்திரிப்பித்தேன்.

மந்திரி:—

நல்லது. நான் போய் வருகிறேன். அரசன் நாளைக் காலை ஈங்கு வருவார்.

சகலகுண:—

நமஸ்காரம். போய்வாரும்.

செய்கை 2.

இடம் 5: மந்திரி அரண்மனைக்குத் திரும்பும் வழியில்

மந்திரி:— (தனிமையாய்)

பதம்.

பல்லவம்.

சித்திர மிவனுக்கிங் கேதோ
திகைக்குதே யென்னெஞ்சம் ஏங்கி—யிந்தச்
சித்திர மிவனுக்கிங் கேதோ

அநுபல்லவம்.

மித்திரை யென்ன நான் மெச்சிய ராஜ
மேனகை யிவன் கையுற்றோ—இந்தச்—சித்திர

சரணங்கள்.

ஒன்றெளி லோர்போத தன்றென வெண்ணலாம்
உற்ற ரத்னம்பாளுங் காணும் — திரு — சித்திர.

எனக்குக் கிட்டாப் பொருளிவனுக்குக் கிட்ட
என்ன புண்ணியம் செய்தான் அம்மா—இந்தச்—சித்திர.

ஆயின் சித்திரங்களைப் பற்றி இப்போதொரு கலகமும் செய்யாமல் விடுவதுதான் புத்தி. அரசனுக்கும் ஒன்றும் அதைப்பற்றிச் சொல்லலாகாது. கலகப்பட்டால் வணிகன் சமுசயங் கொண்டு தன்னூருக் கோடிப்போய்விட்டால் என் செய்வது? எல்லாம் புத்தியாய், மவுனமாய் நடத்துதல்தான் என்போலும் சதுருபாயம் சிறந்தவோர் மதி மந்திரிக் கழகு.

செய்கை: 2.

இடம் 5: விஜயசிங்க மகாராஜனின் அரண்மனை.

விஜய :—

வாரும் எனதன்புநிறைந்த மந்திரீ, நீர் போய் வந்த காரியத்தைச் சொல்லும். கப்பல் எப்படி? வர்த்தகன் எப்படி?

மந்திரி :—

கப்பலின் அழகும், அதின் பொருள்களின் விதங்களும் தன்மையும் நான் முன் கேள்விப்பட்டதினும் ஆயிரம் மடங்கு விசேடம். அரசனே,

நீர் நாளைக்குப் போகவிருக்கும் செய்திகேட்டு அவ்வணிகன் மிக்க குதூகலங் கொண்டிருக்கின்றான்.

விஜய :—

அவ்வணிகனின் குணதிசயங்களெப்படி?

மந்திரி:—

அக்கேள்விக்கு நான் எப்படி விடைசொல்லக்கூடும். அவனுடைய குணத்தை உடனே எப்படிக் கண்டு பிடிக்கலாம்.

விஜய :—

நல்லது மந்திரீ. நீர் போய் வந்தது எனக்கு மிகவுந் திருப்தி. நாளைக்கு நான் அங்கு செல்வேன்.

செய்கை 2.

இடம் 6: துறைமுகத்தில் சகல குணசம்பன்னனின் கப்பல்

(அரசன் வணிகனைச் சந்தித்தல்)

சகலகுண :—

ராஜாதிராஜாதிபா வந்தனம்

ரஞ்சிதமொடுங் கஞ்ச மாமலர் அஞ்சலிசெய்தேன்

ரவியில கும்புவிதனை யாள்ராஜ இந்திரா

ராஜர்கள் பதம்பூஜனை செய்யும் நீத சந்தரா.

தேசாதிகாரமென்றும் நீள்பவா
 சித்தியாய் விஜய புரிதனை நித்தம் ஆள்பவா
 திருநிறையும் ரதகஜ பரிசேனை சூழ்பவா
 தேசுறு மொயில் வாசமுறுமித் தேசமாள்பவா.

ஓசை மிதுமிக் கடன் மீதிலே
 உமதருணிறை தரிசன மதிலக மகிழ் கொண்டேன்
 உரைசெய நீர்பர பரவென் றோடியும் கழல்
 உற்றிடு வணிங்கெற் கிம்மகிமை சற்றுந் தகாதே.

மகாராஜ், நமஸ்காரம். ஐம்பத்தாறு தேச
 மன்னர்க்கு மன்னனாயும், இப் பெரிய தேசத்தின்
 ராஜனாயும் விளங்குகின்ற ராஜமாத்தாண்ட, ராஜ
 உத்துங்க, ராஜ கெம்பீர, பராக்கிரம சிங்கமாகிய
 தாங்கள் ஏழையாகிய அடியேனை ஒருபொருட்டா
 யெண்ணி இக்கப்பலுக் கெழுந்தருளியதைக்
 குறித்து நான் தங்களை வணங்கித் துதித்து நன்றி
 கூறி ஆனந்திக்கின்றேன்.

விஜய :—

வணிகர் சிரோமணீ, நான் உனது விசித்ராலங்
 காரமான கப்பலையும் அதில் விலையேறப் பெற்ற
 பொருள்களையும் நீர் ஈங்கு வந்த நோக்கத்தையும்
 என் மந்திரிமூலங் கேள்வியுற்று மிகவும் சந்
 தோஷமாய் உம்மையும் உமது கப்பலையும் சந்
 திக்கும் பொருட்டு ஈங்கு வந்தேன்.

சகலகுண :—

ராஜசேகரா, என்னைச் சந்திக்கத் தாங்கள்
 விரும்பினால் தங்கள் திருவடி நோக ஈங்கு

வேண்டுமா? ஒரு சொல்லு எனக்கனுப்ப நான் தங்கள் பாதார விந்தத்தில் வந்து விழ மாட்டேனா?

விஜய:—

அது எனக்கு அழகாயிராது. அன்றியும் உம்மை மாத்திரம் அழைக்கலாமேயன்றி உமது கப்பலையும் அதின் சாமான்களையும் அழைக்க வியலுமா? நான் இங்கு வந்ததே அழகும் யுத்தமும் என்பது தெளிவு. இப்பொழுது நான் உமது கப்பலையும் அதின் சாமான்களையும் பார்வையிடுவேன்.

சகலகுண:—

சந்தோஷம்; சந்தோஷம்.

(அரசன் கப்பலைப் பார்வையிட்டு வரும் பொழுது படங்களைக் கண்டு பிரமித்துப் பின்வருமாறு பாடி விசனித்தல்)

விஜய:—

பதம்.

பல்லவம்.

ஆச்சரியம் என்ன ஆச்சரியம் பெரும்

ஆச்சரியம் இது பார், பார், பார்.

ஆச்சரியம் இது பார்.

அநுபல்லவம்.

ஆச்சரியம் என்றன் புத்திரி சித்திரம்

அச் சொட்டாயிங்ஙன மைந்த தென் நூதனம்

பார் — பார் — ஆச்சரியமிது பார்.

சரணங்கள்.

புத்திரி சாயல் மாபூரணமாகவே மெத்த இலங்குது பார்
 பார் — பார் — மெத்த இலங்குது பார்
 சித்தியாக விதை வித்தையோடிங்கு செய்வித்த நற் காட்சி
 என்றன் குமாரியெழில் பெறுசாயலீங் கொன்றும் வகையிதோ
 சென்ற வென் புத்திரி சேர்ந்தனளோ இவர் நன்றென்ப
 போற்றிடும் நன்மனையாக — பார் — பார் — ஆச்சு.

ஆகா! இப்படம்யாருடையது! இப்படம்
 காட்டும் உருவம் காணாமற்போன எனது கண்
 மணியினும் அருமையான இராஜகுமாரத்தியின்
 உருவத்தைப் போல் இருக்கின்றதே! என் குமா
 ரத்தியின் முகப்படம் ஒருவேளை சற்றுப்பிசகி
 னாலும் இப்படமோ சரியாய் அவளுடைய
 உயிருள்ள சாயலாயிருக்கின்றதே. என்னருமைக்
 குமாரத்தி யென் கண் முன்னிற்பது போலிருக்
 கின்றதே, இப்படத்தின் சாயல்! இது என்ன அற்
 புதமம்மா! இப்படம் இங்கு சித்திரிக்கப் பெற்ற
 காரண மென்னையோ? இது என் குமாரத்தி
 போன்றிருக்குந் தன்மை ஏதோ? அகோ, வணிகச்
 சிரோமணி, இப்படத்தின் வரலாற்றை எனக்குச்
 சற்றே தயை கூர்ந்து சொல்லும்.

சகலகுண : —

அரசரேறே, தங்கள் மனம் இப்படத்தினால்
 அதிசயமும் எழுச்சியும் கொள்வது போல் எனது
 மனம் தங்கள் அதிசயத்தையும் எழுச்சியையும்

காண மிகவும் அதிசயமும் எழுச்சியுங் கொள்
கின்றது. இப்படம் எனது பிராண நாயகியின்
சரியான சாயல்.

விஜய:—

என்ன பிராண நாயகியா? இம்மாது சிரோ
மணி உமது இனத்திற் பெண்ணா? இவளை நீர்
மணஞ் செய்த விருத்தாந்தத்தைச் சற்றே சொல்
லும், தயவாய்.

சகலகுண:—

நான் இம்மாது சிரோமணியை விவாகஞ்
செய்த விருத்தாந்தம் ஏறக்குறைய என் சீவியத்
தின் முழு விருத்தாந்தமுமாயிருப்பதால், நான்
இப்பொழுது என் முழு விருத்தாந்தத்தையும்
சொல்லுவேன். அது தங்களுக்கு மிக்க திருப்
தியாயிருக்குமென நினைக்கின்றேன்.

விஜய:—

ஆகா! அதுதான் மிகத் திருப்தி. முழு
வதையும் சொல்வது மிகவும் தகுதி. அதைக்
கேட்க நான் மிகவும் ஆத்திரமாயிருக்கின்றேன்.
இனித் தாமதிக்க வேண்டாம். தயவாய்ச்
சொல்லும், வணிகர் சிரோரத்தினமே.

சகலகுண:—

விவிதமாட் சிகணிறை விஜய மாநகர்க்
கவினுறு ராச்சியக் காவலா, கேளாய்

சத்திய மாயென் தகைமிகு சரித்திரம்
 துத்தியத் துடனே சொல்லுவன் மகிபா
 பாக்கிய புரியாம் பதியுறை வர்த்தக
 யோக்கிய நிறையும் யூகனும் வணிக
 குல சூரியன் அதன் கூறுமென் நாமம்
 குல விடும் சகல குண சம்பனனென
 மொழிகுவ ரிளமையில் முறையுடன் கற்ற
 எழிலுறு சுபோத மிசையும்ப் ரமாணம்
 நன்மையோர் போதும் நானிலத் தமிழா
 தென் மதி தன்னை யியம்ப வாசிரியர்
 அத்தை யென் சீவியத் தமை பிரமாணம்
 நித்த மென்றிதய நிறுவிய பின்னர்
 அரிய வென்றந்தையருளிய கப்பலில்
 உரியபல் பொருளோ டொண்கடல் கடந்து
 இஷ்டமாய் வர்த்தக மியற்றவே செல்ல
 துஷ்டனும் பாதகத் துருக்கனி னடிமைக்
 கப்பலா மொன்றினைக் கண்டாங் குறைந்திடும்
 செப்பருந் துன்பச் சிறைகளி லுருகி
 எப்படி யோவவ ரிடர்தனை நீக்கத்
 தெப்பமும் பொருளும் தியாகமாய்க் கொடுத்து
 மீட்டிடும் போது மிகுமலங் கிருதம்
 காட்டிய வரசு கன்னிகை யொருத்தி
 தாதி யோடாங்கு தங்கிடக் கண்டு
 ஓதிடு மவரில் உளமிகக் கசிந்தேன்
 பேரொடு தேசம் பெற்றவ ராரெனச்
 சீரொடென் றனக்குச் செப்பிலராகி
 என்னுட னென்று மிருந்திட விதயத்
 துன்னினர் நானு முவகையோ டரசு
 கன்னியை மணந்து கடிமனைக் கேக

என்னருந் தந்தை யெனை மிகக் கடிந்தும்
 சிந்தை கசிந்து திரும்பவு மென்னை
 முந்திய முறைபோல் மொழிந்திடு வர்த்தகம்
 செய்திட வனுப்பத் திகழுமோர் நகருக்
 கெய்தியே சின்ன ளிருந்திடு காலை
 வீதியி லுலாத்தும் வேளையி லோர்நாள்
 ஏழைக ளாகு மெளியகை திகள்பலர்
 நீடிய மறியலில் நியாய மொன்றின்றி
 வாடியே யாங்கு வைத்திடு மோலங்
 கேட்டுள முருகிக் கிளருமென் முழுப் பொருள்
 போட்டவர் விடுதலை பொருத்திடச் செய்தேன்
 தந்தை முன்னினுமா சஞ்சலங் கொண்டுநிற்
 பந்தத்தி லென்னைப் படுத்தியே வீட்டால்
 துரத்தியும் பின்னரென் சுகுண வாசிரியர்
 சிரத்தையாற் றயவு செய்ததி விசித்ரம்
 சேருமிக் கப்பலும் திகழ்ந்திடு பொருளும்
 ஆருநன் னிதியு மருளிமுன் ரும் முறை
 பாங்குட னனுப்பப் பயண காலத்தில்
 மாங்குயில் நேரு மென் மனைவியும் தாதியும்
 என்றுமென் முன்னே யிருப்பது போல
 நன்றென வவர்படம் நாட்டியிங் கமைத்தேன்
 தற்செய லாகச் சார்ந்திவ ணடைந்தேன்
 நற்செய லின்கனி நாதவீ தரசே
 உச்சித குணநிறை யுன்னத மன்னு
 மெச்சிடு மென்றன் விருத்தாந்த மீதே.

விஜய:—

பதம்.

பல்லவம்.

வாரும் வாரும்மென் னாசைமருமகனே - என்றன்
மங்கள குமாரத்தியை மன்றல் மகிழ்ந்தீரே.

அநுபல்லவம்.

சீரும் பிரபலமும் சேரும் விஜயநகர் — றீ, றீ, றீ, றீ, றீ
சேர்ந்தீரே சமுக மீந்தீரே சுகுண ... வாரும்
சரணங்கள்.

என்னரு நவ மணிதன்ணையிரட்சைசெய்த ஈசா

-தயைவாசா - வணி

கேந்திரனெனும் புகழ்சேர்ந்திலங்கிடு மொருபோசா-

மிகுநேசா

பன்னரும் ஜெயமிகும் பாக்யவுதாரா—றீ, றீ, றீ, றீ, றீ

பகருநற் செயலில் நிகரில்நல்வீரா

...வாரும்.

ஆனந்தத் தாலென்றனிதயம் நிரம்பிவழிகிறதே—என்றன்
ஆசைக் குமாரத்தியைக் காணுமின்பங் கண்பொழிகிறதே
—பொழிகிறதே

தானந்தவமுத லெத்தகையும் நிறை மருக

சகலகுண சம்பன்னனென்ற கிலந்துதிவணிக

... வாரும்.

இந்தப் பெருமரசியாவுமுமது சுதந்தரமே — நல்லவரமே

—இனி

ஏது குறை முடியும் அரசும் விட்டேனுமதுகரமே—நிலைவரம்

சிந்தை மகிழ்ந்துமது செல்வமனைவிபெற்றார்

சீக்ரமெல் லாரையுமித்தேச மழைத்து வாரும்

...வாரும்.

என்னாசை மருமகனே, உமது நற் செயல்
நல்ல கனியைக் கொணர்ந்தது. நீர் சொன்ன

வரலாற்றினால் என் மனம் மிகவும் ஆனந்த பரவசமாகின்றது. என் ராச்சியம் முழுவதற்கும் நீரே சுதந்தரனாயினீர். அரசு, முடி, செங்கோல் எல்லாம் உமது கையில் ஒப்புவிக்கின்றேன். நீர் செய்த மகா புண்ணியமான செயலுக்கு இத் தேசத்தின் இதிகாசங்களிலும் நிகர் காண்பதரிது.

சகலகுண:—

நற்செயலொருபோதும் நானிலத் தழியாது. நான் பெற்ற.....

விஜய:—

கேளும், வணிகர் சிரோமணீ, நான் இப்பொழுதடைந்திருக்கும் இந்தப் பேரானந்தத்தில் உமது பெற்றோரும் விசேஷமாய் உம்மைக் கோபித்துக் கடிந்த உமது பிதாவும் என்னருமைப் புத்திரியும் பங்கு பற்றி, என்னுடன் களிகூர்ந்து உமது இன்பங்களுக்கும் மகிமைகளுக்கும் பங்காயிருக்கவேண்டு மென்று வாஞ்சிக்கிறேன். இப்பொழுது என் அரமணைக்கு என்னுடன் சென்று, விருந்துண்டு களிகொண்டாடிய பின் எனது பாரிய விசித்திராலங்காரமான கப்பல்களுளொன்றில் என் மந்திரியுடன் உமது ஜெனன தேசம் போய் எனது கண்மணிப் புத்திரியாம் உமது நாயகியையும், உமது பிதாவையும், மாதாவையும், பந்துக்களையும் இட்டுக்

கொண்டு வாரும். உங்களுக்கங்கே யுள்ள எல்லா நிதிகளையும் இங்கே கொணர்ந்து இங்கே வதியுங்கள். நீர் உமது பெற்றோருக்கு ஏக புத்திரனான படியால் அதுவே தகுதி. இப்பொழுது அரமனை செல்வோம்.

சகலகுண:—

அப்படியே செய்வோம் மகாராஜனே.

கதை விளக்கம்.

விஜய:—

எனது கண்மணிக் குமாரத்தியைக் கொண்டு சிறைத் தனத்திலிருந்து மீட்டதற்கு நீர் அரசனாய் வருவதும் போதிய பிரதி பலனன்று. ஏனெனில் நீர் சிறைகளையும் மீட்கும் பொழுது இராசகுமாரத்தி சிறைகளொருத்தி யென்பதைச் சற்றும் அறிந்திருக்க மாட்டீர்.

சகலகுண:—

“நற்செயலொருபோதும் நானிலத் தழியாது.”
நான் அறியவில்லை.

விஜய:—

நல்லது நான் இப்போதடைந் திருக்கும் பேரானந்தத்தில் உமது பெற்றாரும், உம்மைச் சேர்ந்தவர்களும் பங்கு பெற வேண்டுமென்று வாஞ்சிக்கின்றேன். நீர் இப்பொழுது அதோ தங்கத்தால் மூடப்பட்டு நவரத்தினங்கள் குயிற்றிய

அச்சிங்கார வத்தையில் என்னுடன் துறைமுகம் போய்ப் பின் அரமனை சென்று அங்கு இரண்டொரு நாட்டங்கி, விருந்துண்டு, களியாடி இராஜதானியைப் பார்த்த பின் உமது ஜெனன தேசஞ் சென்று என் அருமைக் குமாரத்தியையும், உமது பெற்றோரையும், உம்மைச் சேர்ந்த மற்றோரையுங் கூட்டிக்கொண்டு வாரும். அதுவே தகுதி. உமது பெற்றார் உம்முடன் இங்கேயே வாசம் பண்ணட்டும்.

சகலகுண :—

ஆயிரந்துதியும் நமஸ்காரமும், அரசர் சிரோமணி. “நற்செயலொருபோதும் நானிலத்தழியாது”.

நான் வணிக குலத்தினோயினும் தங்கள் குமாரத்தியை மணஞ் செய்ய வாய்ந்ததையும் தங்கள் பெரிய இராச்சியத்திற்குச் சுதந்திரவாளானதையும் நினைந்து முதல் ஈஸ்பரனுக்கும், இரண்டாவது அரசலட்சணம் பொலிந்து விளங்கும் தங்களுக்கும் மிக்க நன்றி கூறுகின்றேன். இப்பெரிய இராச்சியத்தை ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்டு ஐம்பத்தாறு தேச ராசரும் அடிபணிய வீற்றிருக்கும் இராஜாதிராஜனாகிய தங்களை மாமனெனக்கொண்டாட நான் எம்மாத்திரம்?

விஜய :—

அப்படிக் கிஞ்சித்தும் எண்ணவேண்டாம்—

கல்வியும் சற்குணங்கள் யாவும் நிறைந்து விளங்கி அத்துடன் பெரிய செல்வமுள்ள ஒரு வர்த்தக சிரோமணியின் புத்திரனாய் குலமாட்சி, கலை மாட்சி, குணமாட்சி, செல்வமாட்சி யெல்லாம் ஒருங்கே யமைந்திருக்கும் உம்மைப் போன்ற ஒருமகானை என் அருமைப் புத்திரிக்கு மணவாளனாய்க் கொண்டது நான் செய்த பூர்வ தபோ பலமின்றி மற்றல்ல.

சகலகுண :—

தாங்கள் என்னைப்பற்றி இவ்வளவு மேலான எண்ணங் கொண்டிருப்பதைக் குறித்து நான் மிகவும் மனமகிழ்கின்றேன். நான் என் ஊருக்குப் போம் பொழுது என்னுடன் நல்ல காத்திரமான ஓர் ஆளை அனுப்பினாற்றான் என்பிதா எடுபடுவார். விஜய :—

ஆகா ! தடையில்லை. நான் உம்மைத் தனியே அனுப்புவேனா? என் மந்திரியும் காவலாட்களும் உம்முடன் செல்வார்கள். எனது சொந்தக் கையினால் எழுதிய கடிதங்களும் எனது புத்திரிக்கும் உமது பிதாவுக்கும் அனுப்புவேன். என்னுடைய முதற்றரமான பொற்கப்பல்களு ளொன்று உம்முடன் கூடச் செல்லும். இவைகளைப் பற்றி இப்பொழுது பேசவேண்டியதில்லை. எல்லாம் அரமணையில் பேசிக் கொள்ளுவோம். இப்பொழுது செல்லுவோம்.

சம்பாஷணை

அரமணையிற் பெரிய கொண்டாட்டங்கள் நடந்ததைப் பற்றியும் சகலகுண சம்பன்னனும், மந்திரியும் பொற்கப்பலில் காவலாட்களுடன் பாக்கியபுரிக்குப் பயணமாய்ப் போய்ச் சேர்ந்து வணிககுல சூரியரைச் சந்தித்து மகிழ் கொண்டாடுவதைப் பற்றியும் ஒரு தெளிவான சம்பாஷணை இவ்விடத்தில் அவசியம்.

செய்கை 3.

இடம் 1: வணிககுல சூரியன் வீடு.

(வணிக குலசூரியன், சகலகுணசம்பன்னன், மந்திரி, ஆனந்தமனோகரி.)

சகலகுண:—

எனது அன்பு நிறைந்த தந்தாய், நமஸ்காரம்.

வணிககுல:—

என் கண்மணிப் பாலா, வந்து சேர்ந்து விட்டாயா? எல்லாஞ்சேமமா? உனது வர்த்தகத்தின்பாடு எப்படி? உன்னுடன் கூடநிற்பவர்தாயார்?

சகலகுண:—

அதிக சேமமாயும், மிகவுஞ் சந்தோஷத்துடனும் சொல்லமுடியாத திரவிய சம்பத்துடனும் வந்திருக்கிறேன். நீர் எனக்குச் செய்த பொருட்

களினும் பார்க்க எனது ஆசிரியர் தந்த சுபோ தப் பிரமாணமே எனக்கிந்த உயர்ந்த ஸ்திதி கொணர்ந்தது.

வணிககுல:—

என்ன? ஏதுந் தேசத்திற்கு ராசனாய் வந்து விட்டாய் போலும்.

சகலகுண:—

நீர் சொல்வது போலத்தான்.

வணிககுல:—

என்ன?

சகலகுண:—

நான் இம்முறை தற்செயலாய் என் ஆருயிர் போலும் இராச குமாரத்தியின் தந்தையாரின் தேசத்திற் சேர்ந்தேன். அவர் நான் துறைமுகத்திலிருப்பதைக் கேள்வியுற்று, எனது கப்பலில் என்னைச் சந்தித்து எனது விர்த்தாந்தத்தைக் கேட்டு ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவராய் என்னைத் தனது மருமகனாய் ஏற்றுக் கொண்டு அரமனைக் கழைத்துச் சென்று, களி கொண்டாடி, இராச்சியத்தையும், செங்கோல் முடி இவற்றையும் எனது கரத்தில் ஒப்புவித்திருக்கிறார். உம்மையும், மாதாவையும், எனது பிராணநாயகியையும், எங்களைச் சேர்ந்த மற்றவர்களையும்

அழைத்து வரும்படி ஒரு பொற் கப்பலில் மந்திரி, (இதோநிற்கிருர்) இவருடனும், காவலாட்களுடனும் என்னை அனுப்பியிருக்கிறார்.

வணிககுல:—

ஆகா! என்னருமை மகனே, இதைக் கேட்க உபகதை போலல்லவா இருக்கின்றது? உண்மையென்று நம்ப மனம் வருகுதில்லை.

மந்திரி:—

உமது மகன் சொன்ன யாவும் மெய்.

வணிககுல:—

ஆகா! ஆனந்தம்! ஆனந்தம்! கடவுளுக்குத் துதி. எனதன்பு நிறைந்த மகனே, உனது நற்செயல் நற்கனியைக் கொடுத்தது. என் அன்பான மருமகனே, எங்கள் பாக்கியமே, நீ இராசகுமாரத்தி யென்பது உன் முகத்திலும், குணத்திலும் விளங்கினாலும், நானே நம்பாத கொடியனாயிருந்தேன். என்னை மன்னித்தருள் மகாராணீ.

சகலகுண:—

விருத்தம்

அருமையாய் எனைவ ளர்த்த அன்புசேர் தந்தா யென்மேல் இருணிறை குற்ற மேற்றி யென்மனஞ் சலிக்க வைதீர் பெருமைசேர் நன்மை யிந்தப் பேருல கதிலோர் காலும் அருகிடா தென்ற வண்மை யடியனிற் கண்ட ரன்றோ.

எனதன்பு மேவிய தந்தாய், நான் இரண்டு முறை நீர் எனக்குக் கொடுத்த பெரு நிதியைத் தியாகஞ் செய்து நன்மை செய்ததற்காய் என் னிற் பொங்கிய கோபங் கொண்டீர். இப்பொழுது நான் செய்த நன்மைகள் ஒருபோதும் அழிந்து போகவில்லை யென்பதைப் பிரத்தியட்சமாய்க் கண்டுணர்வீர் ஐயா. “நற்செயலொரு போதும்” வணிககுல:—

பதம்.

பல்லவம்.

அருமைமகனே யுன்றனருணிறையுஞ் செயல் அழிந்தில தெனு முண்மை அறிந்துணர்ந் தேலிதோ.

அநுபல்லவம்.

பெருமனம் பரிந்து பிறர்க் கருள்புரிந்து
பேத மிலாததிதயை சொரிந்து
வருமுனைக் கரிந்து வைதேனெனரிந்து
வந்தாய் பலனாய் வையந்திரிந்து—பாலா ... அருமை.

சரணம்.

நானிலமீது நன்மை யென்றேது
நன்றிதிக் கழிவது வாராது
நானதோராது நடந்துணைத் தீது
நவின்றனனுணர் கின்றெனிப்போது-பாலா ... அருமை.

நீ செய்தது மிகவுஞ் சரியும் மேன்மையும் மகனே! நற்செயலொரு போதுமழியாதென்ப தற்கு உனக்கு இப்போது தெய்வாதீனமாய்

வந்திருக்கும் பெரும் பாக்கியமே நல்ல சான்று. நான் இப்பொழுது நல்ல உணர்ச்சியடைந்திருக்கின்றேன்.

சகலகுண:—

பறுவாயில்லைத் தந்தாய், இனி நாம் நமக்கு இவ்விடத்திலேயுள்ள பெரும் நிதியனைத்தையுங்கொண்டு எனது பிரியநாயகியின் பிதாவாகிய விஜயசிங்க மகாராஜனின் அழைப்பின்படி அனுடைய தேசத்துக்குச் செல்வோம்.

வணிககுல:—

ஆகா! யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. எல்லா ஆயத்தமுஞ் செய்து சீக்கிரம் புறப்படுவோம்.

சகலகுண:—

வாராய், என் பிராணநாயகி. இவ்வளவு சந்தோஷத்துடன் உன்னைக் காண என்ன தவஞ் செய்தேனோ தெரியாது. உன் சேமம் எப்படி?

ஆனந்தம்:—

நீங்கள் என்மாமாவுடன் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது உங்களைத் தடுக்க நான் விரும்பவில்லை. உங்கள் அன்பான முகம் எனக்கமிர்த சஞ்சீவியாயிருக்கின்றது. எனது தகப்பனாரைக் காணவும் கொண்டாடவும் நீர் அரசனாகவும் நான் ராணியாய் என்பிறப்புச் சுதந்திரத்தை இழவாதவளாய் அனுபவிக்கவும்

நேர்ந்ததை நினைக்க என் இருதயம் மிக்க குதூகலங் கொள்கின்றது. உங்களுக்காய் ஆயத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கும் பஞ்ச பட்சய பரமான்னத்தை மந்திரியுடனும் மற்றும் பரிவாரத்தவர்களுடனும் புசித்து இளைப்பாறிய பின் சகலமும் பேசுவோம்.

பதம்

பல்லவம்.

ஆனந்த மாபெரிதே யிவ்வேளை
ஆனந்த மா பெரிதே.

அநுபல்லவம்.

வானமுந் துதிக்குமென் மகிமை சேர்தந்தை
மன்னவனைச் சந்தித்தீர் என்கணவா ...ஆனந்தம்.

சரணங்கள்.

ராசனாய் நீர் வர ராணிநானாக
என்ன பெரும் பாக்யம் என்கணவா ...ஆனந்தம்.
போஜன மானபின் புகலுவம் யாவும்
புண்ய மிகுந்துரையே என்கணவா ...ஆனந்தம்.

சகலகுண:—

எல்லாம் சந்தேதோஷம். பிராணநாயகி, நீர் சொல்லியபிரகாரம் போசனமருந்தியபின் எல்லாம் சாவகாசமாய்ப் பேசிக்கொள்வோம்.

கதைவிளக்கம்

செய்கை:—

இடம் 2 ஒரு சிங்காரப் பூங்காவனம்
(மந்திரி தனிமையாய்ச் சிந்தனை செய்தல்)

மந்திரி:—

பதம்.

பல்லவம்.

அந்த வணிகப் பயற்கிந்தக் குருசந்திரயோகம்
வந்த வகையை யென்சொல்வேன்.

அநுபல்லவம்.

சிந்தை களிக்க வருவிந்தை மிகு விசித்ரம்
திமழுகுறு மெனதரு நவமணிதனை
மகிழ்தரு திருமணமது புரிபுகழ் கொளும் ... அந்த.

சரணங்கள்.

வாக்குப் புரிந்து வைத்த தாக்கணங் கதைமனை
யாக்கி விளங்குநற் சிலாக்கியந் தனையுற்றெவ்
வகைக்கும் வளமிக்க கொள்தகைக்கும் இகலரநெஞ்
சந்திகைக்கும்
சேனை பலவின் தொகைக்கும் நேரில் விஜயம்
வந்த ரசாள் புகழின் தகை வாசம்
வச்சிர சிமாசன வைகு நிவேசம்
வண்மகிபன் மருமான் மொழிநேசம்
வாங்க ரத்ந மகுடந்தாங்கப் பல நிதியுந் தேங்க
செழித்து வளர்ந் தோங்க எனக்கு நசம்
வரவென்றிருந்த பல வரங்கள் தமைத்தடுத்து.

இந்த வணிகப் பயலுக்கு வந்திருக்கிற
குருசந்திரயோகத்தை நான் என்ன சொல்ல!
எனக்கென்று பேச்சிட்டி நிர்ணயித்திருந்த கன்
னிகா ரத்தினத்தை மணஞ் செய்யுஞ் சிலாக்கி
யத்தைப் பெற்று நான் அம்மானென்று அழைக்

கக் காத்திருந்த அரசனைத் தன் அம்மாநென்று அழைக்கும் பாக்கியமுற்று, இப்பொழுது தன் முழுக் குடும்பத்தையு மழைத்துப் போய் நான் ஆளவிருந்த ராச்சியத்தைத் தான் ஆளப்போகிறான். என்னென்று சகிக்க! இதற்கொரு சூழ்ச்சி செய்யாது விட்டால் நான் வெறும் பேயனாயிருத்தல் வேண்டும். இக்கணம் நாமெல்லோரும் கப்பலில் விஜயபுரிக்குப் போம்பொழுது ஓர் இராத்திரி மற்றவர்களெல்லாரும் சயனித்திருக்கும் வேளையில் கூட்டாளி தனிமையாய்க் கதை பேசுமாப்போல் மெல்ல ஒரு மூலைக் கழைத்துப்போய்ச் சடுதியாய்க் கட்டிப்பிடித்துத் தூக்கிக் கடலுட்போட்டு விட்டால் அவர் போய் மீன்களுக்கரசனாகி யவைகளை யாளுவார். காரியம் எனக்கு நல்ல வாய்ப்பாயிருக்கும். இராஜகுமாரி, இராச்சியம் எல்லாம் என்பாடாய் முடியும். நல்லது அப்படிச்செய்வேன். வேறு ஆட்சேபணியில்லை. (மந்திரி அழுதல் “ஐயோ நான்”; “இந்தவிழுவெனக்கு”.....);

செய்கை: 3

இடம் 3: பிரயாணக் கப்பல்.

சகலகுண சம்பன்னனாதியோர் கப்பலில் விஜயநகர் செல்லல். சகலகுண சம்பன்னனை, அர்த்த ராத்திரியில் மந்திரி தான் யோசித்திருந்த

வாறுகடலுட் போடல். கப்பலிலுள்ளவர் களெல்லாரும் நித்திரை. சிலர் குறட்டையிழுத்தல்.

(மறுநாட் காலையில்)

ஆனந்த:—

ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! என்பிராண நாயகா (தலையிலடித்துப் புரண்டு விழுந்து மூர்ச்சையாதல்)

வணிககுல:—

(கப்பலெங்கும் பார்த்தபின் தலை தலை யென்றடித்துக் கொண்டு) ஆ! ஐயோ! ஐயோ! ஆ, ஆ, ஆ! என்னருமைப் புதல்வா, கடலுள் வீழ்ந்திறந்தாயோ? இதுதானா நீ செய்த நன்மைகளின் பலன்? நான் எப்படி உயிர் பிழைப்பேன்? என்னென்று தாங்குவேன்? இராசகுமாரத்தி உயிரற்றவள் போல் மூர்ச்சையாய்க் கிடக்கின்றாளே! ஈதென்ன மாயம்! என் அருமை உதரக் கனியே, எங்குற்றாய்? ஐயோ, ஐயோ!

மந்திரி:—

என்ன மாயமப்பா! இதெப்படி விழுந்தாரென்று தெரிய வில்லையே. ஈதென்ன பேரிழவு! என்றாலும் தெய்வ சந்தர்ப்பத்தை யார் என்ன செய்தல் கூடும்? வணிகர் குலாதிபா, மனம் ஆறுவீராக. அரசன் உம்மை மிகவும் சன்மானம் பண்ணுவார்.

வணிககுல :—

இதென்ன பயித்தியம்! என்னருமை மகனில்லையாம். அரச சம்மானத்தை யாருக்கு வேணும்? அரசனின் குமாரத்தி உயிர் பிழைப்பது மிகவும் அசாத்தியம். அவ்வளவாய்த் துக்கக் கடலுள் ஆழ்ந்திருக்கின்றாள். ஐயோ! நான் என்ன செய்வேன்! ஜெகதீசா.

இந்த இழவெனக்கு இப்போவந்திட என்னபவம் முந்திப் புரிந்தேனையோ துயர்மோதி யெனையடிக்க சிந்தை கலங்குதே யென்றன் செல்வமகனே ஐயோ வந்தெனக் கோரியிய முத்தந்தந்து மகிழ்தருவாய்.

ஆசைமகனே யுனையயர்தல் கூடுமோ கண்ணே நேசமாரென்னேக புத்ர நிதியென விளங்கினாய் பேசவாய் கொன்னிக்கு தென்பிரிய மகனேபாலா வாசமாழி வாயின்கீழே வைகினையோ சொல்லடா.

(பாவி யாகினேன் நானே என்ற மெட்டு)

கதை விளக்கம்

சகலகுண சம்பன்னன் நீந்தி உயிர் பிழைத்து ஒரு குடியில்லாத் (காடு) தீவையடைதல்.

செய்கை 3.

இடம் 4: குடியில்லாத் தீவு.

சகலகுண :—

(தனிமையாய்)

பதம்.

பல்லவம்.

என்னாயாசம் எனக்கேன் வந்ததிந்த மோசம்

அநுபல்லவம்.

நன்னலத்தின் பயனிதுவோ

நாதன்ஞானம் நானறியேன்

— என்னு

சரணங்கள்.

நாயகியும் பெற்றருமாய்

நைந்து மனம் ஏங்குவாரே

— என்னு

ஊணில்லாமல் மாய லாச்சே

உடல்வாடிப் பெலம் போச்சே

— என்னு

தாகத் தாலேதவிக் கிறேனே

தற்பரன் கைவிட மாட்டார்

— என்னு.

ஆ! ஆ! ஆ! படுபாவி என்னைக் கொல்ல வகைதேடினானே. என் பிராண நாயகியை மணஞ் செய்யக் காத்திருந்தவனானே ஆதலின் நான் அவளை மணந்ததும், அரசன் மருகனானதும், முடிக்குச் சுதந்தரவாளனானதும் அவனுக்குத் தாங்கொண்ப் பொருமையை மூட்டி விட்டதுபோலும். இரண பாதகனென்னைக் காத்திராப் பிரகாரம் கடலுள் விழுத்திக் கொல்ல நினைந்தானே. நான் நீந்தியிவ்வாறு உயிருடனிருப்பதை அப்பாதகன்

அறிந்தால் மிகவும் துக்கப்படுவா னென்பதில் மயக்கமில்லை. என்னருமை நாயகியும், பெற்றோரும் என்ன பாடுபடுவார்கள்? ஐயோ! அவர்கள் நெஞ்சம் எப்படி இருக்கும்? இக்குடியில்லாதீவில் பசியால் வருந்தி மரிக்கவேண்டியதாகும். என்செய்வேன்; ஈசனே! இத்தீவைவிட்டு அரசன் நகரம் போய்ச் சேருதல் எவ்வகையும் இயலாது போலிருக்கின்றது? தெய்வம் இட்டதை இடட்டும். என்செய்வேன்! ஆயின் எனக்கு ஒன்று தெரியும். நன்மை செய்தவரைக் கடவுள் ஒரு போதுங்கைவிடமாட்டார். நற்செயல் ஒருபோதும் அழியாது.

(வத்தைக் காரனொருவன் வருதல்)
வத்தைக்காரன் :—

பதம்.

பல்லவம்.

சொல்வா யென்றனக்கு — உன்றன்
சொந்தநற் பேரும் ஊரும் சீரும் — சொல்

அனுபல்லவம்.

பல்விதமாயிங்கு பாடியுளறிக் கொண்
டல்லற்படும் நியறைகுவை யுன்காதை — சொல்
சரணங்கள்.

இக் குடியில் தீவு — தலை

எவ்வாறு நியடைந்தா யென்றெனக் கோது

எக்காலமு மெவரும் வரவஞ்சிடும்

இந்தத் தரைவந் தெய்திடு லிந்தைப் புதினந்தனையிதோ —
...சொல்.

இக் குடியில்லாத் தீவில் தன்னந்தனியனாயி
ருந்து புலம்பிக் கொண்டிருக்கும் நீ யார்? உன்
பேரென்ன? நீயிந்தப் பயங்கரமான தீவுக்கு
வந்த காரணமென்ன? தெரியச் சொல்லு.

சகலகுண :—

ஒரு படுபாவியின் சதியால் கடலுள் வீழ்ந்தும்
கடவுளின் காருண்யத்தால் நீந்தி உயிர் பிழைத்து,
இக்குடியில்லாத் தீவையடைந்து, யாதொரு தஞ்
சமுமின்றி, வாடி மரிக்க வேண்டியவனாயிருக்
கின்றேன். இவ்வேளையில் எனக்கு ரட்சகனாய் நீ
தோற்றியிருக்கின்றாய். என்னை உன் வத்தையி
லேற்றிப் பெருந்தரையிற் சேர்த்து விடுவாயா
னால் நான் உனக்கு என் சீவிய காலமெல்லாம்
மிகுந்த கடமைப் பாடுடையனாயிருப்பேன்.

வத்தைக்காரன் :—

உன் பேரூர் முதலிய வரலாறு கேட்க உன்னை
இரட்சிக்கும்படி மன்றாடுகிறாய். உனக்குப் பேர்
ஊர் இல்லைப் போலே.

சகலகுண :—

என் பெயர் சகலகுணசம்பன்னன். நான்
பாக்கியபுரியைச் சேர்ந்த வணிககுல சூரிய
னென்னும் பெருநிதி படைத்த செட்டியாரின் ஏக
புத்திரன். விஜயபுரியின் ராஜனுடைய குமாரத்
தியைச் சிறைமீட்டு அவளை விவாகஞ் செய்தேன்.

சென்ற இரவு என் பிதாமாதா ஆதியோருடனும், விஜயசிங்க மகாராஜனின் மந்திரியோடும் விஜய புரிக்குப் போகும்போது துஷ்டனாகிய அம்மந்திரி என்மீது பொருமை கொண்டு என்னை, ஏதோ பேச அழைப்பது போலத் தனிமையாய்க் கடலுள் வீழ்த்தினன். நான் கடவுள் கிருபையால் உயிர் தப்பி ஈங்குற்றேன்.

வத்தைக்காரன் :—

நல்லது ; எனக்கேன் உனது வைபவம். குரு டனுக்கு வேண்டியது கண். எனக்கு வேண்டியது பொன். இங்கிருந்து விஜயபுரி இரண்டாயிரம் மைலுக்கப்பாலுள்ளது. உன்னை ஆங்கு கொண்டு போக என்னாலியலாது. இச்சிறு வத்தை அதற்கிடங் கொடாது. இங்கிருந்து விஜயபுரியைச் சேர்ந்த பெருந்தரை எண்பது மைல். நான் உன்னை அங்கே கொண்டுபோய் விடுவேன். நீ அப்பால் கால்நடையாய்ப் போகவேண்டும். நான் இப்பொழுது செய்யும் பேருதவிக்கு நீ எனக்கு என்ன பிரதிபலன் அளிப்பாய் ?

சகலகுண :—

நீ இப்பொழுது எனக்குச் செய்ய உடன்படு மிப் பேருதவி என்னருயிரை இரட்சிப்பதாதலால் நான் எனக்கு இனிமேல் வரப்போகும் எல்லா நற்பாக்கியங்களிலும் சரி அரைவாசியை உனக்

குக் கொடுப்பேன். உடுத்த அங்கிகளொடு மாத்திரம் நிற்கும் என்னிடம் இப்பொழுது ஒரு காசுக்கும் வழியில்லை.

வத்தைக்காரன் —

உன்னுடைய வாக்கை நம்பலாமா?

சகலகுண :—

ஆகா! யாதோர் ஆட்சேபமுமின்றி நம்பலாம். ஒன்றுக்கும் யோசிக்க வேண்டாம். என் நாக்கு ஒருபோதும் தவறாது.

வத்தைக்காரன் :—

நீ ஒருபோது விஜயபுரிக்கு ராஜனாய் வருகிலும் வருவாய் உனக்குதவிசெய்து வைப்பது நல்லது. வா, வந்தேறு; வத்தையில் கொண்டுபோய் விடுகிறேன்.

சகலகுண :—

மெத்தச் சந்தோஷம். மெத்தப் பெரிய உபகாரம். இதோ வந்தேன். கொண்டுபோய் விடும். புண்ணியங் கிடைக்கும்.

[வத்தைப் பாட்டு]

ஏலேலம்மா ஏலம்மா

ஏலேலம்மா ஏலம்மா

வணிககுல நற்குரியனின்

மைந்தன் சகலகுணசம்பன்

அணிநற்குண சீரமைபாலன்

ஆப்பிட்டுக் கொண் டானித்தீவில்

— ஏலே

விஜய சிங்க மகாராஜன்
வேந்தன் மகளைக் கல்யாணம்
இசைவாகச்செய் சிங்காரன்
ஏப்பிட்டுக் கொண் டானித்தீவில் — ஏலே

வத்தைதன்னில் மைத்திவளை
வாகாயோடம் தாங்கியிரட்
சித்தேவிடுகிற் தந்திடுவான்
திகழ்தன் பாக்யத் தரைவாசி — ஏலே

கதை விளக்கம்

செய்கை 3.

இடம் 5. விஜயசிங்க மகாராஜனின் அரமனை.
(விஜயசிங்க மகாராஜன், வணிககுல சூரியன்,
ஆனந்த மனோகரி, மந்திரி எல்லோரும் புலம்
புதல்.)

விஜய :—

இதென்ன பார இழவப்பா! இதைக் கேட்க
நெஞ்சம் புண்ணாகுதே. ஏக்கம் பிடிக்குதே. இது
கனவா நினைவா? ஐயோ! துக்கப்படாதிருங்கள்.
என் செய்வோம். வணிகர் சிரோமணீ. கவலைப்
படாதிரும். ஐயோ!.

பதம்.

“தெரிசனத் தாலே” என்ற மெட்டு.

என் ஆருயிர் போலுங் கண்மணிப் புத்திரி, நான் உன்னை இழந்தும் திரும்பக் கண்டது எத்துணைப் பெரும் பாக்கியம்! உன்னை நான் கண்டு மகிழும் பாக்கியத்துக்கு உன் நாயகன் கடலுள் வீழ்ந்தில்லாது போனது ஒரு பெரிய குறையன்றோ? இதென்ன இடியப்பா! உன் கணவனுக்கு இவ்வாறு லபிக்குமென்று நான் கிஞ்சித்துங் காத்திருக்கவில்லையே. எவ்வாறு கடலுள் விழுந்தாரென்று தெரியவில்லை யென்கிறீர்களே. இதென்ன மாயமையோ! ஐயோ! என்னொசை மகளே, உலகத்தின் ராசர் எல்லோரும் தம் அரிய சிரோரத்தினம் என முடியில் வைத்துப் பேணத்தகும் என்னொசைத் தபோமணீ. உன்னைக் கண்டதினும் மேலாகிய ஆனந்தம் இப்பிறப்பில் வேறெனக்கு வரப் போகிறதில்லை. ஆயின் அவ்வின்பம் பங்கமடைந்திருப்பது துக்கம்! துக்கம்! ஆயினும் தெய்வ சங்கற்பத்தை யார் தடுக்கலாம்? ஆறுதலாயிரு மகளே.

வணிக குலாதிபா, (வணிககுல சூரியர் அழுதல்) ஐயோ! கவலைப்படாதேயும். நான் உம்மை அத்தியந்த பேரானந்தத்துடன் காண்பேனெனக் காத்திருந்த காத்திருப்புக்கு மாறாக உமது புத்திரரத்தினம் கடலுள் வீழ்ந்திறந்தது தாங்கொணாது துக்கமாக்கி விட்டதே எங்கள் சந்திப்பை! ஆ!

குணக்கடலாகிய உமது புத்திர சிகாமணிக்கா
இப்படி லபிப்பது? ஐயோ! ஐயோ!

வணிககுல :—

விருத்தம்.

என்னநான் செய்வே னிந்த இருநில மாளும் வேந்தே
மன்னர்கள் மன்னா வென்றன் மகிமைசேர் புத்ர ராஜன்
பன்னருந் துயருள் என்னைப் படுத்தியே கடலுள் வீழ்ந்தான்
முன்னர்நான் செய்த தீமை முடுகிய தேயோ வையோ!

பாக்கிய மாக வுற்ற பைங்கிளி நேரும் புத்ரி
தாக்கணங் கரசி தன்னைத் தன்னுயிர் போலக் காத்தோன்
நீக்கருந் துயரி லந்த நேரினை யமிழ்ந்த வைத்து
தீக்கடலாழ்ந்த வெண்ணத் திகைக்கு தென்னெஞ் சமையோ.

ஐம்பத்தாறு தேசமன்னரும் அடிபணிய வரசு
செய்யும் மகாராஜனே, என்னுயிருக்குயிரான ஏக
புத்திரன் என்னையும், தான் அருமையாக நேசித்த
இராச குமாரியையும் வாடி மயங்கித் தியங்க
விட்டு எல்லாம் சந்தோஷமாய் முடியவிருந்த
தருணத்தில் வெண்ணெய் திரண்டுவரத் தாழி
உடைந்த பான்மையாய்க் கடலுள் வீழ்ந்திறந்தது
ஐயோ! என் வயிற்றைத் தீமூட்டி யெரிக்கின்
றதே. ஐயோ! ஐயோ! இதை எவ்வாறு சகிக்க
லாம்?

விஜய :—

கவலைப் படாதிரும். வணிகர் சிரோமணீ,
தேவ சித்தத்தை யென்செய்யலாம். நான் தங்

களுக்கு எல்லாவகைச் சம்மானமுஞ் செய்து
என் சமஸ்தானத்திலேயே தங்களை வைத்திருப்
பேன். ஒன்றுக்கும் அஞ்ச வேண்டாம்.

வணிககுல :—

அரசர்க் கரசே, கடவுள் புண்ணியமாய் எனக்
கிருக்கும் ஐசுவரியம் ஒர் அரசனது ஐஸ்வரியத்
தினும் மிக்க பெரியதேயாம். எனக்கொன்றுங்
குறைவில்லை. என்னுசை மகனில்லாத குறையை
எது தான் நிவிர்த்தி செய்யும்? ஐயையோ!

விஜய :—

வணிகர் சிரோமணீ, கடவுள் செய்வ தெல்
லாம் நன்மைக்கேயன்றோ? பொறுமையாய் என்
னுடன் ஈங்கு வாசஞ்செய்யும். நான் உமக்கும்
நீர் எனக்கும் ஆறுதலாயிருப்போம். என்னுடைய
புத்திரியை உமது அருமைக் குமாரத்தியாய்ப்
பாவியும்.

வணிககுல :—

அப்படியே செய்கிறேன். அரசே, உமது
ஆறுதலான மொழிகளுக்காக அனந்த ஸ்தோத்ரம்.

விஜய :—

உமது மகன் உமது பொருளைக் கொண்டு
எனது மகளுக்குச் செய்த நன்மைக்கு நான்
என்ன பதில் செய்வேன்.

வணிககுல:—

எல்லாம் உமது சித்தப்படியே ஆகட்டும்.

செய்கை 3.

இடம் 4: விஜயசிங்க மகாராஜனின் அரமனைக்கு முன்னுள்ள நந்தாவனம்.

(விஜயசிங்க மகாராஜன், ஆனந்தமனோகரி, வணிக குல சூரியர், மந்திரி)

ஆனந்த:—

விருத்தம்.

அன்புசேர் தந்தாயாங் கென்னரிய நாயகரைப் போல
இன்பநற் சாயல் பூண்ட யாவரோ நிற்கக் கண்டு
என்பரி தாப மிக்க வேறலா லவரை யீங்கு
தென்பட வழைத் தெனையும் தீர்த்தருள் செய்குவீரே.

பதம்.

பல்லவம்.

அங்காரோ நிற்கிரூர் — என்ற
ஐருயிரை நேருமவர் யாரோ?

அநுபல்லவம்.

தங்குநல் லொயிலுறு மிங்கித நிறையுஞ்ச
வுந்தரமிகும் பிரகாசன்
தரணியில் நிகரிலை யெனமொழி சொலவரு
தகையில் கிடு மொரு போசன்
சரியாயென தருமை நேசன். — ரூபவாசன்.
எந்தத் தேசன் — சன்னியாசன் — அங்காரோ

எனதன்புள்ள தந்தாய், அரமனை வாசலில் அதோ ஒரு மனுஷன் நிற்கிருன். அவன் சாயலிலும் முக ரூபத்திலும் என் பிராண நாயகரைப் போலிருக்கிருன். உயரம், பருமை, நிற்கிற மாதிரியெல்லாம் என் நாயகரைப்போலவே; அது எனக்குப் பேரதிசயமாயிருக்கிறது. அவராரோ? விஜய:—

இதென்ன புத்தியினம்! உன் கணவனைப்போல் மனுஷர் இப்பூவுலகில் யாருமில்லையா? அவனாராயினு மிருக்கட்டும். நமக்கென்ன? என்றாலும் உன் மனம் ஆறும்படி மந்திரியைக் கேட்பேன். மந்திரீ:

மந்திரீ:—

சொல்லும், ராஜனே.

விஜய:—

அதோ, நிற்கிற மனுஷன் யார்? யாரோ சன்னியாசி போலக் காணப்படுகிருன்.

மந்திரீ:—

நான் அவனை மூன்று நான்கு முறை துரத்தியுங் கேளாது சுற்றித் திரிகின்றான். யாரோ துறவி போலத் தோன்றுகிருன். பொலிசை யேவித் துரத்துவித்தால் நல்லது அரசனே.

ஆனந்த:—

நல்ல புத்தி. ஒரு பிழையுஞ் செய்யாத ஒரு வரை அப்படி அநியாயம் செய்ய வேண்டிய

தென்ன? அது தானா தரும நீதி? அவரை உற்றுப் பார்க்கு மிடத்து, சரியாய் என் நாய கரின் பிரதி ரூபமாய்க் காணப் படுகின்றார். அந்த ஆள் நிற்கட்டும். அவரை யாரென்று கவனமாய் வினவிப் பார்ப்போம்.

மந்திரி:—

(ஓடிப் போய்) பொலீஸ், பொலீஸ், (இரகசிய மாய்) அடா மூடா, ஓடு அப்பால். உனக்கிங்கே யினியென்ன அலுவல். அது வெல்லாம் என் பாடாய்ப் போய்விட்டது. பூசை வேண்டாமல் ஓடு அப்பால். இப்பொழுது நான் அரசனென் பதை அறியாயா?

ஆனந்த:—

மந்திரி யென்னவோ அந்த ஆளுடன் மெல்ல மாய்ப் பேசுகிறார். இதிலேதும் சூதிருக்கலாம். என்னருமைத் தந்தாய், தயவு செய்து எனக்காக அந்த ஆளைக்கிட்ட அழைத்து வினவு.

வணிககுல:—

அந்த ஆளைப் பார்க்கச் சரியாய் என் மகனைப் போல இருக்குது. என்ன ஆச்சரியம்!

விஜய:—

மந்திரி, அந்த ஆளை இங்கு வரவழை.

மந்திரி:—

அந்த ஆளை இங்கு என்னத்திற்கு? •இள

வரசியின் வீண் அங்கலாய்ப் பன்றி வேறென்று
மில்லை.

விஜய :—

என் சித்தத்தைச் செய். ஆட்சேபனை வேண்டாம். மீறினால் வில்லங்கம் வரும்.

மந்திரி :—

அப்படியே செய்கிறேன்; அரசனே.

வணிககுல :—

(போய் மகனை உற்றுப் பார்த்து.) என் ஆசை மகனே, கண்மணீ, வந்து விட்டாயா? என் பாக் கியமே, தேடக்கிடையாத திரவியமே, செல்வமே, உன்னைக் கண்டதே போதும். என் கண் மணிப் பாலகன் வந்தான்! வந்தான்! ஆனந்தம். பரமானந்தம்!

ஆனந்த :—

அதோ! கையில் என் கணையாழி இருக்கிறது. என் ஆசைக் கண்ணாளா, என் ஆருயிர் நாயகா, கடவுள் கிருபையால் உயிர் மீண்டு வந்தீரா? எனக்கு உம்மைச் சந்திக்கு மின்பத்தினும் பெரிது இப் பூவில் வேறென்ன?

பதம்.

பல்லவம்.

வந்து சேர்ந்தீரோ சிந்தை மகிழ
என் தன் கண்ணாளனே.

அநுபல்லவம்.

புந்தி மிக நிர்ப்பந்த மதாகி பூவிலலைந்தீரோ
புகல்வீர் தயவாய் அதி பூரணம் பெறநேரரும் சதி வீரமாய்
— வந்து
சரணங்கள்.

விஜய :—

ஆனந்தம்! ஆனந்தம்! ஆனந்தம்! வாரும்
என் அன்பான மருமகனே; இதுவே என் இராச்
சியத்தின் மகா பெரிய திருநாள் நீர் கப்பலி
னின்றும் கடலுள் வீழ்ந்தது முதல் நடந்த காரி
யம் யாவையும் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லும்; கேட்க
மிகவும் வாஞ்சிக்கின்றோம்.

வணிககுல :—

ஆம்; மகனே, சொல்லு. கேட்க மிகவும்
ஆத்திரமாயிருக்கு.

சகலகுண :—

அன்புறு தந்தாய், அரியவென் நாயகீ
மன்பதை போற்றும் மகிபனே கேளீர்
கப்பலில் வருகையில் கடியசண் டாளன்
செப்பிடும் மந்திரி சிநேகித னாக
அந்தரங் கக்கதை யறைகுதல் போல
புந்தியிற் பாதகம் புரிந்திட நினைந்து
மெல்லெனக் கப்பல் மீதிலோர் மூலைக்
கல்லினி லழைத்தே யமைதியாய் யாவரும்
நித்திரை செய்யும் நேரத்தின் மிக்க

குத்திர மாகக் கொடியவா ழியினுள்
 சட்டென வென்னைத் தள்ளியே வீழ்த்தினன்.
 கஷ்டமாய் நீந்தியோர் கானகக் குடியில்
 தீவையடைந்து தியங்கி வருந்தி
 மேவுமோர் வத்தை விடுமனு ஷந்தயை
 செய்திடப் பெருந்தரை சேர்ந்து பல்மாதம்
 எய்தியே யருந்துயர் இந்நக ரடைந்தேன்
 மந்திரி கண்டு மனமிகத் திகைத்து
 நிந்தையா யென்னை நீக்க முயன்றான்.
 காவலா ளருக்குக் கடியகைக் கூலி
 ஆவலாய்க் கொடுத்தெனை யகற்றவே பார்த்தான்
 பன்முறை யவரெனைப் பகையாய்த் துரத்தியும்
 என்மனஞ் சலியா திங்ஙனந் தரித்தேன்.
 இன்று காலை யெழுந்தபா யத்துடன்
 நன்றென வரண்மனை நாடியிங் கடைந்தேன்.
 நாயகி யாளென் நலிவுறு தோற்றம்
 ஆய வழைக்கென வக்கொடு மந்திரி
 மும்முறை யென்னை முழுதுங் குரூரமாய்
 இம்மதி னீக்கிட வேவினன் பொலீசை
 தன்பா டெலாமெனச் சாற்றினன் பொய்யாய்
 என்பாட் டினிற்கேட் டெல்லா முணர்ந்தேன்
 கொதிமனப் பொருமை கொண்டமந் திரியின்
 சதியினால் வந்த சரித்திர மிதுவே.

ஆயின் எவ்வளவு கஷ்டப் பட்டும், நான்
 உங்களை வந்து இவ்வகையாய்ச் சந்திக்கக் கடவுள்
 வழிவிட்டதற்காய் நான் அவரை ஸ்தோத்தரித்து

ஆனந்திக்கின்றேன். “நற்செயல் ஒருபோதும்
நானிலத் தழியாது.”

விஜய :—

ஆ! ஆ! ரணபாதகன். அவனைக் கொண்டு
வா இங்கே.

வணிககுல :—

கொடும் பாவீ! படு பாவீ!

ஆனந்த :—

இயம கண்டா! ஐயோ!

இணைப்பு மலர்

பிறர்பாடல்

திருமணவாழ்த்துக்கவிகள்.

விருத்தம்.

சீர்விளங்கு தெல்லிநகர்ப் பிரபு டகன்
திகழருளம் பலமுதலி தவத்தால் வந்தோன்
பேர்விளங்கும் அங்க்லவித்யா சாலை மேன்மை
பெறத்தலைமை பூண்டவா சிரிய அண்ணல்
பார்விளங்கு குலதிலகன் பராக்ர மஞ்சேர்
பன்னுசபா பதிப்பிள்ளை பயந்த மின்னாள்
தார்விளங்கு தையல்நா யகியம் மாளைத்
தான்நயந்து மங்கிலியஞ் சூட்டி னானே.

பதம்.

இராகம்:- காம்போதி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவம்.

திருமங்கலியம் சூட்டினான் — கீர்த்தி
திகழருளம்பல முதல்யார் — டகவாந்துரையப்பாபிள்ளை
திருமங்கலியம் சூட்டினான்.

அநுபல்லவம்.

சுருதி முறைகள் தேற குருமார்களாசிகூற
சுகுண பூஷண சிங்காரி மிருது பாஷணலங்காரி
துய்ய சோபன வொய்யாரி தையல் நாயகியம்
மாட்குத். ...திரு.

சரணங்கள்.

திருமணப் பந்தற் காட்சி உரையடங்காத மாட்சி
 தேசறு மிந்தர் சபையே சரியெனுஞ் சூட்சி
 சிற்ப வினோதருமற்புத முறவரும்
 செகத்தினழகை யெல்லாமமைந் தொருங்கேதரும்
 சீருந்ரொளி காலுந்தீபகதிரை ஆர்வுற்றகல் வானடர்
 சோதிகண்டும்

திகழுங்கொடி முகில் தவழும்படி யெழும்
 சிறந்து மேலெங்குஞ் செறிவுறு விற்பன்ன வேலைகள்
 நிறைந்த தோரணநிரை பரிமள மலர் மாலைகள்
 சித்திர நற்பாவாடை ரத்தின கம்பள மேடை
 செறியும் செறியு மெங்கும் நிறையும் அழகொழுகும் ...திரு.

சங்கையுறும் யாழ்ப்பாண மெங்குமுள்ள பிரபுக்கள்
 தகைபெறும் உத்யோகஸ்தர் துரைமார் சுற்றத்து மக்கள்
 தம்பதிமார் சுபமங்கள மேவுக
 தழைத்திடுகவென உளத்தாலாசிகள் சொல
 தவில் நாகசுரந் தண்ணுமை வீணை சரிமபதநிச சுரதுதி

தத்தித் தாம் தகதித்தித்தோ மெனத் [பாட
 தழங்கு மொலியது சப்தச முத்திர கோஷ்டமாம்
 முழங்கி யெண்டிசையும் மோதிச் செவிப்புல வீட்டமாம்
 தகுபாவலவரிசை பாடவெகு நாவலர் புகழ் சூட
 சலுகை பெறு முத்தண்ட கொலுதுலங்கும் மனளன். ...திரு.

கட்டளைக்கலித்துறை

சீரார் திருமகள் நாமகள் சேரச் சிறந்துவளர்
 பேரார்ந் திடுதெல்லி மாநகர் மீது பிறங்கி முன்னு
 ளேரார் குலங்குண மேற்றசெல் வாக்கெ னிவைபொலியப்
 பாரா ரருளம் பலமுதல் யாரெனும் பார்த்திபனே.

நன்றே யிருந்தன னாக வவற்குநன் னானிலத்தி
 னின்றே யிசைபெறு மக்க னுதித்தனர் நித்திலமா
 மென்றே புகழிவ் விலங்கையிந்த யாவினி னெத்திசையுஞ்
 சென்றே யெதிரொலி செய்துரை யப்பவச் சேயுளொன்றே.

கல்விக் கடலென் றுலகு புகழ்கின்ற காவலனாஞ்
 செல்வக் குமரன் துரையப்ப பிள்ளையைச் சேயெனவே
 சொல்லப் பெறுமொரு பாக்கியம் வாய்த்தல் சகுணநிறை
 நல்லர்க் கருளரு ளம்பல வேள்தவ நன்மையதே.

இங்கிதஞ் சேர்மண வாளிரக்க மினிய மொழி
 தங்கு நடுவு நிலைமை பொறையருள் தண்ணளிசேர்
 துங்க மிகுங்கொடை சொல்வலி நீதிபொற் றாயகுண
 சிங்கம் சிறிசிறீ துரையப்ப சிரோமணியே.

நல்லார் புகழ்துரை யப்பநன் னாவலன் நானிலத்தி
 னல்வாழ் வெனுமனை வாழ்வுறு வான்நனி நாடியதி
 நல்வான் சகுண நிறைமாது ஸ்ரீதையல் நாயகத்தைச்
 சொல்லார் மறைமுறை கொண்டானென் னானுஞ் சொலிக்
 குகவே

நற்குண மேவு சபாபதிப் பிள்ளை நயந்தளித்த
 சற்குணஞ் சேர்தைய னன்னு யகமுந் தனக்குநிகர்
 கற்றறி வோரி லெவரென் றிலங்கு கவின்விளக்காம்
 பொற்குணஞ் சேர்துரை யப்பநற் பிள்ளையும் பொற்புறவே.

பண்ணிரை தேங்கி வழிந்திடப் பாவலர் பாட்டிசைக்கக்
 கண்ணியஞ் சேர்சபை யோராசி கூறக் கவின்குருமார்
 நண்ணி யரும்மறை யோதிடத் தையல்நன் நாயகிக்கே
 புண்ணிய நேர்மண வாளன்பொன் மாகை புனைந்தனனே.

செல்வம் பெருகித் தினந்தின மன்பு செழித்துவள
ரில்லஞ் சிறந்தின்ப வாழ்வினின் மேவி யிணைபிரியா
தல்லும் பகலு மிவரன்றில் பேடென வற்புதமா
யெல்லென் றிலங்க வருள்புரி வாயெம தீஸ்பரனே.

சுகமே பெருகுத தீர்க்காயுள் சேர்குக சுந்தரஞ்சே
ரகமே புளக மடைகுக வைய னருள்சுரந்திவ்
விகமே விசைபெற் றிலங்குக வென்று மெழின்மகரே
தகவோ டுலகி னிலைக்குக தண்ணளி தங்குகவே.

வாழி.

விருத்தம்.

சீரேறு மறைவாழி செல்வம் வாழி
சிறந்தழுகி லரசுநெறி செழித்து வாழி
ஏரேறு கலைவளருங் கழகம் வாழி
இலங்குபொறை நிதிமுதற் குணங்கள் வாழி
பாரேறு மாலயங்கள் பலூழி வாழி
பாவலர்நா வலர்முதலோர் வாழி தூய
தாரேறு மணமக்கள் சர்வ பாக்யந்
தழைத்துலகி னீடுழி வாழி யாமே.

நூபகக் கவிகள்.

புன்னாலைக்கட்டுவன்,
வித்துவான், பிரமணீ. சி. கணேசையர், அவர்கள்
பாடியவை.

ஆசிரிய விருத்தம்

திருமருவும் தெல்லிநகர் திகழ்தருவே
ளாண்குலத்துச் சிறந்தோ னாகுந்
தருமருவுங் கொடைக்கையரு ளம்பலமா
முதலிசையுந் தவத்தின் சார்பாய்
அருமருவு மணியிஃதென் ருருமிகக்
கொண்டாடி யன்பிற் போற்ற
உருமருவு மதன்போலத் துரையப்ப
பிள்ளையும்வந் துதித்தா னன்றே

ஆங்கிலமா மொழியின்று தமிழ்மொழியிந்-
கலைகளினு மறிவு மேவி
தேங்குவள முறுபாணந் துறைமுதலூர்
களிற்கற்பித் திட்ட பின்னர்
ஓங்கியதெல் லிப்பதியின் மேவியவாங்
கிலசாலை யுற்றே கற்பித்
தாங்குயரா சிரியனென்னுஞ் சிறப்பினெடும்
விளங்குறுநா ளதனை நீங்கி

செவ்வநிலை பெருகியிடத் தீமைநிலை
யருகியிடத் தெல்லி நாட்டிற்
கல்விநிலை தழைத்தோங்கக் கதியளிக்குஞ்
சைவநிலை கலக்க நீங்க

நல்வகையின் மகாஜனவாங் கிலபாட
சாலைதனை நாட்டித் தானுஞ்
சொல்வளரக் கலைவளர்த்தான் துரையப்ப
பிள்ளைசெயல் சொல்லற் கொன்றோ.

தமிழ்மருவு கலாசாலை யிரண்டினுக்குத்
தலைமையுறீஇத் தமிழ்வ ளர்த்தான்
அமிழ்துநிக ரிசைக்கவிகள் பலபாடி
யெவர்க்குமித மாக்கி வைத்தான்
இமிழ்திரைஞா லத்தவர்த மறிவுதழைத்
திடச்சபைதோ றினிய சொற்கள்
கமழ்தருநற் பிரசங்க மழைபொழிந்தான்
பெருமையினுங் கழறக் கேண்மோ.

உதயதா ரகைமுதல பத்திரிகைக்
கதிபதியா யோங்கச் செய்தோன்
இதயதா மரைவிரிய வொளிபரப்பி
ஞாயிறுபோ லிலங்கி நின்றோன்
மதியதாழ் சடைக்கடவு டன்பாத
நீழலுக்கு மருவு மன்பாற்
புதியதாங் கவிகடமைப் பட்டணத்தெம்
மடிகளிற்செய் புலவன் மாதோ.

ஆரியமுந் தமிழும்வளர் சங்கமுதற்
பலசங்கத் தங்கத் தோனாய்
சீரியன வுலகினுக்குத் தெரிந்துசெயும்
பெருமையினான் தேசத் தொண்டே
காரியமென் றினிதாற்று மிவன்செயலை
முற்றுறயாங் கழற லாகா
நேரியலச் செயுமுதவி கருதியிவன்
றனைப்போற்ற னீர்மை யாமே.

அளவெட்டி
நொத்தாரிஸ், ச. கந்தையாபிள்ளை, அவர்கள்
பாடியவை.

கட்டளைக்கலித்துறை

நல்லார் குணங்க ளுரைத்தலை நாடு நயக்குமவ்வை
பல்லார் அறியப் புகன்றது பார்த்தனம் பார்புகழுஞ்
சொல்லார் துரையப்ப தோன்றலை வற்சரந் தோறுநின்று
எல்லாரு மெண்ணுவ மேத்துவம் நீர்மை இயம்புவமே.

விருத்தம்

தெல்லிநக ரீன்றெடுத்த செல்வர் தம்முள்
செந்தமிழு மாங்கிலமு நன்கு கற்றோன்
வல்லியம்போ லஞ்சாமை வாய்ந்து நின்றோன்
வாய்சால சிங்கமென வழத்தப் பெற்றோன்
நல்லவர்க்கு நல்லவனாய் நாட்டி லுள்ள
நன்றறிவா ரின்றுமென்றும் நயந்து பேசுஞ்
செல்வனென இறவாத சீர்த்தி யுற்றோன்
சிறீலசிநி துரையப்ப பிள்ளை வேளே.

எடுத்தகரு மத்திடையே நூறு நூறும்
எழுந்தடித்த தடைகையெல் லாமெ திர்த்துத்
தொடுத்தகரு மம்முடிக்கும் வீர னெங்கள்
தோன்றல்துரை யப்பனிலும் வேரூர் உள்ளார்
உடுத்திரளில் ஒளிர்மதிபோ லுங்கள் மத்தி
யோங்குமா ஜனவித்தி யால யத்தைக்
கொடுத்தமகான் புகழெடுத்துக் கூறிச் செல்லக்
கூடியதோர் ஆற்றலெமக் கில்லை மாதோ.

அகத்தொன்றும் புறத்தொன்றும் வைத்துப் பேசும்
 ஆற்றல்சிறி தில்லாத அன்பன் தன்னை
 மிகத்தெளிந்த மனமுடைய மேலோன் தன்னை
 மேன்மைசெறி கொள்கையுடைக் குரவன் தன்னை
 சுகத்தைவிடுத் துப்பிறர்க்கு உதவி செய்யும்
 தொண்டுபுரிந் துலகிருந்த சுகுணன் தன்னை
 இகத்திலறிந் தவர்மறக்க இயலு மாமோ
 இன்றுவிண்ணோர் மகிழளவை இயம்ப லாமோ.

உடுக்கையிழந் தவன்கைபோ லுற்ற பேர்க்கு
 உண்மைசெறி நண்பினனாய் உதவி நின்றாய்
 இடுக்கணுறும் ஏழைமக்கள் இதயம் பொங்க
 ஏற்றசெயல் பலபுரிந்தாய் எங்கள் நாடு
 விடுக்கஅடி மைத்தனத்தை வேண்டி நல்ல
 விஷயங்கள் பலஎழுதி விடுத்தாய் இன்னும்
 படிக்கமகிழ் பெருகுகின்ற கீதஞ் சேர்ந்த
 பாமாலை மஞ்சரியாய்ப் பரிந்த ளித்தாய்.

பண்ணளிக்கும் கருவியெனப் பாட வல்லாய்
 பயன்பெறுநற் தவிகள் பல செய்த நல்லாய்
 கண்ணளிக்கு மிடனாகக் கருத நின்றாய்
 கற்பவரின் ஐயமெல்லாம் நீக்கிக் காத்தாய்
 விண்ணவர்க்கும் விருந்தாகி இன்று நின்றாய்
 விகசிதஞ்சேர் துரையப்ப பிள்ளாய் உன்னை
 எண்ணவெமக் கெப்போது மிச்சை யையா
 ஈதன்றி என்புரிவ மிசைக்கு வாயே.

கைத்தொழிலைக் கலையறிவைக் கற்போர் தம்மைக்
காணுடையை உண்பனவை ஒழுக்கம் தன்னை
எத்திறத்தி லெம்மவர்கள் எடுக்க லாமென்
றியம்பிடுமுன் யாழ்ப்பாணக் கும்மி கண்டால்
வைத்திருகை தலைமிசையே வணக்கஞ் செய்வர்
வையகத்தில் நின்பகைஞர் கூட வையா
இத்தலத்தை நீத்ததுரை யப்ப வேளே
எங்களுளம் நீயகன்ற யல்லை மாதோ.

நேரிசையாசிரியப்பா.

ஆண்மையு மறிவும் ஆகநின் றனையே
கேண்மையு நீயெனக் கிளர்த்தநின் றனையே
அன்பு மறனும் ஆயவில் வாழ்க்கை
இன்பு மடைந்து எழில்பெற் றனையே
பெறுமவற் றுயர்ந்த பேறெனு மக்கள்
உறுமொரு பெரியனாய் ஓதநின் றனையே
உறுதியு முண்மையு முடையாய்
அறிந்தியா மறைவம் அன்பநின் புகழே.

வயாவிளான்

திரு. க. வேலுப்பிள்ளை, அவர்கள்

பாடியவை.

வெண்பா

இருந்தும் புகழொன் றிலரெம்முட் கோடி.
இருந்துமிறந் தும்புகழை யெய்த — பெருந்தகைமை
யாளருட்டெல் லித்துரையப் பாசிரியன் பேருமென்றும்
ஆளப் படுமொன்று மே.

பாவலனே யுண்மைப் பரோபகா ரம்படைத்த
காவலனே கால்பரத நூல்கற்றுக் — கீதரச
மஞ்சரிசெய் மாவலனே மாநிலனேத் தாசிரிய
சுந்தரனே யித்துரையப் பா.

கட்டளைக்கலித்துறை

தெல்லி மகாஜன வாங்கில வித்யா லயச்சுடரை
நல்கிய தென்னவன் றத்தோத் திரியவ தாரநரன்
வில்லுங் கலையிற் குணோதிட் டிரனென்றெஞ் ஞான்றுமிக்கார்
சொல்லும் புகழைநட் டானித் துரையப்ப தாமணியே.

மதுரைமுன் னீங்கப் பயம்பசு வெய்தவந் தான்றெலிக்கோர்
புதுவிது போலிருந் தானென் பதைமறுத் தும்புகல
எதுபொழு தேனு மிலையொரு பேரெனி லென்றுமிருப்
பதுஇற வாத திவன்பே ரெனிற்படி றல்லவதே.

விழிசிட்டி

பண்டிதர். சி. கதிரிப்பிள்ளை அவர்கள்

பாடியவை.

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீராகுந் தெல்லிநக ரறிஞர் மேலோன்
செங்குவளை மாலையினான் செல்வ மேய
பேராரும் வேளாளர் குலத்தின் தீபம்
பிறங்குமரு ளம்பலவேள் பெருந்த வந்தான்
பாராகு மோருருவு கொண்டா லென்னப்
படியின்மிசை யவதரித்த பண்பு மிக்கான்
காராகு முகினேருங் கொடைக்கை வள்ளல்
கருதுதுரை யப்பிள்ளைக் காவ லோனே.

நற்றமிழோ டாங்கிலநூற்றுறைக ளாய்ந்து
 நலந்தருமா சிரியனாய் நண்ணி மேலாம்
 சிற்பரனார் மதந்தழைத்துப் பல்கி யோங்கச்
 சிருரொழுக்கந் தலையெடுப்பச் சிறந்த ஆங்கல்
 முற்கலைகள் மிளிரவொரு பாடசாலை
 முன்தாபித் துயர்ந்தநிலை முதிர வைத்தான்
 பொற்பு மிகு மிரண்டுதமிழ்ப் பாடசாலைப்
 புரவலனாய்த் தமிழ்வளர்த்த புண்ய சீலன்.

அன்பறிவு பொறையீகை யாண்மை யுண்மை
 ஆனவிலை வளரவள ரறிவு மிக்கோன்
 துன்பமிலா திசைக்கவிகள் தொடுத்துப் பாடித்
 தொல்லறிஞர் சுவைநுகர வைத்த தூயோன்
 அன்பர்செறி யவைகடொறு மஞ்சா தேகி
 ஆண்சிங்க மெனப்பேசு மாற்ற லுள்ளான்
 தன்பெருமை யுலகறிய நின்ற சீமான்
 சத்தியத்தி லரிச்சந்தரன் தன்னைப் போல்வான்.

தொல்லுலகி லிருள்கடிந்து சுணையின் மேய
 தூயதா மரையலர்த்துஞ் சுடரே போலக்
 கல்விபயில் மாணவர்தம் மிதய மாய
 கமலங்கள் மலர்வித்த கருணை யாளன்
 எல்லவருங் கொண்டாடுஞ் சுகுண சீலன்
 இறவாத புகழுடையான் எந்தை யீசன்
 தில்லைநடம் புரிபாத மறவா அன்பன்
 தீயசெயல் புரியாத சிந்தை யாளன்.
 சங்கங்கள் பலவற்றி னங்கத் தோனாய்த்
 தானிருந்து பணியாற்றுந் தகுதி வாய்ந்தோன்
 இங்கெமது தேசத்தொண் டியற்ற வேண்டும்
 என்னுமவாக் கொண்டுழைத்த இணையில் கோமான்

மங்குலெனு முபகாரி யுடல நீத்து
 வானுலகு புக்கடைந்தா னெனினு மந்தப்
 புங்கவன்றன் புகழுடம்பு நீங்கிற் றில்லைப்
 புனியிலவன் பெருமையெலாம் புகல வற்றோ.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தருமத் துயர்நெறி நின்றோ னருளன்பு சார்ந்தவள்ளல்
 அருமைத் தமிழினொ டாங்கிலத் தாழ்ந்த அறிவுடையான்
 திருமெத் தருளம் பலஞ்சேயை நீத்ததின் தெல்லிநகர்
 அருமுத் தகன்றவெள் ளிப்பியொப் பாகி யலங்கியதே.

புலமைமிக் கோன்றம் துரையப்ப பிள்ளை யெனப்புகலல்
 நலமுடைத் தோவெனில் நான்மதிச் சென்னியன் நற்பதத்தில்
 பலமுட னன்பு பழுத்தங் குகைத்தபல் பாக்களிலே
 சிலவெனி னுங்கற் றுணர்ந்தார் தகுமென்பர் திண்ணமிதே.

பயன்மர மூரிற் பழுத்துநின் றுலது பற்பலர்க்கும்
 வியன்பிர யோசன மாமது போலவிம் மேதினியில்
 நயன்பெறு மாணவர் மத்தியி லேகுரு நன்மணியாய்ப்
 பயன்பட நின்றோன் துரையப்ப பிள்ளைநம் பாவலனே.

எல்லா ரையுமியற் பாவல ரென்று மெழிற்ப்ரசங்கம்
 வல்லா ரிவரென்றும் வண்டமிழ்ப் பேச்சினில் வல்ல

ரென்றும்

சொல்லாற் புகழ்ந்து விட்டார்புல வோரெனிற் றூயவெங்கள்
 தொல்லா சிரியன் துரையப்ப பிள்ளையைச் சொல்வதென்னே.

துயோன் துரையப்ப பிள்ளைதன் வாழ்க்கைத் துணை

தனக்கும்

ஆய கலைவல புத்ர சிகாமணி யானவர்க்கும்
 மேய குடும்பத் தவர்மற் றெவர்க்கும் விருப்புடனே
 வாயுரை யாசி வழங்குதும் பற்பகல் வாழ்கவென்றே.

வெண்பா.

ஆங்கிலமும் வல்லான் அருந்தமிழ்நூ லும்வல்லான்
தேங்குபிர சங்கமழை சேர்ந்தமுகில் — பாங்குடைய
தேசநலம் பாஷைநலம் சேர்ந்ததொண்டி னிற்பிரியன்
ஆசிரிய னன்றிமற்றிங் கார்.

எல்லாரு நல்லோ னெனமதிக்க நின்றவனெம்
தொல்லா சிரியன் துரையப்ப — பிள்ளையெனல்
சால்புடைத்தே பூவுலகிற் றண்ணளியில் வண்மையினில்
மேலுரைக்க யாருளரோ மீண்டு-

கால முழுதுங் கலைகற்றங் காய்தலினும்
சீலமுறும் ப்ரசங்கஞ் செய்வதிலும் — மேலும்
கவியாக் குதற்கண்ணும் கற்பித் தலினும்
புவியாருள் யார்போக்கி னார்.

ஆங்கிலக்கல் லூரியொன்று மானதமிழ்க் கல்லூரி
ஆங்கிரண்டு மோர்வறிஞ னன்புடனே — ஒம்புகின்ற
நெல்வயல்போற் காத்து நிதமுடனைப் போல்வளர்த்தார்
தொல்லுலகி லுண்டோ சொல.

எடுத்த கருமத் திடைபூ றுறினும்
தொடுத்துமுடித் தின்பமுறுந் தூயோன் — அடுத்துவரும்
நன்மாணக் கர்க்கினிய நற்போ தனைபுரிவோன்
தன்மாண் புரைப்பதெங்ஙன் தான்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அறமேய குருவென்கோ அன்றமரர் கடைந்தெடுத்த
 அமிர்த மென்ன
 நறவார்த்த கவிபாடுங் கவியென்கோ வந்தடுத்த
 நன்மா ணுக்கர்க்
 குறவான இருள்நீக்கு முதயசூ ரியனென்கோ
 உலகி லென்றும்
 இறவாத புகழுடைய துரையப்ப பிள்ளையுனை
 யென்சொல் கேனே.

தெல்லிப்பழை

திரு. கா. சின்னப்பா அவர்கள்
 பாடியவை.

விருத்தம்.

துரையப்பா பிள்ளையெனுந் சுகுண தீரன்
 சொல்லரிய வரம்பலவும் தோன்றப் பெற்றோன்
 விரைவாகப் பாக்கள்புனை வீரத் தோடு
 மேன்மையுறு விரிவுரைகள் மேலோர் போற்றக்
 கரையிலரு முற்சாகம் காட்டிப் பேசும்
 கண்ணியத்தைத் தாங்கிடுநற் கலையில் வல்லோன்
 வரையாது வறியவர்க்கு மகிழ்ந்து தானம்
 வழங்கிடுநற் றேசிகளை வழத்து வோமே.

தெல்லிநகர் மீதுதித்த சீலர் தம்முள்

தேசாபி மானமதிற் சிறந்த செல்வன்
 வல்லமைகள் பலவமைந்த மாண்பு மிக்கோன்
 வாய்மையருள் நீதிபுகழ் வாய்க்கப் பெற்றோன்

நல்லவனென் றிந்நாட்டார் நயந்து போற்ற
 நன்முன்மா திரியதனை நாட்டி நின்றோன்
 கல்விதனி விவற்கிணையாய்க் காட்டு தற்குக்
 காசினியி லெவரினைநாம் காண்பேஞ் சொல்வீர்.

அகநிறைந்த அன்புடனே யருளும் வாய்ந்தோன்
 ஆற்றல்பல வற்புதமா யமைந்த வண்ணல்
 சுகங்கருதா தெவர்க்குந்தன் தூய சிந்தை
 தோன்றிடவே நன்மைபல தொடர்ந்து செய்தோன்
 மிகவரிய தேசநலம் விரும்பித் தன்னை
 வெறுத்தென்றும் பிறர்க்குதவி வேண்டி நின்றோன்
 இகமதிலே யிவன்புகழை யெடுத்தும் பேச
 எவர்க்கெனினு மியலாதிங் கீதோர் வீரே.

போதநிறை கீதரச மஞ்சரியைப் புனைந்த கோமான்
 பூர்வீக முறைகளிலே பொருத்தமுறு மவற்றை யெல்லாம்
 தீதெனவே தள்ளாது சீவியத்தி லமைத் திடவே
 சிறுர்களுக்கு நற்போதம் சீருடனே புகட்டுந் தீபம்
 ஆதரவிங் கெத்தனையோ சங்கத்திற் கார்வத் தோடும்
 அளித்தவற்றை மேனிலைதா னடையச்செய் மேன்மை-
 வேதன்முன் விதித்தபடிவிழைந்து மூவித்யா சாலை[மிக்கோன்
 மேன்மையுற வாதரித்த மேன்மகனை மறக்கப் போமோ.

வெண்பா.

கல்விக் கடலெனவே கற்றோர் கருதிடுமெம்
 செல்வன் துரையப்ப தேசிகன்றான் — பல்வரமும்
 பெற்றா னென்பலரும் பேசிடவிக் கற்புதமாய்
 உற்று னரன்பதத்தை யோர்.

தக்க பிரபுக்கள் சந்ததமும் போற்றுகின்ற
நற்கா ரணத்தை நனிபுணர்ந்து — மிக்கபுகழ்த்
தெல்லி நகரின் தீலகமென வேதிகழ்ந்த
நல்லவர்க்கு ஞாபகமிந் நாள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அன்புடன் நேர்மை யறிவுநல் வீர மகம்நிறைந்த
இன்பமெய் கொண்ட வெழிலுடன் சிந்தையி லேற்றதனூற்
பொன்பொலி நெஞ்சம் பொருந்துந் துரையப்ப புண்ணியவான்
தன்க ணமைந்த தகைமைகள் யாரிங்குத் தாங்கினரே.

தேசாபி மாநந் திகழ்ந்தநற் றேசிக சீலனது
நேசங் கவர்ந்தநன் நேரிழை யானுக்கும் நித்திலம்நேர்
மாசற்ற புத்திர மாமணி சுட்கும் மனமுவந்த
ஆசியுங் கூறி யறைசுவம் நன்றி யனுதினமே.

சாற்றுகவிகள்.

கீதரசமஞ்சரி.

உடுப்பிட்டி, ஸ்ரீ அ. சிவசம்புப்புலவரவர்கள்
சொல்லியது.

உரைகொண்ட சுவையொடு பொருட்சுவை வளஞ்செறிந்
துற்றிடு மிதோபதேச
மொன்றிடுங் கீதரச மஞ்சரி படிப்பவ
ருளங்கொள வுவந்துரைத்தான்
தரைகொண்ட வரசருத் யோகநெறி நிலைநின்ற
தனதனரு ளம்பலவரோ
தயனியற் றியதவத் துற்றபுத் திரனுண்மை
சாந்தமாம் பணிபுனைந்தோள்

விரைகொண்ட பூம்பொழி லுடுத்திடுந் தெல்லிநகர்
 மேவிடுங் குரவர்பெருமான்
 மேதக்க வங்கிலோ கலைமுற்றும் விரிவாக
 விதியுளிக் கற்றநிபுணன்

வரைகொண்ட தோற்றமலி நல்லவர்கள் சபைநடு
 வயங்குமா ணிக்கரத்தம்
 வடிதமிழ்க் கலையுணர்வு வாய்ந்தவன் கங்கைகுலம்
 வந்ததுரை யப்பவேளே.

யாழ்ப்பாணநகர உவெஸ்லியன் சபைப்போதகர்
 கனம் ஜே. த. அப்பாபிள்ளை ஐயர் அவர்கள்
 சொல்லியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

பூமேவு புலவரா மளியின முரன்றுசற்
 போதமது வுணல்காமுறிஇப்
 புக்கலம ருந்தலைமை பொலிபுண்ய மெனுமலர்ப்
 புனிதநறு மாலையென்கோ.

நாமேவு கலைமகண லங்கிளர் சதானந்த
 நடனமி டரங்கமென்கோ
 நவவிரச வுல்லாச சாகித்ய சம்பிரம
 நண்ணிடு விலாசமென்கோ.

பாமேவு சொற்சுவை பொருட்சுவை தமக்குநிகர்
 பாற்கடலி னமுதமென்கோ
 பண்ணைவளர் செந்நெல்புடை துன்னியுயர் கன்னலின்
 பண்புறநிமிர்ந்து முகில்தோய்.

காமேவு தெல்லிநக ரருளம்ப லக்குரிசில்
காதலன் துரையப்பனாங்
கவிராஜ னுரைசெய்த கீதரச மஞ்சரிக்
கவினெலாங் கருதிடுகினே.

சென்னைக்கிறிஸ்டியன் காலேஜ்
தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
பிரமஸ்ரீ

வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியவர்கள் B. A.
சொல்லியது.

வெண்பா.

விரையப்பா டுஞ்சீர் மிகப்படைத்த தேலர்
துரையப்பா பிள்ளையெனுந் தோன்றல்—புரையப்பா
லெஞ்ச வெழிலிலக யாத்தனனே கீதரச
மஞ்சரிநன் னுலை மகிழ்ந்து.

அபிதானகோசம் என்னும்நூலின் ஆக்கியோன்
வண்ணார்பண்ணை,

ஸ்ரீ ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள்
சொல்லியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நாவுக் கினியது கேள்விக் கினியது நாட்டு தமிழ்ப்
பாவுக் கினியது பண்ணுக் கினியதெப் பாலவரும்
மேவற் கினிய துரையப்ப பாவலன் மிக்கிசைத்த
வாவற் கினிய விதகீத மஞ்சரி யானதுவே.

வயாவிளான் ஸ்ரீ. க. வேலுப்பிள்ளையவர்கள்
சொல்லியது.

மன்விருத்தம்.

பாடவமுதிர்ந்தகழ காலயமலிந்தகுழ
காலயமில்ங்குவினா
பாணகபுரங்கொண்முடி யானதெலியம்பதியி
னாணகுணமுண்டவுசித
பம்புதவமும்பல வலங்கிருதசொங்கொளரு
ளம்பலனுறும்புமுதித
பப்பரதவப்பரபல சுப்பரசுதனொப்பிறுரை
யப்பெயரைத்தரியரி.

ஏடணை தரங்கிளய மாரியமருந்தமிழி
லேறுமதிகொண்டசுடரம்
ஏதிலரிடத்துமிகு தாழ்மையெனுமக்கிளவி
யேயனுபவிக்குமுரவோன்
ஏணையமதத்தவரு மாயையொடுநத்துதமி
மேகணவிதோபதேச
ஏகவசனங்கொடொரு கீதரசமஞ்சரியெ
னாமவதனம்புனைந்து.

தேடருபனோடுநவ ராகவமைவார்பரத
நூலின்முறைதேரிசைபொருள்
தேசமொழியோசைமுத லாயவழகார்தலிவெ
னாலுபதமேயருளிணன்
தேனுநிகரோவெனந னூலுணருநாவலர்க
டேயமுழுதோதுபுதழ்த்
தேடியுயர்பாடகர்ச பேசர்முதலோருலகு
தேறுபெருஞானமலியும்.

பீடலருமாமணிக ளாமெனவுணையமொடு
 பேசியிவைபாடியுடலம்
 பேணுமிகுபூரிதம் தாகியிதகீதசுக
 பீடுபெரிதேயென மருஉம்
 பேணுறுசிறூர்செவிக ளேறவவீ திரச
 பீரமெனமாலுறுவினைப்
 பேறுணரவாரிபர வீழநகரானிய
 பேற்தெனவோரிடைமினே.

யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி ஆசிரியருளொருவரும்
 உதயதாரகைத் தமிழ்ப்பத்திராதிபருமான
 அலன் ஆபிரகாம் அவர்கள் B. A.,
 சொல்லியது.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

திருவள ரிலங்கா சிரமென யாண்டும்
 பெருவளம் பொலிந்து பிறங்குயாழ்ப் பாணச்
 சீருறை நாட்டின் திலதமே யாகும்
 ஏர்பெறு தெல்லிநல் லெழில்நகர் வாசன்
 மேழிப் பதாகை விளங்குவே ளாளர்
 சூழுநன் மரபு துலங்குநற் பாக்கியம்
 அட்டதிக் கெங்கணு மழிவுரு நற்புகழ்
 எட்டிய வேளரு ளம்பல முதலியார்
 புரிதவப் பேரூய்ப் புவிமிசை யுதித்து
 அரியநற் றமிழோ டாங்கில முணர்ந்தோன்
 பெட்புறு மாணவர் பேணுநற் கலைகளை
 நட்புட னோது நலங்கிளரா சான்
 செவியமு தாகச் செழும்பொருண் மதுரக்

கவிமறை பொழியுங் கவின்மிக வுடையான்
 திருந்திய கலைஞர் சிறந்தபா வலர்புகழ்
 அருங்கலை யுணர்துரை யப்பநற் பாவலன்
 சிந்தைக் கினிய செவிக்குவாய்க் கினிய
 சந்தவின் பம்நிறை சங்கீத மெட்டுகள்
 சொன்னயம் பொருணயம் சுகிர்தவின் னிசைநயம்
 பண்ணயம் விளங்கு பதகீர்த் தனங்களால்
 முந்துறு நீதி முறைகலை யமைத்துச்
 செந்தமிழ்ச் செல்வி சிறந்து நடஞ்செயக்
 கீதமஞ் சரியெனக் கிளந்தஞா னப்பிர
 போதநன் மாலை புனைந்துகு டினனே.

அளவெட்டிவைத்தியர் ஸ்ரீ. அ. கதிரித்தம்பியவர்கள்
 சொல்லியது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பூமாது சேர்தெல்லி மாநகர் வாழ்ந்த புனிதகுணச்
 சீமா னருளம் பலஞ்சேய் துரையப்ப செல்வனுயர்
 கோமான்சங் கீத ரசஞ்சேரு மஞ்சரிக் கொள்கடலாம்
 பாமாலை மாரி பொழிந்தா னன்பமக்கட் பயிரினுக்கே.

முகவாசகம்.

கீதரசமஞ்சரி.

நீதிபதி ஸ்ரீமாந். கு. கதிரைவேற்பிள்ளைத்துரை அவர்கள்
எழுதியது.

இதோபதேச கீதரசமஞ்சரியென்னும் இச்சிறுநூலை இயற்றிய ஸ்ரீ அருளம்பலம் துரையப்பாபிள்ளையவர்கள் கேள்விக் கிசைந்து இம்முகவாசகத்தை எழுத நான் முயன்றது தமிழ்நாட்டவர்க்குச் சற்புத்தி புகட்டி, காலவிருத்திக்கும் தேசநயத்திற்குமேற்ற சன்மார்க்கமான விஷயங்களில், சிறுவரும் விளங்கத்தக்க செம்பாகமான பாஷையில், கேட்போர் செவிக்கின்பம்பயக்கத்தகும் மதுரமான ராகங்களில், சொற்சுவை பொருட்சுவை செறிந்த இக்கீர்த்தனா மாலையை இயற்றித் தம் புலமையின் முதற்பலமாய் வெளிப்படுத்தும் பாலியப் புலவரைத் தைரியப்படுத்த வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தினாலேயே.

நமது தேசத்துப்புலவர் சன்மார்க்கவிஷயங்களைச் சார்ந்த கீர்த்தனங்கள் இசைப்பாளுராயினும் ஓரோர்மார்க்கத்தோடு சம்பந்தப்பட்டனவாய் அல்லது நரஸ்துதியோடு கலந்தனவாயன்றிப் பெரும்பாலும் இசைத்தாரல்லர். ஆனால் இம்மஞ்சரியில் இசைக்கப்பட்ட கீதங்களோ சர்வசமயிகளும் ஒத்த உளத்தினராய்ப் பாடக்கூடிய கீர்த்தனைகள். தாம்பெற்ற அங்கிலேர் தமிழ்க்கல்வியறிவின் பயனாய்த் தேச நன்மைக்கேற்ற சிறந்த தேர்ச்சிக்குரிய கருத்துக்களைக் கீர்த்தனங்கள் மூலமாய் இந்நூலைச் செய்தவரே முதன் முதல் வெளிப்படுத்துகின்றாரென்று சொல்லலாம். இவரது முன்மாதிரி யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மற்ற வாலிபரையுடில்வகை நன்முயற்சிகளிற் கையிடச்செய்யுந் தூண்டுகோலாயிருக்குமென எண்ணற்பாற்று.

இதனகத்துக் கீதங்கள் சாமானிய பதங்களை யருங்கருத் துத்தோன்ற வெடுத்துத் தொடுத்து, எதுகைமோனை நெறி தவருது சந்தவின்பமுறச் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன.

பாடலும் பாடலிற் கவனிக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயங்க ளுமொன்றினுக் கொண்டு குறையாவிசேடம் பூண்டன. ஆன்மநயத்திற்காய் “நற்குண நற்செய்கைகள்” “உண்மை” “பொறுமை” முதலிய விஷயங்களும், மனோவிருத்திக்காய் “வாசித்தலின் இன்பங்கள்” “அங்கிலோ கல்வி” “தமிழ்ப் பாஷையின் மகத்துவம்” முதலிய விஷயங்களும், நமதுதே சத்தவரிற் காணப்படுஞ் சில துர்ப்பழக்க வழக்கங்களின் கண்டனமாய் “வழக்காடலினால் வருந்தீமைகள்” “கடன்படல்” “சீதனவழக்கத்தின் தீமைகள்” முதலிய விஷயங் களும், தேவபத்திக்காய் “தெய்வவணக்கம்” என்னும் விஷ யமும், பாராட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

“கோட்டுக்குப் போகவேண்டாம்” என்னுங் கீதத்தில் வழக்காடலினால் வருந்தீமைகள் நன்றாய்க்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கீதத்திற் சொல்லிய கண்டனம் வாதி, பிரதிவாதிக்காக ஏற்பட்டு, அவர்களுடைய நியாயங்களை யெடுத்துச் சாதுரியமாகப்பேசி, உண்மைப்பிரகாரம் அமைந் தபுத்தியோடு நீதிபதியின் மனத்திற் பதியச்செய்யும் நியாய துரந்தரனுக்கன்று, மெய்பேசுவதாற்றனது பட்சத்தான் அபசெயமடைவானென்றுகண்டு, அவனைப் பொய் பேச விட்டு நீதிபதியை உண்மையை விளங்காவண்ணம் மயக் கித் தன்றொழிலுக்கீனம் வருவிக்கும் நியாயதுரந்தரனுக்கே தகும். அதுவே ஆக்கியோன் கருத்து.

“தமிழ்ப்பாஷையின் மகத்துவம்,” “தமிழ்மாதின் பிரலாபம்” என்னும் விஷயங்களிற் பாடிய கீதங்கள் நமது சொந்

தப்பாஷையாகிய தமிழை நன்கு மதிப்போர் யாவர்க்கும் மிக்க பிரீதியைக் கொடுக்கும்.

இப்படிப்பட்டவொரு நூலிலிடைக்கிடை பிறபாஷைகளினின்று திரிந்துவந்த சொற்கள் சிறுபான்மை விரவியிருப்பது விலக்கற்பாலதன்று. அப்படியான சொற்பிரயோகத்திற் பாடுவோர்க்குங் கேட்போர்க்கு மொரு சுவைபிறக்கும். கீர்த்தனைகளிலிடைக்கிடை பழமொழிகள், உவமைகள், இனியகதைகள் பரவியிருக்குஞ் சித்திரமும். அதினால் வருமினிமையுங் கவனிக்கப்படத்தக்கன.

நமது தேசத்தவர் விநோதார்த்தமாய் இராக சாதனை பண்ணும் வேளைகளில் சன்மார்க்கத்துக் கெட்டுணையேனுந்தகாத சிற்றின்ப கீதங்களுக்குப் பதிலாய் இந்நூலின் கீதங்களை அப்பியாசிப்பரேல் இன்பமும் பிரயோசனமுமடைவதோடு சன்மார்க்க விருத்திக்கு முதலிபுரிபவராவர்.

இப்புத்தகம் இளைஞர், முதியோர், கலாபிமானிகள், பரோபகாரிகள், சன்மார்க்க நேசர், சங்கீத விநோதர் முதலிய யாவராலு மங்கீகரிக்கப்படவும், ஆக்கியோன் நோக்கம் நிறைவேறவும் பகவான் தமதருள் பாலிப்பாராக.

KEETHARASA MANJARI

PREFACE

I have much pleasure in presenting the Tamil-speaking public with this garland of moral songs which, though by no means fit to be valued as a classical work, can yet be said to form an addition to the class of healthy Tamil literature. That music, both vocal and instrumental, has great charms for the Tamil mind, is an oft-repeated and well-known fact, in which every Tamil should take a noble pride. To this fact, coupled with the peculiar adaptability of Tamil for metrical purposes must be attributed the existence in Tamil of the large number of works in verse, the happy possession of which, I believe, is the lot of very few other cultured languages, ancient or modern.

The object of this small book is threefold:— to give the Tamil people a number of songs which *all* persons can sing without polluting their morals, to elevate the people by drawing their attention to certain reforms our country stands in urgent need of, and to inspire the educated classes with a desire to cultivate the art of music.

The nature of my present work is such that I think no apology is needed for offering it to the public. I claim it to be unique, at least as far as Jaffna is concerned; for, without following

the beaten track of composing lyrics on personal, religious or dramatic themes, which have had, at any rate, a portion of their share of attention at far worthier hands than mine, and in spite of the thought that praising God is the noblest use to which the poetic genius of one can be put, my muse has preferred to sing on subjects of moral and general utility, the verses on which can be used irrespective of creed. A brief history of how this garland of moral songs came to be composed cannot but be interesting to the readers. About two years ago, when the late C. B. Kumaraculasinghe, Esq., University Scholar of 1899, whose untimely and most lamented death since has been universally felt to be a great public calamity, was in Jaffna spending his holidays in the midst of his relatives and friends, prior to his departure to England to begin his short-lived scholastic career at Oxford, he drew my attention to the great need there was in Jaffna for a number of lyrics of this kind on subjects of social and literary interest, treated in a liberal and progressive spirit, and suggested to me the desirability of my attempting to supply the demand. Not resting content with a mere suggestion, young Kumaraculasinghe to whose fine taste, high character and noble accomplishments I have paid a tribute in my memorial songs to him,

urged me on to undertake the task by assigning subjects for the composition of some of the songs. I shall never forget the earnest words of encouragement with which on a pleasant sunny day's evening, as we were out for a walk through the green fields lying about a mile away from home, he impelled me to undertake the arduous task. When I expressed my shyness and diffidence at the idea of presuming to pose as a poet in a country where there were many far abler and more experienced than my humble self the young man said, "The old order changeth yielding place to new." There is a new and appreciative audience in the modern educated Jaffna which wants a poet of exactly your temperament, talents and views. Don't despair. Begin work at once.' It is a source of the deepest regret to me that he, at whose request this small work was begun, is not living to cheer me with his hearty congratulations on the successful completion of it.

Great attention has been paid to the selection of the subjects, which are of permanent and varied interest. No pains have been spared to present in their true colours some of the evils that eat into the vitals of our society, a thorough reform in which modern, progressive Jaffna can ill afford to delay even for a moment. As the number of

important topics cannot be exhausted in a list of but thirty-two pieces, only those that pressed themselves most on my attention have been selected for composition. I hope that those who differ from me in any of the sentiments expressed in the songs will do so in kindness and sympathy, which, after all, are the emblems of hearts great and true.

One great difficulty I have experienced in connexion with the task, and which I am sure every composer of Tamil songs will understand and sympathise with me in, is the selection of tunes. There seems to be an ever increasing aversion in Jaffna to the old tunes which our forefathers relished immensely, and a craving for Parsee, Hindustani and other foreign airs, with which the musical atmosphere of Jaffna has become surcharged with the influx of the Indian dramatic companies, which I wish to say, *en passant*, are a menace to the morals of Jaffna. It is amusing and pathetic to notice that ninety per cent of those who profess to know these foreign airs only spoil their purity and sweetness, and cannot sing them with the finish and polish of Indian singers. Warmly as I admire these foreign airs for their charming exquisiteness and power, for the subtle manner in which they touch the tenderer emotions of the mind, I cannot agree with those who think that

the old tunes so familiar to our ears should give place to new ones. On the contrary, I am firmly of opinion that some of our old tunes can never be surpassed by any new air for their simple pathos and natural grace. It must be borne in mind that the effect of a song depends more on the manner in which it is sung than on the tune to which it is set, or the elegance and excellence of its compositions. Many a beautifully composed song may produce a grating effect on the ears of the hearers owing to the inefficiency of the singer. I have, therefore, deemed it expedient to select the tunes out of the old and new sets, so that the admirers of the old tunes, as well as the lovers of the new ones, may be satisfied.

I should feel amply gratified indeed, if this work will create in its readers a desire to excel in music the noblest and most delightful of arts and the constant vocation of the angels of heaven. I cannot help deploring the great lack of interest our people manifest in the acquisition of music as an art. There are very few in this country who can sing Tamil lyrics with effect; and I do not think we can expect any improvement in this direction, till the educated classes of Jaffna take the initiative in learning music as a fine art; till they, like the people of the West, consider music as a

sine qua non for the happiness of every home, and take it up as the legitimate work of every individual without relegating it to nautch girls and other persons of ill repute, as if it were an accomplishment of which a gentleman must be ashamed. There is a serious defect even in the professional native singers of Ceylon and India, and that is the entire absence of grace in their performance. How often have I noticed with disgust the distorted features and ugly grimaces of the native professionals, who think nothing of the positive sin they commit against good taste when they treat an audience to their otherwise excellent music! Opening the mouth too wide, shaking the head and the legs as if the singer is suffering from fits, putting on a melancholy appearance as if the performer is under some painful affliction or as if he is weeping, moving to and fro and assuming awkward postures are revolting to the taste of cultured men, and should be carefully guarded against by those who wish to be good singers.

I think it is quite fitting that I should avail myself of this opportunity of paying a humble tribute of my respect, love and admiration for the late J. R. Arnold, Esq; by inscribing this garland of moral songs to his memory, which as that of one who, by his noble and successful labours in

the cause of the literature and morals of the Tamils for nearly half a century, has left his name a household word in Jaffna, justly deserves to be enshrined in the hearts of the Tamil nation.

I am deeply indebted to C. W. Cathiravelu Pillai, Esq., Retired Police Magistrate, for his introduction in Tamil. I consider it to be of special value both on account of his distinguished scholarship in Tamil, English and Sanscrit, and in view of the fact that though every available moment of his time just now is taken up with the great work of his Tamil Dictionary, he has yet spared some time to look into this little book and express his approval of it in his chastely written introduction which, I think, is an ornament to this work.

In conclusion, I hope this little attempt to bring joy and purity into the Tamil homes will be most warmly welcomed by all who love good morals and the angelic and heavenly gift of music.

May God bless this book, and make it an instrument of great good to all Tamil-speaking people, is my fervent prayer.

Tellippalai, Jaffna. }
 October 17, 1901. }

S. H. T. TAYLOR.

Initialedly

29-6-1960

